

സക്കിർത്തനങ്ങൾ

(മസ്മോറേ)

സക്കിർത്തനങ്ങൾ ദാവിദിന്റെ പേരിലംബിയപ്പെട്ടുനാതകിലും വിവിധകാലങ്ങളിൽ, വിവിധ കർത്താക്കൾ നിർണ്ണിച്ച ദൈവരാധനാഗിതങ്ങളാണ് അവ. ഇംഗ്ലീഷിലും അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ ട്രേഡിങ്ങൾ, സഭാപഞ്ചങ്ങൾ, സുഖം, ദ്രാവം, ഭായം, പരിജ്ഞാനം എന്നും അനുഭവം ജീവിതത്തിലെ അനുഭവങ്ങളും ആരാധനയാശുപാതയിൽ തങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ മുന്പിൽ സമർപ്പിക്കയോണ്ടും ശിത്തങ്ങളിൽ. അങ്ങനെ സക്കിർത്തനങ്ങളുടെ അന്തർധാര, ദൈവരാധന തന്നെ! ദൈവം തങ്ങളുടെ സഹായാണ്, തങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ജനവുമാണ്. തങ്ങൾക്കു സംഖ്യിക്കുന്നതിലേള്ളൂം ദൈവഹിതാം അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ തങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന അതിക്രമങ്ങൾക്കും പിഡിനങ്ങൾക്കുമെല്ലാം പകരം ചോടിക്കാൻ അവൻ കടപ്പെടുവന്നാണ്. ഈ ചിന്താരിൽ കൗൺസിൽമായി രൂപപ്പെട്ടത്തിയ പ്രാർത്ഥനകളാണ് സക്കിർത്തനങ്ങൾ. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ നിജസ്ഥിതിയായംാം, ദൈവത്തിന്റെ മുന്പിൽ അൻപ്പിക്കുന്നതാണ് ധ്യാനത്തെ പ്രാർത്ഥനയോണും സക്കിർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ പരിപ്പിക്കുന്നു.

മനസ്സിൽ കടന്നുവരുന്ന ദൈവം, ഇതരരു ശ്രദ്ധിക്കാനുള്ള പ്രവണത, തങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെത്തായിരുന്നിട്ടും അവൻ തങ്ങളെ കൈവെടിഞ്ഞു എന്നുള്ള പരാതി-ഇവയെല്ലാം അപേപടി തിരുസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതും പ്രാർത്ഥനയാണ്. ഈ കാഴ്ചപ്പൂർട്ടിൽ ആധാസഹിതമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ് പ്രാർത്ഥന. അത് മനുഷ്യ പ്രകൃതിയ്ക്കുന്നുണ്ടാവുമാണ്.

സക്കിർത്തനങ്ങൾ ദാവിദുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്. അയാൾതന്നെ പല സക്കിർത്തനങ്ങളും രചിച്ചു എന്ന അനുകാനിക്കുന്നതിൽ ഉൾപ്പെട്ടു. അന്തേ ജീവിതത്തിലെ വിശ്ചല്ലക്കും ഉയർച്ചയക്കും ദാവിദ് പ്രാർത്ഥനാരുപമേകി. അതിനു സാമൂഹികമായ ഒരു മാനം നൽകി. സക്കിർത്തനഗമത്തിൽ വ്യക്തിയുടെത് എന്നു തോന്നാവുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾക്കുപോലെ. സാമൂഹികമായ മേഖലയാണ്. മനുഷ്യൻ സാമൂഹ്യജീവിയാണ്. തന്മൂലം മറ്റൊളം രോട്ടാനിച്ചുവെണ്ടം ദൈവത്തിലേക്കു തിരിയാൻ. സർപ്പ സുഷ്ഠൂഭാവങ്ങളോടുംകൂടി ദൈവത്തെ സ്ഫുരിക്കുക ആയാളുടെ കർത്തവ്യമാണ്. ആത്മാവു മാത്രമല്ല ദൈവരാധനയിൽ പങ്കുകൊള്ളേണ്ടത്, ശരീരവും. അതിൽ ശേഖാക്കാൻാണ്.

സക്കിർത്തനങ്ങളിൽ മുഖ്യമായ ഒരു ഗണങ്ങളാണ് പരിശേഷനത്തിന്റെയും സ്ഫുരിയുടെയും പ്രാർത്ഥനകൾ. വ്യക്തിയുടെ സമൂഹത്തിനും വിലാപങ്ങളിൽ സമൂഹ ജീവിതായ മനുഷ്യരെ ആരാധിക്കുന്ന നിശ്ചലക്കുന്നു. ഇതരരു സക്കിർത്തനങ്ങൾ പരാതി പാച്ചിലിൽ മാത്രം ഒരുജാ നിശ്ചലക്കുന്നീല്ല; അവ അവസാനിക്കുക പ്രകിർത്തനത്തിലുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ എല്ലാവിധ പ്രാർത്ഥനകളും സ്ഫുരിയുടെ നയിക്കുന്നവയാണ്. ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തുക, ജീവിതം സ്ഫുരിയുടെ ആശോഷമാക്കിത്തിരിക്കുക— ഇതാണു മനുഷ്യരെ ദൈവവിളി.

സക്കിർത്തനങ്ങൾ വിജ്ഞാന ശ്രദ്ധപരമായിലുണ്ട് ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാരണം സക്കിർത്തനങ്ങളിൽ ചിലപാ വിജ്ഞാനസക്കിർത്തനങ്ങളാണെന്നാണെന്ന്. നീയമവത്തക്കുവിച്ചുള്ള സക്കിർത്തനങ്ങളും വിജ്ഞാനഗാമാവയമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മറ്റു ചില സക്കിർത്തന രൂപങ്ങൾ: റാജകീയ സക്കിർത്തനങ്ങൾ (ദൈവത്തിന്റെയും അവൻ്റെ പ്രതിനിധിയായ രാജാവിന്റെയും), സൗഹിത്യാം സക്കിർത്തനങ്ങൾ, ചരിത്രസക്കിർത്തനങ്ങൾ, മുതലായവ.

സക്കിർത്തനങ്ങളെ കൂട്ടുമായി തരംതിരിക്കുക അസാധ്യമാണ്. ചില സക്കിർത്തനങ്ങൾ സമൂഹിശിത്തങ്ങളാണ്. വിവിധതരം സക്കിർത്തനങ്ങളുടെ ഏകദേശമായ ഒരു പട്ടിക താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

പരിശേഷങ്ങൾ, സമൂഹത്തിന്റെ	:	43, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 59, 61, 64, 69, 70, 71, 77, 86, 88, 89, 109, 120, 139, 140, 141, 142.
സുതിഗീതങ്ങൾ	:	12, 44, 58, 60, 74, 79, 80, 83, 85, 90, 94, 123, 126, 129, 137.
കൃതജ്ഞതയാഗിതങ്ങൾ	:	8, 19:1-6, 33, 100, 103, 104, 113, 114, 117, 145, 146, 147, 148, 149, 150.
കൃതജ്ഞതയാഗിതങ്ങൾ, വ്യക്തിയുടെ	:	18, 30, 32, 34, 40:1-11, 66:13-20, 92, 116, 118, 138.
കൃതജ്ഞതയാഗിതങ്ങൾ, സമൂഹത്തിന്റെ	:	65, 67, 75, 107, 124, 136
രാജകീയ സകീർത്തനങ്ങൾ	:	2, 18, 20, 21, 45, 72, 101, 110
സിംഹാസനാദാഹണാഗീതങ്ങൾ	:	24, 29, 47, 93, 95, 96, 97, 98, 99
ചരിത്ര സകീർത്തനങ്ങൾ	:	50, 78, 89, 105, 106, 132, 135, 136
വിഖ്യാനകീർത്തനങ്ങൾ	:	36, 37, 49, 73, 112, 127, 128, 133.
നിയമ സകീർത്തനങ്ങൾ	:	1, 19: 7-14, 119
സൗഹിംഗ്യാൺ സകീർത്തനങ്ങൾ	:	46, 48, 76, 84, 87, 122.

സക്കിൽത്തനാജോദ്യമായി പരിപാലിക്കുകയും വാചകങ്ങളും പിൽക്കാലത്ത് കുട്ടിപ്പ്രേക്ഷകരെപ്പറ്റിയണ്. ഇതാണ് ദാവിദിന്റെ, സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ നാമങ്ങൾ. ഗാനസംഘത്തിനുള്ള മറ്റു നിർദ്ദേശങ്ങൾ..... ഇത്തരം മുഖ്യമായും ഒരു വിവർത്തനത്തിൽപ്പെട്ടതിട്ടില്ല.

സക്കിർത്തനങ്ങൾ തിരുപ്പുണ്ടെങ്കിൽ സാമ്പത്തിക പ്രശ്നത്താനുണ്ട്. ഇവൻ ഉടൻടി ചെറു സന്ദ മാകിയ സമൂഹങ്ങൾ തിരുപ്പുണ്ടെല്ലു. പഴയ നിയമസക്കിർത്തനങ്ങൾ നിവർത്തിത്തമാകുന്നു. സഭാനുകമ്മായ ഈ കാഴ്ചപ്പട്ടികൾ വേണ. സക്കിർത്തനങ്ങളെ നാ. സമീപിക്കുക.

സക്കിരിത്തന് 1

- ബുദ്ധിയാതുടെ വഴിയിൽ നടക്കാത്തവനു.

ഹാപികളുടെ അഭിഹായത്തിൽ നില്ക്കാത്തവനു.

2. പരിപ്രസാകര്യുടെ സംഘത്തിൽ വൃഥപരിക്കാത്തവനു
അശ്വവാൻ

അയാളുടെ മനസ്സ് കർത്താവിന്റെ പ്രമാണത്തിലാണ്
അതേപൂർണ്ണി അയാൾ റഹപകൽ യുനിക്കുന്നു.

3. നിർച്ചാലിനു സമീപം നട്ടിരിക്കുന്നതും
യമാകാലം ഹലം തരുന്നതും
ഇലകൾ കൊഴിയാത്തതുമായ
മരം പോലെയാണ് അയാൾ.
തുടങ്ങുന്നതെല്ലാം അയാൾ പൂർത്തിയാക്കുന്നു.

4. ദുഷ്ടന്മാർ അഞ്ചെന്നയല്ല;
പിന്നോയോ കാറ്റു പരിത്തുന പൊടിപോലെയാണ്.

5. ആക്കയാൽ ദുഷ്ടന്മാർ വിധിക്കിൽ
നീതിക്കരിക്കപ്പെടുകയില്ല.
ഹാപികൾ നീതിമാന്യാതുടെ സമൂഹത്തില്ലോ.

6. എന്തെന്നാൽ നീതിമാന്യാതുടെ വഴി കർത്താവാൻ
യുന്നു.

ദുഷ്ടയാതുടെ വഴി നശിക്കും.

സക്കിർത്തു. 2

- എന്തിനാണ് വിജാതീയരെ കലഹിച്ചത്?
ഇന്തകൾ പുർണ്ണമായ വിഹാരിച്ചപ്പെട്ടുമെന്തിന്?

 2. കർത്താവിന്നും അവൻ്റെ അഭിഷ്ഠിക്കതന്നും എന്തിരെ ഭൂമിയിലെ രജാക്കന്മാരും അധികാരികളും എഴുന്നേറ്റു.
 3. നമുക്ക് അവരുടെ ബന്ധങ്ങൾ തകർത്ത് അവരുടെ നൃക്കം നമ്മിൽ നിന്നു നീക്കം. ചെറു..
 4. ആകാശത്തിലിരിക്കുന്നവർ ചിരിക്കും;
കർത്താവ് അവരെ പരിഹരിക്കും.
 5. അവൻ അവരുടു രേഷാകുലനായി സംസാരിക്കും.
അവൻ്റെ ക്ഷേയത്തിൽ അവരെ വിസ്മിക്കും.
 6. എൻ്റെ ഉടന്നടി അറിയിക്കുന്നതിനായി,
 7. എൻ്റെ പരിശുദ്ധഗിരിയായ സൗഹ്യങ്ങിൽ
എൻ്റെ രജാവിനെ ഞാൻ വാഴിച്ചു;
കർത്താവ് എന്നോട് അരുളിച്ചേയ്ക്കും;
നീ എൻ്റെ പുത്രനാകുന്നു;
 8. എന്നോടു ചോദിക്കുക, വിജാതീയരെ നിന്റെ അവ
കാശമായും

9. മുമിയുടെ അതിരുകളെ നിന്നക്കു കൈവശമായും
എന്ന് തരാം.
ഇരുവുദണ്ഡങ്ങൾക്കാണ് നീ അവരെ ഭരിക്കും;
കുശവെഴ്തു പമ്പങ്ങൾപോലെ നീ അവരെ തകർക്കും.
10. രാജാക്കന്നുവേരെ, നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഗഹിക്കുക;
മുമിതിലെ രണ്ടായികാരികളെ, മനസ്സിലാക്കുക.
11. ദേശത്താട കർത്താവിനു ശൃംഖല ചെയ്യുക;
വിറയലോടെ അവരെ ആളുള്ളിക്കുക.
12. അവൻ കോപിക്കുകയും, നിങ്ങൾ അവരെ വഴിവിട്ട്
നശിക്കയും. ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്
അവരെ പാദം ചൂംബിക്കുക.
കാരണം, പെട്ടന് ഇവിടുന്നതാണ് അവരെ
കൊംപം.
- അവനിൽ ആശയിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവഹം!

സങ്കീർത്തനം 3

കർത്താവേ, എന്ന പിഡിപ്പിക്കുന്നവർ എത്രയേറെ
വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നിൽക്കെതിരയി നിന്നവരും. വളരെ.

2. 'നിന്റെ ദൈവത്തിൽ നിന്നക്കു രക്ഷയില്ല'
എന്ന് എന്നോടു പരയുന്നവർ എന്നെയുണ്ട്.
3. എന്നാൽ എന്റെ തുണിയും മഹതാവും, എന്റെ സമു
ഖംരകനും,
- കർത്താവേ, നീ ആകുന്നുവല്ലോ.
4. സ്വരമുയർത്തി എൻ കർത്താവിനെ വിളിച്ചു;
തന്റെ വിശ്വാശമലയിൽനിന്ന് അവൻ എനിക്ക് മുപടി
തന്നു.
5. എൻ കിടന്നുണ്ടുകയും. ഉണ്ടുകയും. ചെയ്യും;
കാരണം കത്താവ് എന്ന സഹായിച്ചു.
6. എന്ന വലയം ചെയ്ത് എനിക്കെതിരയി നിലകൊ
ളുന്ന ജനത്തിന്റെ പതിനായിരങ്ങളെ
ഞാൻ യേപ്പുടുകയില്ല.
7. എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ,
എഴുന്നോട് എന്ന രക്ഷിക്കേണമേ!
നീ എന്റെ ശത്രുക്കളുടെയെല്ലാം കന്നതടിച്ച്,
അ ആഷ്ടയാരുടെ പല്ലുകൾ നീ തകർത്തു.
8. രക്ഷ കർത്താവിന്റെതാകുന്നു;
നിന്റെ ജനത്തിനേൽ നിന്റെ അനുഗ്രഹമന്നേക്കും.

സങ്കീർത്തനം 4

- എന്റെ ദൈവമെ, എന്റെ നിതിമനനായ രക്ഷിതാവേ,
ഞാൻ നിന്ന വിളിച്ചപ്പോൾ നീ എനിക്ക് ഉത്തരം
നൽകി.
- എന്റെ ദൈവക്കണ്ണളിൽ നീ എന്ന ആശയിപ്പിച്ചു.
എനിക്ക് ദയക്കാനി എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കു
ണമേ.
2. മനുഷ്യരെ, നിങ്ങൾ എത്രനാൾ എന്റെ പ്രശസ്തി മറ
ചൂഡാതെ സ്ഥാപിച്ച് നിന്തു. വ്യാജം തേടി നടക്കു
കയും. ചെയ്യും?

3. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനെ കർത്താവ് അൽതുകര
മായി
തനിക്കുവേണ്ടി വേർത്തിച്ചില്ല എന്ന് നിങ്ങൾ അൻ
ഡില്ല യുവിൻ.
ഞാൻ കർത്താവിനെ വിളിക്കുന്നും അവൻ കേൾ
ക്കില്ല.
4. കോപിച്ചുകൊള്ളുക; പക്ഷേ പാപമാകരുത്;
നിങ്ങൾ ഹൃദയംകാണു പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ;
5. നീതിയുടെ ബലികൾ അർപ്പിക്കുകയും;
കർത്താവിൽ പ്രത്യാശവയ്ക്കുകയും. ചെയ്യുവിൻ.
6. നല്ലവനെ നമ്മകു കാണിച്ചുതുറൻ ആരാണ്ണുള്ളത്?
അവൻ മുവപ്പുകാണു. നമ്മുടെമേൽ ചൊരിയാൻ
അരുണക്ക്? എന്നു ചോദിക്കുന്ന പലവുമണ്ഡ്.

7. അവരുടെ കോതന്തും വിശ്വസ്യും. എന്ന്തും
സമധാനകാലത്ത് വർദ്ധിച്ചതില്ലപരി
കർത്താവേ, നിന്റെ സംഭാഷണ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
നീ പ്രദാനം ചെയ്യും.
8. ഞാൻ കിടന്നുണ്ടോ;
കർത്താവേ, എന്ന മാത്രമാണല്ലോ നീ
സമധാനത്തിൽ വസിപ്പിക്കുന്നത്.

സങ്കീർത്തനം 5

കർത്താവേ, എന്റെ വചനങ്ങൾ ചെവിക്കാളും
കയും, എന്റെ ചിന്ത മനസ്സിലാക്കുകയും. ചെയ്യുണ്ടോ.

2. എന്റെ രജാവേ, എന്റെ ദൈവമേ,
എന്റെ നിലപിളിക്കുടെ സരം. നീ ശ്രദ്ധിക്കേണമേ;
നിന്നോടാണല്ലോ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.
3. കർത്താവേ പ്രഭാതത്തിൽ നീ എന്റെ സരം കേൾ
ക്കണമേ;
രവിലെ ഞാൻ ഒരുംഗി നിന്റെ മുന്നാകെ ആശത
നാകും.
4. നീ ആഷ്ടയിൽ പ്രസാദിക്കാത്ത ദൈവമാണല്ലോ.
ആഷ്ടൻ നിന്നോടാത്ത വസിക്കുകയുമില്ല.
5. ആത്മപ്രശംസകൾ നിന്റെ കണ്ണമുണ്ടിൽ നിൽക്കു
ക്കിയില്ല;
വണ്ണാ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെയെല്ലാം നീ വെറുക്കുന്നു.
6. വ്യാജം പരയുന്നവരെ നീ സിപ്പിക്കും;
രക്തംചൊരിയുന്നവനെയും. ചതിയനെയും.
കർത്താവ് തിരസ്കരിക്കും.
7. ഞാനോ നിന്റെ കൂപയുടെ സമുദ്ധിയാൽ നിന്റെ
ഭൗതികതിൽ പ്രവേശിച്ച്,
നിന്റെ വിശ്വാശാലയത്തിൽ ആരാധന നടത്തും.
8. കർത്താവേ, നിന്റെ ഭയത്തിലും. നിന്റെ നിതിയിലും.
നീയെന്ന നയിക്കണമേ!
എന്റെ ശത്രുകൾക്ക് കാരണം എനിക്കുമുണ്ടിൽ നിന്റെ
വഴി ചൊപ്പാക്കിത്തരേണമേ.
9. എന്നെന്നാൽ അവരുടെ നാവിൽ സത്യമില്ല.
അവരുടെ ഉള്ളിലോ ആഷ്ടയാകുന്നു.

- തുറന്ന ശവക്കുഴിപ്പോലെയാകുന്നു അവരുടെ തൊണ്ട
കൾ;
അവർ വാദവും ചെയ്യുന്നവരുമായുണ്ട്.
10. ദൈവമേ, അവരെ നീ ശിക്ഷിക്കണമേ!
അവരുടെ വാഗ്ഭാഗങ്ങളിൽ അവർ വീഴ്ചവരുത്തു
ന്നു;
അവരുടെ ദുഷ്ടതയുടെ അധികൃതതാൽ
അവരു നിന്നെന്ന നീരിസപ്പുട്ടതിയതുകൊണ്ട്
നീ അവരെ തള്ളിക്കള്ളുത്തണമേ!
11. നിന്നിൽ പ്രത്യാശ വയ്ക്കുന്നവരെല്ലാം സന്തോഷി
ക്കും;
അവർ എന്നേക്കും നിന്നെന്ന സ്ഥൂതിക്കുകയും,
നീ അവരിൽ വസിക്കുകയും ചെയ്യും.
നിന്റെ നാമത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെല്ലാം നിന്നിൽ
ശക്തിപ്പാവിക്കും.
12. എന്തെന്നാൽ നീതിമാന്മാരെ നീ അനുഗ്രഹിക്കും;
കർത്താവേ, തക്ക പരിചക്കാണ്ഡനപോലെ
എന്ന നീ സംരക്ഷിക്കണമേ.

സങ്കീർത്തനം 6

- കർത്താവേ, കോപത്രേണാട എന്ന ശാസ്തികരുതേ;
ക്രോധത്രേണാട എന്ന ശിക്ഷിക്കുകയുമരുതേ!
2. കർത്താവേ, ഞാൻ രോഗിയാണ്;
എന്നിൽ കനിയണമേ.
എന്റെ അസ്ഥികൾ ഇളക്കിയിരിക്കുന്നു;
കർത്താവേ, എന്ന സുവപ്പുട്ടതണമേ.
3. എന്റെ മനസ്സ് ഏറ്റും ഇളക്കിവശായിരിക്കുന്നു.
കർത്താവേ, ഇത് എത്ര നാളുത്തക്കാണ്?
4. കർത്താവേ, കടകക്ഷിച്ച് എന്ന രക്ഷിക്കണമേ.
നിന്റെ കൃപയാൽ എനിക്കു രക്ഷ നല്കുക്കണമേ.
5. എന്തെന്നാൽ മരണത്തിൽ നിന്റെ സൃഷ്ടി ഇല്ല;
ശിയ്യോലിൽ ആരു നിന്നെന്ന സ്ഥൂതിക്കും?
6. എന്റെ നെടുവിൽപ്പുകളാൽ ഞാൻ കഷിണിച്ചു;
എല്ലാ രാത്രിയില്ലും കള്ളുനിരുക്കൊണ്ട് എന്റെ കുടിൽ
നനച്ച്.
എന്റെ കിടക്ക ഞാൻ ഇഞ്ഞനാക്കി.
7. കോപം മുലാ എന്റെ കള്ളിനു വേദനയായി;
എന്റെ ശത്രുക്കൾ നിമിത്തം ഞാൻ കലഞ്ഞി.
8. ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്യുന്നവരേ, നിങ്ങളെല്ലാം എന്ന
വിടകലുവിൻ;
എന്തുക്കാണ്ഡനാൽ എന്റെ വിലാപസരം കർത്താവ്
കേട്ടിരിക്കുന്നു.
9. എന്റെ ധാചന കർത്താവു കേളു.
കർത്താവ് എന്റെ പ്രാർത്ഥന കൈക്കൊണ്ടു.
10. എന്റെ ശത്രുക്കളെല്ലാം ലഭ്യിതരാകട്ട;
അവരു നിങ്ങളും ചിതറിക്കപ്പെട്ടട്ട;
അവരു പിന്തിരിഞ്ഞ അതിവേഗം നാശമയട്ട.

സങ്കീർത്തനം 7

- എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ, നിന്നിൽ ഞാൻ
പ്രത്യാശയിൽപ്പിച്ചു,

- എന്ന നീ രക്ഷിക്കണമേ,
എന്ന പീഡിപ്പിക്കുന്നവരിൽ നിന്നെല്ലാം എന്ന
മോചിപ്പിക്കണമേ.
2. സിംഹത്തപ്പോലെ എന്ന തകർക്കാതിരിക്കാൻ
എന്റെ എല്ലാ മർദ്ദകരിൽനിന്നും എന്ന രക്ഷിക്ക
ണമേ!
3. എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ, ഞാൻ ഇതു ചെയ്യു
ക്കിൽ,
എന്റെ പകൽ കുറ്റമുണ്ടക്കിൽ,
4. എന്നോടു തന്ന ചെയ്യവനോടു ഞാൻ പ്രതികാരം
ചെയ്തിട്ടുണ്ടക്കിൽ,
എന്റെ ശത്രുവിനെ കാരണം കുടാതെ ഞാൻ പീഡി
പ്പിച്ചിട്ടുണ്ടക്കിൽ,
5. ശത്രു എന്ന പിന്തുടർന്നു പിടിക്കുടട്ട;
നിലത്തിട്ട് എന്ന ചവിട്ടി മെതിക്കുട്ട;
എന്റെ അദ്ദീമാനത്തെ പൂഴിയിലാഴ്തട്ട.
6. കർത്താവേ, കോപത്രേണാട നീ എഴുന്നേംക്കണമേ!
എന്റെ ശത്രുക്കൾക്കുമേൽ നീ പ്രബലപ്പെടുകണമേ!
നീ കല്ലിച്ച വിധിക്കു തക്കവല്ലും എന്നിൽ തത്പരനാ
യാലും.
7. ഇനതകളുടെ സമൂഹം നിന്നെന്ന വലയം ചെയ്യും.
അവരു പരിഗണിക്കാതെ ഉയരത്തിലേയ്ക്കു നീ
തിരിയും.
8. കർത്താവ് വിജാതീയരെ വിധിക്കും;
എന്റെ നീതിയനുസരിച്ചും എന്റെ പരമാർത്ഥതയെക്കാ
ത്തവിധിവും.
കർത്താവേ, എന്ന വിധിക്കണമേ!
9. ഹൃദയത്തെയും അരകളെയും പരിശോധിക്കുന്നവനെ,
നീതിമാനെ ഉറപ്പിക്കണമേ.
ദുഷ്ടരുടെമേൽ തന്ന പുർത്തിയാകട്ട!
10. നീതിമാനയ ദൈവം എന്റെ സഹായകൻ ആകുന്നു;
ഹൃദയപരമാർത്ഥതയുള്ളവരെ രക്ഷിക്കുന്ന ദൈവം.
11. ദൈവം നീതിയുള്ള വിധിയാളനാകുന്നു;
അവൻ എന്നും കോപിക്കുന്നില്ല.
എന്നാൽ അയാൾ മനസ്സു തിരിയാതിരുന്നാൽ
അവൻ തന്റെ വാളിനു മുർച്ച കൂടുകയും
വില്ലു കൂലയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.
12. കോപത്രിഞ്ഞ ആരുധ്യങ്ങൾ അവൻ തന്ന ഒരു
കുന്നു;
തന്റെ അസ്ത്രങ്ങളെ അവൻ തീയന്നുകളാക്കുന്നു.
13. പാപി സംശമിച്ച് ദുഷ്ടതയെ ശർഭം ധരിച്ചു;
വ്യാജത്തെ പ്രസവിച്ചു.
14. അയാൾ കുഴി കുഴിച്ച് കുറ്റക്കാരനായി.
അയാൾ കുത്തിയ കുഴിയിൽത്തന്നെ അയാൾ വീണു.
15. അയാൾ ദുഷ്ട ദുഷ്ട അയാളുടെ നെറുകയിലിരിങ്ങെട്ട്.
16. അയാളുടെ ദുഷ്ടകുത്തും സ്വന്ത തലയിൽത്തന്നെ
പതിക്കെട്ട്;
- അയാളുടെ ദുഷ്ട അയാളുടെ നെറുകയിലിരിങ്ങെട്ട്.
17. എന്റെ നീതിക്കനുസ്വരമായി ഞാൻ കർത്താവിനെ
സ്ഥൂതിക്കും;

ഉന്നതനായ കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ ഞാൻ പാടി
പ്ലുക്കച്ചത്തും.

സങ്കീര്ത്തനം 8

- കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ,
ഭൂമിയിലെങ്ങും എത്ര മഹതാമൊര്യതാണ് നിന്റെ തിരു
നാമം;
നിന്റെ മഹതാം ആകാശങ്ങൾക്കുമേൽ നീ സ്ഥാപിച്ചി
രിക്കുന്നു.
2. പ്രതികാരം ചെയ്യുന്ന ശത്രു നശിക്കേണ്ടതിന്;
നിന്റെ ശത്രുകൾ നിമിത്തം;
യുഹക്കമാരുടെയും ബാലമാരുടെയും വായിൽനിന്ന്
നിനക്കു സ്ഫൂര്തി നീ തയ്യാറാക്കി.
 3. നിന്റെ അംഗുലികളുടെ പ്രവൃത്തിയായ ആകാശ
അദ്ദേഹയും,
നീ സ്ഥാപിച്ച ചന്ദനയും നക്ഷത്രങ്ങളും അവർ
കണ്ടു.
 4. നീ മനുഷ്യനെ ഓർക്കാൻ അവൻ എന്താണ്?
അല്ലെങ്കിൽ മർത്യുനെ സന്ദർശിക്കാൻ അവൻ ആ
രാണ്?
 5. മാലാകാമാരക്കാർ വലിയ ഭേദമെന്നു
നീ അവനെ സ്വീകൃതിചെയ്തു.
മഹിയാല്ലോ. മഹതാത്മാല്ലോ. നീ അവനെ അലങ്കരിച്ചു.
 6. നിന്റെ കരങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളിനേൽക്കേ അവനെ നീ
അധികാരപ്പെട്ടതിൽ;
എല്ലാറിനെയും അവൻ കാലുകൾക്കു കീഴിലാക്കി.
 7. എല്ലാ ആടുമടക്കളും എന്നാലും വന്നുജീവിക്കളും,
ആകാശപ്പറവകളും,
 8. സമുദ്രവീഘ്നങ്ങളിൽ ചരിക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങളും എല്ലാം.
കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ,
ഭൂമിയിലെങ്ങും എത്ര മഹതാമൊര്യതാണ് നിന്റെ
നാമം!

സങ്കീര്ത്തനം 9

- പുർണ്ണഫുദയത്തോടെ ഞാൻ കർത്താവിനു
സ്നേഹം. അർപ്പിക്കും;
നിന്റെ അതക്കു പ്രവൃത്തികൾ എല്ലാം. ഞാൻ വിവ
രിക്കും.
2. ഞാൻ നിന്നിൽ സന്തോഷപ്പെട്ട് ആഹ്ലാദിക്കും;
അത്യുന്നതനേ, നിന്റെ നാമത്തെ ഞാൻ പാടിസ്ഥുതി
ക്കും.
 3. എന്റെ ശത്രുകൾ പിന്തിരിയുമോൾ,
അവർ നിന്റെ മുസ്തിൽ ഇടറി പിണ്ടു നശിക്കും.
 4. എന്തെന്നാൽ എന്റെ പ്രതികാരവും സ്നായവിധിയും,
നീ ചെയ്യും.
 5. ജനതകളെ ശാസിക്കുകയും, ദുഷ്ടരെ നശിപ്പിക്കുക
യും. ചെയ്യും.
 6. നീ അവരുടെ നാമങ്ങൾ എന്നേക്കുമായി മയിച്ചു
കളഞ്ഞു.
 7. എന്റെ ശത്രുകൾ വാളാൽ നിത്യമായി നശിച്ചു;

പട്ടണങ്ങൾ നീ നിർമ്മാലമകൾ;
അവരുടെ ഓർമ്മയും. നീ ഇല്ലാതാകൾ.
7. എന്നാൽ കർത്താവ് എന്നേക്കും. നിലനില്ക്കുന്നു;
8. ലോകത്തെ നീതിയോടും.

ജനതകളെ സ്നായത്തോടും. വിധിക്കേണ്ടതിന്,
അവൻ സിപ്പഹസനം നീതിവിധിക്കായി ഒരുക്കപ്പെട്ടി
രിക്കുന്നു.

9. കർത്താവ് ദരിദ്രരുടെ അഭ്യവും,
അനന്തരമകാലത്ത് അവരുടെ സഹായകനും. ആയി
രിക്കും.

10. നിന്റെ നാമത്തെ അറിയുന്നവരെല്ലാം നിന്നിൽ പ്രത്യാശ
അർപ്പിക്കും;
കർത്താവേ, നിന്നെ തേടുന്നവരെ നീ ഉപേക്ഷിക്കയി
ലില്ലോ.

11. സൗഹിയോനിൽ വസിക്കുന്ന കർത്താവിന്
കീർത്തനങ്ങൾ ആരുപിക്കുവിൻ;
അവൻ ചെയ്തിക്കുള്ള ജനതകളുടെ ഇടയിൽ
വിവരിക്കുവിൻ.
എന്തെന്നാൽ ദരിദ്രരുടെ നിലപിളി അവൻ വിസ്തി
ക്കുന്നില്ല;
അവരുടെ രക്തത്തിന് പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ
അവനോർമ്മയുണ്ട്.

13. കർത്താവേ, എന്നിൽ കനിയണമേ.
മരണ കവാടങ്ങളിൽനിന്ന് എന്നെ ഉഖരിക്കുന്നവനേ,
എന്നെ ഭ്രഷ്ടക്കുന്നവർ നിമിത്തമുള്ള
എന്റെ അടിമത്തം കണ്ടാല്ലോ!

14. സൗഹിയോന്റെ കവാടങ്ങളിൽ നിന്റെ
അതക്കുപ്രവൃത്തികളും ഞാൻ പ്രഭോഷിക്കും;
നീ നല്കിയ രക്ഷയിൽ ഞാൻ അനുറാദിക്കും.

15. ജാതികൾ കൂഴിച്ച കൂഴിയിൽ അവർ തന്നെ താണു;
അവർ ഒളപ്പുവച്ച കൈണിയിൽ അവരുടെ കാലുകൾ
കുടുങ്ങി.

16. കർത്താവു ചെയ്യുന്ന വിധി താൻ പരസ്യമാക്കുന്നു.
അവൻ കരങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ ദുഷ്ടൻ കുള്ളണി
പ്ലോക്കുന്നു.

17. ദുഷ്ടരും ദൈവത്തെ മരക്കുന്ന എല്ലാ ജനങ്ങളിലും
ശ്രിയാലിൽ പതിക്കും.

18. എന്തെന്നാൽ ദരിദ്രൻ നിത്യമായി വിസ്തിക്കപ്പെട്ടുക
യില്ല;
ദരിദ്രരുടെ പ്രത്യാശയെ നീ ഒരിക്കലും വ്യർത്ഥക്കു
കയില്ല.

19. കർത്താവേ എഴുന്നേറ്റാലും; മനുഷ്യൻ പ്രബലപ്പെട്ട
തിരിക്കുട്ട്,
ജനതകൾ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ വിധിക്കപ്പെട്ടു.

20. തങ്ങൾ മനുഷ്യർ മാത്രമാണെന്ന വിജാതീയർ ശഹി
ക്കാൻ വേണ്ടി
അവർക്ക് ഒരു നിയമദാതാവിനെ നീ നിയോഗിക്കു
ണമെ.

സങ്കീര്ത്തനം 10

കർത്താവേ, എന്തുകൊണ്ട് നീ അകലെ നില്ക്കുകയും,

- കഷ്ടപ്പാടിന്റെ കാലത്ത് നിന്റെ ദുഷ്ടി മറുകയും
ചെയ്യും?
2. ദുഷ്ടന്റെ ജല്ലിനതിൽ ദരിദ്രൻ എൻ്റെയുണ്ടും;
അവർ ഒരുക്കിയെ പദ്ധതിയിൽ അവർ തന്നെ പിടി
മാറ്റുന്നും ക്ഷേമപ്പെടുന്നും.
3. എന്തുകൊണ്ടും ദുഷ്ടൻ തന്റെ ദുരശകളിൽ
പ്രശംസിക്കുന്നു.
- ദുഷ്ടന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ
1. കർത്താവ് അതുപുന്നാണ്.
4. അക്രമി തന്റെ അഹാനയിൽ ദൈവത്തെ തോന്തിപ്പും,
അയാളുടെ ചിത്രകളിലെല്ലാം ദൈവമില്ല.
5. അയാളുടെ വഴികൾ എപ്പോഴും വഴഞ്ഞകുന്നു;
നിന്റെ വിധി അയാൾക്കെതിരെ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നു.
വിരോധികളെയെല്ലാം അയാൾ നിന്തിക്കുന്നു.
6. തൊൻ രേഖലും ഇളകുകയില്ല എന്ന് അയാൾ
പ്രാദയത്തിൽപ്പറയുന്നു; അയാൾ തിരു വിചാരിക്കുന്നു.
7. അയാളുടെ വായ് ശാപം നിറഞ്ഞതാകുന്നു;
ചതിയും വഞ്ചനയും, ദ്രാഹവും വ്യാജവും
അയാളുടെ നാവില്ലാം.
8. അയാൾ കെണിയെരുക്കി സ്വവസ്ഥിയിൽ പതിയി
രിക്കുന്നു;
- ഒളിവിൽ നീതിമാനെ നിഗമിക്കുന്നു;
അയാളുടെ കണ്ണുകൾ അഗതിയെ നോട്ടമിച്ചുന്നു.
9. അയാളുടെ കെണിയിൽ ദരിദ്രന്പീടിക്കാൻ
അയാൾ പതിയിരിക്കുന്നു.
10. അയാൾ ദൗഖരവനാക്കപ്പെടുകയും നിപതിക്കയും
അയാളുടെ അസ്ഥികളിൽ രോഗവും വേദനയും.
11. അയാൾ പ്രാദയത്തിൽപ്പരയും; ദൈവം മനസിൽ
കുന്നും;
അവൻ തന്റെ മുഖം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവൻ ഇനിയെരിക്കലും കാണുകയില്ല.
12. എൻ്റെ ദൈവഭായ കർത്താവേ എഴുന്നേർക്കണമേ;
നിന്റെ കരം ഉയർത്തണമേ!
അഗതിയെ വിസ്തരിക്കരുതേ!
13. ഏന്തുകൊണ്ട് പാപി ദൈവത്തെ കൊപിപ്പിക്കയും;
അവൻ പ്രതികാരം ചെയ്തില്ലെന്ന് പ്രാദയത്തിൽ പറയു
കയും ചെയ്യുന്നു?
14. ദുഷ്ടതയും, കോപവും ഉണ്ടെന്നു നീ കാണുന്നു;
അയാൾ നിന്റെ കരണാളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നതിനായി
നീ കാത്തിരിക്കുന്നു.
- അഗതി നിന്റെ പകൽ ഏല്പിക്കപ്പെടും.
നീയാണാല്ലോ അനാമന്റെ സഹായി.
15. പാപിയുടെയും ദുഷ്ടന്റെയും ഭൂജം നീ തകർക്കണമേ!
അയാളുടെ പാപത്തിന് പ്രതികാരമുണ്ടാകും.
പിന്നീട് അയാൾ കണ്ണാളിപ്പെടുകയില്ല.
16. കർത്താവ് എന്നൊക്കും രാജാവാകുന്നു.
ഇനതകൾ അവൻറെ ദേശത്തു ഇല്ലാതായി.
17. കർത്താവേ, നീ ദരിദ്രവുടെ പ്രത്യാശ ശഹിക്കുന്നു
ഒരു ദിവസം മുൻപുണ്ടാക്കിയ സംഘ്രഹം;

- അവരുടെ പ്രാദയസന്നാധര നീ മനസ്സിലാക്കുന്നു.
18. ഭൂമിയിൽനിന്ന് മനുഷ്യരെ വിണ്ടും നശിപ്പിക്കാനിട
യാകാതെ
അനാമർക്കും അഗതികൾക്കും നീ സ്വയാവിധി ചെയ്യു
നേരം മുൻപുണ്ടാക്കാനു കൊടുക്കണമേ.

സംക്ഷിപ്തതനം 11

- തൊൻ കർത്താവിൽ ശരണപ്പെട്ടു.
കുതുവിയെപ്പോലെ മലയിൽ അലങ്കരു വസിക്കാൻ
എന്നോടു നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പറയും? ഒപ്പ്
2. നോക്കു, നിർവ്വാജഹ്രവയരെ ഇരുട്ടിൽ എയ്യുന്ന
തിന്
പാപികൾ വില്ലു കുലച്ചിരിക്കുന്നു;
ഞാൻിങ്കൽ അബ്യ തൊടുത്തിരിക്കുന്നു.
3. എന്തുകൊണ്ടും നീ സഖ്ലീകരിച്ചതിനെ
ഒന്നും മുഖം മാറ്റാതെയും അവൻ നശിപ്പിച്ചു.
എന്നാൽ നീതിമാന് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും?
4. കർത്താവു തന്റെ വിശ്വാലയത്തിൽ:
കർത്താവിന്റെ സിംഹാസനം ആകാശത്തിൽ;
അവൻറെ കണ്ണുകൾ കാണുകയും ഇരുകൾ മനുഷ്യരെ
പരിശയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
5. കർത്താവ് നീതിമാനയരയും ദുഷ്ടയരയും പരിശേഷ
ധിക്കുന്നു;
ദുഷ്ടതയെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ അവൻറെ ആര്ഥാവ്
വെരുത്തു.
6. ദുഷ്ടരുടെമൽക്കെ കെണിയും തീയും ഗന്ധകവും മഴ
പോലെ നിപതിച്ചു;
പീഡനത്തിന്റെ അരുപി അവയുടെ പന്നഹത്തിനെല്ലോ
ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ മുഴുവൻ ഭാഗമില്ല.
7. എന്തെന്നാൽ, കർത്താവു നീതിമാനും, നീതിയെ
സ്നേഹിക്കുന്നവനുമകുന്നു.
അവൻറെ മുഖം നിർവ്വാജതയെ ദർശിക്കുന്നു.

സംക്ഷിപ്തതനം 12

- നല്ലവർ കുറഞ്ഞു; ഭൂമിയിൽ വിശ്വാസം ഇല്ലാതായി.
കർത്താവേ, രക്ഷിക്കണമേ!
2. മനുഷ്യൻ ആർക്കു സംസംരിക്കുന്നു;
ഒരുവൻ അപരന്നോടു വ്യാജം പറയുന്നു;
ഇരട്ടതാപ്പായി സംസാരിക്കുന്നു.
3. വ്യാജം പറയുന്ന അധികാരിക്കളും ദോഷരാജാ
ആരമ്പശാംസ നടത്തുന്ന നാവുകളുള്ളയും കർത്താവു
നശിപ്പിക്കും.
4. എന്നാൽ അവൻ പറഞ്ഞു; നമ്മുടെ നാവുകൾ
മഹതാം വർദ്ധിപ്പിക്കും.
അധികാരി നമ്മുടെ നാമൻ? അനുഭവിക്കാം തന്നെ.
5. ദരിദ്രർ കവർച്ച ചെയ്തപ്പെട്ടതു മൂലവും ദുഷ്ട
അഗതികളുടെ ശ്വലംപം നിന്തിതും
കർത്താവു പറയുന്നു; ഇപ്പോൾ തൊൻ എഴുന്നേർ
പ്രകടമായി രക്ഷ നൽകും.
6. കർത്താവിന്റെ വചനം പരിശുശ്വരമാകുന്നു.

- കുമിയിൽ സംശയന ചെയ്ത്
എഴുപ്പാവശ്യം സ്വീകം ചെയ്ത ബെള്ളിയോടു തുല്യ
മാണെ.
7. കർത്താവേ, നീ അവരെ കാത്തുകൊള്ളണമേ!
ഈ തലമുറയിൽ നിന്ന് എന്ന നിത്യമായി രക്ഷിച്ച്
സത്യനാക്കണമേ!
8. എന്നെന്നാൽ ആദ്ദോംകാരപ്പോലെ ഫോഷ്ടിയ അഹ
നയോടെ മുഖ്യമാർ ചുറ്റി നടക്കുന്നു.

സങ്കീർത്തനം 13

- കർത്താവേ എത്രകാലം നീ എന്ന വിസ്തുരിക്കും?
എന്നെന്നുക്കുമോ?
9. എത്രകാലം നിന്റെ മുഖം എന്നിൽ നിന്ന് നീ തിരിച്ചു
കളയും?
2. എത്ര കാലത്തേക്ക് എന്റെ ഉള്ളിൽ മുഖവും
ഫോഷ്ടിയിൽ അനുഭവിച്ചു തെരുക്കവും നീ നൽകും?
എത്രകാലത്തേയേക്ക് എന്റെ ശത്രു എന്നിക്കെതിരെ
അപഹരിക്കും?
3. എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ,
എന്നിൽക്കുന്നത് ഉത്തരം നൽകണമേ!
ഞാൻ മരണാന്തരാളം അശോഭനാകാതെ
എന്റെ കണ്ണുകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കണമേ!
4. ഞാൻ അവനെ തോല്പിച്ചു എന്ന് എന്റെ ശത്രു
പായാതിരിക്കും;
ഞാൻ ചണ്വലനായാൽ എന്നെ തെരുക്കുനാവൻ
സന്തോഷിക്കും.
5. ഞാനോ എന്നാൽ നിന്റെ കുപയിൽ ആശയിച്ചു;
നിന്റെ രക്ഷയിൽ എന്റെ ഫോഷ്ടി
അവധിയും?
6. എന്ന രക്ഷിച്ച കർത്താവിനെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കും.

സങ്കീർത്തനം 14

- ദൈവമില്ല എന്ന് മുഖ്യൻ ഫോഷ്ടിയിൽപ്പുന്നുനു.
വണ്വനകാണ്ക് അവൻ മുഖിച്ചു വശലായി.
നന്നചെയ്യുന്നവൻ ആരുമീല്ല.
2. അഞ്ചാനിയും ദൈവത്തെ അഡാക്കിക്കുന്നവനുമുണ്ടാ
എന്നു കാണാൻ
കർത്താവ് ആകാശത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരെ നോക്കി.
3. എല്ലാവരും നീങ്കം വഴിത്തറുകയും തിരസ്കരി
ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യു.
നന്ന ചെയ്യുന്നവനില്ല; ദരുവൻ പോലുമീല്ല.
4. അപ്പം എന്നപോലെ എന്റെ ജനങ്ങളെ തിന്നുന
മുഷ്കർമ്മികൾ മനസ്സിലാക്കിയില്ല;
അവൻ കർത്താവിനെ വിളിച്ചപേശിച്ചുമീല്ല.
5. ദൈവം നീതിമാന്യാനുടെ ഗണന്മാരകാപുമാകയാൽ
അവൻ അനുയാകം ഭയപ്പെട്ടു.
6. ദരിശ്രേഷ്ഠ ആപോചനയെ അവൻ അവഹോളിച്ചു;
കാരണം കർത്താവകുന്നു അയാളും ആശയം.
7. സൗഹിയോനിക്കിന്ന് ഇസ്മായേലിനു രക്ഷ നൽകാ
നാരുണ്ട്?
കർത്താവു തെള്ളേ ജനത്തിന്റേ അടിമന്ത്രം മറ്റൊന്നും
യാക്കോണ്ട് ആറുപ്പാദിക്കയും ഇസ്മായേൽ സന്തോഷി
കയും ചെയ്യു.

സങ്കീർത്തനം 15

- കർത്താവേ, നിന്റെ കുടാരത്തിൽ ആരു വസിക്കും?
നിന്റെ വിശ്വാസി ഗിരിയിൽ ആരു പാർക്കും?
2. കള്ളക്കെന്നേ വ്യാപരിക്കുന്നവനും, നീതി പ്രവർത്തി
ക്കുന്നവനും,
ഫോഷ്ടിയത്തിൽ സത്യമുള്ളവനും,
3. നാവിൽ വണ്വനയില്ലാത്തവനും,
സൗഹിത്യനാടു തിരു ചെയ്യാത്തവനും,
അയല്ക്കാരനെതിരായി കൈക്കുലി വാഞ്ചാത്തവനും;
4. മോപിപ്പിക്കുന്നവനെ തിരസ്കരിക്കുന്നവനും,
കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരെ ബഹുമാനിക്കുന്ന
വനും,
സത്യപതിജ്ഞ ലാലിക്കാത്തവനും,
5. പണം പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കാത്തവനും, നീരിപരയി
ക്കെതിരെ കൈക്കുലി വാഞ്ചാത്തവനും,
ഇവ ചെയ്യുന്നവൻ നീതിമാനാകുന്നു
അവൻ ഒരിക്കലും ഇളക്കുകയില്ല.

സങ്കീർത്തനം 16

- ദൈവമേ, നീനിൽ ഞാൻ ആശയിച്ചതിനാൽ എന്ന
കാത്തരുളുന്നാമേ.
2. എന്റെ കർത്താവു നീയാകുന്നു എന്നും,
എന്റെ നന്ന നിന്നിൽ നിന്നാകുന്നു എന്നും,
കർത്താവിനോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു.
3. മുകിലുള്ള പരിശുദ്ധരോടും ഉൽക്കുഴുരോടും
എന്റെ താത്തരുമെല്ലാം അവരിലുണ്ടായെന്നു
പറഞ്ഞു.
4. മുഖ്യരുടെ അവസാനവേദനകൾ വേഗം വർദ്ധിക്കും;
എന്നെന്നാൽ അവരുടെ രക്തബലികളെ ഞാൻ
സമർപ്പിക്കയില്ല;
അവരുടെ നാഞ്ചേഡൾ എന്റെ അധരങ്ങേൾ ഉറുവിടുക
യുമില്ല.
5. എന്റെ അവകാശത്തിന്റെയും പാനപാത്രത്തിന്റെയും
ഓഹരി കർത്താവാകുന്നു;
എന്റെ അവകാശം എന്നിക്കു പകിട്ടുതുന്നവനും
നീക്കുതേ.
6. നല്ല സമാജത്താൻ എന്നിക്കു അളവു ചാദല വീണാൽ,
എന്റെ അവകാശം എന്നിക്കിഴുപ്പെടുകയും ചെയ്യു.
7. എന്നിക്ക് ഉപദേശം തന്ന കർത്താവിനെ ഞാൻ
വാഴ്ഞ്ഞും,
കാത്തികാലങ്ങളില്ലോ. എന്റെ ഫോഷ്ടി
നന്നകി.
8. കർത്താവിനെ എപ്പോഴും എന്റെ മുന്നിൽ ഞാൻ
ദരിശിച്ചിരുന്നു.
ഞാൻ ഇളക്കാതിരിക്കാൻ എപ്പോഴും അവൻ എന്റെ
വലതുവശത്തുണ്ട്.
9. തന്മുലം എന്റെ ഫോഷ്ടി
എയും മഹിതം പ്രകടിക്കയും ചെയ്യു.
എന്റെ അധരവും ശാന്തതയിൽക്കഴിയും.

10. കാരണം, എന്ന നീ ശിയോലിൽ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല; നിന്റെ പരിശുദ്ധൻ ജീർണ്ണിക്കുന്നതിന് നീ സമുത്തിച്ചു മില്ല.
 11. ജീവനിലേയ്ക്കുള്ള നിന്റെ വഴി നീ എന്ന കാണിക്കും; നിന്റെ മുവപ്പൊടം നിമിത്തവും. നിന്റെ വലതുകരഞ്ഞിന്റെ പിജയമായും നിമിത്തവും. ഞാൻ സംതൃപ്തനാകും.
- സക്രീംതനം 17**
- പരിശുദ്ധനായ കർത്താവേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥനകേക്ക് കടാക്ഷിക്കണമേ!
- കാപക്യമില്ലാത്ത അധ്യരജ്ഞാളിൽ നിന്നുള്ള എന്റെ പ്രാർത്ഥന ചെവിക്കാളുണ്ടാമേ!
2. എന്റെ വിധി നിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു വന്ന കൊള്ളുട്ട്!
 3. നീ എന്റെ ഹൃദയം പരിശേധിച്ചു; രാത്രിയിൽ നീ എന്ന സന്ദർശിച്ചു; നീ എന്ന പരിശേധിച്ചു; എന്നാൽ നീ എന്നിൽ തിരു കണ്ണടക്കിയില്ല. മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള സംസാരം. എന്റെ വായിൽനിന്നു നിർഗ്ഗളിച്ചിട്ടില്ല.
 4. മുർമ്മാർഗ്ഗജ്ഞാളിൽനിന്ന് ഞാൻ അകന്നു നിന്നു.
 5. എന്റെ കാലടികൾ ഇടനാതിരിക്കാൻ, നിന്റെ ഉള്ളവഴികളിലുംതെയുള്ള എന്റെ നടപ്പിനെ നീ സഹായിച്ചു.
 6. നീ എനിക്ക് ഉത്തരം നാൽകിയതിനാൽ ഞാൻ നിന്നു വിളിച്ചു; ദൈവമേ, നിന്റെ ചെവിച്ചായിച്ച് എന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കണമേ!
 7. നിന്റെ പരിശുദ്ധന ആശ്വര്യവിശയമായും, നിന്റെ വലങ്ങയ്ക്കെത്തിരായി നില്ക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് നിന്നിൽ ആശയിക്കുന്നവർക്കു രക്ഷകനായും, സ്ഥാപിക്കണമേ!
 - 8-9. എന്ന അപഹരിച്ച ധാപികളിൽനിന്നു. എന്നോട് എതിർത്ത എന്റെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു. കണ്ണിലെ ക്ഷാഞ്ഞമൺപോലെ എന്ന കാത്തുകൊള്ളു ണമേ. നിന്റെ ചിരകുകളുടെ തണ്ടിൽ എന്ന സംരക്ഷിക്ക ണമേ.
 10. വന്നു പറഞ്ഞവരുടെ വായ് നീ അടക്കണമേ.
 11. അവർ എന്ന പ്രശ്നംസിച്ചു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എന്ന വലയം ചെയ്യു നിലം. പതിപ്പിക്കുന്നതിനായി നോട്ടമിട്ടിരിക്കുന്നു.
 12. കടിച്ചുകുറാൻ നോക്കുന്ന സിംഹത്തിനും പതിയിരിക്കുന്ന സിംഹക്കുട്ടിക്കും. അവൻ സദ്യമരാ കുന്നു.
 13. കർത്താവേ, നീ അവരുടെ മുന്നിൽ എഴുന്നേറ്റ്

- അവരെ മുട്ടുകുത്തിക്കണമേ, ദുഷ്ടരിൽനിന്നും മഹിൽനിന്നും.
14. കർത്താവേ, നിന്റെ കയ്യാൽ മരിക്കുന്നവരിൽ നിന്നും മുത്തുവിന്റെ ശർത്തത്തിൽനിന്നും. എന്റെ ജീവനെ നീ രക്ഷിക്കണമേ!
- അവരുടെ സന്ധത്ത് ജീവിക്കുന്നവലുടെയിൽ നീ വിജീക്കും.
- നിന്റെ സന്ധത്തുകൊണ്ട് അവരുടെ ഉദരം നീ നിയർക്കണമേ.
- മകൾ ക്ഷേമിച്ചു തൃപ്പരായി, ശിഖാംശം. അവരുടെ മകൾക്കായി നീക്കിവിവയ്ക്കെട്ട്,
15. ഞാനോ നീതിയിൽ നിന്റെ മുഖം ദർശിക്കും. നിന്നില്ലെ വിശ്വാസം. സജീവമാക്കുന്നോൾ ഞാൻ സംത്കൂപ്പനാകും.

സക്രീംതനം 18

- എന്റെ ബലവും ആശയവുമായ കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നു സ്നേഹിക്കും.
2. എന്റെ സങ്കേതവും എന്റെ രക്ഷകനും. ഞാൻ ആശയിക്കുന്ന ശക്തനായ ദൈവവും. എന്റെ സഹായകനും, എന്റെ രക്ഷയുടെ കൊമ്പും. മഹത്മവുള്ള അദ്ദേഹക്രമവും. (നീ ആകുന്നു).
 3. കർത്താവിനെ ഞാൻ പിളിക്കും; ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും.
 4. എന്നെന്നാൽ; മരണവേദനകൾ എന്ന വലയം. ചെയ്യു; മുഖ്യാരുടെ പ്രധാഹരണങ്ങൾ എന്ന കലക്കി.
 5. ശിയോലിലെ വേദനകൾ എന്നുചൂഡി; മരണക്കണ്ണികൾ എന്റെ മുന്നിൽ നിന്നും.
 6. എന്റെ ക്ഷേമത്തിൽ ഞാൻ കർത്താവിനെ വിളിച്ചു. ഞാൻ ദൈവത്തെയും വിളിച്ചുപോക്കിച്ചു. അവൻ തന്റെ ആലയത്തിൽനിന്ന് എന്റെ സ്വരം കേട്ടു; എന്റെ നിലവിലി അവൻ ചെവിയിൽ എന്നതി.
 7. ഭൂമി ഇളക്കി ദിവിച്ചു. മലകളുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ ഇളക്കിപ്പിളർന്നു. കാരണം, അവയുടെ മേൽ അവൻ കോപിച്ചു.
 8. അവൻ കോപിതിന്റെ പുക പൊണ്ടി; അവൻ മുഖത്തുനിന്നു തീ ഇലിച്ചു; അവനിൽനിന്നും തീക്കനലുകൾ എറിഞ്ഞു.
 9. അവൻ ആകാശം ചായിച്ചു ലൂണി; അവൻ കാലൂകളുടെ കീഴിൽ കാർമ്മാലം.
 10. ഭോവേകളുടെ മേലിരുന്ന് അവൻ സംശരിച്ചു; കാറ്റിന്തചിറകുകളിൽ അവൻ പറന്നു.
 11. അവൻ മഠങ്ങളുന്നതിന് ആനധകാരഭരണ അവൻ മഠങ്ങളും മഠങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു;
 12. ആകാശത്തിലെ മോഖാളികളിൽ ഇലഘണിയുടെ ഇരുട്ട് അവനുചൂറി, അവൻ കുടാരംഘയി.
 12. അവൻ കുടാരത്തിന്റെ ശേഖര്യാൽ, അവൻ മോഖങ്ങൾ ആലിപ്പിച്ചവും തീക്കനലുകളും ഉള്ളവാക്കി.

13. அத்தால் கர்த்தாவ் ஹடிமுசகி;
அதூந்தன் தற்கு ஸரங் கேர்ப்பிசூ.
அலிப்புவு. தீக்கெலுக்கலு. (உள்ளை).
14. அவன் தற்கு அடினான் அயச் அவரைச்சிதிசூ;
தற்கு ஹடிமின்கு வர்ப்பிசூ அவரை ஸஷமிப்பிசூ.
15. கர்த்தாவே, நிர்க்கு ஶஸ்தாலு.
நிர்க்கு கோபத்திர்க்கு நிஶாஸ்தாலு.
நிருவகசு காளப்படுக்கயு;
ஞோக்கதிர்க்கு அடியானான்கு வெழிப்படுக்கயு.
செய்கு.
16. உந்தத்தில்கின் அலையச் ஏனை பொகினை
துத்து; பெருவெஞ்சுத்தில்கினு. ஏனை ஸிக்ரிசூ.
17. கருத்தரை ஏன்கு ஶதுக்கலில்கினு,
ஏனைக்காசு பெவலரை ஏன்கு விரையிக்கலில்
கினு. ஏனை ரக்ஷிசூ.
18. ஏன்கு த:வத்திர்க்கு திவஸ் அவர் ஏனைத்தகன்று;
அப்பூசு கர்த்தாவ் ஏனிக்கு ரக்ஷக்காயித்திர்க்கு.
19. அவன் ஏனை அத்தாஸ்திலேக்கு கொள்ளுவனு
ஏனில் பெஸாதிசிறுநடுக்காளக் அவரைனை
ரக்ஷிசூ.
20. ஏன்கு நிதிக்கு யோஜிசுவிய. கர்த்தாவ் ஏனிக்கு
ப்ரதிபலம் தனு;
ஏன்கு கைக்கலுட ஶுஷிக்கைநுஸ்திச் அவன் ஏனை
பூர்ணாக்கி.
21. காரணம், கர்த்தாவிர்க்கு வசிக்கலே என்க காத்து;
ஏன்கு வெவனைடு என்க முடிலுக்கிலு.
22. அவன்கு அங்குஶமங்களும் ஏன்கு முபிலுளக்.
அவன்கு நியமனைக்கு ஏனில்கினு என்க நீக்கி
யிலு.
23. என்க அவன்கு முபில் கலைக்கரித்தாயிருநு;
ஏன்கு பாபனைக்கு என்க ஶ்ரவாலுவாயிருநு.
24. கர்த்தாவ் ஏன்கு நிதிக்கைநுஸ்திசு,
அவன்கு ஆஷியில் ஏன்கு கைக்கலுட ஶுஷிக்கைநு
ஸ்திசு. ஏனிக்கு ப்ரதிபலம் தனு.
25. நிரமலங்கை நீ நிரமலங்காயிரிக்கு;
நிஷ்கலைக்கங்கை நீ நிஷ்கலைக்காயிரிக்கு.
26. திருள்ளத்துக்கலைப்படுவங்கை நீ உத்தைஷ்டாயி
ரிக்கு. வகையுவியோடு நீ கபடக ப்ரயோகிக்கு.
27. ஏனைக்காசு, ஏழியஜங்கத்த நீ ரக்ஷிக்கு;
யாஷ்கயங்கனைக்கு நீ விநித்தாக்கு.
28. நீ ஏன்கு விழக்கு கத்திக்கு;
ஏன்கு வெவமய கர்த்தாவ் ஏன்கு அன்யகாரத்த
ப்ரகாஸிப்பிக்கு.
29. ஏனைக்காசு நீ வசியாயி என்க கொதுநஸங்குத்தி
கெதிரை பாயு; ஏன்கு வெவத்திர்க்கு ஶக்தியாக் கொடு சாடி
கடக்கு.
30. வெவத்திர்க்கு வசி கலைக்கரித்தாக்குநு;
கர்த்தாவிர்க்கு வசம் பரிஶோயித்தாக்குநு.
- அவனில் அத்தாவதே அவன் ஸபாயி
க்குநு.
31. காரணம் கர்த்தாவலை வெவமிலூ;
நம்முட வெவதெபோல ஶக்தாம் ஹஸ்.
32. வெவமான் ஏனை ஶக்தி யரிப்பிக்கையு,
ஏன்கு வசி உடங்கமுட்டாக்குக்கயு. செய்து.
33. அவன் ஏன்கு கால் கலமாந்துபோலையாக்கி.
ஏனை அவன் ஶிரிமேல் நிருத்தி.
34. ஏன்கு கைக்கலே அவன் யுஹத்தினாயி பரிஶீலிப்பிசூ;
ஏன்கு ஭ுஜனைக்கு பிததலுவிலூபோல உரப்புஒத்தக்கி.
35. நீ ஏனிக்கு ரக்ஷயுட பரிச தனு;
நிர்க்கு வலதுகை ஏனை தாண்டுக்கயு,
நிர்க்கு ஶிக்ஷணம் ஏனை வழுத்துக்கயு. செய்கு.
36. வின் ஏன்கு கால்முடுக்கு ஹத்தாதிரிக்கான்
ஏன்கு பாவிக்குநு. நீ ஸதந்தமாக்கி.
37. ஏன்கு ஶதுக்கலே என்க பின்குட்டானு பிகிகுடு;
அவரை நஶிப்பிக்குந்துவரை என்க பின்திரியுகு
யிலு.
38. அவரை என்க பொரிக்குநு;
(ஏதிர்த்து) நில்க்கான் அவர் பொஸ்ரக்கயிலூ;
அவர் ஏன்கு கால்க்கிசில் வீசு.
39. யுஹத்தில் நீ ஏனை ஶக்தி யரிப்பிக்கையு;
ஏனோக் ஏதிர்க்குந்துவரை நீ ஏனிக்கு கீஷ்பூ
துத்து.
40. நீ ஏன்கு ஶதுக்கலே ஏன்கு முநாகை நஶிப்பிக்குநு;
ஏன்கு விரையிக்கலே என்க நிழுப்புத்தக்கையு.
41. அவர் நிலபிலுக்குநு,
ஏனால் அவன் அவர்க்கு ரக்ஷக்காயிரிக்கயிலூ.
அவர் கர்த்தாவினோடபேசிக்குநு;
ஏனால் அவன் அவர்க்கு உத்தரம் நஞ்குக்கயிலூ.
42. காட்டிர்க்கு முபில் பொடிபோல அவரை என்க
பொடிசூ கலையு;
தெருவிலை செல்லுபோல என்க அவரைச்சுவிட்டு.
43. ஜநத்திர்க்கு வியிக்குந்தினு நீ ஏனை ரக்ஷிக்க
எனுமே!
நீ ஏனை ஜநதக்கலுட தலவாக்களுமே!
என்க அரியாத்த ஜநத ஏனை ஸேவிக்கை.
44. ஶபுயோடுக்குட கேட்க அவர் ஏனை அங்குநி
க்கை. அங்குர் ஏனிக்கு கீஷ்பூட்டிரிக்கை.
45. அங்குர் தகயப்பூட் தன்னுடுட வசிக்குந்தினு மானி
போக்கு.
46. கர்த்தாவு ஜீவிக்கைநு; ஏனை ஶக்திப்படுத்துந
வங்; வாஷ்தபூடுவாக்கைநு!
ஏன்கு வெவம் ஏன்கு ரக்ஷகங் மஹதைப்பைக்கை.
47. ஏனிக்கு ரக்ஷ நஞ்குக்கயு.
விஜாதீயரை ஏனிக்கு கீஷ்பூடுத்துக்கயு.
48. ஏன்கு ஶதுக்கலைந்தினு ஏனை ரக்ஷிக்கயு. செய்து
வெவமே,

- എനിക്കെതിരയി നില്ക്കുന്നവരിൽനിന്ന് എന്നു
ഉഖരിക്കണമെ!
49. ഇതിനാൽ എൻ്റെ കർത്താവേ, വിജാതിക്കുടെ
ഇടയിൽ നിന്നു താൻ പൂക്കിൽക്കും;
നിന്റെ നാമത്തിന് താൻ ശനമാലപിക്കും.
50. നിന്റെ രാജാവിന്റെ രക്ഷയെ മഹത്ത്വീകരിക്കുകയും;
നിന്റെ അഭിഷ്ഠിക്കുന്ന ഭാവിദിനോടും.
അധാരുടെ സന്തതിയോടും ഏറ്റേന്തുക്കും കൃപകാ
ണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനു,
നിന്റെ നാമത്തിനു താൻ (സ്ഥൂതി പാട്ട്)

സങ്കീർത്തനം 19

- ആകാശം ദൈവത്തിന്റെ മഹതാം വിവരിക്കുന്നു.
ആകാശവിത്താനം അവൻ്റെ കരവിരുതു
കാണിക്കുന്നു.
2. പകൽ പകലിനു വചനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.
രാത്രി രാത്രിക്കു അറിവു കാണിച്ചു ക്രാട്ടക്കുന്നു:
3. അവയുടെ സംരംഭക്കൾക്കും അശ്വത്തിലും, വാക്കുക
നേപാളിലും ആശും ചേരും കുറഞ്ഞും. ഇമിലും.
4. അവയുടെ സന്ദേശം ഭൂമിയിലെല്ലാം ചെന്നെത്തി,
അവയുടെ വാക്കുകൾ ലോകത്തിന്റെ അതിർത്തിക്ക
ഉം അഭിവൃദ്ധിയും അഭിവൃദ്ധിയും. ഇല്ലും,
5. അത് മണാവായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുന മണാവാളെന
കരണ്ടു പഴിക്കിക്കണ്ടു പോലെ,
ഓടാബിനാരുങ്ങുന്ന മലുനെപ്പോലെ ആഹ്ലാദിക്കും.
6. അതിന്റെ പൂർപ്പുക ആകാശത്തിന്റെ ഒരതിർത്തിയിൽ
നിന്നാണ്.
- ✓ 7. ആകാശത്തിന്റെ മറ്റൊരു അതിർത്തിയിലാണ് അതിന്റെ
ശത്രു.
8. അതിന്റെ ചുട്ടിൽനിന്ന് മാഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി യാത്രാ
നൃമിലും.
9. കർത്താവിന്റെ പ്രഥമാം കുറയില്ലാത്തതു.
മനുഷ്യനു സത്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതുമാകുന്നു.
കർത്താവിന്റെ സാക്ഷ്യം വിശ്വസനിയമാണ്.
10. അത് ആളുകളെല്ലെങ്കിലും താൻ കുറയില്ലാത്തതു.
കർത്താവിന്റെ കല്പനകൾ നന്തരിയുക്തമാണ്.
അവ ഹ്യാത്യന്തര സന്ദേശപ്പീഡിക്കുന്നു.
11. കർത്താവിന്റെ കല്പന വിശിഷ്ടവും
കല്പുകളെ പ്രകാശപ്പീഡിക്കുന്നതുമാകുന്നു.
12. കർത്താവിന്റെ നീണ്ട ശുശ്രാവം അന്തരുമില്ലാക്കും?
അവിയപ്പെടാതെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു എന്ന മേച്ചി
ക്കണമെ.
13. ദുഷ്ടന്മാർ എൻ്റെമേൽ ശക്തിപ്പെടാതിരിക്കാനായി
നിന്റെ ഭാസണ തിരുയിൽനിന്ന് തകയണമെ!
14. എൻ്റെ വാക്കുകൾ നിന്നക്കു പ്രീതികരണയിരിക്കും,
എൻ്റെ സഹായിയും രക്ഷകനും കർത്താവേ,
എൻ്റെ ഹ്യാത്യന്തിലെ ചിന്ത നിന്റെ മുന്മാകെയു
ണ്ടഭോ.

സങ്കീർത്തനം 20

- കഷ്ടത്തും കാലത്ത് കർത്താവു നിന്നക്കുത്തരമു
ം മുഖം കുറയിക്കും അഭിവൃദ്ധിയും. ഇട്ട!
1. അവൻ്റെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തുനിന്ന് അവൻ നിന്നക്കു
സഹായം. അധ്യാത്മക്കുട്ട!
2. അവൻ്റെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തുനിന്ന് അവൻ നിന്നക്കു
സഹായം. അധ്യാത്മക്കുട്ട;
3. കർത്താവു നിന്റെ ഏല്ലാ ബലികളെയും ഔർമ്മിക്കുട്ട;
4. നിന്റെ പോമബലികൾ അവൻ സീക്കാരുമാക്കുട്ട.
5. കർത്താവു നിന്റെ ഹ്യാത്യന്തിനുസ്ഥിതം. നിന്നക്കു
തരുമാനക്കുട്ട;
6. നിന്റെ ഏല്ലാ അഭിവാസവും അവൻ പുർത്തിയാക്കുട്ട.
7. നിന്റെ രക്ഷയിൽ താൻ സ്ഥാതി പാട്ട്; സ്ഥാ
നഞ്ഞാളുടെ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ നഞ്ഞാൾ തുകർ
തതപ്പെട്ടു.
8. നിന്റെ അഭിവാസമെല്ലാം കർത്താവു നിന്നവേറ്റുട്ട!
9. താൻ വലംകൈയുടെ രക്ഷാശക്തിയാൽ
ദൈവം താൻ അഭിഷ്ഠിക്കുന്ന രക്ഷിച്ചു എന്നും,
താൻ വിശുദ്ധയുടെ ആകാശത്തുനിന്ന് അവനു
ഉത്തരം നൽകിയെന്നും,
10. ഇപ്പോൾ മുതൽ അറിയപ്പെടിക്കുന്നു.
11. ചിലർ യജ്ഞലിലും മറുചിലർ കുതിരകളിലും,
എന്നാൽ നഞ്ഞാളുക്കുട്ട, നഞ്ഞാളുടെ ദൈവമായ
കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ശക്തരാക്കും.
12. അവർ മുട്ടകുത്തി പീണ്ടു;
എന്നാൽ നഞ്ഞാൾ തയ്യാറായിനിന്നു.
13. കർത്താവു, നഞ്ഞാളു രക്ഷിക്കും; നഞ്ഞാൾ സ്ഥാ
നഞ്ഞാളുടെ രാജാവു, നഞ്ഞാൾ വിളിക്കുന്ന നാളിൽ
നഞ്ഞാൾക്ക് ഉത്തരമരുളും.

സങ്കീർത്തനം 21

- കർത്താവേ, നിന്റെ ശക്തിയിൽ രാജാവ് ആനന്ദിക്കും;
നിന്റെ രക്ഷയിൽ അധ്യാത്മരാ ആഹ്ലാദിക്കും.
2. നി അധാരുടെ ഹ്യാത്യാലിവാഷം നിന്നവേറ്റി;
അധാരുടെ അധ്യാത്മാലിവാഷം ശ്രേം നി നിരസിച്ചിലും

3. എന്തെന്നാൽ, നല്ല അനുഗ്രഹം നീ അയാൾക്കു മുൻകൂട്ടി നൽകി; മഹിമയുള്ള കിരീടം അയാളുടെ ശിരസ്സിൽ നീ വച്ചു.
4. നിന്നോട് അയാൾ ജീവൻ യാച്ചിച്ചു; എന്നേയ്ക്കുമുള്ള ജീവിതം നീ അയാൾക്കു നൽകി.
5. നിന്റെ രക്ഷയാൽ അയാളുടെ മഹിമ വളർന്നു; മഹത്വം, പ്രതാപവും നീ അയാൾക്കു നൽകി.
6. എന്തെന്നാൽ, അയാളെ നീ എന്നേക്കും ആശീർവ്വദിക്കയും; നിന്റെ മുഖപ്രസാദത്താൽ സന്തോഷിപ്പിക്കയും. ചെയ്യു.
7. കാരണം, രാജാവ് കർത്താവിൽ ആശയിച്ചതുകൊണ്ട് അത്യുന്നതൻ്റെ കൃപയാൽ അയാൾ ഇളക്കുകയില്ല.
8. നിന്റെ എല്ലാ ശത്രുക്കളെയും നിന്റെ കരം കണ്ണടത്തും; നിന്നെ വെറുക്കുന്നവരെ നിന്റെ വലംകൈ കണ്ണ പിടിക്കും.
9. കോപത്തിന്റെ കാലത്ത് നീ അവരെ തീച്ചുള്ളൊലെ യാക്കും; തന്റെ കോപത്തിൽ കർത്താവ് അവരെ ദഹിപ്പിക്കും. അഥി അവരെ വിഴുങ്ങുകയും. ചെയ്യു.
10. ഭൂമിയിൽനിന്ന് അവരുടെ മലഞ്ചേരുയും, മനുഷ്യരിൽനിന്ന് അവരുടെ സന്തതികളെയും. നീ നിന്റെ നശിപ്പിക്കും.
11. കാരണം, അവർ നിന്നുക്കെതിരെ തിരു ചെയ്യാനാലോ ചിച്ചു;
12. അവരുടെ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.
13. കർത്താവേ, നിന്റെ ശക്തിയിൽ നീ മഹത്വപ്പെട്ടു! തങ്ങൾ നിന്റെ പ്രാഭവത്തെ പാടി പ്രകീർത്തിക്കും.

സക്കിർത്തനം 22

- എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, എന്നുകൊണ്ടു നീ എന്നെ ഉപോക്ഷിച്ചു? എന്റെ ബുദ്ധിശൂന്യമയ വാക്കുകൾ മൂലം എന്റെ രക്ഷ എന്നിൽനിന്ന് അകറ്റിക്കളുണ്ടതെന്നതിന്?
2. എന്റെ ദൈവമേ, പകൽ താൻ നിന്നെ വിളിച്ചു; നീ എനിക്കു മറുപടി തന്നില്ല. ഒത്തിയില്ലോ. വിളിച്ചു ശ്രദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ നീ എനി കായി കാത്തിരുന്നില്ല.
 3. നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു; നിന്റെ മഹിമയിൽ ഇസ്രായേൽ ഇരിക്കുന്നു.
 4. എന്റെ പിതാക്ക്രമാർ നിന്നിൽ ആശയിച്ചു; അവർ നിന്നിൽ ശരണപ്പെട്ടു; നീ അവരെ രക്ഷിക്കയും. ചെയ്യു.
 5. നിന്നോട് നിലവിളിച്ചു, അവർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകയും. ചെയ്യു. നിന്നിലവർ ആശയിച്ചു; അവർ ലഭ്യിതരയില്ല.
 6. താൻ പുഴുവാകുന്നു. മനുഷ്യന്ത്;

7. എന്നെ കണ്ണവരല്ലാം എന്നെ പരിഹാസവും. (ആകുന്നു) അവർ ചുണ്ടുകൊണ്ടു ശോഷ്ഠിക്കാണിക്കയും, തലകു ലുക്കുകയും. ചെയ്യു.
8. അയാൾ കർത്താവിൽ ആശയിച്ചു; അവൻ അയാളെ രക്ഷിക്കുടെ; അയാളിൽ സംപ്രീതനാണിക്കിൽ അവൻ അയാളെ മോചിപ്പിക്കുടെ!
9. എന്നു ഏകാണ്ടനാൽ ശർഭപാത്രത്തിൽനിന്നു തന്നെ നീ എന്റെ ആശയവും, എന്റെ അമ്മയുടെ മുലയുട്ടുകാലം മുതൽ നീ എന്റെ ശരണവുമാകുന്നു.
10. ശർഭപാത്രം മുതൽ തന്നെ താൻ നിന്നു എല്ലിക്കു പിള്ളുകും; എന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരം മുതൽ നീ എന്റെ ദൈവമാകുന്നു.
11. നീ എന്നിൽനിന്ന് അകന്നിരിക്കരുതേ! അനർത്ഥം അടുത്തിരിക്കുന്നല്ലോ; എന്നെ സഹായിക്കാൻ ആരുമില്ല.
12. അനേകം കൂളകൾ എന്നെ ചുഴ്ന്നു; ബയ്ശാനിലെ കൂളകളുടുക്കാർ എന്നെ വളർന്നു.
13. അലവി ആക്രമിക്കുന്ന സിംഹംപോലെ അവ എന്റെ നേരെ വയ്ക്കുന്നു.
14. ജലംപോലെ താൻ ഒഴിക്കപ്പെട്ടു; എന്റെ അസ്ഥികളെല്ലാം ചിതറിക്കപ്പെട്ടു; എന്റെ ഹ്യദയം മെഴുകുപോലെയായി; എന്റെ ഉള്ളിൽ കുടലുകൾ അഴുകിത്തുടങ്ങി.
15. എന്റെ ശക്തി കുശവന്റെ മൺപാത്രങ്ങോലെ ഉണങ്ങി വരണ്ടിരിക്കുന്നു; എന്റെ നാവ് എന്റെ അണ്ണാക്കിൽ ദ്രീപിച്ചിരിക്കുന്നു; മരണത്തിന്റെ പുഴിയിലേയ്ക്ക് നീ എന്നെ എറിഞ്ഞു.
16. നായ്ക്കൾ എന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു; ദുഷ്പരാജുടു ശണം എന്നെ വളർന്നു; എന്റെ കൈകളും കാലുകളും അവർ തുളിച്ചു.
17. എന്റെ അസ്ഥികളെല്ലാം പ്രലപിച്ചു; അവർ എന്നെ തുറിച്ചു നോക്കി
18. എന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ അവർ ഭാഗിച്ചുപെട്ടു; എന്റെ അക്കിക്കുവേബണ്ടി അവർ നൃക്കിച്ചു.
19. എന്നാൽ, കർത്താവേ, നീ എന്നിൽനിന്നും അകല രുതേ! എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ സഹായ തിനു വേഗം വരണ്നു!
20. വാളിൽനിന്ന് എന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കണമേ! നായ്ക്കളുടു പിടിയിൽ നിന്ന് എക്കാക്കിയായ എന്നെ സംരക്ഷിക്കണമേ!
21. സിംഹത്തിന്റെ വായിൽനിന്ന് എന്നെ രക്ഷിക്കണമേ, അഹജാരികളിൽനിന്ന് എളിയവനായ എന്നെ സംരക്ഷിക്കണമേ.
22. എന്റെ സഹാദരരെ താൻ നിന്റെ നാം അരിയിക്കും. സമൂഹമാജേയ നിന്നെ താൻ പുക്കശ്രതും.

23. കർത്താവിനെ ദയപ്പെടുന്നവരേ, നിങ്ങൾ അവനെ
സൃഷ്ടിക്കുവിൻ. യാക്കോബിന്റെ സന്തതിയെല്ലാം അവനെ മഹതാപ്പേ
ചുഞ്ചെട!
24. കാരണം, ദിവിദിവ്രേ നിലവിളിയെ
അവൻ നിന്നിക്കയോ അവഗണിക്കയോ ചെയ്യില്ല.
അധികാരിക്കിന്ന് തന്റെ മുഖം അവൻ തിരിച്ചില്ല.
അവനൊടു വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവൻ അധികാരി
ശവിച്ചു.
25. പലിയ സമുദ്രത്തിൽ എൻ്റെ ധ്രൂവം നിംബു പക്കിൽ
നിന്മാകുന്നു.
26. അവനെ ദയപ്പെടുന്നവരുടെ മുന്നിൽ എൻ്റെ നേർച്ച
കൾ താൻ നിന്മേറു.
27. ഓരിഞ്ഞേരിൽ അതിരുത്തിക്കളെല്ലാം കർത്താവിനെ അനു
സൃഷ്ടിച്ചു അവനിലേക്കു തിരിയട്ട.
28. കാരണം, രാജു, കർത്താവിന്റെതാകുന്നു;
അവൻ തന്നുകുന്നു വിജാതിയരുടെ അധികാരി.
29. ഭൂമിയിൽ വിശക്കുന്നവരെല്ലാം ഭക്ഷിക്കയും
കർത്താവിനെ ആരാധിക്കയും ചെയ്യുട്ട!
30. പൊടിക്കിൽ ഇരഞ്ഞുന്നവരെല്ലാം അവൻ മുന്നിൽ മുച്ചു
മടക്കെട്ട.
31. അവൻ വന്ന ജനിക്കാനിരിക്കുന്ന ജനത്തിന്
കർത്താവിന്റെ നീതി കാണിച്ചുകൊടുക്കും.

സംക്ഷിപ്തത്താനം 23

1. കർത്താവ് എന്ന മേധക്കും.
എനിക്ക് നന്നിനു. അവൻ കുറവു വരുത്തുകയില്ല.
2. തശ്ച മേച്ചിൽസമലത് അവൻ എന്ന പസിപ്പിക്കും.
ശാന്മഹയ ജലാശയത്തിലേക്ക് അവൻ എന്ന ആന
യിക്കും.
3. നിംബു നാമത്തെ പ്രതി എൻ്റെ ആരാധി തിരിച്ച്
നീതിയുടെ ഉട്ടവഴികളിൽക്കൂടി അവൻ എന്ന
നായിച്ചു.
4. മഹാത്തിന്റെ നിശ്ചലവിശ താഴ്വരകളിൽക്കുടെ
നാമം മാറ്റാനും ചെന്ന താൻ നടന്നാലും,
നി എന്നോടുകൂടെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് തിരുന്നെയ താൻ
ദയപ്പെടുകയില്ല.
നിംബു വക്കദണ്ഡും വടക്കും എന്ന ആശസിപ്പിച്ചു.

5. എൻ്റെ ശത്രുക്കൾക്കെതിരായി എൻ്റെ മുന്നിൽ നീ
കൊണ്ടു കുമ്പാടു ചെത്തുകയില്ല; മേരെയാരുകൾ;
തെല്ലാക്കാണ്ക് നീ എൻ്റെ ശിരസ് പൂശി;
എൻ്റെ പാനപാത. ശുഖവിഞ്ഞുപോലെ ലഹരി
പിടിപ്പിക്കുന്നു.
6. വിശ്വപരിനാശ താൻ കർത്താവിന്റെ വൈനാട്ടിൽ
നിംബു കുപയും കരുണായും ദിനാന്തരം പ്രാണം എൻ്റെ
ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ ദിവസവും.
എന്ന പിന്തുടർന്നു.

സംക്ഷിപ്തത്താനം 24

- ഭൂമി അതിന്റെ പുർണ്ണതയിൽ കർത്താവിന്റെതാകുന്നു.
ലോകവും അതിന്റെ എല്ലാ നിഹാസികളും.
2. എന്നെന്നുൽ, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ അവൻ
സമുദ്രത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു.
നദികളിൽ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചു.
3. കർത്താവിന്റെ മലയിൽ ആരു കയറും?
അവൻ വിശ്വവ ശിരിക്കിൽ ആരു നില്ക്കും?
4. ശുഖമഹയ കരങ്ങൾ ഉള്ളവനും, ഹൃദയത്തിൽ വെടി
പൂജിച്ചവനും.
5. അവൻ കർത്താവിൽനിന്ന് അനുഗ്രഹവും,
നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിൽനിന്ന് നീതിക്കണ
വും പ്രാപിക്കും.
6. യാക്കോബിന്റെ ദൈവമേ, നിംബു മുഖദർശനം
തേടി ശരണപ്പെടുന്ന ലെമുറ ഇത്രകുന്നു.
7. വാതിലുകളേ, ശിരസ്സുയർത്തുവിൻ;
നിത്യകവാടങ്ങളേ, ഉയരുവിൻ;
മഹത്തത്തിന്റെ രാജാവ് പ്രവേശിക്കെട്ട.
8. മഹത്പുർണ്ണനായ ഇന്ന രാജാവ് ആരാധി?
ശക്തനും പ്രബലനുമയ കർത്താവ്.
പ്രബലനും യുദ്ധവിന്നുമയ കർത്താവ്.
9. മഹത്തത്തിന്റെ രാജാവ് പ്രവേശിക്കുന്നതിനായി
വാതിലുകളേ, ശിരസ്സുയർത്തുവിൻ! സന്തിഷ്ഠി
സനാതനകവാടങ്ങളേ, ഉയരുവിൻ!
10. മഹത്പുർണ്ണനായ ഇന്ന രാജാവാകുന്നു?
ശക്തനായ കർത്താവ്.
നിത്യബഹുമാന്യനായ രാജാവ് അവന്തേ.

സംക്ഷിപ്തത്താനം 25

- കർത്താവേ, നിംബു പക്കലേയക്ക് എൻ്റെ മനസ്സു
ശാന്മുഹിതി
2. എൻ്റെ ദൈവമേ, നിന്നിൽ താൻ ശരണപ്പെടും;
താൻ ലഹളിക്കുകയില്ല.
- എൻ്റെ ശത്രുക്കൾ എനിക്കെതിരായി വൻപു പറയാ
തിരക്കെട്ട.
3. നിന്നിൽ ശരണപ്പെടുന്നവരാലും ലഹളിക്കയില്ല.
ദുഷ്ടർ അവരുടെ വ്യർത്ഥതയിൽ ലഹളിക്കും.

4. കർത്താവേ, നിന്റെ മഹർജ്ഞാൻ എന്ന കാണിക്കുമോ!
5. നിന്റെ സത്യത്വത്രിൽ എന്ന നയിക്കേണമേ, എന്ന പരിപ്പിക്കേണമേ;
6. നീയാണല്ലോ എന്റെ ദൈവവും എന്റെ രക്ഷകനും; എല്ലാ ദിവസവും എൻ നിന്ന കാത്തിരിക്കും.
7. കർത്താവേ, ആദിമുതലുള്ള നിന്റെ കരുണയും കൂപയും നി ഓർമ്മിക്കേണമേ.
8. എന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തെ തെറുകൾ എനിക്കെതിയി നി ഓർമ്മരുതേ; എന്നാൽ ദൈവമേ, നിന്റെ കൂപയെ പതി, നിന്റെ കരുണയുടെ ആധിക്യം നിനിത്തം എന്ന ഓർക്കേണമേ.
9. വിനിത്രീര ന്യായവിധിയിൽ നയിക്കുന്നു, ദരിദ്രര തബ്രീ മഹർജ്ഞാൻ പരിപ്പിക്കുന്നു.
10. കർത്താവിന്റെ ഉടന്പടിയും അവൻ സംക്ഷേപം പാലിക്കുന്നാവർക്ക് അവൻ വഴിക്കുല്ലാം കൂപയും നിതിയുമുള്ളതാ കുന്നു.
11. എന്റെ കർത്താവയെ പാപത്തിൽനിന്ന്, നിന്റെ നാമത്തെ പതി. കർത്താവേ, എന്ന ശുദ്ധിക്കു രിക്കേണമേ.
12. തന്ന ദയപ്പെടുന്നവനെ, താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത വഴി കർത്താവു പരിപ്പിക്കും.
13. അധാരുടെ മനസ്സ് കൂപയിൽ വസിക്കും. അധാരുടെ സന്തതി ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും.
14. കർത്താവിന്റെ ചിന്ത തബ്രീ ക്ഷതരക്കുവിച്ച് (ആകു നും). അവൻ തബ്രീ ഉടന്പടി അവരെ ആഡിക്കും.
15. എന്റെ കല്ലുകൾ എപ്പോഴും കർത്താവിന്റെ പക്കലേ യങ്ക്. എന്നെന്നാൽ അവൻ എന്റെ കാലുകളെ വലയിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കും.
16. എന്ന് എക്കാക്കിയും നിസ്തൂഹായനുമാകയാൽ, എന്നിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് എന്നിൽ കനിയേണമേ.
17. എന്റെ ഹൃദയവൃദ്ധകൾ വർദ്ധിച്ചിക്കുന്നു. എന്റെ പുമകളിൽനിന്ന് എന്ന മോചിപ്പിക്കേണമേ.
18. എന്റെ അടിമത്തവും അഖ്യനവും നി ദശിച്ച് എന്റെ പാപമല്ലാം. എന്നൊടു പെറുകേണമേ.
19. എന്റെ ശത്രുകൾ പെരുകിയിരിക്കുന്നു എന്നും ആശുമായ വിദേശപ്പത്താടം അപൻ ഏന്ന ബെറുക്കുന്നു എന്നും. കണ്ണാലും.
20. എന്ന് നിന്നിൽ അടയം തേടിയതിനാൽ എന്നെക്കാത്തതു രക്ഷിക്കേണമേ.
21. എന്ന് നിന്നിൽ പ്രത്യാശവെച്ചതിനാൽ നിഷ്ക്കപെട്ടും സത്യസന്ധ്യയും എന്നൊടു ചേർന്നു.

22. ദൈവം മുസായേലിനെ അവൻ എല്ലാ മർദ്ദകരിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു.

സക്ഷിർത്തനം 26

- കർത്താവേ, എൻ എന്റെ പരമാർത്ഥയിൽ വൂപരി ചുത്തുകൊണ്ട്, നി എന്ന വിധിക്കേണമേ. എൻ കർത്താവിൽ വിശ്വാസമർദ്ദിച്ചു; എൻ മുളകു കയലി.
2. കർത്താവേ, എന്ന നിരിക്ഷിച്ച് പരിശോധിക്കേണമേ. എന്റെ അരകളെയും എന്റെ ഹൃദയത്തെയും നി പരിശോധിക്കേണമേ!
 3. (എന്തെനാൽ) നിന്റെ കരുണ എന്റെ കണ്ണമുന്നി ലുണ്ട്.
 4. എൻ വിശ്വസ്തയോടെ വൂപരിച്ചു.
 5. എൻ ദു:ഷ്ടരോടുകൂടെ വൂപരിച്ചില്ല. നിന്നും സംസ്ഥേദം. ചെയ്തുമില്ല.
 6. ദുർവ്വതരുടെ സമൂഹത്തെ എൻ വെറുത്തു. ആശുമായി എൻ സഹവസിച്ചില്ല.
 7. നിന്റെ സ്ത്രീയുടെ ശാന്ത പട്ടനതിനും, നിന്റെ അതഞ്ചുതങ്ങളുള്ളാം വിവരിക്കുന്നതിനും, എൻ എന്റെ ക്ഷേക്കൾ കഴുകി നിർമ്മലമാക്കി. കർത്താവേ, നിന്റെ ബലി പീംതതിനു എൻ പ്രാക്ഷി ണം വച്ചു.
 8. കർത്താവേ, നിന്റെ വൈനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയും. നിന്റെ മഹിതാം കൂടിക്കാളുന്ന മുഖം. എൻ സ്നേഹിച്ചു.
 9. കർത്താവേ, പാപികളോടുകൂടി, എന്നും രക്തദഹികളോടുകൂടി എന്റെ ജീവനയും നശിപ്പി കരുതോ.
 10. അവരുടെ കൈയിൽ ചതിയും, അവരുടെ വലംകൈ നിംയെ കോശയുമുഠേ.
 11. ശാന്തോ എന്നാൽ പരമാർത്ഥയോടെ വൂപരിച്ചു; എന്ന രക്ഷിച്ച് എന്നൊടു കരുണയായിരിക്കേണമേ.
 12. എന്റെ കാലം നേരയെ വഴിയിൽ നിലനിന്നു. സദയിൽ എൻ കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തും.

സക്ഷിർത്തനം 27

- കർത്താവ് എന്റെ പ്രകാശവും രക്ഷയുമാകുന്നു. എന്നാരെ ദയപ്പെടണം?
- കർത്താവ് എന്റെ ജീവൻ ശക്തിയാകുന്നു. എന്നാരെ പേടിക്കേണം?
2. ആശുപ്പത്രരായ എതിരാളികളും ശത്രുകളും. എന്റെ മംസം ഭക്ഷിക്കാനായി എന്ന സമീപിച്ചപ്പോൾ, അവർ ഒന്നടക്കം മരിഞ്ഞു വീണ്ടും.
 3. സെസന്നു. എന്നിക്കെതിരെ പാളയമടിച്ചാലും. എന്റെ ഹൃദയം ദയപ്പെടുകയില്ല.
 4. എന്നിക്കെതിരായി യുദ്ധമുണ്ടായാലും. ഇതിൽ എൻ ആശയിക്കും.
 5. ഒരു കാര്യം എൻ കർത്താവിനോടു ചൊദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു തന്നെയാണു എൻ തേടുന്നതും.

എന്തേ ജീവിതകാലം മുഴുവനും
കർത്താവിന്റെ ഭവനത്തിൽ എനിക്കു പസിക്കണം.
കർത്താവിന്റെ മധ്യത്രം എനിക്കാസാദിക്കണം.
അവൻ ആലയം എനിക്കു സന്ദർശിക്കണം.

5. അന്തർമ്മകാലത്ത് അവൻ
തന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ എന്ന മാച്ചിവയ്ക്കും.
തന്റെ കുടാരത്തിന്റെ നിശ്ചിൽക്ക് എന്ന സംരക്ഷിക്കും.
പാറമേൽ എന്ന അവൻ ഉയർത്തി നിരുത്തും.

6. ഇന്നിരേൽ എന്ന വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശത്രുക്കൾ
കുപരി
എന്തേ ശിരസ്യയരും.
അവൻ കുടാരത്തിൽ സ്ഥൂതിയുടെ ബലികൾ ഞാൻ
അർപ്പിക്കും;
കർത്താവിനെ ഞാൻ സ്ഥൂതിച്ചു പാടും.

7. കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെ പിളിക്കുമ്പോൾ എന്തേ
സരം നീ കേൾക്കണമേ.
എനിൽക്കുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്കുത്തരമരുളണമേ.

8. എന്തേ ഫൂദയം നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നു.
എന്തേ മുഖം നിന്തേ വദനത്തെ തേടുന്നു.

9. കർത്താവേ നിന്തേ മുഖം എനിൽക്കിന്നു തിരിക്കുത്തേ!
നിന്തേ ഭാസനെ കോപത്തോടെ പീഡിപ്പിക്കുത്തേ!
കർത്താവാണ് എന്തേ സഹായകൻ.
എന്തേ ദൈവമായ രക്ഷകാ,
എന്ന നിരസിക്കയോ ഉപേക്ഷിക്കയോ ചെയ്യുതെ.

10. എന്നെന്നാൽ എന്തേ അപുന്നം അമയ്യും എന്ന ഉപേ
ക്ഷിച്ചു.
എന്നാൽ കർത്താവ് എന്ന സീക്രിച്ചു.
11. കർത്താവേ, നിന്തേ പഴി എന്ന പഠിപ്പിക്കണമേ!
നിന്തേ ചൊല്ലുള്ള ഉള്ളവചികളിലൂടെ എന്ന നയി
ക്കണമേ.

12. എന്തേ ശത്രുക്കൾക്ക് എന്ന നീ പിട്ടു കൊടുക്കു
രുതെ
എന്നെന്നാൽ എനിക്കെത്തിരായി കളളസാക്ഷികൾ
തിരു സംസാരിച്ചു.

13. ഞാനോ, എന്നാൽ, ജീവിക്കുന്നവരുടെ നാടിൽ
കർത്താവിന്റെ നനകൾ കാണാമെന്നു പിശസി
ക്കുന്നു.

14. കർത്താവിൽ ശരണപ്പെട്ടവിൽ, നിങ്ങളുടെ ഫൂദയം
ഡെയറുമാർളുഡിക്കേടു.
കർത്താവിൽ ആശയിക്കുവിൻ.

സങ്കീർത്തനം. 28

കർത്താവേ, നിന്നെ ഞാൻ പിളിച്ചു;
എന്തേ ദൈവമേ, എന്നോടു മാനമായിരിക്കുതുതെ,
നീ എന്നോടു മിണ്ടാതിരുന്നാൽ,
കുഴിയിലിറങ്ങുന്നവരോടുകൂടു
എന്തേ കാരുവും അവസാനിക്കും.

2. ഞാൻ നിന്നോടു നിലവിളിക്കുമ്പോൾ
നിന്തേ വിശ്വാസാലയത്തിലേക്കു എന്തേ കൈകൾ ഉയർ
തുനോഗ്യം.
എന്തേ ധാരായുടെ സരം ശവിക്കണമേ!

3. ദുഷ്ടരോടുകൂടുതെയും തിനുചെയ്യുന്നവരോടൊപ്പുവും
എന്ന എല്ലാരുതെ
അവൻ കുട്ടകാർക്കു അഭിവാദനമർപ്പിക്കുന്നു,
പക്ഷേ തിരുയാണ് അവരുടെ ഉള്ളിൽ.
4. അവരുടെ പ്രധാനത്തിക്കഴിക്കും. അവരുടെ ദുഷ്ടതയ്ക്കും
അനുസ്പൃഷ്ടമായി അവരോടു പ്രതികാരം ചെയ്യണമേ.
കർത്താവിന്റെ ചെയ്തികളും അവൻ കരാവേലയും
അവൻ ശ്രമിക്കാത്തതിനാൽ
അവൻ അവരെ തകർക്കും,
പുനരുദ്ധരിക്കയുമില്ല.

6. എന്തേ ധാരായുടെ കേട്ട കർത്താവ്
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു.

7. കർത്താവ് എന്തേ തുണായും എന്തേ സഹായവും;
അവനിൽ എന്തേ ഫൂദയം ആശയിച്ചു;
എന്തേ ജയം പുഷ്ടി പ്രാപിച്ചു.
സൗത്രൈലപവിച്ച് അവനു ഞാൻ നന്നി പറയും.

8. കർത്താവ് തന്തേ ജനത്തിന്റെ ശക്തിയും,
തന്തേ അഭിഷീക്തന്റെ രക്ഷയുടെ സഹായകനുമാ
കുന്നു.

9. നിന്തേ ജനത്തെ രക്ഷിച്ചാലും;
നിന്തേ അവകാശത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചാലും!
അവരെ നീ എന്നോയ്ക്കും മേഖിച്ചു നയിക്കണമേ.

സങ്കീർത്തനം. 29

കർത്താവിന് ആട്ടിന്തകുട്ടികളെ കൊണ്ടുവരുവിൻ;
കർത്താവിന് സ്ഥൂതിയും ബഹുമനവും അർപ്പിക്കു
വിൻ;

2. കർത്താവിന്റെ നാമത്തിന് ബഹുമതി നൽകുവിൻ;
കർത്താവിനെ തന്തേ പരിശുഭ്യാക്കണാതിൽ ആരാധി
ക്കുവിൻ.

3. ജലത്തിനു മീതെ കർത്താവിന്റെ സരം;
സ്ഥൂതുനായ ദൈവം ഇടിമുഴക്കി!

കർത്താവു പെരുവെള്ളത്തിനു മീതെ!

4. കർത്താവിന്റെ സരം ശക്തിയോടു കൂടിയതു.
കർത്താവിന്റെ സരം മഹിത്യത്താടു കൂടിയതുമാ
കുന്നു.

5. കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം കാരകിലുകളെ പിളർക്കുന്നു
ലെപ്പനാനിലെ അർസ് മരണങ്ങളെ കർത്താവു തകർ
ക്കുന്നു.

6. അവൻ അവയെ കാളക്കുട്ടികളെപ്പോലെയും,
ലെപ്പനാനെയും, സാനിറിനെയും കാണാമുഖക്കുട്ടി
കളെപ്പോലെയും തുള്ളിച്ചു.

7. കർത്താവിന്റെ സരം, അണിജ്ഞാലയെ പിളർക്കുന്നു.

8. കർത്താവിന്റെ സരം വനത്തെ ഇളക്കുന്നു.

കർത്താവ് വംഡെഴ്സ് മരുഭൂമിയെ കുലുക്കുന്നു.

9. കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം മരച്ചില്ലകളെ ഇളക്കുകയും
വനങ്ങളെ കിടപ്പിച്ചുകൂകയും ചെയ്യുന്നു.

അവൻ ആലയത്തിൽ സർവ്വരും സ്ഥൂതിപാടുന്നു.

10. കർത്താവു കടക്കേഷാഡം റാറി,
നിരുലജാവായി കർത്താവു വാഴുന്നു.

11. കർത്താവ് തന്റെ ജനത്തിന് ശക്തി നൽകും.
കർത്താവ് തന്റെ ജനത്തെ സമാധാനം നൽകി
അനുഗ്രഹിക്കും.

സങ്കീർത്തനം 30

- എന്ന ഉയർത്തിയ കർത്താവേ,
ഞാൻ നിന്നെ മഹത്വപൂട്ടുത്തും.
എന്നോയും എന്തേ ശത്രു സന്ദേശിക്കാൻ
നീ അനുവദിച്ചില്ല.
2. എന്തേ ദൈവമായ കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നോടുപേ
ക്ഷിച്ചു;
- നീ എനിക്ക് സാഖ്യം നൽകി.
3. എന്ന ശിയോലിൽനിന്ന് നീ കരേറ്റി;
മരിച്ചവരിൽനിന്ന് നീ എന്ന ഉക്കിൾപ്പിച്ചു;
4. കർത്താവിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരേ, അവനെ
പാടി സൃഷ്ടിക്കുവിൻ;
- അവൻ പരിശുദ്ധമായ ഓർമ്മ പ്രകീർത്തിക്കുവിൻ.
5. എന്നെന്നാൽ അവൻ കൊപത്തിൽ ശാസനയും
അവൻ ദിവ്യപ്രിത്യക്കിൽ ഭീപനുമുണ്ട്.
പ്രഭാഷത്തിൽ നീ വിലംബന്താടെ കഴിത്താലും
പ്രഭാതത്തിൽ നിന്നകു സന്ദേശാശ്വംഡാകും.
6. ഞാനോ, എന്തേ സംശയാനകാലത്തു പറഞ്ഞു:
'ഞാനോരിക്കല്ലോ, കുല്ലുഞ്ഞുകയില്ല'.
7. ദൈവമേ, നിന്തേ ഇഷ്ടാനുസരണം എന്തേ സൃഷ്ടിയെ
നീ സമുദ്ദശക്കി.
- എന്നാൽ നീ മുഖം തിരിച്ചപ്പോൾ,
ഞാൻ ഇളക്കിപ്പോയി.
8. കർത്താവേ, നിന്നെ ഞാൻ വിളിച്ചു.
- എൻ്റെ കർത്താവേ, നിന്നോടു ഞാൻ ധാചിച്ചു.
9. നാശത്തിലേക്ക് ഞാൻ താഴുകയാണെങ്കിൽ
എൻ്റെ രക്തം കൊണ്ട് എന്നു പ്രയോജനം?
പുശി നിന്നെ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല.
- നിന്തേ വിശ്വസ്തയെ കാണിക്കുന്നുമില്ല.
10. ദൈവമേ ശവിച്ച് എനിൽക്കു കനിക്കണമേ
കർത്താവേ, നീ എനിക്ക് സഹായകനാകണമേ.
11. എൻ്റെ വിലാപം നീ സന്ദേശാശ്വയി പകർത്തി;
എൻ്റെ ചാക്കുവസ്തും നീക്കി നീ എന്ന സന്ദേശം
യരിപ്പിച്ചു.
12. ഇതിനാൽ നിന്നകു ഞാൻ സൃഷ്ടിപാട്ടും;
ഞാൻ മാനനായിരിക്കയില്ല.
എൻ്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ, നിന്നകു ഞാൻ
എന്നുകു. നീപിരായും.

സങ്കീർത്തനം 31

- കർത്താവേ, നിനിൽക്കു ഞാൻ ശരണപ്പെട്ടു;
ഞാൻ ഒരിക്കലും ലഭിക്കയില്ല.
നിന്തേ നീതിയാൽ എന്ന രക്ഷിച്ചാലും!
2. എനിലേയ്ക്ക് നിന്തേ ചെവി ചുയിച്ചു,
എനിക്കു വേഗം ഉത്തരം തരണമേ.
ദൈവമേ, നീ എൻ്റെ സഹായകനും

- എൻ്റെ സങ്കേതവും ആയിരുന്നു
എന്ന രക്ഷിക്കണമേ.
3. നീയാണാല്ലോ എൻ്റെ ശക്തിയും എൻ്റെ സങ്കേതവും,
കർത്താവേ, നിന്തേ നാമത്തെ പ്രതി എന്ന ആശ
സിപ്പിക്കണമേ.
4. അവൻ എനിക്കായി മാച്ചുപ്പിരിക്കുന്ന ഇവ വലയിൽ
നിന്ന്
എന്ന വിളുവിക്കണമേ.
നീയാണാല്ലോ എൻ്റെ സഹായകൻ.
എൻ്റെ ആരുപി നിന്നെ കാത്തിരുന്നു.
5. നീതിയുള്ള ദൈവമായ കർത്താവേ, നീയെന്ന
രക്ഷിച്ചു.
6. വ്യർത്ഥവിശ്രദ്ധങ്ങൾ സുക്ഷിക്കുന്നവരെ നീ
ദേശിച്ചു.
7. നിന്തേ ക്ഷപയിൽ ഞാൻ സന്ദേശാശ്വാസ്താദിക്കും.
കാരണം നീ എൻ്റെ താഴുയെക്കണ്ട്
എൻ്റെ കഷ്ടത മനസ്സിലാക്കി.
8. എൻ്റെ ശത്രുകളുടെ കയ്യിൽ നീ എന്ന എല്ലിച്ചില്ല.
എൻ്റെ പദ്ധതിയിൽ വിശലംഘനമായാൽ നീ നിർണ്ണി.
9. ഞാൻ ദുഃഖിതനാകയാൽ കർത്താവേ, എന്നോടു
കൂപ ചെയ്യണമേ;
കോപത്താൽ എൻ്റെ കണ്ണും എൻ്റെ
ആര്യാവും എൻ്റെ ഉദരവും കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
10. എൻ്റെ ആയുസ്സ് ദുഃഖത്തിലും എൻ്റെ വത്സരങ്ങൾ
നീന്തുവിർപ്പിച്ചില്ലും. കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.
ഓരിസ്യത്താൽ എൻ്റെ ശക്തിക്കുചെയ്തു.
എൻ്റെ ശത്രുക്കൾ എൻ്റെ ശക്തിക്കുചെയ്തു.
എൻ്റെ അസ്ഥികൾ ഇളക്കിയിരിക്കുന്നു.
11. എൻ്റെ അയല്ലക്കാർക്ക് ഞാൻ നിന്നാഹാത്മയി
പരിചിതരക്ക് ഞാൻ ദേ വിഷയവുമായി.
തെളുവിൽ എന്നുക്കാണുന്നവർ എനിൽക്കിന്ന് ഓടി
പ്പോയിരുന്നു.
12. മരിച്ചുവന്നപ്പോലെ ഞാൻ മനസ്സിൽ നിന്നു മായക്ക
പുട്ടു.
- ഉടഞ്ഞപാത്രംപോലെ ഞാൻ ആയിത്തിരുന്നു.
13. അവൻ എനിക്കെതിരിരയി കൂടിയാലോചിക്കയും,
എൻ്റെ ജീവൻ അപഹരിക്കാൻ ആപോചിക്കയും
ചെയ്യപ്പോൾ.
അനേകരുടെ വിപ്പിന്നം ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു.
14. എന്നാൽ കർത്താവേ, ഞാൻ നിനിൽക്കു ആശയിച്ചു.
എൻ്റെ ദൈവമായ കർത്താവ് നീയാണെന്ന് ഞാൻ
പറഞ്ഞു.
15. കാലങ്ങൾ നിന്തേ കരഞ്ഞളിലാകുന്നു.
ശത്രുക്കളിൽനിന്നും എന്ന പീഡിപ്പിക്കുന്നവരിൽ
നിന്നും എന്ന രക്ഷിക്കണമേ.
16. നിന്തേ അസന്തോഷം നിന്തേ മുഖ പ്രകാശിപ്പിക്കയും,
നിന്തേ ക്ഷപയാൽ എന്ന രക്ഷിക്കയും ചെയ്യണമേ.
17. കർത്താവേ, നിന്നെ വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചതിനാൽ ഞാൻ
ലാളുകയില്ലു.
ആശ്വരി പ്രാജ്ഞിച്ച് ശിയോലിലേയ്ക്കിരണ്ടു.

18. നീതിമാനതിരായി കപടതയും നിന്മനവും കാണി
ക്കുന്ന ഡിക്കാറികളുടെ, അധിക്ഷേഷണർ അംഗ്കൾപ്പെട്ടെട്ട്.
19. മനുഷ്യരുടെ മുഖ്യാകൈ നിന്നിൽ ശരണപ്പെടുന്ന
നിന്റെ ആരാധകർക്കായി,
നീ കരുതി പച്ചിരിക്കുന്ന കൂപ്
എത്രയോ വലുതാകുന്നു.
20. മനുഷ്യരുടെ കലക്കങ്ങളിൽ നിന്ന്
അവരെ നിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ നീ മറയ്ക്കും.
കലഹത്തിൽ നിന്ന് നിന്റെ നിശ്ചിതം നീ അവരെ
സംരക്ഷിക്കും.
21. ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ തനിക്കായി ഉത്തമധാര
തിരഞ്ഞെടുത്ത കർത്താവ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു.
22. നിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഞാൻ ഗണിച്ചു എന്ന്
എന്റെ പരിശേഷണത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു.
ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചപ്പോൾ എന്റെ അപേക്ഷയുടെ
സംരംഗം നീ കേളും.
23. കർത്താവിന്റെ നീതിമാനയാരെ, അവനെ സ്നേഹിക്കുക.
വിശദപ്പെട്ട കർത്താവു പാലിക്കുന്നു.
ബുഷ്ടമാരേക് അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ അവൻ പ്രതി
കാരം ചെയ്യുന്നു.
24. കർത്താവിൽ ശരണപ്പെടുന്നവരേ, നിഞ്ചൽ ദയവും
പ്രേരിപ്പുവിൻ.

സംക്ലിർത്തനം. 32

- തന്റെ അപരാധം ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയും,
തന്റെ പാപങ്ങൾ മരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുവൻ
ഭാഗ്യവനാകുന്നു.
2. ആരിൽ കർത്താവു പാപം ആരോപിക്കുന്നില്ലയോ
ആരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ ചതിയില്ലാതിരിക്കുന്നുവോ
അവൻ ഭാഗ്യവൻ.
3. ദിവസംമുഴുവൻ ഞാൻ തേദാക്കരണതപ്പോൾ
ശബ്ദമക്കിയതുമുലം എന്റെ അസ്ഥികൾ ക്ഷയിച്ചു.
4. കാരണം റപകൽ നിന്റെ കരം എന്റെമേൽ അപ്പെട്ടു
വ്യാകുലത എന്നൊക്കെല്ലാൾ എന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ
ആരാധിക്കും.
5. എന്റെ പാപങ്ങൾ ഞാൻ നിന്നെ അറിയിച്ചു;
എന്റെ അപരാധങ്ങൾ നിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ മാച്ചിച്ചു.
എന്റെ തെറുകൾ കർത്താവിനോട് എറ്റു പഠ്യമെന്ന്
ഞാൻ പറഞ്ഞു.
6. നീ എന്റെ പാപങ്ങളില്ലാം എന്നൊടു ക്ഷമിക്കുന്നു.
ഇതുമുലം നിന്മാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട എല്ലാവരും
തക്കമയത്ത് നിന്നോട് പ്രാർത്ഥിക്കും.
എന്നാൽ പെരുവെള്ളേപ്പുച്ചിൽപ്പോല്ലും
അയാളെ സമീപിക്കയില്ല.
7. നീ എന്നെ സംരക്ഷിക്കണമെ
എന്റെ ശത്രുകളിൽനിന്ന് എന്നെ കാക്കണമെ;
ഞാൻ നിന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി,
സുതിയും രക്ഷയുംക്കാണ്ട് എന്നെ ആവശ്യം ചെയ്യു
ണമെ.

8. നീ ഹോക്കേട വഴി നിന്നെ ഞാൻ അറിയിക്കും.
നിന്റെമേൽ എന്റെ ദുഷ്ടി ഞാൻ വയ്ക്കും.
9. നിഞ്ചൽ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത കുതിരിരെയയും. (കോവർ)
കുട്ടിപ്പായ. മുതൽ അവയെ കടിഞ്ഞാണ്ക്കാണ്ട്
അമർത്തുന്നു.
അല്ലെങ്കിൽ അവയെ സമീപിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.
10. ദുഷ്ടൻ്റെ വേദനകൾ വളരെയാകുന്നു;
കർത്താവിൽ ശരണപ്പെടുന്നവനെ കൂപ് വലയം
ചെയ്യും.
11. നീതിമാനയാരെ, കർത്താവിൽ സന്നാഷിച്ച് ആനന്ദി
ക്കുവിൻ;
ഹൃദയപരമാർത്ഥതയുള്ളവരേ, നിഞ്ഞേലുവരും. അവ
നെ സുതിക്കുവിൻ!

സംക്ലിർത്തനം. 33

- നീതിമാനയാരെ, കർത്താവിനെ സുതിക്കുവിൻ
പരമാർത്ഥവികൾക്കു സുതി യോഗ്യമാകുന്നു.
2. കിന്നരം മീട്ടി കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുവിൻ;
പത്തുത്ത്രിയുള്ള വിശയങ്ങൾ അവനു സംഗ്രീതമുതിർ
ക്കുവിൻ;
3. അവൻ ഒരു പുതിയ കീർത്തനം ആലപിക്കുവിൻ
സ്വരത്തിൽ നന്നായി ആലപിക്കുവിൻ.
4. കർത്താവിന്റെ വചനം നീതിനിഷ്ഠംമാകുന്നു.
അവൻ പ്രവൃത്തികളുള്ളാം വിശദപ്പെട്ടവ.
5. അവൻ നീതിന്യായങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു.
കർത്താവിന്റെ കൂപക്കാണ്ട് ഭൂമി നിംബതിരിക്കുന്നു.
6. കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ ആകാശം നിർമ്മിക്ക
പ്ലൈ.
അവൻ വദനനിശ്ചയസന്താൽ എല്ലാ ആകാശം
ക്രികളും.
7. തോൽക്കുടങ്ങിലെന്നൊപ്പോലെ അവൻ കടൽവെള്ളം
ശേഖരിച്ചു.
ആരാധനയെല്ലാ അവൻ അടക്കളിൽ സ്ഥാപിച്ചു,
8. ഭൂമി മുഴുവൻ കർത്താവിനെ ദേപ്പെട്ടെട്ട്;
ഭൂവാസികൾ മുഴുവൻ അവൻ മുഖ്യാകൈ വിരക്കാ
ളിട്ടു.
9. കാരണം അവൻ അരുളിച്ചേയ്യു, അവ ഉണ്ടായി;
അവൻ കല്പിച്ചു, അവ നിലവിൽ വന്നു.
10. കർത്താവ് ജനകകളുടെ ആലോചനയെ പൂർത്തമാ
ക്കുന്നു.
അവൻ വിജംതീയതുടെ പദ്മതികളെ നിഷ്പദലമാ
ക്കുന്നു.
11. കർത്താവിന്റെ ആലോചന നിരും നിലനിൽക്കുന്നു.
അവൻ ഹൃദയവിചാരം എല്ലാതലമുറകളിലും.
12. കർത്താവു ദൈവമായിട്ടുള്ള ജനത്,
തന്റെ അവകാശമായി അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള
ജനം, അനുഗ്രഹിതം!
13. കർത്താവ് ആകാശത്തിൽ നിന്നു സുക്ഷിച്ചുനോക്കി;
അവൻ മനുഷ്യപുത്രരെയല്ലാം കണ്ടു.

14. തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു ഭൂമാസികാലൈയെല്ലാം അവൻ കണ്ടു.
 15. അവരുടെ ഫൂട്ടുങ്ങളെ ഒരുപോലെ അവൻ മെന്ന എന്തു അവരുടെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും അവൻ അറിയുന്നു.
 16. ശക്തിവർദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് രജാവ് രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ശക്തിമാനും തന്റെ ശക്തിയുടെ ആധിക്യത്താൽ മേചിതനാകുന്നില്ല.
 17. കുതിര തരുന്ന രക്ഷ ആശയിക്കാവുന്നതല്ല. കുതിര അതിന്റെ ശക്തിയുടെ ഉള്ളടം കൊണ്ട് കുതിരക്കാരനെ രക്ഷിക്കുന്നില്ല.
 18. കർത്താവിന്റെ കല്ലുകൾ തന്റെ കൂപയെ പതിക്കിക്കുന്ന നീതിമാന്വരുടെ മേഖകുന്നു.
 19. അങ്ങനെ അവരുടെ ജീവനെ മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുന്നു. ഷഡമാനത്തിൽ അവരെ ജീവനോടെ നിലചനിക്കുന്നു.
 20. എങ്ങളുടെ ആത്മാവ് കർത്താവിനെ കാത്തിരുന്നു. അവനാണ് നമ്മുടെ സഹായവും ആശയവും.
 21. നമ്മുടെ ഫൂട്ടും അവനിൽ സന്ദേശിക്കും. ഫുണ്ടാനാൽ ഓ. അവന്റെ പരിശുഭനാമത്തിൽ ആശയിച്ചു.
 22. കർത്താവേ, എങ്ങെങ്കിൽ നിന്നീൽനിന്നു പതിക്കിക്കുന്ന രൂപോലെ, നിന്റെ കൂപ എങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

സംക്ഷിപ്തത്വഃ 34

- എപ്പോഴും ഞാൻ കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തും;
എപ്പോഴും അവൻ്റെ സ്ഥാതി എൻ്റെ ചുണ്ടിൽ.
 2. എൻ്റെ ആര്യവും കർത്താവിൽ പ്രശംസിക്കും.
ദരിദ്രൻ ഇത് കേട്ട് സന്ദേഹിക്കിയും ചെയ്യും.
 3. എന്നൊടുക്കുടെ കർത്താവിനെ മഹാത്മപ്പെടുത്തുക;
നമ്മുടെക്കാരുമിച്ച് അവൻ്റെ നാമം വാഴ്ത്താം.
 4. ഞാൻ കർത്താവിനോടു പ്രശ്നമിച്ചു, അവൻ എനിക്ക്
ഉത്തരമറുളി.
 എന്ന എല്ലാ അനുശ്രദ്ധങ്ങളിൽനിന്നും. അവൻ
മോചിപ്പിച്ചു.
 5. അവനെ നോക്കി അവനിൽ പ്രത്യാഗ്രാഹിപ്പിക്കുവിൻ,
അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ വദനങ്ങൾ ഘരുളാഭരിതമാക
യില്ല.
 6. ഇതോ കർത്താവിനെ വിളിച്ച ദരിദ്രൻ;
അയാളെ അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.
അയാളെ എല്ലാ കഷ്ടത്തിൽനിന്നും. അവൻ രക്ഷിച്ചു.
 7. കർത്താവിന്റെ മലാകാമാരുടെ സെസനും. അവൻ്റെ
ക്ഷതരെ വലയം ചെയ്യുന്നു,
അവൻ അവരെ രക്ഷിക്കുയും ചെയ്യുന്നു.
 8. കർത്താവു നല്ലവനാകുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ അനുഭവി
ചുറിയുവിൻ.
 അവനിൽ അഡ്യം തേടുന്നവർ ഭാഗ്യവാഹാർ.
 9. ധനികാഡാർ ദരിദ്രരാക്കപ്പെടുകയും. അവർക്കു
പിശക്കുകയും ചെയ്യു.

- കർത്താവിന തേളാവർക്കു നായകരാണും കുറവുണ്ടാകയില്ല.
 - മക്കളേ, വന്ന് എന്ന കേൾക്കു രഭവദയം നിങ്ങളെ ഞാൻ പഠിപ്പിക്കാം.
 - ജീവിതം ഇഷ്ടപ്പെടുകയും നല്ലതാണെങ്കിൽ കാണാൻ കാംക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യാം.
 - തിനയിൽനിന്ന് നിന്റെ നാവിന കാക്കുക. നിന്റെ അധരങ്ങൾ വ്യാജം പറയാതിരിക്കും.
 - തിനയിൽ നിന്നുന്ന് നന്ദ ചെയ്യുക. സന്ധയാം തേടി അതിനെ പിൻതുടരുക.
 - കർത്താവിന്റെ കണ്ണുകൾ നിതിമാനാരുടെമേൽ (പതി പ്രിഞ്ചക്കുന്നു).
 - അവൻ്റെ കർണ്ണങ്ങൾ അവരെ ശവിക്കാനും.
 - ആർവ്വത്തരുടെ ഓർമ്മ ഭൂമിയിൽനിന്ന് തുടച്ചുമറ്റാൻ (വേണ്ടി) കർത്താവിന്റെ മുഖം അവർക്കെതിരാക്കുന്നു.
 - നിതിമാനാർ നിലവിളിച്ചു. കർത്താവ് അവരെക്കൊള്ളു; അവരെ രക്ഷിച്ചു.
 - ഹ്യോദയം തകർന്നാവർക്കു കർത്താവു സമീപസ്ഥാന കുന്നു. വിനീതഹ്യദയരെ അവൻ രക്ഷിക്കുന്നു.
 - ധർമ്മിഷ്ഠൻ്റെ കഷ്ടതകൾ അനേകമാകുന്നു. ഏന്നാൽ അവയിൽ നിന്നുള്ളാം കർത്താവ് അധികാരിക്കുന്നു.
 - അവൻ അക്കാദുടെ അസംക്രാളിലൂം സംരക്ഷിക്കുന്നു. അവയിൽ ഒന്നുപോലും തകർക്കപ്പെടുകയില്ല.
 - തിന ദുഷ്ടരെക്കാല്ലും; നിതിമാനാരെ ദേശികക്കുന്നവർ നശിക്കും.
 - കർത്താവ് തന്റെ ഭാസരുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കും. അവനിൽ പ്രത്യാഗ്രാഹയ്ക്കുക്കുന്നവരായും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല.

സെക്കിറ്റേറ്റ്. 35

7. അവൻ എനിക്കായി കെണികൾ കുഴിച്ചുവയ്ക്കുകയും എൻ്റെ ജീവനുംപേണി പലവിറിക്കുകയും ചെയ്യും.
8. പെട്ടെന്ന് അവരുടെമേൽ നാശംപറ്റും.
അവൻ വിതിച്ച വല അവരെത്തന്നെ പിടിക്കും.
അവൻ കുഴിച്ചകുഴിയിൽ അവർത്തനെ നിപതിക്കും.
9. അപ്പോൾ എൻ്റെ ആരഹാവ് ദൈവത്തിൽ ആരാക്കും.
അവൻറെ രക്ഷ ആസ്പദിക്കുകയും ചെയ്യും.
10. എൻ്റെ അസ്ഥികളെല്ലാം ഉദ്ദോഷാഷിക്കും:
കർത്താവേ നിന്നൊപ്പോലെ ആരുണ്ട്?
നിരാലംബനെ അയാളുടെ ശത്രുകളിൽ നിന്നും,
ദരിദ്രനെയും. നിന്നുഹായനെയും. ബലാവ്‌കാരമയി
കവർച്ച ചെയ്യുന്നവനിൽനിന്നും. നീ രക്ഷിക്കുന്നും.
11. ദ്രാഹികളായ സാക്ഷികൾ എഴുന്നേറ്റുന്നിന്,
ഞാനിയാൽ കാലും എന്നോടു ചോദിച്ചു.
12. അവൻ എന്നോട് നായ്ക്കു പകരം തിരുച്ചെയ്യു.
മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് എന്ന അവൻ സഹിപ്പിച്ചു.
13. അവരുടെ രോഗാവസ്ഥയിൽ ഞാൻ ചാക്കുട്ടത്,
ഉപഹാസത്താൽ എന്നെന്നത്തനെ താഴ്ത്തി.
എന്നാൽ എൻ്റെ പ്രാർത്ഥന എന്നിലേക്കു മടങ്ങി.
14. എന്നുഹിതനെപ്പാലെയും സഹോദരനെപ്പാലെയും.
ഞാൻ വ്യാപരിച്ചിരുന്നു. പില്ലപത്തിലിരിക്കുന്നവനെപ്പോലെ ഞാൻ ദുഃഖിച്ചു.
15. എൻ്റെ ക്ഷേണിയിൽ അവൻ കൂടു കൂടി സന്നോഷിച്ചു.
എനിക്കെതിരെ വളരെനേരം. അവൻ സന്മേളിച്ചു.
എന്നാൽ ഞാൻ അത് അറിഞ്ഞില്ല.
16. അവൻ അഹാകാരത്തോടും പരിഹാസത്തോടുംകൂടി
എന്നുഹിതാൽ എപ്പോറും. എനിക്കെതിരെ പല്ലിറുമ്പി.
17. എൻ്റെ കർത്താവേ, ഞാൻ വേണ്ടുവോളും. കണക്കു.
എൻ്റെ ആരഹാവിനെ അവരുടെ കലഹത്തിൽനിന്നും.
എക്കനായ എന്ന സിംഹങ്ങളിൽനിന്നും. രക്ഷിക്കുമെ.
18. പലിയ സമൂഹത്തിൽ നിന്നെ ഞാൻ സ്ഫുതിക്കും.
വളരെ ജതനകളുടെ ഇടയിൽ നിന്നെ ഞാൻ പാടിപ്പിച്ചതും.
19. കാരണം കൂടാതെ എന്ന വെറുക്കുന്ന ദ്രാഹികളും
ശത്രുകളും.
എന്നുകുറിച്ചു ആനന്ദിക്കാതിരിക്കും.
20. എന്നെന്നാൽ അവൻ കണ്ണിറുക്കുകയും,
സഹായാനും. ആശംസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
21. എനിക്കെതിരായി അവൻ വാക്യ തുറന്നു പഠിച്ചു.
അമോ! ഞാളുടെ കണ്ണ് അവനെ നോക്കി.
22. ദൈവമേ, നീ കണക്കും, കർത്താവേ മഹമായിരിക്കുന്നു.
ക്രൈസ്തേ,
എന്നിൽനിന്ന് അകന്നുപോകരുതെ.
23. എൻ്റെ ദൈവമേ, എൻ്റെ കർത്താവേ, എൻ്റെ ന്യായ
വിധികൾ നീ തയ്യാറാക്കാമെ.
എൻ്റെ ശത്രുക്കെത്തെ തുക്കണ്ണശാർക്കണ്ണമെ.
24. കർത്താവേ, നിന്റെ നീതിക്കു ചേർന്നവിധി എന്ന നീ
വിധിക്കണ്ണമെ.
അവൻ എന്നുകുറിച്ചു സന്താഷിക്കാതിരിക്കും.
25. “ഞാളുടെ ആരഹാവ് സമാശസിച്ചു.
അയാളെ ഞാദേശി വെള്ളത്തിൽ ആഴ്ത്തി”
എന്ന് അവരുടെ ഉള്ളിൽ അവൻ പറയാതിരിക്കും.
26. എൻ്റെ തിരു ആശഹിക്കുന്നവർ ഓടക്കം. ലഹളിച്ചു
തല താഴ്ത്തും.
എൻ്റെ നേരെ വലിയ നടക്കുന്നവർ ലഹള ധരിക്കും.
27. എൻ്റെ ഒയം. ആശഹിക്കുന്നവർ ആർത്തുപാടി ആന
നിക്കും.
തന്റെ ഭാസണ്ടെ സമധാനം. കാക്ഷിക്കുന്ന കർത്താവ്
പലിയവനാണ് അവൻ എപ്പോഴും പറയും.
28. എൻ്റെ നാവ് നിന്റെ നീതിയെയും ദിവസം. മുഴുവൻ
നിന്റെ സ്ഫുതികളെയും ഉദ്ദോഷാഷിക്കും.

സങ്കീർത്തനം 36

- ദുഷ്ടൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദുഷ്ടത വിചാരിക്കുന്നു.
അയാളുടെ മിചികൾക്കു മുന്നിൽ ദൈവയെല്ലാം.
2. എന്നെന്നാൽ, തന്റെ പാപങ്ങളെ ത്രജിക്കുന്നതു.
അവരെ വെറുക്കുന്നതും. അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ
വെറുപ്പുള്ളതാകുന്നു.
3. അയാളുടെ വായിലെ വാക്ക് വഞ്ചനയും. ദ്രാഹാവും
നിരാലംബനും. അവൻ നിരിഞ്ഞതാണ്.
4. അയാൾ തന്റെ കിടക്കയിൽ ദ്രാഹാത്തിനു പദ്ധതി
തയ്യാറാക്കുന്നു.
- ദുഷ്ടത പ്രവർത്തിക്കാൻവേണ്ടി കൊള്ളുത്തരഞ്ഞ വഴി
യിൽ
അയാൾ ചരിക്കുന്നു.
5. കർത്താവേ നിന്റെ കരുണ സർജ്ജതിലിലാണ്.
നിന്റെ പിശസ്ത അച്ചുന്നതമയ ആകാശംവരയും.
6. നിന്റെ നീതി പലിയ പർവ്വതംപോലെ,
നിന്റെ ന്യായവിധികൾ അച്ചുനായതപോലെയും. രക്ഷി
ക്കുന്നു.
7. ദൈവമേ, നിന്റെ കരുണ എത്രയോ വലുതാകുന്നു!
മനുഷ്യർ നിന്റെ ചിറകുകളുടെ തണലിൽ സംരക്ഷി
ക്കുപ്പും.
8. നിന്റെ ഭൗതികിന്റെ സമൃദ്ധിയിൽ അവൻ വളരെ
സന്താഷിക്കും.
9. കാരണം ജീവൻ്റെ ഉറവ് നിന്റെ പക്കലാണ്
നിന്റെ ബെജിച്ചതിലിലാണ് ഞാദേശി പ്രകാശം കാണു
ന്നത്.
10. നിന്നോട് ആടുത്തിരിക്കുന്നവർക്കായി നിന്റെ കൂപ്
നീ പാലിക്കണമെ
നിന്റെ നീതി നീഡിക്കപട്ടവുഡയർക്കായും.
11. കരുത്തുറ കാലടി എൻ്റെമേൽ നീ വരുത്താരുതേ.
ദുഷ്ടയാരുടെ കരം ഞാദേശി ഇളക്കാതിരിക്കും.
12. ദുഷ്ടത പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെല്ലാം. അവിടെ വിഴും
അവൻ തളളിക്കപ്പെട്ടും. എഴുന്നോൽക്കാൻ അവർക്കു
സാധിക്കുമെല്ലാം.

സക്രീമിതതനം 37

- ബുഷ്ടനപ്പറ്റി നി ഉത്ക്കണ്ഠാകുലനാകേണ
ബുഷ്ടരെമ്മം ചെയ്യുന്നവരോട് നി കോപിക്കേയും
വേണ്ടാ.
2. കാരണം അവർ ചുള്ളിപോലെ വേഗം ഉണ്ടായുണ്ട്.
പച്ചപ്പുള്ളിപോലെ വാടുകയും ചെയ്യുന്നു.
3. ദൈവത്തിൽ ആശയിച്ച് നന്ന ചെയ്യുക.
ഭൂമിയിൽ വിശ്വസ്തയോടെ ജീവിക്കുക.
4. കർത്താവിൽ ശരണപ്പെടുക, നിന്റെ ഹ്യാദയാഭിലം
ഷണ്ടാൾ അവൻ നിന്നുക്കു നൽകും.
5. കർത്താവിന്റെ മുന്നിൽ നിന്റെ പഴി നേരംയാൾ അവനിൽ ശരണപ്പെടുക.
- അവൻ (എല്ലാം) ഫലപ്രദമാക്കും.
6. അവൻ നിന്റെ നിതിയെ പ്രകാശംപോലെയും
നിന്റെ സ്വാധീനികളെ മധ്യാഹ്നാഹോലെയും ആക്കും.
7. കർത്താവിനോടു യാചിക്കുകയും അവൻറെ മുന്നാകെ
ഫ്രെഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്യുക.
രൂവൻറെ പഴി വിജയകരമാണെങ്കിലും ബുഷ്ടപ്പോൾ
തിക്കുന്നവനോടു നി മതസരിക്കേണ്ട.
8. ക്രൊധം വിട്ടുണ്ടിയുക; കോപത്തിൽനിന്നാം ശ്യാമനാ
കുക.
തിരു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് മതസരിക്കുകയും വേണ്ടാ.
9. കാരണം ബുഷ്ടരെ നശിക്കുന്നു.
കർത്താവിൽ ശരണപ്പെടുന്നവർ ഭൂമി അവകാശമാ
ക്കുന്നു.
10. അല്ലസമയത്തിന്നുശേഷം നി ബുഷ്ടനെ അനേകിക്കും.
എന്നാൽ അധാരം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.
അധാരുടെ സ്ഥലത്ത് നി ഭാക്താം;
എന്നാൽ കണ്ണടത്തുകയില്ല.
11. ദരിദ്രൻ ഭൂമി അവകാശപ്പെടുത്തും.
അവർ വലിയ സമാധാനം ആസ്പദിക്കും.
12. ബുഷ്ടൻ നിതിമാനെതിരായി രേഷം കൊള്ളുന്നു.
അധാരുടെ നേരെ പല്ലിരുമ്മുന്നു.
13. എന്നാൽ കർത്താവ് അധാരെ നോക്കി പതിഹാസിക്കും.
എന്നനാൽ അധാരുടെ ദിവസം അടുത്തിരിക്കുന്നെന്ന് അവൻ അറിയുന്നു.
14. ദരിദ്രരെയും പാപപ്പെട്ടവരെയും സന്ധാരിക്കുകയും
വധിക്കാൻ ബുഷ്ടനർ വാളുതുകയും വില്ലുകുലയക്കു
കയും ചെയ്യും.
15. അവരുടെ വാൾ അവരുടെ ഹ്യാദയത്തിൽത്തന്നെ
കടക്കും.
അവരുടെ പില്ലുകൾ തകർക്കപ്പെടും.
16. നിതിമാനുള്ള അസ്തി.
ബുഷ്ടരുടെ വലിയ സന്പത്തിനേക്കാൾ ഏറെ മെച്ച
മണം.
17. കാരണം ബുഷ്ടരുടെ ഭൂജങ്ങൾ തകർക്കപ്പെടും.
നിതിമാനുരെ കർത്താവ് താങ്ങിക്കൊള്ളും.
18. കർത്താവ് നിരപരാധികളുടെ ദിനങ്ങൾ അറിയുന്നു.
അവരുടെ അവകാശം ശ്യാമത്തമായിരിക്കും.
19. കഷ്ടകാലത്ത് അവർ ലള്ളിക്കയില്ല.
ക്ഷാമദിനങ്ങളിൽ അവർ തൃപ്പരകും.

20. ബുഷ്ടരെ നശിച്ചുപോകുന്നു.
കർത്താവിന്റെ ശത്രുക്കൾ തടച്ചവരെക്കില്ല. ശോഷി
ക്കുന്നു;
പുകപോലെ അവർ മണ്ണതുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു.
21. ബുഷ്ടൻ കടം വാങ്ങുന്നു; ഫുന്നാൽ വീടുന്നില്ല.
നിതിമാനോ ദയതോന്നിക്കൊടുക്കുന്നു.
22. കാരണം കർത്താവിനെ പ്രണമിക്കുന്നവർ ഭൂമിയെ
അവകാശമാക്കുന്നു.
അവനെ ശപിക്കുന്നവർ നശിക്കും.
23. മനുഷ്യരുൾ ചുവടുവയ്പുകൾ
കർത്താവിന്റെ മുന്നിൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു.
അധാരുടെ പാത ഒരുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
24. അധാർ പീണാലും ഉപദ്രവം ഏല്പക്കുനില്ല.
കർത്താവ് അധാരുടെ രൈക്കു പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.
25. ഞാൻ ബാലനായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ വൃഥനായി.
എന്നിട്ടും നിതിമാൻ തിരസ്കാരനാകുന്നതോ,
അധാരുടെ സന്തതി അപ്പും ഇരക്കുന്നതോ ഞാൻ
കണ്ടിട്ടില്ല.
26. പിന്നേയോ അധാർ ദിവസം മുഴുവൻ ദയകാണിക്കു
കയും കടം രൈക്കുന്നുകയും ചെയ്യുന്നു.
അധാരുടെ സന്തതി ആശിർവ്വദിക്കപ്പെടുന്നു.
27. തിരു വിട്ടുശിശിത്ത് നന്ന ചെയ്യുക.
അങ്ങനെ എന്നേക്കും നി ആശാസിക്കുക.
28. കർത്താവു നിതിയെ സ്നേഹിക്കുന്നു.
തന്റെ നിതിമാനാരെ അവൻ രൈഖടിയുകയില്ല.
എന്നേയക്കും. അവരെ അവൻ കാക്കുന്നു.
ബുഷ്ടരുടെ സന്തതിയെ അവൻ നശിപ്പിക്കും.
29. നിതിമാനാർ ഭൂമി അവകാശമാക്കും.
അതിൽ ശ്യാമത്തമായി വസിക്കും.
30. നിതിമാൻ വയ്യ വിശ്വാസാം മനിക്കുന്നു.
സാവ് സ്വായം പായുന്നു.
31. ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണം അധാരുടെ ഹ്യാദയതില്ലാം.
അധാരുടെ പാദങ്ങൾ ഇളക്കുകയില്ല.
32. ബുഷ്ടൻ നിതിമാനെനക്കാഞ്ഞിക്കുന്നു,
അധാരുട്ടുക്കലാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.
33. എന്നാൽ കർത്താവു നിതിമാന അധാരുടെ
കഴീകൾ എല്ലിക്കുകയില്ല.
പിന്നേയോ ബുഷ്ടനെ ശിക്ഷയക്കു വിഡിക്കും.
34. കർത്താവിനെ ആശയിക്കുക, അവൻറെ മാർഗ്ഗത്തിൽ
ചരിക്കുക,
അപ്പോൾ ഭൂമി അവകാശമാക്കാൻ അവൻ നിന്നെ
ഉയര്ത്തും.
- ബുഷ്ടൻ നശിക്കുന്നത് നി കാണും.
35. കാരണം ബുഷ്ടൻ പ്രശംസിക്കുന്നതും കട്ടിലെ വൃക്ഷങ്ങൾ
പോലെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു.
36. പക്ഷേ പിന്നിട് ഞാൻ കടന്നുപോയപ്പോൾ അധാർ
ഇല്ലായിരുന്നു.
- ഞാൻ അധാരെ അനേകിച്ചു, കണ്ണടത്തിയില്ല.
37. പരമാർത്ഥത കാക്കുക, നിതി പാലിക്കുക,
എന്നെന്നനാൽ സമാധാനശീലന് എല്ലു അണ്ണും ലഭിക്കും.

38. പദ്ധതിയിൽ ഒന്നാക്കം നശിക്കും.
ഭൂമിയിൽ അവസാനം നാശമായിരിക്കും.
39. നിതിധാരാതുടെ രക്ഷകൾ കർത്താവാക്കുന്നു.
ശത്രുക്കുകാലത്ത് അവരെ അവൻ സഹായിക്കും.
40. കർത്താവ് അവരെ സഹായിക്കുന്നു, അവരെ വിശ്വാസിക്കുന്നു.
ഭൂമിയിൽ നിന്ന് അവരെ കാക്കുന്നു.
തന്മിൽ ശരണാപ്രദത്യുക്തിയിൽ അവരെ രക്ഷിക്കിയും
ചെയ്യുന്നു.

സങ്കീർത്തനം 38

- കർത്താവേ നിന്റെ കോപത്തിൽ എന്ന ശ്രസ്തി
രുതേ,
നിന്റെ ഭൂക്യായത്തിൽ എന്ന ശിക്ഷിക്കരുതേ.
2. എന്നെന്നൊൽ നിന്റെ അസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിൽ തൃഷ്ണി
കുന്നു.
നിന്റെ കുറം എന്റെമേൽ പതിച്ചിരിക്കുന്നു.
3. നിന്റെ കോപം നിമിത്തം
എൻ്റെ ശരീരത്തിന് സമാധാനമില്ല.
എൻ്റെ പാപങ്ങൾ മൂലം
എൻ്റെ അസ്ഥികർക്കു സന്സമതയുമില്ല.
4. കാരണം എൻ്റെ അപരാധങ്ങൾ എൻ്റെ തലയ്ക്കു
മീതെ കടന്നു.
ഭൂർഖലയായ ചുമടുപോലെ അവ എന്ന ഭാരപ്പെട്ടു
തന്നു.
5. എൻ്റെ വ്യഞ്ജനങ്ങൾ ചിഠ്ടതുനാറി.
എൻ്റെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം എന്ന് വളരെ അസ്ഥാപി
നായി.
6. ദിവസം മുഴുവൻ എന്ന് വിഷ്വദത്തോടെ നടന്നു.
7. എന്നെന്നൊൽ എൻ്റെ കണക്കാലുകൾ വിരച്ചു,
എൻ്റെ ശരീരത്തിന് സമാധാനമില്ല.
8. എന്ന് പരിശോഭിച്ച വളരെ നിർഭാഗ്യനായി,
ഹൃദയങ്ങളശാഖാൽ എന്ന് വിലച്ചിച്ചു.
9. കർത്താവേ എൻ്റെ അഭിലഘഞ്ചമുള്ളം നിന്റെ സന്നിധി
യില്ലാണ്ടല്ലോ
എൻ്റെ നെടുവിൽപ്പുകൾ നിന്നിൽനിന്ന് മണ്ണതിരിക്കു
നാബയുമ്പു.
10. എൻ്റെ ഗൂദയം ഇളക്കി മറിഞ്ഞു, എൻ്റെ ശക്തി എന്ന്
വിടുമാറി.
എൻ്റെ കണ്ണുകളുടെ പ്രകാശം മാഞ്ഞുപോയി.
11. എൻ്റെ സ്നേഹിതരും സഹചാരികളും എൻ്റെ പേദന
യിൽ എന്നോടു സഹതപിച്ചില്ല.
എൻ്റെ ബന്ധുക്കളും അകന്നുമാറി നിന്നിരുന്നു.
12. എൻ്റെ ജീവൻ തേടുന്നവരും എന്നിക്കും തിരു
ആധാരിക്കുന്നവരും എന്നപൂർണ്ണിക്കുടി.
അവർ ഭൂമിയും വാവുന്നയും സംസാരിച്ചു.
ദിവസം മുഴുവൻ അവർ ഭൂമിയുംചനയിൽ മുഴുകിയി
രുന്നു.
13. എന്നെന്ന ബധിരന്നപ്പോലെ ഒന്നും കേൾക്കാതിരുന്നു.
മുക്കുന്നപ്പോലെ എന്ന് വായ് തുറന്നില്ല.

14. കേൾവിയില്ലാത്തവനെപ്പോലെയും വായിൽ പ്രത്യു
ത്തരമില്ലാത്തവനെപ്പോലെയും എന്ന് ആയിത്തീർന്നു.
15. എന്നൊൽ കർത്താവേ, നിന്നൊ എന്ന് കാത്തിരുന്നു.
എൻ്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ, നീ എന്നിക്കും പ്രത്യു
ത്തരം നൽകി.
16. എന്ന് നിമിത്തം അവർ സന്ദേശാശിക്കരുതെന്നു,
എൻ്റെ കാൽ വഴുതുനോൾ എന്നിക്കെതിരെയി വധു
പറയരുതെന്നും,
ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു.
17. എന്നെന്നൊൽ എന്ന് പീഡയ്ക്ക് ഏരുജിയിരിക്കുന്നു,
എൻ്റെ ക്ഷേണം എപ്പോഴും എൻ്റെ മുന്ദാകെയുണ്ട്.
18. എൻ്റെ അപരാധങ്ങൾ എന്ന് നിന്നൊ അറിയിക്കും.
എൻ്റെ പാപങ്ങളിൽനിന്ന് എന്ന് ശുശ്രിക്കിപ്പെടും.
19. എൻ്റെ ശത്രുക്കൾ ശക്തിപ്പാച്ച് (എന്ന) നോക്കി.
എന്ന അകാരണമായി ദേശിക്കുന്നവർ പെരുക്കിയി
രിക്കുന്നു.
20. നന്ദയ്ക്കു പകരം തിരുയ്യണണിക്കവർ പ്രതിഫലം
തന്നത്.
ഞാൻ നാഡ് അന്നോഷ്ടച്ചതിനാൽ അവർ എന്ന
വെള്ളത്തു.
21. എൻ്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ, നീംയണ്ണ കൈവെടി
യരുതേ.
നീ എന്നിൽ നിന്ന് അകന്നിരിക്കരുതേ,
എൻ്റെ സഹായത്തിന് പേശം വന്ന്
എന്ന രക്ഷിക്കണമെ.

സങ്കീർത്തനം 39

- ഞാൻ പാണ്ടു: ഞാൻ എൻ്റെ മഹർജ്ജത്തിൽ ശ്രദ്ധാ
ലൂഹായിരിക്കും.
- എൻ്റെ നാവുകൊണ്ട് ഞാൻ പാപം ചെയ്ക്കയില്ല.
എന്നിക്കെതിരെയി നില്ക്കുന്ന ഭൂമിയാരക്കുറിച്ചു,
എൻ്റെ വായ് തിരുയ്യിൽ നിന്ന് എന്ന് കാക്കും.
2. ഞാൻ മഹനിയും, ഭൂഃവിതനും, സുകൂതപരിനന്നുമായി
രുന്നു.
എൻ്റെ പേദന ഫൂർഖ്യാധികം ശക്തമായി.
3. എൻ്റെ ഉള്ളിൽ ഹാദയം ചുടുപിടിച്ചു.
എൻ്റെ ശരീരത്തിൽ തീപിടിച്ചു.
നാവെടുത്തു എന്ന് സംസാരിച്ചു.
4. എൻ്റെ ആയുസിന്റെ ദൈർഹ്യം എന്നെന്നും,
ഞാൻ എന്നതിനുംവണ്ടി ഔദിക്കണമെന്നും അഭിയുന്ന
തിന്,
5. എൻ്റെ അഭ്യും കർത്താവ് എന്നിക്കു കാണിച്ചുന്നു.
കണാലും, അളുന്നാണലും
നീരെയനിക്കു തിനങ്ങൾ തന്നത്.
6. എൻ്റെ ആയുഷ്കാലം നിന്റെ മുന്ദാകെ നേരുമ്പുംതു
തുപോലെയാകുന്നു.
എല്ലാ മനുഷ്യരും പുകപോലെയാളെ.
7. എന്നെന്നൊൽ മനുഷ്യൻ മായയിൽ വ്യാപരിക്കുന്നു.
ചുകപോലെ അയാൾ മാഞ്ഞുപോകുന്നു.
അയാൾ സന്ദേശം വാരിക്കുട്ടുന്നു.
എന്നൊൽ ആരു് അവ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുമെന്ന്
അയാൾ അറിയുന്നില്ല.

7. എന്നാൽ കർത്താവേ നീ അല്ലാതെ മറ്റാരുണ്ട് എനി
കൻ ആശയം?
8. എന്തോടു എല്ലാത്തുകളിൽനിന്നും എന്ന മോചപ്പി
ചൂഛി.
- എന്ന ദുഷ്ടതുടെ നിന്നഹാത്മകരുതെ,
9. എൻ മുകനായി; എന്തോടു വായ് തുംനില്ല.
ഈ ചെയ്യുന്ന നിയമാല്ലോ.
10. നിന്തേ ചമട്ടിയും നിന്തേ കരണ്ണലുടെ പ്രദർശ്യം
എനിൽക്കുന്ന മാറ്റിക്കളയണമെ.
11. എന്തോടു പാപങ്ങളെ പ്രതിയുള്ള കുറ്റപ്പട്ടംതലാൽ
ഞാൻ ക്ഷിണിച്ചു.
- നീ മനുഷ്യനു ശാസിച്ച് അധ്യാളുടെ ദുരശകളെ
വെക്കോൻപോലെ നിർമ്മാർഖുന്നു. ചെയ്യുന്നു.
സർവ്വമർത്ത്യരും പുകപോലെയാകുന്നു.
12. കർത്താവേ, നീരെയെന്തേ പ്രാർത്ഥനയും എന്തോടു ധാര
നയും. കേൾക്കണമെ.
- എന്തേനാൽ ഞാൻ നിന്നൊടാത്തു വസിക്കുന്ന
വന്നു.
- എന്തോടു എല്ലാ പിതാക്കണ്ണരെയുംപോലെ പരബ്രഹ്മയും
മാകുന്നു.
13. നീ എന്ന രക്ഷിക്കണമെ.
ഭൂമിയിൽനിന്ന് വേർപ്പിരിഞ്ഞ് ഒന്നുമല്ലാതായിത്തിരു
ന്നതിനുമുമ്പ്
ഞാൻ ആശാസം. അനുഭവിക്കും!

സംക്ഷിപ്തതനം 40

- കർത്താവിൽ ഞാൻ ദുഷ്മായി ശരണപ്പെട്ടു
അവൻ എന്നിലേക്കു തിരിഞ്ഞെന്തോടു യാചന കേളു.
2. അനർത്ഥത്തിന്തോടു കുഴിയിൽനിന്നും. നാശത്തിന്തോടു
ചെളിയിൽനിന്നും.
അവൻ എന്ന കാര്യം.
ഹാമേരി എന്തോടു കാലുകളെ നിറുത്തി.
എന്തോടു കാലടിക്കളെയും ഉണ്ടിച്ചു.
3. അനേകർ കണ്ണു സന്നോഷിക്കുന്നതിനും.
കർത്താവിൽ ശരണപ്പെടുന്നതിനുമായി,
ദൗഖ്യത്തിയാകുന്ന ഒരു നവഗിതം,
അവൻ എന്തോടു നാപിൽ നിവേശിപ്പിച്ചു
4. കർത്താവിന്തോടു നാമത്തിൽ ആശയിക്കയും,
വ്യർത്ഥയിലേക്കു. അസത്യഭാഷണത്തിലേക്കു.
ചായാതിരിക്കയും. ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യന് ഭാഗ്യം.
5. തണ്ണുടെ ദൗഖ്യയ കർത്താവേ, തണ്ണേർക്കുവേ
ഞാൻ നി ചെയ്ത ആത്മപ്രവൃത്തികളും.
നിന്തേ പദ്ധതികളും. നിരവധിയാകുന്നു.
നിന്നൊപ്പാലെ ആരുമില്ല.
ഞാൻ അവ പ്രസിദ്ധമാകുകയും. പ്രാജ്ഞാഷിക്കയും.
ചെയ്യു.
- അവ സംഖ്യാത്മകാലാലോ!

6. ബലികളിലും കാഴ്ചകളിലും. നീ സംപ്രിതനായില്ല.
പ്രത്യുത എനിക്കു നീ ചെവി പ്രാനം. ചെയ്യു.
പാപങ്ങൾക്കുള്ള ദഹനബലികൾ നീ ആവശ്യപ്പെട്ടു
മില്ല.
7. അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: ‘ഈതാ ഞാൻ വന്നിരി
ക്കുന്നു.
പുന്നക്കാഞ്ഞുടെ ആരംഭത്തിൽ എന്നൊന്നുംപ്പേജ് എഴുത
പ്രട്ടിട്ടണംഡ്രോ.
8. ദൗഖ്യമേ, നിന്തേ ഇഷ്ടം. ചെയ്യാൻ ഞാൻ മനസ്സായിരി
ക്കുന്നു.
നിന്തേ പ്രമാണം. എന്തോടു ഉള്ളിലുണ്ട്.
9. നിന്തേ നീതിയെ വലിയ സമൂഹത്തിൽ ഞാൻ
പ്രാജ്ഞാഷിച്ചു.
എന്തോടു അധരങ്ങളെ ഞാൻ തടങ്കിലില്ലന്,
കർത്താവേ, നിന്നക്ക് അറിയാമഡ്രോ.
10. നിന്തേ നീതിയെ എന്തോടു ഹ്രദയത്തിൽ ഞാൻ ഒളിച്ചു
പച്ചിലി.
ഞാൻ നിന്തേ രക്ഷയെയും. വിശ്വസ്തയെയും. പ്രാജ്ഞാ
ഷിച്ചു.
നിന്തേ നന്ദയെയും. വിശ്വസ്തയെയും. മഹാസംഘ
ത്തിൽ ഞാൻ മരച്ചുപച്ചിലി.
11. കർത്താവേ, നീയും എന്നിൽനിന്ന് നിന്തേ കാരുണ്യം
പിശിവലിക്കരുതെ.
- നിന്തേ കാരുണ്യവും. വിശ്വസ്തയും.
സദാ എന്ന സംരക്ഷിക്കട!
12. എന്നെന്നാൽ അസംഖ്യം അനർത്ഥങ്ങൾ എന്ന
വലയം. ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
എന്തോടു പാപങ്ങൾ എന്നൊപ്പിടിക്കുടി.
എനിക്ക് (ഒന്നും)കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
എന്തോടു തലമുടിയിഴക്കളുകൾ അവ പെരുകി.
എന്തോടു മനോവിരും നശിക്കുകയും. ചെയ്യു.
13. കർത്താവേ, എന്ന രക്ഷിക്കാൻ കനിഞ്ഞാലും!
കർത്താവേ, എന്തോടു സഹായത്തിന് വേഗം വരണമെ!
14. എന്തോടു ജീവനെ നിഗമിക്കാൻ അനോഷ്ഠിക്കുന്നവർ
ലഭിച്ചു തലതാഴ്ത്തട!
- എന്തോടു അനർത്ഥം കൊതിക്കുന്നവർ,
പിന്തിരിഞ്ഞ അപമനനിതരകട!
15. അഹോ! അഹോ! എന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞവർ,
അവരുടെ ലള്ളയിൽ വിണ്ടു. വിസ്താര ഭരിതരാക്കും.
16. നിന്നെ അനോഷ്ഠിക്കുന്നവരെല്ലാം. നിന്നിൽ സന്തോ
ഷിക്കും.
നിന്തേ രക്ഷയെ നേപ്പിക്കുന്നവർ കർത്താവു വലിയ
വനാണ് എന്ന് എപ്പോഴും. പായും.
17. ഞാൻ ദരിദ്രനും. നിറ്റുഹായനും. ആകുന്നു.
എന്തോടു കർത്താവേ, അവൻ എനിക്കുതിരിഞ്ഞ ആലോ
ചില്ലു.
നിയാണ് എന്തോടു സഹായി, എന്തോടു പരിത്രാതാവ്.
എന്തോടു ദൗഖ്യമേ, വൈക്കരുതെ!

സക്കീർത്തനം 41

- ദരിദ്രനെ ദയാപൂർണ്ണം കടാക്ഷിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ.
കഷ്ടത്തിലുടെ നാളിൽ കർത്താവ് അധ്യാദൈ സംരക്ഷി
ക്കും.
2. കർത്താവ് അധ്യാദൈ സംരക്ഷിച്ച് ജീവിപ്പിക്കും.
ഭൂമിയിൽ അധ്യാദൈക്കു നമ്പവരുത്തും.
 3. ക്ഷേണങ്ങളുടെ ശയ്യയിൽ കർത്താവ് അധ്യാദൈ താങ്ങി
ക്കൊള്ളും.
രോഗത്തിൽനിന്ന് അധ്യാദൈ പൂർണ്ണമായി സുവഖ്യ
ടുത്തും.
 4. എന്നർ പറഞ്ഞു: “നീ എൻ്റെ കർത്താവാകുന്നു, എ
നോടു കൂപ്പചെയ്യണമെ!
എൻ്റെ ആത്മാവിനെ സഹബ്യമാക്കിയാലും!
എന്നർ നിന്നുക്കുതിരെ പ്രാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെല്ലാ
 5. അധ്യാദൈ എന്നു ചാകും! അധ്യാദൈ നാമം എന്നു ന
ശിക്കും?
എന്ന് എൻ്റെ ശത്രുക്കൾ എനിക്കെതിരായി ദുഷ്ക്രി
പറഞ്ഞു.
 6. എന്നുക്കാണാൻ വന്നിരുന്നപ്പോൾ അവർ വ്യാജം
സംസാരിച്ചിരുന്നു.
അവരുടെ ഹ്രദയത്തിൽ ദുരാലോചന ചെയ്ത്
തെരുവിൽച്ചുന്ന വിളിച്ചു പറഞ്ഞു
 7. എന്ന ദേശിക്കുന്നവരെല്ലാം എനിക്കെതിരായി പറ
സ്ത്രം നന്തിച്ചു.
 8. എനിക്കെതിരെ അവർ തിനു ആലോചിച്ചു.
നിന്യമായത് അവർ ചിന്തിച്ചിരുന്നു.
“കിടപ്പിലായതിനാൽ അധ്യാദൈ ഇനി എഴുന്നേംക്കു
കയില്ല”?
 9. എന്നർ ആശയിച്ചു, എനിക്കു സമാധാനംശാഖാം
എൻ്റെ അസ്ത്രം ക്ഷേമിച്ച് എൻ്റെ പ്രത്യാശാ പാതയോധ്യ
മനുഷ്യന്മോളം.
 10. എനിക്കെതിരായി ഒട്ടേറെ ചതിവു ചെയ്തു.
എന്നാൽ കർത്താവേ നീ എന്നോടു കൂപ്പചെയ്യണമേ;
എന്നപ്പട്ടിച്ചുയർത്തണമേ,
എന്നർ അവരെടു മറുപടി പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.
 11. എൻ്റെ ശത്രു എന്നെ ഉപദവിക്കുന്നില്ല.
അതിനാൽ നീ എന്നിൽ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന
എന്നർ അരിഞ്ഞു.
 12. എൻ്റെ പരമാർത്ഥത നിമിത്തം നീയെന്നെ സഹായിച്ചു.
നിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്യമായി എന്നെ നീ നിർത്തി
യിരിക്കുന്നു.
 13. ഇസായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ട
വന്നാകുന്നു!
ആദിമുതൽ എന്നുക്കും. ആമേൻ, ആമേൻ.

സക്കീർത്തനം 42

നീരുറവക്കായി നിലവിളിക്കുന്ന കലമാനപ്പോലെ
കർത്താവേ, എൻ്റെ ആത്മാവു നിന്റെ പകലേക്കു
നിലവിളിക്കുന്നു.

2. ജീവനുള്ള ദൈവമേ, എൻ്റെ ആത്മാവ്
നിന്നെ ഭാഗിക്കുന്നു.
നിന്റെ മുഖം എപ്പോഴാണു എന്നർ വന്നു ദർശിക്കുക?
3. എവിടെയാണു നിന്റെ ദൈവം എന്ന് അവർ
നിരന്തരമായി എന്നോടു ചോദിക്കുവെ,
രാപകൽ എൻ്റെ കണ്ണുനീർ എനിക്കു ആഹാരമായി
തിരിക്കും
4. ഇവ അനുസ്ഥിച്ച് എൻ്റെ ആത്മാവ് പീഡിതമായി
എങ്കിലും നിന്റെ ശക്തമായ സംരക്ഷണത്തിൽ
ദൈവവേന്നതേതാളും, എന്നർ കടന്നു ചെല്ലും.
സൃതിയുടെയും കൃതലണ്ടതയുടെയും കീർത്തനങ്ങൾ
കേട്ട് അനേകർ സന്നോധിക്കും.
5. എൻ്റെ ആത്മാവേ, നീ എന്തിനു അസ്വസ്ഥമായിരി
ക്കുന്നു?
എന്തിന് പരിശേഖിക്കുന്നു?
ദൈവത്തെ കാത്തിരിക്കുക.
എൻ്റെ രക്ഷകനും എൻ്റെ ദൈവവുമായ അവനെ
എന്നർ വീണ്ടും സൃതിക്കും.
6. എൻ്റെ ആത്മാവ് എന്ന അസ്വസ്ഥനാക്കിരിക്കുന്നു.
തമ്മിലം യോർദ്ദനാന്റെ ദേശത്തുവച്ചും ഹരിശ്ചോ
നിൽവച്ചും ചെറിയ മലയിൽവച്ചും
എന്നർ നിന്നു ഓർത്തു.
7. ആശം ആശത്തെ വിളിക്കുന്നു.
സരം നിന്റെ വെള്ളപ്പാച്ചിലിന്റെ ആരവത്തെയും.
നിന്റെ ഔളങ്ങളും തിരുമലകളുമെല്ലാം എനിക്കുമിതെ
കടന്നു പോയി.
8. കർത്താവ് പകൽ തന്റെ കൂപയും റാത്രിയിൽ തന്റെ
സൃതികളും എനിക്കു കല്പിച്ചു തന്നു.
ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥന എൻ്റെ
കുടുമ്പങ്ങൾ.
9. നീ എന്ന വിസ്തിച്ചത് എനിനെന്നു.
ശത്രുക്കൾ എന്നുക്കിയപ്പോൾ എന്നർ ദുഃഖിച്ചു
നടന്ന ദൈവത്തോട് ചോദിച്ചു.
10. എൻ്റെ അസ്മിയുടെ തകർച്ചയിൽ എൻ്റെ ശത്രുക്കൾ
സ്വരാം പാഠിച്ചു,
നിരന്തരം എന്നോട് ചോദിക്കുന്നു:
‘നിന്റെ ദൈവം എവിടെ?’
11. എൻ്റെ ആത്മാവേ, നീ എന്തിന് അസ്വസ്ഥമായിരി
ക്കുന്നു?
എന്തിനു പരിശേഖിക്കുന്നു?
ദൈവത്തെ കാത്തിരിക്കുക.
എൻ്റെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിന് വീണ്ടും എന്ന
നന്നി പറയും.

സക്കീർത്തനം 43

- ദൈവമേ, എനിക്കു ന്യായവിധിചെയ്യണമേ;
കരുണയില്ലാത്ത ജനത്തോട് എനിക്കുവേണ്ടി നീ
പകർ ചോദിക്കണമേ.
2. ദുഷ്ടരും ചതിയരുമായ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് എന്നെ
മോചിപ്പിക്കണമേ.

എന്തേ ശക്തനായ ദൈവം നീയാണല്ലോ;
എന്ന എന്തിനു നീ വിസ്മിച്ചിച്ചു?
മത്യുകളിൽ നിന്മാളു പിഡന്തനാൽ
ഞാൻ എന്തിനു ദുഃഖിച്ചുശളണം?

3. നിന്റെ പ്രകാശവും വിശ്വാസവും അയച്ചാലും!
അവ എന്ന ആശസ്സിപ്പിച്ചു,
നിന്റെ വിശുദ്ധ മലയിലേക്കു.
നിന്റെ കൂടാരത്തിലേക്കും എന്ന ആനയിക്കെട്ട!

4. അപ്പോൾ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ബഹീപീഠത്തിലേക്കും,
ബാലനായ എന്ന ആനന്ദപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ
പക്ഷലേക്കും ഞാൻ വരും.
ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ,
കിനാറം ഭിട്ടി നിന്നൊ ഞാൻ സ്ഥൂതിക്കും.

5. എന്തേ ആര്യാവേ, നീ എന്തിനു കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു?
നീ എന്തിന് ആകുലപ്പെടുന്നു?
ദൈവത്തിൽ പ്രതീക്ഷ വയ്ക്കുക.
രക്ഷക്കും എന്റെ ദൈവവുമായ അവനെ ഇന്ത്യം
ഞാൻ സ്ഥൂതിക്കും.

സംക്ഷീർത്തനം. 44

ദൈവമേ, പുർവ്വകാലങ്ങളിൽ, തൈങ്ങളുടെ പിതാക്കി
ഓരുടെ ദിനങ്ങളിൽ,
നീ ചെയ്തതല്ലാം തൈങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്;
തൈങ്ങളുടെ പിതാക്കയും പഠിത്തുനന്നിട്ടുമുണ്ട്.

2. നിന്റെ കൈ ഇനതകളെ നശിപ്പിച്ചു,
അവരെ നട്ടപിടിപ്പിച്ചു.
ഈജുങ്ങൾക്കു ദോഹം വരുത്തിക്കൊണ്ടുപോലും,
അവരെ നീ ഉറപ്പിച്ചു.

3. സ്വന്തം വാളുകാണട്ടു, അവൻ തുമി സന്ധാരിച്ചത്.
സ്വന്തം ഭൂജവുമല്ല അവരെ രക്ഷിച്ചത്.
പിന്നെയോ നിന്റെ വലതുകരും നിന്റെ ഭൂജവും
നിന്റെ മുവ തേജസ്സുമതെ.
കാരണം, നീ അവരിൽ സംപ്രീതനായിരുന്നു.

4. യാക്കോബിനു രക്ഷ കല്പിച്ചു,
നീയാണ് എന്റെ രജാവായ ദൈവം.

5. നീ വഴിയായി തൈങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ തൈങ്ങൾ
തകർക്കിലും.
തൈങ്ങളെ ദേഷിക്കുന്നവരെ നിന്റെ സഹായത്താൽ
തൈങ്ങൾ ചവിട്ടുകയും ചെയ്യും.

6. എന്നെന്നാൽ, തൈങ്ങളുടെ പിള്ളിലല്ല തൈങ്ങൾ ആയു
ം വച്ചിരിക്കുന്നത്;
തൈങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന് തൈങ്ങളുടെ ആര്യയന്തി
ലും തൈങ്ങൾ ആശയിക്കുന്നില്ല.

7. തൈങ്ങളുടെ വിരോധികളിൽനിന്ന് തൈങ്ങളെ രക്ഷിച്ചത്
നീയാക്കുന്നു.
തൈങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ നീ ലഭ്യിപ്പിച്ചു.

8. ദൈവമേ, ദിവസം മുഖവൻ തൈങ്ങൾ നിന്നൊ സ്ഥൂതിച്ചു,
നിന്റെ ഗാമതത്ത എന്നോക്കും. തൈങ്ങൾ സ്ഥൂതിക്കും.

9. ഇപ്പോൾ നീ തൈങ്ങളെ വിസ്മിക്കുകയും,
അപമനിതരാകയും ചെയ്യിരിക്കുന്നു.
തൈങ്ങളുടെ സെസന്യുന്നതാകെപ്പും നീ ഏപ്പെടുന്നില്ല.

10. മാത്രമല്ല നീ തൈങ്ങളെ പിന്നോക്കം പായിച്ചു.
ശത്രുക്കൾ തൈങ്ങളെ കൊള്ളെയടിക്കയും ചെയ്യും.
11. ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ആട്ടകളെ എന്നപോലെ നീ
തൈങ്ങളെ കൊടുത്തു;
ജനതകർക്കിടക്കയിൽ നീ തൈങ്ങളെ ചിതറിച്ചു
കളഞ്ഞതിരിക്കുന്നു.
12. നിന്റെ ഇനത്തെ വിലക്കുടാതെ വിറ്റു.
അവരുടെ വില നീ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിച്ചു.
13. നീ തൈങ്ങളെ അയൽക്കാർക്കു നീനാവിഷയയുകി,
ചുറ്റുമുള്ളവർക്ക് പരിഹരാസവിഷയവും, ആരക്കേശവ
പാതയും.
14. വിജാതിയരുടെ ഇടയിൽ നീ തൈങ്ങളെ പശ്മാഴി
യാക്കി.
15. ദിവസം മുഖവൻ എന്റെ അപമനം എന്റെ മുഖിൽ
ഉണ്ട്.
എന്റെ ഇവത്തിന്റെ ലഹള എന്ന മുട്ടകയും ചെയ്യും.
16. നീനിക്കുകയും ആപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന്റെ സാരം
നീമിത്തവും,
പ്രതികാരം ചെയ്യുന്ന ശത്രു നീമിത്തവും,
ഇവയെല്ലാം തൈങ്ങൾക്കു സംഭവിച്ചു.
17. എങ്കിലും തൈങ്ങൾ നിന്നൊ വിസ്മിപ്പിച്ചു,
നിന്റെ ഉടനുടിയെ തൈങ്ങൾ ലംഘിച്ചിരിച്ചു.
18. തൈങ്ങൾ പിന്നോക്കം തിരിത്തില്ല;
നിന്റെ വഴി പിട്ട തൈങ്ങളുടെ ഉള്ളൂഷികളിലേക്ക് മറി
യുമില്ല.
19. പിണ്ടും തൈങ്ങളെ നീ താഴ്ത്തി,
മരണത്തിന്റെ നീശ്വിൽ തൈങ്ങളെ നീ മുടിയെങ്കിലും,
20. തൈങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെ നാമം തൈങ്ങൾ വിസ്മി
ചീലിലും;
അനുദാനമാരുടെ നേർക്ക് തൈങ്ങൾ കൈന്തിരിയുമില്ല.
21. ഇക്കാലും പരിശോധിക്കുന്നത് ദൈവം. തന്നെയാണ്,
എന്നെന്നാൽ ഹൃദയവിച്ചുരങ്ങൾ അവൻ അറിയുന്നു.
22. നിന്നൊ പ്രതി അനുദിനം തൈങ്ങൾ വധിക്കപ്പെടുന്നു.
അനുകൂലമാനുള്ള ആട്ടകളേപ്പോലെ തൈങ്ങൾ പരിഗ
ണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.
23. കർത്താവേ ഉറങ്ങാതെ നീ ഉണർന്നിരുന്നാലും,
തൈങ്ങളെ നീ ഓർക്കണാമെ, തൈങ്ങളെ മരക്കരുതേ!
24. തിരുമുഖം തൈങ്ങളിൽ നിന്നു തിരിച്ചു കളയരുതേ.
തൈങ്ങളുടെ ആധാസറ്റിയും ശത്രുക്കങ്ങളും നീ
വിസ്മിക്കുതുതുതേ!
25. എന്നെന്നാൽ, തൈങ്ങളുടെ ആര്യാവ് പൊടിയേണ്ടും,
തൈങ്ങളുടെ ഉദരം തുമിയേണ്ടും പറിച്ചേരിനും.
26. നിന്റെ കാരുണ്യത്താൽ എഴുന്നേറ്റ്
തൈങ്ങളെ സഹായിച്ചു രക്ഷിക്കേണ്ടും.

സംക്ഷീർത്തനം. 45

എന്റെ ഹൃദയമേ, സർവ്വചന്ദ്രങ്ങൾ പൂശ്യപ്പെടുത്തുക.
എന്റെ പ്രബുത്തികളെ (എന്റെ)രാജാവിനോട് ഞാൻ
തൈങ്ങളുടെ സഹായിച്ചു രക്ഷിക്കേണ്ടും.

പായയും

- എന്തേ നാവ് സമർത്ഥനായ എഴുതുകാരൻ്റെ തുലി
കപ്പോലെയാകുന്നു.
2. മനുഷ്യപുത്രരിൽ നീ എറ്റും കോമളനാകുന്നു.
നിന്റെ അധികാരാളിൽ ധ്രൂവാദം തുടർച്ച നിൽക്കുന്നു.
ഇതിനാൽ ദൈവം നിന്റെ ഏറ്റനേന്നുകൂടും അനുശ
ഹിച്ചിരിക്കുന്നു.
3. ശക്തനായവനേ, നിന്റെ തേജസ്സോടും മഹത്വത്തോ
ടും ആക്രമണം നിന്റെ അധികാരിൽ വാൻ ധരിച്ചാലും.
4. നിന്റെ സ്വന്തി വിജയിക്കുന്നു.
സത്യത്തിന്റെ വചനാഭിഭൂതലും നിന്റെ താഴ്യക്കലും.
സഹാരി ചെയ്യുക.
നിന്റെ പ്രധാനം ഭീതിദിനയ വലംകൈകയിൽ ആകുന്നു.
5. നിന്റെ ശരാഞ്ചൾ മുൻചുതേരിയവയാകുന്നു;
രാജാഭക്തുകളുടെ പ്രധിനിശ്ചയത്തിൽ അവ താഴ്യകയും;
വിജയത്തിൽ നിന്റെ കാൽച്ചുവട്ടിൽ വിഴും.
6. ദൈവമേ, നിന്റെ സിഹാസനം ശാശ്വതമാകുന്നു.
നിന്റെ രാജകീയ ചെങ്കാൽ ചൊപ്പുള്ളതാണ്.
7. നീ നിന്റെ സ്നേഹിച്ചു. ദുഷ്ടതയെ പെറുത്തു.
അതുകൊണ്ട് നിന്റെ ദൈവം നിന്റെ കൂടുക്കാർക്കുപരി,
നിന്റെ സന്ദേശവാദത്തെ അഭിശേഷകം ചെയ്യു.
8. നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ മുറയ്ക്കും ലഘംഗവിശ്വാം നന്ദംപരമയും.
കൊണ്ട് സ്വരംഭിലം.
ശ്രേഷ്ഠമായ ആലയത്തിൽ എന്തേ പകൽനിന്ന്
അവൻ നിന്റെ അനുഭോദിച്ചു.
9. രാജകുമാരി മഹിമയോടെ നിന്നു.
ദൈവിലെ പൊന്തുകൊണ്ടുള്ള ഉടയാട്ടയാണിതെന്ന്,
രാജത്തിനി നിന്റെ വലതുവശത്തും.
10. എന്തേ മകളേ, നീ ചെവി ചായിച്ചു കേടു മനസ്സിലാ
ക്കുക.
നിന്റെ ഇന്നത്തെയും നിന്റെ പിതൃവൈനാത്തയും നീ
മനസ്സുകളുയുക.
11. അപ്പോൾ രജാവ് നിന്റെ സഹാരയത്തെ അഭിശേഷി
ക്കും.
അവൻ നിന്റെ നാമനായതുകൊണ്ട് അവനെ ബഹു
മാനിക്കുക.
12. സൗരിന്റെ പുത്രി അവനെ ആരാധിക്കും.
ജനത്തിലെ സന്തോഷം കൂച്ചകളുമയി നിന്റെ മുഖം
തേടിവരും.
13. രാജകുമാരിയുടെ മഹിമയെല്ലാം ഉള്ളിലംകുന്നു.
അവളുടെ വസ്ത്രം ശുദ്ധമായ പൊന്തുകൊണ്ട് അലങ്ക
രിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
14. അവൻ തിരുമുരിക്കാച്ചകളുമയി രജസന്നിധിയിലെ
ക്കു പോകും.
തോഴികളായ കനുകമരെ തന്റെ പിന്നാലെ അവൻ
കൊണ്ടുപോകും.
15. അവൻ ആനന്ദനേന്നും ഹയ്യവുണ്ടാകും ദഹനപ്പോലെ
രജാവിന്റെ ആലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കും.
16. നിന്റെ പിതാക്കണ്ണാർക്കു പകർമ്മായിരിക്കും. നിന്റെ
പുത്രന്മാർ.
ഭൂമിയിലെങ്ങും നീ അവൻ അധികാരിക്കളാക്കുക.

17. എല്ലാ തലമുറകളിലും നിന്റെ നാമം ശഞ്ചൾ അനു
സ്ഥിരക്കും;
തൽപരമായി എന്നേക്കും വിജയത്തിൽ നിന്റെ
സ്ഥാനക്കും.

സംക്ലിർത്തനം 46

- നമ്മുടെ ദൈവം നമ്മുടെ ബലിപ്പംസങ്കേതവും
പിഡിതകാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സഹായിയും ആകുന്നു.
2. നീ എപ്പോഴും ശഞ്ചളേംബാത്തുണ്ട്.
ആകയാൽ ഭൂമി കൂലുങ്ങിയാലും സമുദ്രപ്രവായത്തിൽ
മലകൾ ഇളകിയാലും ശഞ്ചൾ ദയപ്പെടുകയില്ല.
അവയിലെ ഒലം ഇളകി മരിഞ്ഞാലും.
അംഗിന്റെ ശക്തികാണ്ട ലഘകൾ ഇളകിയാലും.
നീർച്ചുലുകൾ ശഞ്ചലുടെ ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തെ
സന്ദോහിപ്പിക്കും.
3. അനുസ്ഥാനത്തെ വസ്തി പരിശുശ്മാകുന്നു.
4. അതിനുള്ളിൽ ദൈവമുണ്ട്, അത് ഇളകുകയില്ല.
പ്രഭാതത്തിൽ ദൈവം അതിനെ സഹായിക്കും.
5. വിജയത്തിൽ കല്പിക്കുകയും രജുങ്ങൾ ഇളകുകയും
ചെയ്യു.
അവൻ തന്റെ ശബ്ദം ഉയർത്തിയപ്പോൾ ഭൂമി കൂലു
ങ്ങൾ.
6. ശക്തനായ കർത്താവ് നമ്മോടുകൂടു ഉണ്ട്.
ധാക്കാബിന്റെ ദൈവം നമ്മുടെ സഹായകനും
ആകുന്നു.
7. പന്ന് കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ദർശിക്കുവിൻ:
അവൻ ഭൂമിയിൽ അത് ഭൂതാഞ്ചൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.
8. ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികളിൽ നിന്ന് അവൻ യുദ്ധങ്ങൾ
ഇല്ലാതാക്കുന്നു.
9. അവൻ വില്ലുകൾ തകർക്കുന്നു, കൂതാഞ്ചൾ ഒടി
ക്കുന്നു.
മദങ്ങൾ തീരിൽ ദഹിപ്പിക്കുന്നു.
10. നിങ്ങൾ മനസ്സു തിരിഞ്ഞത്, ശാന്താണ്ടു ദൈവം എന്നു
മനസ്സിലാക്കുക.
ജനത്കളുടെ ഉടയിൽ ശാൻ ഉയർത്തപ്പെടു.
ഭൂമിയിൽ ശാൻ മഹതാം പ്രാപിക്കും.
11. ശക്തനായ കർത്താവും നമ്മോടുകൂടു ഉണ്ട്.
ധാക്കാബിന്റെ ദൈവം നമ്മുടെ സഹായകനും
ആകുന്നു.

സംക്ലിർത്തനം 47

- സർവജ്ഞാതികളേ, നിങ്ങൾ കരണ്ടുപാശം മുഴക്കി
സ്ഥാനത്തെ ആരവത്തെ ദൈവത്തെ മഹത്പ്രസ്തു
ത്തുവിൻ.
2. കർത്താവ് അനുസ്ഥാനത്തും ഭീതിനുമാകുന്നു.
ഭൂമി മുഴുവനും മഹാരാജാവ് അവന്തെന്നായാകുന്നു.
3. വിജയത്തിൽ അവൻ നമ്മുടു കീഴ്പ്പെടുന്നതി.
ജനപദങ്ങളെ നമ്മുടെ കാൽക്കണ്ണിലാക്കി!
4. താൻ സ്നേഹിച്ച ധാക്കാബിന്റെ അഭിമാനമയും.
തന്റെ അവകാശമയും.
അവൻ നമ്മെ തിരഞ്ഞെടുത്തും.

5. മഹിമാവോടെ ദേവം, കാഡലനാദത്തോടെ കർത്താവ്, ആര്യേഹണം ചെയ്യും.
6. മഹിമയോടുകൂടി ദേവതയിനു സ്ഥൂതി പഠുക. നമ്മുടെ രാജാവിനു ശാന്മാലപിക്കുവിൻ.
7. ദേവം, ഭൂമി മുഖവൻ്തിയും, രാജാവാണമലോ; അവനു നിങ്ങൾ സ്ഥൂതി പഠുവിൻ.
8. ദേവം, ജാതികളുടെക്കുറ രാജാവായി വാണ്ണ. ദേവം, തന്റെ വിശ്വലു സിംഹാസനത്തിൽ ഉപപിഷ്ട നായി.
9. വിജാതീയരുടെ അധികാരികളേ, അബ്രഹാമത്തിന്റെ ദേവതയിൽ പക്ഷലേക്കു പിന്തിൽ യുവിൻ. ഭൂമിയിലെ വാഴച്ച ദേവതയിന്നേതാണമല്ലോ. അവൻ മഹോന്നതനാണ്.

സംക്ഷീർത്തനം 48

- നമ്മുടെ ദേവതയിന്റെ നഗരത്തിലും, മഹാനിയവും, വിശ്വലുമായ മലയിലും, നമ്മുടെ കർത്താവ് വലിയവനും, അത്യുന്നം മഹത്തെപ്പും ട്രവന്മാകുന്നും.
2. വടക്കുംബാഗത്തുള്ള സൈഹിയോൻ പർവതം, ഭൂമിയിലെ അഞ്ചും അനന്തമരുളുന്നു. അത് ഉന്നതനായ രാജാവിന്റെ നഗരമാകുന്നു.
 3. ദേവം, അതിന്റെ കോട്ടകളിൽ തന്റെ ശക്തി വിളംബരം ചെയ്യുന്നു.
 4. ഇതാ രാജാക്കന്നാർ ഒരുഞ്ചി, അവൻ ഒന്നിച്ചു കടന്നുപോയി,
 5. അവൻ കണ്ണു വിസ്തൃതിച്ചു, പരിശേഖിച്ചു.
 6. വിനയൽ അവരെ ബാധിച്ചു; പ്രസ്തുതികളുടെതുപോലുള്ള വേദനയും, അവർക്കും എന്നും.
 7. താർശിസ്ത്രിലെ കപ്പലുകൾ കൊടുക്കാറ്റിൽ തകർക്കും.
 8. ശക്തനായ കർത്താവിന്റെ പട്ടണത്തിൽ, നമ്മുടെ ദേവതയിൽ പട്ടണത്തിൽ, തങ്ങൾ കേടുപോലെതന്നെ കണ്ണു. ദേവം, അതിനെ ഏറ്റോക്കും നിന്മപ്പെടുത്തും.
 9. ദേവമേ, നിന്റെ അലയത്തിൽ നിന്റെ കൂപ്പായ ശങ്കൾ പ്രശ്നാപിച്ചു. ദേവമേ, നിന്റെ നാക്കോമലതനെന്നയാകുന്നു നിന്റെ സ്ഥൂതികളും.
 10. നിന്റെ വലതുകരം ഭൂമിയുടെ സിമകളോളം നിന്തി നിന്തുത്താകുന്നു. എന്തൊക്കും നിന്തുക്കും.
 11. നിന്റെ വിഡികളാൽ കർത്താവേ, സൈഹിയോൻ മലാംനോടുകൂടിക്കും. യുദ്ധായുടെ പുതിമാർ ആളൂദിക്കുകയും, ചെയ്യും.
 12. നിങ്ങൾ സൈഹിയോനെ ചുറ്റി പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു അതിന്റെ ശോപ്പരങ്ങൾ ഏല്ലാവിൻ.
 13. അതിന്റെ ബലിപ്പംത മനസ്സിലാക്കി പിൻതലമുറായെ അറിക്കിക്കാൻ വേണ്ടി അതിന്റെ കോട്ടകൾ നിൽക്കിക്കുവിൻ.

14. ഈ ദേവമാണ് എന്നെന്നേന്നും, നമ്മുടെ ദേവം, അവൻ മരണത്തിനതീതമായി നമ്മെ നയിക്കും.

സംക്ഷീർത്തനം 49

- സർവ്വ ഇന്ധവദങ്ങളേ ഇതു ശവിച്ചാലും, സർവ്വ ഭൂവാസികളേ ശഭിച്ചാലും; എന്നും ഭൂവാസികളേ മനുഷ്യരേ, സന്ദനരേ, ദരിദ്രരേ എന്നുചേരിന്നു ചെവിക്കൊണ്ടാലും;
3. എൻ്റെ വായ് വിജ്ഞാനമാണു സംസാരിക്കുന്നത്. എൻ്റെ ഹ്യാദയത്തിന്റെ യാനം വിവേകപുർണ്ണമായി തിക്കും.
 4. അന്യാഹദങ്ങളേക്കു താൻ ചെവിച്ചായ്ക്കും. കിന്നരനാദത്തോടെ എൻ്റെ പ്രഹോളിക അവതരിപ്പിക്കും.
 5. എൻ്റെ ശത്രുകളുടെ ദുഷ്ട എന്നെ വളരെതിരിക്കുന്നും, നിർബാഗ്രിനങ്ങളേ താൻ ദയപ്പെടുന്നില്ല.
 6. തങ്ങളുടെ ശക്തിയിൽ ആശയിക്കയും, സന്പത്തിന്റെ ആധിക്യത്തിൽ പ്രശംസിക്കയും, ചെയ്യുന്നവരേ ശവിക്കുവിൻ.
 7. സഹോദരനു രക്ഷിക്കാനാവില്ല. തരുവനും, തന്റെ രക്ഷയുടെ വില ദേവതയിനു നൽകാനും സാധ്യമല്ല.
 8. ആത്മാവിന്റെ രക്ഷ വിലയേറിയതാകുന്നു.
 9. എപ്പോഴും അഭ്യഹനിക്കുക; എന്നാൽ നീ എന്നോക്കും ജീവിക്കും. നീ കഷയം കാണുകയുമില്ല.
 10. വിജ്ഞാനികൾ മരിക്കുന്നതോടൊപ്പം, ഭോഷണാതും, ചിന്താശുന്നുരും. നശിച്ചും, അവരുടെ സന്ധാരം അനുരക്കായി കൈക്കൊണ്ടിരുന്നും തു നീ കാണും.
 11. അവൻ ഭൂമിയിൽ പ്രശസ്തിയാർഹമാണിപ്പിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ശവകൂട്ടരമായിരിക്കും. അവരുടെ നിത്യവസ്ഥി തലമുറകളോളം. അവരുടെ വാസനപലവും.
 12. മനുഷ്യൻ തന്റെ മഹത്താതിൽ വിവേകപുർണ്ണം വ്യാപിച്ചില്ല. മരിച്ചു, മുഗ്ധത്തിന് സന്ധി, എല്ലിച്ചുകൊടുത്ത് അതിനു സദ്യശനായി.
 13. അവർക്കുതന്നെ ഇടർച്ചയായ അവരുടെ ഉടട്ടവഴി ഇതാണ്. അവസാനം അവരുടെ വായ്ക്കാണക്ക് അവൻ മെയ്യും.
 14. ആടുകളുട്ടോലെ അവൻ ശിഡ്യാലിന് എല്ലിക്കപ്പെട്ടും, മരണം അവരെ ഭരിക്കും. നിന്തിമാന്മാർ പ്രാതത്തിൽ അവരുടെമേൽ ആധികാരികളാക്കും. ശിഡ്യാൽ അവരുടെ ചരായമറ്റിക്കളുണ്ടും. അവരുടെ മഹിതമെല്ലാം അസ്ഥാമിക്കും.
 15. എന്നാൽ ദേവം എൻ്റെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കും; ശിഡ്യാലിന്റെ കരക്കിൽ നിന്ന് എന്ന കരേറുകയും ചെയ്യും.

16. ഒരാൾ ധനവാനാകുമ്പോൾ,
അയാളുടെ ഭേദത്തിൽ മഹതാം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ,
നി അപ്പുണ്ടോ.
17. കാരണം, തന്റെ മരണത്തിൽ അയാൾ നന്നാം കൊ
ഞ്ചുഹോകുന്നില്ല.
അയാളുടെ മഹതാം അയാളുടെ പിന്നാലെ ഇങ്ങി
ചെല്ലുന്നുമില്ല.
18. എന്തെന്നാൽ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ
തന്നെത്തന്നൊന്ന് അയാൾ പുക്കർത്തിയത്.
അയാൾക്കു നി നൈ ചെയ്യുമ്പോൾ
അയാൾ നിന്നെ സ്ഥൂതിക്കും.
19. അത് അയാളെ പിതാക്കണ്ണാരുടെ തലമുറവരെ എ
ത്തിച്ചേക്കാം.
അവൻ ഏരിക്കല്ലും ബെളിച്ചും കാണുകയില്ല.
20. മനുഷ്യൻ തന്റെ മഹത്യത്തിൽ വിവേകപൂർവ്വം വ്യാപ
രിച്ചില്ല.
മുഗത്തിന് അയാൾ സദയം എല്ലിച്ചുകൊടുത്ത
അവനിന് സദ്യശനായി.

സജീരത്തനം 50

1. അത്യുന്നത കർത്താവായ ദൈവം സംസാരിച്ചു.
സുര്യാദയം മുതൽ അസൗമ്യംവരെ ഭൂമിയെ അവൻ
വിളിച്ചു.
2. സൗഹിയോനിൽനിന്ന് ദൈവം മഹനീയമയ കിന്താ
കാണിച്ചു.
3. ദൈവം വരും, അവൻ മനനമായിരിക്കയില്ല.
അവൻ മുന്പാകെ അണി ജൂലിക്കും.
അവൻ ചുറ്റും നന്നായി പ്രകാശിക്കും.
4. തന്റെ ജനനത്തെ വിധിക്കേണ്ടതിന്,
അവൻ മുകളിൽനിന്ന് ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും
വിളിക്കും.
5. ധാരതാൽ തന്റെ ഉടന്നടി ഉറപ്പിക്കുന്ന അവൻ
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെ,
നിങ്ങൾ അവൻ അടുക്കൽ ഏരുമിച്ചു കുറുവിൻ.
ആകാശം അവന്റെ നിതിയെ കാണിച്ചുതരും.
6. കാരണം, ദൈവം (തന്ന) ആൺ വിധിയാളൻ!
എൻ്റെ ജനമെ, കേൾക്കു, എന്നെ നിന്നോടു സംസാര
രിക്കാം.
7. ഇന്നുംയേലേ, എന്നെ നിന്നു സാക്ഷ്യം നൽകും;
ഈനാണു നിന്റെ ദൈവമായ ദൈവം.
8. നിന്റെ ബലികളെച്ചുണ്ടി എന്നെ നിന്നെ കുറപ്പെട്ട
ത്തിയില്ല.
നിന്റെ ഹോമബലികൾ എപ്പോഴും എന്റെ സന്നിധിയി
ലുണ്ടല്ലോ.
9. നിന്റെ ഭേദത്തിൽനിന്നു കാളയെയോ
നിന്റെ ആട്ടിൻപുറ്റത്തിൽനിന്ന് മുട്ടാടുകളെയോ എന്നെ
സ്വികരിക്കുകയില്ല.
10. പത്തിലെ എല്ലാ ജീവികളിലും,
മലകളിലെ മുഗണ്ണളും കാളകളും എന്തേന്താലും?
ആകാശത്തിലെ പറവകളെയെല്ലാം എന്നിക്കുന്നിയും;
വനത്തിലെ ജീവികൾ എന്തേന്നാലും.

12. എനിക്കുവിശ്വാസ്, എന്നെ നിന്നോടു പരയുകയില്ല;
കാരണം ലോകം അതിന്റെ പുർണ്ണതയിൽ എന്തേന്താ
കുന്നും.
13. മുരികളുടെ മംസം എന്നെ കെഷിക്കുകയില്ല;
മുട്ടാടുകളുടെ രക്തം എന്നെ പാനം ചെയ്യുകയില്ല.
14. ദൈവത്തിനു കൂതജണത്താബലി അർപ്പിക്കുക.
അത്യുന്നതെന്ന് നിന്റെ നേർച്ചകൾ നിന്നവേറുക.
15. എന്തുക്കൊല്ലത് നി എന്നെ വിളിക്കുക;
ഈണ്ടിനെ ബലപ്പെടുത്തും; നി എന്നെ സ്ഥൂതികൾ
യും ചെയ്യും.
16. ദൈവം പാപിയോടു ചോദിക്കുന്നു;
എൻ്റെ ഉടന്നടി നിന്റെ വായിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു
മാത്രം
നിയും എൻ്റെ നിയമപ്രസ്തുക്കങ്ങളും തമിൽ എന്തുവാ
ന്നും?
17. എൻ്റെ ഉപദേശത്തെ നി വെറുത്തു.
എൻ്റെ വചനത്തെ നി തിരസ്കരിച്ചു.
18. ഒരു കളഞ്ഞാക്കണ്ണാൽ നി അവന്നോടുകൂടി ഓട്ടു
കയും.
വ്യക്തിചാരിയോടുകൂടി പങ്കുപറ്റുകയും ചെയ്യുകയിരുന്നു.
19. നിന്നേൻ വയ് തിരു സംസാരിച്ചിരുന്നു.
നിന്നേൻ നാവ് വഞ്ചന പരയുകയും ചെയ്തിരുന്നു.
20. നി ഇരുന്ന് നിന്നേൻ സഹായരഹന ആക്ഷേപപിച്ചിരുന്നു.
നിന്നേൻ അമയ്യുടെ പുത്രനെ നി പരിഹസിച്ചിരുന്നു.
21. ഇതെല്ലാം നി ചെയ്തുകയില്ല.
ഈജ്ഞാ, എന്നെ നിന്നെപ്പോലെ ആകുമെന്ന് നി വിചാ
രിച്ചു.
എന്നാൽ എന്നെ നിന്നെ ശാസിച്ചു, അവയെല്ലാം നിന്റെ
മുൻപിൽ നിരതതിവയക്കും.
22. അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ മരക്കുന്നവരെ, നിങ്ങൾ
ഈതു ഗഹിക്കുക.
ഇല്ലങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കും. നിങ്ങളെ
രക്ഷിക്കാൻ ആരുമുണ്ടാകയില്ല.
23. സോതേബലി അർപ്പിക്കുന്നവൻ എന്നെ ബഹുമ
നിക്കും.
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം അവിടെ വച്ച്
ഈണ്ടി അവനെ കാണിക്കും.

സജീരത്തനം 51

1. ദൈവമേ നിന്റെ, കൃപയ്ക്കിന്നുസ്വരൂപയി എന്നോടു
കരുണ കാണിക്കണമേ
നിന്റെ കരുണ്യാതിരേകത്തിന് അനുസ്വരൂപയി
എൻ്റെ പാപങ്ങൾ മായിച്ചു കളയണമേ.
2. എൻ്റെ അപരാധത്തിൽനിന്ന് എന്നെ നന്നായി കഴുക
ണമേ,
എൻ്റെ പാപങ്ങളിൽനിന്ന് എന്നെ ശുഭികർക്കണമേ.
3. എന്തെന്നാൽ എൻ്റെ തന്റുകൾ എന്നെ അറിയുന്നു.
എൻ്റെ പാപങ്ങൾ എപ്പോഴും എൻ്റെ മുന്നിലുണ്ട്.
4. നിന്നോടുമയ്യും എന്നെ പാപം ചെയ്യുഹോയി.
നിന്റെ മുന്പാകെ എന്നെ തിരു പ്രവർത്തിച്ചു.
നിന്റെ വചനത്താൽ നി നിതികരിക്കപ്പെട്ടും.
നിന്റെ വിജികളാൽ നി വിജയിക്കുകയും ചെയ്യും.

5. എന്തെന്നാൽ പാപത്തോടെയാണു ഞാൻ പിറന്നത് ഉണ്ടാം മുതലേ ഞാൻ പാപിക്കാകുന്നു.
6. എന്നാൽ നീ സത്യത്തിൽ പ്രസാദിച്ചു. നിന്റെ ഖണ്ഡാനത്തിൽന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തി.
7. സൗമ്പാക്കാണ് എന്നാൽ കുക, ഞാൻ വെളിപ്പാക്കും. അതുകൊണ്ട് എന്നുകഴുകുക, ഞാൻ മണ്ണിനേ കാൾ വെണ്ണയുള്ളവനാകും.
8. നിന്റെ മധ്യരൂപം സന്ദേശവും എന്നന അണ്ണും വിപ്പിക്കണമെ. അപ്പോൾ എന്തേ വിനീതമായ അസ്ഥികൾ സന്ദേശ ശിക്കും.
9. എന്തേ ഫലങ്ങളിൽനിന്ന് നിന്റെ മുഖം തിരിക്കണമേ. എന്തേ തെറ്റുകളെല്ലാം മായിക്കണമെ.
10. ദൈവമെ എന്നിലോരു നിർമ്മാണപ്രവായം സ്വഷ്ടിക്ക അണേ. ഉപ്പുള്ള നിന്റെ ചെതന്യും എന്തേ ഉള്ളിൽ നബിക രിക്കണമെ.
11. തിരുസന്നിധിയിൽ നിന്ന് എന്ന തിരഞ്ഞീകരിക്കുതെ, നിന്റെ പരിശുഖാത്മവിനെ എന്നിൽ നിന്ന് എടു തട്ടുകയുറുതേ.
12. നിന്റെ മധ്യരൂപം രക്ഷയും എനിക്കു വീണ്ടും തര അണേ. നിന്റെ മഹന്നിധിയായ ചെതന്യും എന്നെന്നതാണി നിരുത്തണ്ട്.
13. ഞാൻ ദുഷ്ടരെ നിന്റെ വഴി പഠിപ്പിക്കും. ധാവികൾ നിന്റെ പക്കലേക്കു പിന്തിരിയും.
14. ദൈവമെ, നീതിമാനായ എന്തേ ദൈവമെ, രക്തത്തുറി ചൂഡിക്കിൽനിന്ന് എന്ന രക്ഷിക്കണമെ. എന്നാൽ എന്തേ നാവ്. നിന്റെ നീതിയെ സ്വീകരിക്കും.
15. കർത്താവേ, നീ എന്തേ അധരങ്ങൾ തുറന്നു തര അണേ, എന്തേ വായ് നിന്റെ സ്വീകരികൾ പുറപ്പെടുത്തണ്ട്.
16. എന്നെന്നാൽ ബലികളിൽ നീ പ്രസാദിച്ചില്ല. ഹോമബലികളില്ലോ. നീ സംപ്രീതനായില്ല.
17. വിനീതമായ ഫൂദയിലുണ്ട് ദൈവങ്ങളിനു നീതികരണയ ബലി. തകർന്ന ഫൂദയിൽത്തെ ദൈവം നിരസിക്കുകയില്ല.
18. നിന്റെ അഭിഷ്ടമന്നുസരിച്ച് സെഹിയോന് നയ ചെയ്യും നാശിപ്പുത്തിന്റെ കോട്ടകൾ പണിയണമെ.
19. അപ്പോൾ നീന്തിയുടെ ബലികളും ഹോമബലികളും. നീ ഇപ്പുപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ നിന്റെ ബലിപിംത്തിൽ കാളുകളെ അവർ ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

സംക്ഷീർത്തനം 52

ബലിവാനു, തിരുത്തി നീ എന്തിനു പ്രശംസിക്കുന്നു? എല്ലാ ദിനവും പരിശുഖനെത്തിരയി നിന്റെ നാവ് തന്റെ പ്രയോഗിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?

2. മുർച്ചുയുള്ള കത്തിപ്പോലെയാണ് നീ ചതിപ്പു ചെയ്യത്.
3. നാമയുകൾ തിരുത്തു.. സത്യത്തുകൾ അസ്ഥിരവും നീ സ്നേഹിച്ചു.
4. ദുഷ്ട സംസാരിക്കുന്ന ഏവരെയും, വഞ്ചനയുള്ള നാവുകളെയും നീ ഇപ്പുപ്പെട്ടു.
5. ഇതിനാൽ ഉണ്ടാം നിന്നു സമുച്ചാരിപ്പിക്കും. നിന്റെ കുടാരത്തിൽനിന്ന് എന്നേക്കുമായി നിന്നന്നും, ജീവിക്കുന്നവരുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് നിന്റെ പെരിന്നുയും. നിർമ്മാർഖളും ചെയ്യും.
6. ഇത് കണ്ട് നീതിമാനാർ സന്ദേശിക്കും, കർത്താവിൽ ആശയിക്കുകയും ചെയ്യും.
7. ദൈവത്തെ തന്റെ ആശയമാക്കാതെ സന്നാം സംബന്ധിൽ പെരുപ്പുണ്ടിൽ ആശയിച്ച് തന്റെ ധനത്തിൽ ഉണ്ട്. കൊണ്ടവനാകുന്നു ഇവൻ, എന്ന് അവർ പറയും.
8. ഞാനോ, ദൈവത്തിൽന്റെ ആലയത്തിലെ സ്നേഹത്തുമായ സെസത്തു മരംപോലെയാകുന്നു. ദൈവനുയിൽ ഞാൻ എന്നേക്കും. ആശയിച്ചു.
9. നീ ചെയ്യുവയെപ്പറ്റി ഞാൻ നിനക്ക് നിന്തു. സ്നേഹം. നിന്റെ നീതിമാനാർട്ട സമക്ഷം. നിന്റെ നാമത്തെ എന്നേക്കും. ഞാൻ പ്രാണാഷിക്കും.

സംക്ഷീർത്തനം 53

- ദൈവമില്ല എന്ന് ദുഷ്ടൻ ഫൂദയത്തിൽ പറയുന്നു. നീചതയാൽ അയാൾ നിരുത്തുകയും വശഭ്രാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
- നയ ചെയ്യുന്നവർ ആരുമില്ല.
2. വിഭേദകിയും ദൈവത്തെ അനേകം കുഞ്ചിക്കുന്നവനുമായി, ആരെങ്കിലുമുണ്ടായെന്നു കാണാൻ, ദൈവം ആകാശത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരെ നോക്കി.
 3. അവരെല്ലാവരും നീനടക്കം തെറ്റുചെയ്യു മലിനപ്പെട്ടി രിക്കുന്നു.
 4. എന്നും പരിശുഖത്തിൽനിന്നും ഇത് അനിശ്ചിതില്ല. അപ്പും തിന്നുന്നതുപോലെ അവർ എന്നേരു ഇന്നത്തെ തതിനിൽക്കുന്നു.
 5. അവർ ദൈവത്തെ വിളിച്ചുമില്ല. ദയമില്ലാതിരുന്ന സ്ഥലത്ത് അവർ ദയപ്പെട്ടു. കാരണം മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരുടെ അസ്ഥി കൾ ദൈവം പിതറിക്കും.
 6. മഹായോദിനു കൈ നൽകാൻ സെഹിയോനിൽ ആരാണ്ണുള്ളത്? കർത്താവും ജനത്തിനെന്ന് അടിമത്തം മറ്റുമേഖല അക്കാബാധി ആനന്ദിക്കും. മഹായോദി ചീയും ചെയ്യും.

സങ്കീർത്തനം 54

1. ദൈവമേ, നിന്റെ നാമത്താൽ എന്നെന്ന രക്ഷിക്കണമെ, നിന്റെ വള്ളഭത്തത്തിൽ എന്നെന്ന വിധിക്കുകയും ചെയ്യണമെ,
2. ദൈവമേ, എൻ്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമെ. എൻ്റെ വാദിൽനിന്നുള്ള പചനങ്ങൾ ശ്രവിക്കയും ചെയ്യണമെ.
3. എന്നെന്നും അനുശ്ര എന്നിക്കെതിരായി നിന്നു. ശക്തയാർ എൻ്റെ ജീവനെ അനേകിക്കയും ചെയ്യും. എന്നും ദൈവമേ, അവർ നിന്നെ പരിഗണിച്ചില്ല.
4. ദൈവം എൻ്റെ സഹായകൻ ആകുന്നു. കർത്താവ് എൻ്റെ ജീവൻ സംരക്ഷകനുമാകുന്നു.
5. എൻ്റെ ശത്രുക്കളുടെമേൽ തിന്നപരുത്തണമെ നിന്റെ സത്യത്താൽ അവരെ നിശ്ചബ്ദിക്കുകയും ചെയ്യണമെ.
6. നേർച്ചവസ്തു നിന്നും ഞാൻ ബലിക്കയി അപ്പിക്കും. കർത്താവേ നീ നല്ലവനാകയാൽ. നിന്നേറി നാമത്തെ ഞാൻ സ്വീതിക്കും.
7. എന്നെന്നും എല്ലാ ദു:ഖങ്ങളിൽനിന്നും. നീയെന്നു രക്ഷിച്ചു എൻ്റെ ശത്രുക്കളെ എൻ്റെ കിള്ളുകൾ കാണുകയും ചെയ്യും.

സങ്കീർത്തനം 55

1. ദൈവമേ, എൻ്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമെ, എൻ്റെ അപേക്ഷ നിരാകരിക്കരുതേ.
2. എന്നേക്കുട്ട് എന്നിക്കു ഉത്തരമരുളുണമെ. എൻ്റെ നിലപിളിക്കുട്ട് എന്നെ ചെവിക്കൊള്ളുണമെ.
3. എൻ്റെ ശത്രുക്കൾ കാരണവും ദുഷ്ടൻ തെരുക്കു നാടു ഹോതുവായിട്ടും, (എന്നെ ചെവിക്കൊള്ളുണമെ).
4. ദുഷ്ടയാർ എന്നിക്കെതിരെ തിരിഞ്ഞ എന്നെ ദേഹിച്ചു.
5. എന്നിക്കു ദയമുണ്ടാകുകയും. മരണത്തിന്റെ നിശ്ചൽ എൻ്റെ മുട്ടുകയും. ചെയ്യും.
6. ഞാൻ പരഞ്ഞു. പ്രാവിഞ്ഞുതുപോലെ ചീരക് ആരെ നിക്കു തരു??
7. എങ്കിൽ ഞാൻ പരഞ്ഞ വിദുതത്തുപോയി ഫാർക്കുമാ തിരുന്നു.
8. ഞാൻ പരഞ്ഞ വന്നതിൽ വാസമാക്കുമായിരുന്നു. കൊടുക്കാറ്റിൽ നിന്ന് എന്നെ രക്ഷിക്കുന്നവനു ഞാൻ കാത്തിരുന്നു.
9. പട്ടണത്തിൽ വഴക്കും തർക്കവും ഞാൻ കണ്ണു; നിന്നേറി കർത്താവേ, അവരുടെ നാവുകളുടെ വ്യാഹാരത്തെ രേതെ അമർത്തണമെ.
10. ഒപ്പും പകലും അവർ കോടുമതിലുകളുച്ചുറ്റി നട കുറുന്നു. അതിനുള്ളിൽ ദുഷ്ടതയും വ്യാജവും അനീതിയുമാണു ഉള്ളത്.
11. അതിന്റെ തെരുവുകളിൽ നിന്ന് ചതിവും വബ്ബുന്നു. മാറുന്നില്ല.

12. ഞാൻ ക്ഷമിക്കാമെന്നു വച്ചാൽ എൻ്റെ ശത്രുവള്ളും എന്ന നിന്തച്ചുത്. ഞാൻ അയാളും നിന്ന് തളിച്ചിരിക്കാൻ എൻ്റെ വിരോധിയുമ്പു എന്നിക്കെതിരെ അഹാകരിച്ചുത്!
13. നീയും എന്നെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യനാണ്. എൻ്റെ അയൽക്കാരനും സ്നേഹിതനും.
14. നാം എക്കുത്തിൽ നടന്നിരുന്നുപോൾ ദൈവാലയത്തിൽ പച്ച ഒരുമിച്ചു ക്രഷണം കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്.
15. അവരുടെമേൽ മരണം വരുത്തണമെ. അവർ ജീവനോടെ ശിയോലിലേക്കിരിഞ്ഞെടു; എന്നെന്നും അവരുടെ ഉള്ളിൽ തിന്മയുണ്ട്.
16. ഞാനോ എന്നും ദൈവത്തെ വിളിക്കും; ദൈവം എന്നെ രക്ഷിക്കും.
17. സാധാപ്രാത്തിലും പ്രാതത്തിലും മദ്യാപ്രാത്തിലും. ഞാൻ ധ്യാനിക്കുകയും, അറിയിക്കുകയും, എൻ്റെ സംരം കേൾപ്പിക്കുകയും. ചെയ്യും.
18. എന്നെ അറിയുന്നവരിൽ നിന്ന് എൻ്റെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കണമെ! കാരണം, അവർ എന്നോടു ശബ്ദംതിലായിരുന്നു.
19. അഗ്നഃശ്ചക്കു മുഖേ ഉണ്ടായിരുന്ന ദൈവം കേട്ട അവരെ വിനിതരംക്കെടു. അവർക്കു പ്രതിഫലമില്ല. ദൈവത്തെ അവരെ ദേഹപ്പെടുത്തുമില്ല.
20. അവർ അയാളുടെ അയൽക്കാരനെതിരായി കൈനീട്ടി അയാളുടെ ഉടന്നടി അശുദ്ധമാക്കി.
21. അയാളുടെ മുവഞ്ഞിന്റെ കോപത്താലും ഹൃദയ തതിന്റെ രേഷ്ടതാലും. അവർ കലങ്ങി. അയാളുടെ വചനങ്ങൾ എല്ലായും മാർദ്ദവള്ളു താകുന്നു, എന്നും അവ കുറഞ്ഞാകുന്നു.
22. നിന്റെ ഉൾക്കുണ്ടം കർത്താവിൽ വയ്ക്കുക, അവൻ നിന്നെ പരിപാലിക്കും.
23. ശത്രുക്കൾ ദൈവമേ, രക്തം ചിന്തുകയും. വബ്ബു പ്രവർത്തിക്കുകയും. ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യരെ നീ നാശത്തിന്റെ കൂഴിയിലേക്ക് ഇരക്കണമെ. അവരുടെ ദിവസങ്ങൾ അവർ പൂർത്തിയാക്കുകയില്ല. ഞാനാകട്ട, നിന്നിൽ ആശയമർപ്പിക്കും.

സങ്കീർത്തനം 56

1. ദൈവമേ, എന്നോടു കൂപ്പെചയുണമെ, മനുഷ്യൻ എന്നെ ചവിട്ടിമെതിക്കുന്നല്ലോ. ദിവസം മുഴുവൻ ബലവാൻ എന്നെ തെരുക്കുന്നു.
2. ശത്രുക്കൾ ദിവസം മുഴുവൻ എന്നെ ചവിട്ടിനാഴ്തുന്നു. അനേകം യോദ്ധാക്കൾ എന്നിക്കെതിരായി അണിനിരി നിരിക്കുന്നു.
3. പകൽ സമയത്തു ഞാൻ ദയപ്പെടുകയില്ല. നിന്നില്ലാണല്ലോ ഞാൻ ആശയിക്കുന്നത്.
4. ദൈവത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനിക്കും.

- ദൈവമാണ് എന്റെ ആശയം.
ഞാൻ ദേപ്പുകയില്ല.
- മനുഷ്യന് എന്നോട് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും?
5. ദിവസം മുഴുവൻ എനിക്കു വിരേയമായി അവർ
ആലോചിച്ചിരുന്നു.
- എനിക്കെതിരായി അവർ തിരു വിചാരിച്ചിരുന്നു.
6. എന്റെ ജീവനെ കാംതിരിക്കുന്നവരെപ്പാലെ.
അവർ ഒളിച്ചു വസിച്ച്
എന്റെ കാലടികളെ നിരിക്കപ്പിക്കും.
7. അവർ പറഞ്ഞു: അവനെ രക്ഷിക്കാനായുമില്ല.
പുറജാതികളോടുള്ള കോപത്തിൽ നീ അവരെ വിഡി
ക്കണമെ.
8. ദൈവമെ, എന്റെ വിശ്വാസം നിന്റെ സന്നിധിയിൽ
ഞാൻ അറിയിച്ചു.
- എന്റെ കല്ലുനീരെല്ലാം നീ സുക്ഷിച്ചുവയ്ക്കണമെ.
അവ നിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ആലോവനം ചെയ്യാലും.
9. അദ്ദോൾ എന്റെ ശത്രുകൾ ലഭ്യിക്കും.
എനിക്ക് ദൈവം ഉണ്ടാണ് അവരെ അറിയുകയും
ചെയ്യും.
10. ദൈവപചനത്തെ ഞാൻ സുതിക്കും.
11. ദൈവത്തിൽ ഞാൻ ആശയിക്കുന്നു.
ഞാൻ ദേപ്പുകയില്ല.
- മനുഷ്യന് എന്നോട് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും?
12. ദൈവമെ എന്റെ നേർച്ചുകളെ ഞാൻ നിംവേറ്റും.
ഞാൻ നിന്മക്ക് കൂതജ്ഞതയെടുത്തു പബ്ലിക്കേഷൻ
13. എന്നെന്നാൽ ദൈവമെ, ജീവിക്കുന്നവരുടെ നാട്ടിൽ
നിന്റെ സമക്ഷം ഞാൻ സംപ്രിതനാക്കുന്നതിന്
എന്റെ ആത്മാവിനെ മരണത്തിൽ നിന്നും,
എന്റെ കാലുകളെ വിശ്ചയിൽ നിന്നും നീ രക്ഷിച്ചു.

സങ്കീർത്തനം 57

- ദൈവമെ എന്നോട് കരുണ തോന്നാമെ.
എന്റെ ആത്മാവ് നിന്മിലാണമോ ആശയിച്ചത്.
കലകം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ,
നിന്റെ ചിറകുകളുടെ നിശ്ചിൽ എന്ന സംരക്ഷിക്കു
ണമെ.
2. അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തെ,
എന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തെ ഞാൻ വിളിക്കും.
3. എന്നെന്നാൽ അവൻ ആകാശത്തിൽ നിന്ന്
(സഹായം)അയച്ച് എന്ന രക്ഷിച്ചു.
എന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്മപാത്രമാക്കി.
തണ്ട് കൂപയും സത്യവും ദൈവം അയച്ചു.
4. നായ്ക്കളിൽ നിന്ന് എന്റെ ആത്മാവിനെ അവൻ
രക്ഷിച്ചു.
എന്നെന്നാൽ ഞാൻ മനം കലങ്ങി ഉറഞ്ഞിപ്പോയി.
മഷ്യരുടെ പല്ലുകൾ കൂന്തങ്ങളും അബ്യുക്കളുമാകുന്നു.
അവരുടെ നാവ് മുൻചുയുള്ള വാളുപോലെയും.
5. ദൈവമെ നീ ആകാശത്തിനുപരി മഹതം പ്രാവി
ച്ചാലും!
- നിന്റെ മഹതം ഭൂതലം മുഴുവനില്ലോ.
6. അവൻ എന്റെ കാലുകൾക്കു വലവച്ചു;

- എനിക്കു കുഴിയും കുഴിച്ചു.
എന്നാൽ അവർത്തന അതിൽ വിണ്ണു.
7. എന്റെ പ്രായം ഒരുണ്ണിയിരിക്കുന്നു;
ദൈവമെ എന്റെ പ്രായം ഒരുണ്ണിയിരിക്കുന്നു.
ഞാൻ നിന്നെ സൂതിച്ചു പാടും.
8. എന്റെ കിന്നാൽ ഉണ്ടാകും, വിണ്ണയേ കിന്നാൽ ഉണ്ടാകുക.
- മ്പാതത്തിൽ ഞാൻ ഉണ്ടാകും.
9. ദൈവമെ വിജാതിയരുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ നിന്നെ
സൂതിക്കും.
നിന്റെ നാമത്തെ ഔതികളുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ പാടി
പുക്കിച്ചതും.
10. കാരണം നിന്റെ കൂപ ആകാശത്താളം ഉന്നതമാ
കുന്നു.
- നിന്റെ വിശ്വസ്തയോ അത്യുന്നതാകാശംവരയും.
11. ദൈവമെ നീ ആകാശത്തിനുപരി മഹതം പ്രാവി
ച്ചാലും!
നിന്റെ മഹതം ഭൂതലം മുഴുവനില്ലോ.

സങ്കീർത്തനം 58

- മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ സത്യം സംസാരിക്കുകയും.
നിതിയായി വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടാ?
2. കണക്കാലും നിങ്ങളെല്ലാവരും ഭൂമിയിൽ തിനുപറയുന്നു;
നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ ഫപ്പത്തിൽ ചുറ്റിപ്പിണ്ടാൽ കിടക്കുന്നു.
3. ആഴ്ചയാർ ഉദരത്തിൽവച്ചു പേര്തിരിക്കപ്പെട്ടു.
അസത്യവാദികൾ ഗർഹപാതനത്തിൽ വച്ചുതന്നെ
വഴിത്തുറ്റി.
4. അവരുടെ കോപം മുർവ്വൻപാമ്പിന്റെതുപോലെയാ
കുന്നു,
5. ആലിച്ചാരകൾന്റെയും, മന്ത്രവാദിയും, ഹന്താടിയും
ടയും സംശ കേരക്കാതിരിക്കാൻ,
ചെവി അടച്ചു കളയുന്ന അണബലിയുടെതുപോലെ
തന്നെ.
6. ദൈവം അവരുടെ പല്ലുകൾ അവരുടെ വായിൽവച്ചു
തന്നെ തകരിക്കും.
7. സിംഹങ്ങളുടെ അണപ്പല്ലുകളും കർത്താവു പരിക്കും;
ഒരുക്കിപ്പോകുന്ന ജലപോലെ അവൻ തിരസ്കരിക്കു
പ്പെട്ടും.
- അവൻ നശിക്കുന്നതുവരെ അവൻ ആസ്ഥാനയ്ക്കും.
8. അണിയുടെ മുമ്പിൽ ഉരുകിവിചുന്ന മെച്ചകുപോലെ
അവൻ നശിക്കും.
- തി വിണ്ണു, എന്നാൽ അവൻ പ്രകാശം കണ്ടില്ലു;
വിവേകികളായിത്തീർന്നുമില്ലു.
9. അവരുടെ മുള്ളുകൾ മുൾപ്പടർപ്പുകളായിത്തീരും.
കോപം അവരെ കലക്കുകയും ചെയ്യും.
10. പ്രതികാരം കണ്ട് നിതിമാൻ സന്നോഷിക്കും.
അയാളുടെ കരങ്ങൾ ആഴ്ചയിൽ രക്തത്തിൽക്കണ്ടുകും.
11. നിതിമാനു പ്രതിഫലമുണ്ടാനും മനു
ഷ്യൻ പറയും.

സക്കിർത്തു. 59

വെദവമേ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നൊന്നെ രക്ഷിക്കണമെ.
 എനിക്കെതിരയി അണിനിരന്നിരിക്കുന്നവരിൽ നിന്ന്
 എന്ന മോചിക്കണമെ.

2. വണ്ണകർത്ത നിന്ന് എന്ന മോചിക്കണമെ,
 കൊപഹാതകിക്കളിൽ നിന്ന് എന്ന രക്ഷിക്കണമെ.
3. എന്നെന്നും, അവർ എൻ്റെ ജീവനുവേണ്ടി പതി
 രിക്കുന്ന ദൈഖ്യമുള്ള ദിവസം എന്ന യിരിക്കുന്ന
 എനിക്കെതിരയി ദുർമന്തല്ല് അവർ ശക്തമാക്കിയി
 രിക്കുന്ന
 എൻ്റെ കർത്താവേ (ഇത്) എൻ്റെ തെറ്റു നിമിത്തമേ
 എൻ്റെ പാപം നിമിത്തമേ അല്ല.
4. അജ്ഞന്തതകാണ്ഡമല്ല അവർ സന്നദ്ധരായി
 എനിക്കെതിരെ പാണ്ടത്തതിയത്.
5. കർത്താവേ ശക്തനായ വെദവമേ, ശ്രദ്ധപൂർവ്വം,
 ദർശിക്കണമെ.
6. ഇസ്വായേലിന്റെ വെദവമേ ഉണ്ടെന്നാലും:
 എല്ലാ പുരാജ്ഞതിക്കളും, നീ സന്ദർഭിച്ചാലും;
 ദ്രോഷ്യാദരാജു നീ യഗമിഞ്ഞേണ്ടെ.
7. സാധാഹനത്തിൽ അവർ തിരിച്ചുവരും;
 നായ്ക്കളേപ്പോലെ ഓലിയിട്ടുകൊണ്ട്
 പട്ടണത്തിനു ചുറ്റും നടക്കും.
8. അവരുടെ വായിലെ വചനം അവരുടെ അധിക്കരണ
 ത്രിൽ വാളാണ്.
 അവർ പറയുന്നു, ആരത്യ കേൾക്കാൻ?
9. എന്നാൽ കർത്താവേ നീ അവരെ അപഹസിക്കണമെ.
10. എന്നും വിജാതീയരെയും, നീ പരിഹസിക്കണമെ.
11. എന്നും ഒരു ക്ഷണം സുതിക്കും.
 നീയാണല്ലോ എൻ്റെ അദ്ദേം.
12. അവരുടെ വായിലെ പാപം അവരുടെ അധിക്കരണ
 സംസാരിച്ചു
 അവരുടെ പ്രശ്ന-സയിൽ അവർ പിടിക്കപ്പെട്ടു.
 എന്നെന്നും അവർ ശ്രദ്ധവും വ്യാജവും പറയുന്നു.
13. നിന്റെ കോപത്തിൽ അവരെ നശിപ്പിക്കണമെ
 അവരെ സംഹരിക്കണമെ, അവർ കാണപ്പെടാതി
 രീതിയിൽ അവരെ വിശ്വാസിക്കുന്ന രിക്കെട്ട്.
 അങ്ങനെ വെദം ധാക്കാവിന്റെ മേലും ഭൂമിയുടെ
 അതിർത്തികളിനേലും.
 അധികാരമുള്ളവനാകുന്നു എന്ന്, അവർ അറിയട്ടു.
14. സാധാഹനത്തിൽ അവർ തിരിച്ചു വരും

- നായ്ക്കളെപ്പോലെ ഓലിയിട്ടുകൊണ്ട്
പട്ടണത്തിനു ചുറ്റും നടക്കും.

15. അവൻ ആഹാരം അനേകംപിക്കും:
അവർക്കു തുളി വരികയില്ല
ഉക്കം വരികയുമില്ല.

16. ഞാൻ നിന്റെ ശക്തിയെ പുക്കിഴത്തും
പ്രഭാതത്തിൽ നിന്റെ കൂപയെ വാഴത്തും.
കാരണം നി എനിക്ക് അദ്യയക്രമവും
ശത്രുക്ക്രമത്തിന്റെ നാളിൽ വിശ്വചക്രവുമായി.

17. ദൈവമേ, നിന്നെ ഞാൻ ഹട്ടിസ്തിക്കും
എന്തെന്നാൽ എന്റെ അദ്യമായ ദൈവവും
എന്റെ നായ്ക്കുടെ ദൈവവും നീഡാണല്ലോ.

സംക്ഷിപ്തത്താണ് 60

- ദൈവമെ നീ എങ്ങളെ മാന് ഉപേക്ഷിച്ചു; എങ്ങ
 ഭോട്ടു കോപിച്ചു.
 നീ ഭൂമിയെ ഇളക്കി; അതിനെപ്പിളർന്നു.
 അതിനു രോഗം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.
 അതിന്റെ മുറിവുകളെ വച്ചുകൊടുണമേ.
 സഹസ്രിക്കയെ കാരുണ്യശീ നിന്റെ ജനങ്ങൾ നീ
 പഠിപ്പിച്ചു.
 നീ അവരെ കലഞ്ഞിയെ വിശ്രദ്ധു കുടിപ്പിച്ചു.
 പിളിഞ്ഞെ മുന്തിരനിന്ന് ഓക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി
 നിന്നെ ദയപ്പെടുന്നവർക്ക് നീ അടയാളം കൊടുത്തു.
 നിന്റെ സ്നേഹിതരെ ആയുധം ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ടെട്ട്.
 നിന്റെ വലതു കൈയാൽ ഏനെ രക്ഷിച്ച്
 എനിക്ക് ഉത്തരം നല്കുണമേ.
 ദൈവം തബ്ദി വിശ്വലസ്യമലത്തുനിന്നു സംസാരിച്ചു.
 എന്താൻ ശക്തി ധാരിച്ച് ശ്രക്കമിനെ വിഭജിക്കും.
 സാകുസിന്റെ താഴ്വര എന്താൻ അളുക്കും.
 ഗഹംഞ്ഞാട് എന്തേന്താകുന്നു മുദ്രയും എന്തേന്താകുന്നു.
 അദ്ദേഹം എന്തേ ശരിസ്ഥിനെ താങ്ങുന്നവൻ;
 മുദ്രാ എന്തേ രാജാവ്.
 ധമാആർബ് എന്തേ ധാദകഷാളന പാതേമാകുന്നു.
 ആദ്ദോമിനെതിരെ എന്തേ ചെറിപ്പു എന്താൻ അഴിക്കും.
 പുശ്രത്തിനെതിരെ എന്താൻ അട്ടപാസിക്കും.
 ആദ്ദോംവരെ ആരെനെ നയിക്കും? എന്തും എന്തും?
 പബലിഷ്ടംരായ നഗരത്തിലേക്ക് ആരെനെ സംവഹി
 തും എന്തും എന്തും എന്തും എന്തും എന്തും?
 30 ദൈവമെ, നീ എങ്ങളെല്ലു മറന്നുകളുണ്ടു
 എങ്ങനെങ്ങും സെസന്നുതേരാകാപ്പു നീ പുരപ്പേരുന്നുമില്ല.
 എങ്ങനെങ്ങും ശത്രുക്കൾക്കെതിരായി എങ്ങനീക്കു
 സഹായം നൽകുണമേ
 എന്നും ശ്രദ്ധിക്കും തരുന്ന രക്ഷ വ്യർത്ഥമാണോള്ളും.
 അപേക്ഷ കു
സങ്കീർത്തനം 61
 ദൈവമെ, എന്തേ സ്ഥാരിത്യന കേൾക്കുണമേ
 എന്തേ അപേക്ഷ ചെവിക്കൊള്ളുണമേ.
 കൂദയവയമയോടെ ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികളിൽ
 നിന്ന്
 എന്താൻ നിന്നെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നു. ചാരണ

- പരമേൽ നീ എന്ന ഉയർത്തി
എന്ന ആശസ്പില്ലിക്കുകയും ചെയ്യും.
3. എന്തെന്നാൽ നീ എനിക്ക് അദ്ദേഹാധിത്തിൽനിന്നു.
എൻ്റെ ശത്രുക്കൾക്കെതിരയുള്ള ഉയർന്ന കോട്ടയും.
4. നിന്റെ കൂടാരത്തിൽ ഞാൻ എന്നേയക്കും വസിക്കും.
നിന്റെ ചിറകുകളുടെ തണ്ടവിൽ ഞാൻ സംരക്ഷിക്കപ്പെടും.
5. ദൈവമേ, നീ എൻ്റെ നേർച്ച ചെവിക്കൊണ്ടു
നിന്റെ നാമത്തെ ആരയിക്കുന്നവർക്ക് അവകാശമെന്നും കൊടുത്തു.
6. രാജാവിന്റെ ഭീവിതകാലം, നീ നീട്ടിക്കൊടുത്തു.
അയാളുടെ ആണ്ഡുകളെ തലമുറകളോളിവും.
7. കൃപയും വിശ്വസ്തയും, ആരുപാലിക്കുന്നവോ
അയാൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ എന്നേയക്കും, നില
നില്ക്കും.
8. അനുഭിനം, എൻ്റെ നേർച്ചകൾ നിന്നേപോറ്റിക്കൊണ്ടു
നിന്റെ നാമത്തെ ഞാൻ എന്നേയക്കും.
ഇപ്പകാരം പാടി സ്ഥൂതിക്കും.

സങ്കീർത്തനം 62

- എൻ്റെ ആരമ്മാവ് ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടുന്നു.
എന്തെന്നാൽ എൻ്റെ രക്ഷ അവനിൽ നിന്നുകുന്നു.
2. അവന്തെ എൻ്റെ ദൈവവും രക്ഷക്കനും അദ്ദേഹം ചെന്നവും
ഞാൻ മുനി ഖളകുകയില്ല.
3. ചാങ്ങത മതിലിനെയും പൊളിഞ്ഞെ വേലിയെയും
ഹോലെ
- ഒരു മനുഷ്യനെക്കൊള്ളാൻ
നിങ്ങൾ എത്തേതൊളും മാശിപിടിക്കും.
4. മാത്രമല്ല അയാളുടെ പ്രശസ്തിയിൽ നിന്നു കുടെയും
അയാളെ നീക്കിക്കളെയുന്നതിന്
അവൻ ആലോചിച്ചു.
കാപ്പറ്റത്താട അവൻ ഓടിയെത്തി
അവൻ വായ്ക്കാണ്ട് വാഴ്ത്തുന്നു.
എന്നാൽ മുദ്രയം കൊണ്ട് ശപിക്കുന്നു.
5. എൻ്റെ ആരമ്മാവേ, നീ ദൈവത്തെ കാത്തിരിക്കുക
കാരണം, എൻ്റെ രക്ഷ അവനിൽനിന്നാണ്.
6. അവനാണ് എൻ്റെ ദൈവവും രക്ഷക്കനും,
ഞാൻ ഇളക്കാതിരിക്കാൻ എൻ്റെ അദ്ദേഹക്കുന്നവും.
7. ദൈവത്തിലുണ്ട് എൻ്റെ രക്ഷയും ബഹുമാനവും.
ദൈവമാണ് എൻ്റെ പബ്ലിക്കും. സഹായവും ശരണവും.
8. ഓ ജനമേ, എല്ലാ നാഴികയില്ലും അവനിൽ ആശയ
മർപ്പിക്കുവിൻ
അവൻ സന്നിധിയിൽ നിങ്ങളുടെ ഹ്രദയം ചൊ
രിയുവിൽ
ദൈവമകുന്നു നമ്മുടെ സഹായം.
9. അനുായ വിലചോദിക്കുന്ന വണ്വകരയെ മനുഷ്യരെ
ലിംഗം പൂക്കപ്പോലെയുക്കുന്നു.
അപ്പകാരം തന്ന അവൻ പുരിതമരുമകുന്നു.
10. അക്കമത്തിൽ നിങ്ങൾ ആശയിക്കരുത്.
കവർച്ചയെ നിങ്ങൾ സ്ഥൂഹിക്കരുത്.

- സന്ദർഭത്തു വർദ്ധിക്കുവോൾ അതിൽ നിങ്ങളുടെ
ഹ്രദയം സന്ദേശിക്കരുമതുത്.
11. ഒരു കാരുംണ്ണു ദിവിപം പിണ്ഠാതെർ.
അതു തന്ന ഞാൻ വീണ്ടും കേടു.
കാരണം ശക്തി ദൈവത്തിന്റെതാകുന്നു.
12. കർത്താവേ, നിന്നകു കൃതമാത്രതാ സ്ഥാതാം.
കാരണം നീ മനുഷ്യൻ
അയാളുടെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നസുതമയി സമ്മാനം നൽ
കുന്നു.

സങ്കീർത്തനം 63

- എൻ്റെ ദൈവമേ, നിയേൻ്റെ ദൈവമാകുന്നു; നിന്നു
ഞാൻ കാത്തിരിക്കും.
അഹിച്ചവലഞ്ഞ് നീറിനായിക്കേണ്ണു ഭൂമിയഘ്രാലെ
എൻ്റെ ആരമ്മാവ് നിന്നക്കായി അഹിക്കുന്നു.
എൻ്റെ ശരീരം, നിന്നക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു.
2. ഇപ്പകാരം തന്ന നിന്റെ ശക്തിയും മഹത്യവും ദർ^{ജി}
ശിക്കണംതിൽ നിന്നു ഞാൻ നോക്കി.
3. കാരണം, നിന്റെ കാരുംണ്ണും ഭീമനക്കാൾ വിശിഷ്ട
മാകുന്നു. എൻ്റെ അയരണ്ണൾ നിന്നു സ്ഥൂതിക്കും.
4. ഇപ്പകാരം എൻ്റെ ഭീവിതകാലമത്യാവും ഞാൻ നിന്നു
ഭാഷ്ടത്തു.
5. നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ എൻ്റെ കരണ്ണാളുമത്യാവും.
മേദസ്സിനും കൊഞ്ചപ്പിനും തുല്യം എൻ്റെ ആരമ്മാവ്
പൂശ്ചിപ്പെടും. സ്ഥൂതിയുടെ അയരണ്ണളാൽ എൻ്റെ വായ് നിന്നു
സ്ഥൂതിക്കും.
6. എൻ്റെ കിടക്കയിൽ വച്ച് ഞാൻ നിന്നു ലാർത്തു.
രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഞാൻ നിന്നു യാനിച്ചു.
7. എനിക്ക് നീ സഹായകനായതിനാൽ
നിന്റെ ചിറകുകളുടെ കീഴിൽ ഞാൻ സ്ഥൂതിക്കപ്പെടും.
8. എൻ്റെ ആരമ്മാവ് നിന്നു അനുഗമിച്ചു.
നിന്റെ പബ്ലിക്കും ഒരു പബ്ലിക്കും.
9. എൻ്റെ ആരമ്മാവിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ പരി
ശമിച്ചു.
ഭൂമിയുടെ അശായതലങ്ങളിലേയ്ക്ക് അവൻ ഹോക്കും.
10. അവൻ ഹോക്കിന് ഇരയാകും.
കുറുനരിക്കർക്ക് ആഹാരമാകും.
11. രാജാവ് ദൈവത്തിൽ ആനന്ദിക്കും.
അവനെക്കാണ്ട് സത്യം ചെയ്യുന്നവരെല്ലാം പ്രശംസി
കളും, പരയുന്നവരുടെ അയരണ്ണളും അശ്വക്കപ്പെടും.

സങ്കീർത്തനം 64

- ദൈവമേ, നിന്നും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുവോൾ
എൻ്റെ സംരം കേൾക്കണമേ
ശത്രുദയത്തിൽ നിന്നുന്ന കാത്തു രക്ഷിക്കണമേ
2. കഴുവൻ്റെ രൂപാംഗത്വത്തിൽ നിന്നും, എന്ന സംരക്ഷി
കളും, പരയുന്നവരുടെ അയരണ്ണളും അശ്വക്കപ്പെടും.

- 3.4 നിരപരാധിയെ ഒളിവിൽ പെട്ടുന് എന്തുന്നതിന്
വാളുന്നപോലെ തങ്ങളുടെ നാവിനെയും
ഗരംപോലെ തങ്ങളുടെ വാക്കുകളെയും
അവർ മുർച്ചയുള്ളതാക്കി
അവർ പെട്ടുന് അയാളെ എന്തും
എന്നാൽ അവരെ ആരും കാണുകയുമില്ല.
5. ദുഷ്ടവചനങ്ങൾ അവർ കാറിനുമുള്ളതാക്കി
ഗുഡഡയി കെണിപയ്ക്കുന്നതിന് അവർ ആദ്യോചന
നടത്തി.
- നമ്മും ആരു കാണ്ണും എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.
6. മനുഷ്യൻ്റെ ഉള്ളിൽനിന്നും അയാളുടെ ഹ്രദയത്തിന്റെ
ആഴത്തിൽ നിന്നും,
7. ദുഷ്ട കണ്ണത്താൻ ആലോചിച്ചു ദുഷ്ടമാൻ സഹിച്ചു.
ദൈവ ഉയർന്ന് പെട്ടുന് അവരുടെക്കേൽ അപ്പുങ്ങൾ
വർഷിക്കും.
8. അവരുടെ നാവുകൾ രോഗമുള്ളവയാകും
അവരെ കാണുന്നവരെല്ലാം ദയപ്പെട്ടും.
9. അപ്പോൾ സകല മനുഷ്യരും സംഭിതരാകും
ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ അവർ ഉത്തരോധാശി
ക്കും.
- അവരുടെ കരഞ്ഞളുടെ പ്രവൃത്തികളെ അവൻ
ഉറുനോക്കും.
10. നിതിമാന്നാർ കർത്താവിൽ ആനന്ദിക്കും.
അവനിൽ ആശയിക്കും.
ഹ്രദയ പരമാർത്ഥതയുള്ളവരെല്ലാം അവനെ സ്കൂതി
ക്കുകയും ചെയ്യും.

സക്കീർത്തനം 65

- ദൈവമേ, സൗഹിയോനിൽ നിനക്കുസ്തുതി ഉചിതമാ
കുന്നു.
- നിനക്കുള്ള നേരിച്ച നിറവേറ്റപ്പെട്ടും.
- എൻ്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമെ.
2. എല്ലാ ജനവും നിന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്നുന്നതും.
3. ദുഷ്ടരുടെ വചനങ്ങൾ സ്രൂഐമേൽ പ്രബലപ്പെട്ടു.
എൻ്റെ പാപങ്ങൾ നീ പരിഹരിക്കും.
4. നിന്റെ പ്രിതിപാത്രമായ മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ
നിന്റെ അജ്ഞാനത്തിൽ വസിക്കാൻ അയാളെ നീ
കൊണ്ടു പറ്റു.
- നിന്റെ ഭവനത്തിലെ നാകളാൽ അയാൾ സംപ്രകൂ
താക്കും.
5. ഭൂമിയുടെ സകല അതിർത്തികളുടെയും പിദ്ധരം മു
ഖം ദായി ദായി ദായി ദായി ദായി ദായി ദായി ദായി
പ്രത്യാശയായ ദൈവമേ, തങ്ങളുടെ രക്ഷകാ
നിന്റെ ദൈവാലയ പരിശുദ്ധിയില്ലോ.
ഭിത്തിനുകമായ നിന്റെ നിതിയില്ലോ.
6. തന്റെ ബലത്താൽ മലകളെ ഉറപ്പിക്കുന്നവനെ
തന്റെ വള്ളഭത്താൽ അവയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന
വനെ,
7. സമുദ്രത്തിലെ കൊടുക്കാറുകളെയും
8. തിരമലകളുടെ ശർഖലുന്നതെന്നതയും നില്ബന്ധങ്ങളുന്ന
വനെ,

- നിന്റെ അതഭൂതങ്ങൾക്കാണ്ടും,
പ്രഭാതപ്രദോഷങ്ങളുടെ അശ്വമനംക്കാണ്ടും
പുരജാതികൾ പരിശമിക്കുകയും കൂമാസികൾ ദേഹപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.
9. നിന്റെ മഹിമയിൽ നീ ഭൂമിയെ ഓർത്തു അതിനെ
സൃഷ്ടിക്കുതയാൽ അതിനെ സന്ധാനമാക്കി.
വലിയ നീർച്ചാലുകൾ ജലം കൊണ്ടു നിരഞ്ഞിൽ
കുന്നു.
- അതിനെ ക്രമപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അതിനുള്ള ക്ഷേണം
വും നീ ദരുക്കി.
10. ഫലങ്ങൾ വർഷിക്കുന്നതിനായി അതിന്റെ ഉഴവുചു
ലുകളെ നീ നനച്ചു.
മഴയാൽ അതിന്റെ മുളകൾ വളർന്ന് അനുശൂലനിത
മാക്കും.
11. നിന്റെ കൃപയാൽ ആണ്ടുവട്ടത്തെ നീ ആശീർവ്വദി
ക്കണമെ.
- നിന്റെ കാളക്കിഞ്ഞൾ പച്ചപ്പെട്ടുകൊണ്ടു തുപ്പിയക്കും.
12. ദൈവത്തിലെ മേച്ചിൽസ്വാലങ്ങൾക്കാണടക്കം അവ തുപ്പി
പ്പെട്ടു.
- കുന്നുകൾ മഹത്മാനിക്കിപ്പെട്ടും.
13. അവയിൽ കൊണ്ടുതു ആടുകൾ മേയും.
താഴ്വരകൾ കോതമ്പുകൊണ്ടു നിരയും.
അവൻ സന്ദോഷിച്ച സ്കൂതി പാടുകയും ചെയ്യും.
- ## സക്കീർത്തനം 66
- അവിലലോകമേ ദൈവത്തെ സ്കൂതിക്കുക.
2. തീരുന്നമത്തിന്റെ മഹിമയ്ക്കായികീർത്തനം പാടുക.
അവരുടെ മഹത്തതിന് സക്കീർത്തനം ആലപിക്കുക
3. എത്ര ഭീതിമണി നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എന്നു ദൈവ
ദൈവത്താടു പറയുക.
- നിന്റെ ശക്തിയുടെ ആധിക്യത്താൽ നിന്റെ ശത്രുകൾ
വണ്ണുകരണ്ണു തെളിയിക്കപ്പെട്ടു.
4. ഭൂമിയിലെഞ്ഞു. അവൻ നിരീന ആരാധിക്കും.
നിനക്കു കീർത്തനമാലപിക്കും.
എന്നുകൂം. നിന്റെ നാക്കത്തെ അവൻ സ്കൂതിക്കും.
5. നിങ്ങൾ വന്ന് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ കാണ്ണ
വിൻ;
- മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ ആട്ടുതക്കുത്തു
ങ്ങൾ അസംഖ്യമാണ്ണോ എന്നവൻ പറയും.
6. അവൻ കടലിനാ വരണ്ട ഭൂമിയാക്കി,
കാൽനടയായി അവൻ നാടിക്കന്നു.
7. അവിടെ തന്റെ അധിശ്വരത്താൽ എന്നേക്കും
വാഴുന്നവനിൽ തങ്ങൾ ആനന്ദിക്കും.
- അവരുടെ ദുഷ്ടികൾ ജനതകളെ നോക്കും.
- കലഹപ്പിയർ ദരിക്കലും ഉയർത്തപ്പെടുകയില്ല.
8. ജനപദങ്ങളേ, ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുവിൻ.
- അവരുടെ സ്കൂതിയുടെ ശാന്താം ആലപിക്കുവിൻ.
- എന്നെന്നനാൽ അവൻ നമ്മും ജീവനോടെ കാത്തു.
- നമ്മുടെ കാൽ ഇടവുന്നതിന് അവൻ അനുവദിച്ചില്ല.

10. ദൈവമേ നീ ഞങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു.
ബേള്ളി ശൈയനപചയുപ്പെടുന്നതുപോലെ നീ ഞങ്ങളെ
ശൈയന ചെയ്യു.
11. നീ ഞങ്ങളെ വലയിൽ അകപ്പെടുത്തി
ഞങ്ങളുടെ അരകളിൽ എത്രക്കും ഉള്ളവാകി.
12. നീ ഞങ്ങളുടെ തലയ്ക്കു മീതെ മനുഷ്യനെ കയറ്റി
യിരുത്തി.
തീയിലും ബേള്ളുത്തിലും നീ ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു
എങ്കിലും. ആഗ്രഹസന്തതിലേക്കു നീ ഞങ്ങളെക്കൊ
ണ്ടുവന്നു.
13. ആദരവോടെ ഞാൻ നിന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് വരും
നിനക്കുള്ള നേർച്ചകൾ ഞാൻ നിറവേറ്റും.
14. അനന്തമകാലത്ത് എന്റെ അധിരജ്ഞൾ ഉറുവിട്ടുകയും,
എന്റെ വാക്യ വാദങ്ങാം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവ തന്നെ.
15. കൊഴുത്ത മുട്ടാടുകളുടെ സുഗന്ധപൂർണ്ണമയ ബലി
നിനക്കു ഞാനപ്പിക്കും.
കാളകളെയും കോലാടുകളെയും ഞാൻ നിനക്കു
ബലിയർപ്പിക്കും.
16. ദൈവത്തിന്റെ സേവകരേ, നിങ്ങളുള്ളാവരും വന്നു
കേരിക്കു
അവൻ എനിക്കു ചെയ്തു ഞാൻ നിങ്ങളെ അറി
യിക്കാം.
17. എന്റെ വായ്ക്കാണ്ക ഞാൻ അവനെ വിളിച്ചു
അവൻ എനിക്ക് ഉത്തരം തന്നു.
എന്റെ നാവുക്കാണ്കു ഞാൻ അവനെ പുകഴ്ത്തി.
18. കർത്താവേ, നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തിന്ന കണ്ണിരു
നീക്കിൽ
എന്ന നീ രഘിക്കുമായിരുന്നില്ല.
19. ദൈവം എന്റെ ശ്വർത്ഥനയുടെ സംരം ചെവിക്കാണ്കു.
20. എന്റെ ശ്വർത്ഥനയും എനിൽക്കുന്ന തന്റെ കൂപയും
മാറ്റിക്കളയാതിരുന്ന കർത്താവ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാ
കുന്നു.

സന്ധിർത്തനം 67

- നമ്മുടെ ദൈവം നമ്മും അനുഗ്രഹിക്കുന്നു
നമ്മും ആഗ്രീഖിച്ചു തന്റെ മുഖം നമ്മുടെമേൽ പ്രകാ
ശപ്പിക്കുന്നു.
2. അവൻ വഴികൾ ഭൂമിയിലും.
അവൻ പരിത്രാം എല്ലാ ജനതകളിലും അറിയ
പ്പെട്ടു.
 3. ദൈവമേ വിജാതീയർ നിന്നെ സുതിക്കും.
എല്ലാ ജനപദങ്ങളും നിന്നെപ്പുകഴ്ത്തും.
 4. രാജ്യങ്ങൾ സന്നോഷപൂർപ്പും. കീർത്തനമാലപിക്കും.
എന്തെന്നും നീ വിജാതീയരെ നിന്തിയോടെ വിഡി
കുന്നു.
 5. ഭൂമിയിലെ രാജ്യങ്ങളെ പരിപാലിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
 6. ദൈവമേ വിജാതീയർ നിന്നെ സുതിക്കുന്നു.
ജനപദങ്ങൾ നിനക്കു നന്ദി പറയുന്നു.
 7. ഭൂമി അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
ഉന്നതനായ നമ്മുടെ ദൈവം നമ്മും അനുഗ്രഹിക്കും.

7. ദൈവം നമ്മും അനുഗ്രഹിക്കുന്നു!
ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികളെല്ലാം അവനെ ഭയപ്പെടു
കയും ചെയ്യുന്നു.

അദ്ദൂരം 68

- ദൈവം എഴുന്നേറ്റ് അവൻ ശത്രുക്കളെയെല്ലാം
ചിതറിക്കുന്നു. അവനെ ദേശിക്കുന്നവർ അവൻ
മുമ്പിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്യും.
2. പുക മണ്ണതുപോകുന്നതുപോലെ അവൻ ഇല്ലാതാകും.
തീയക്കു മുമ്പിൽ മെഴുക് ഉരുകുന്നതുപോലെ,
ദൂഷ്ടനാർ ദൈവസന്നിധിയിൽ നശിച്ചുപോകും.
 3. നീതിമാനാർ സന്നോഷിക്കും. ദൈവസന്നിധിയിൽ
അവൻ ശക്തി പ്രാപിക്കും.
അവൻ അനന്തന്തിരം അവൻ സന്നോഷിക്കും.
 4. ദൈവത്തിനു നിങ്ങൾ സുതി പാടുക; അവൻ
നാമത്തെ സുതിക്കുക.
 5. പടിഞ്ഞാറോടു സവാരി ചെയ്യുന്നവനെ പ്രകിർത്തി
ക്കുക,
അവൻ നാമം കർത്താവ് എന്നാകുന്നു.
അനാമരുടെ പിതാവായ അവൻ മുമ്പിൽ ശക്തി
പ്രാപിക്കുവിൻ.
അവൻ വിധവകളുടെ വിധിയാളനും.
പരിശുദ്ധകുടാരത്തിൽ വസിക്കുന്നവനുമായ ദൈവ
മാകുന്നു.
 6. തനിച്ചുകഴിയുന്നവനെ ദൈവം ഭവനത്തിൽപ്പാർപ്പി
ക്കുന്നു.
ബന്ധിതരെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം മോചിപ്പിക്കുന്നു.
എന്നാൽ മത്സരബുദ്ധികൾ കുഴിമാടങ്ങളിൽ വസി
ക്കും.
 7. ദൈവമേ നിന്റെ ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നീ പോയ
പ്രോഫൂ. അശീമോൻ കടന്നപ്രോഫൂ.
 8. ഭൂമി ഇളക്കി, ആകാശം മംവർഷിച്ചു.
സീനായ് മല ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രക്കുപ്പം കൊണ്ടു.
 9. ദൈവമേ, നിന്റെ അവകാശത്തിനേതെ നീ യമേഷ്ഠം
മി വർഷിച്ചു.
അതിനു രോഗമായിരുന്നു,
നീ അതിനെ സുവപ്പെടുത്തി.
 10. നിന്റെ ജീവികൾ അവിടെ വസിക്കുന്നു
ദൈവമേ, നിന്റെ കൂപക്കാണ്ക ബല
പ്പെടുത്തി.
 11. വലിയ ശക്തിയോടെ കർത്താവ് സർവാർത്തയുടെ
വചനം നല്കും.
 12. സെസന്യുബലമുള്ള രാജാക്കന്നാർ ഒരുമിച്ചുകൂടും
നിന്റെ ഭവനത്തിലെ അലങ്കാരം കൊള്ളുമുതലാക്കി
അവൻ പങ്കിടും.
 13. നിങ്ങൾ മുള്ളകളുടെയിടക്കിടക്കുന്നാണിയാലും,
ബേള്ളിപൊതിഞ്ഞ പ്രവിൽ ചിറകുകളും
ശുശ്രസർഭൂംകാണ്കുളും അതിന്റെ തുവലുകളും
നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കും.

- 14-15. ദൈവം രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ വലിയ മലയായ സർപ്പമോനിൽ മണ്ണു പെയ്തു.
16. സാധ്യഹാൻ മലകളേ, ഗ്രബനിയം മലകളേ, നിങ്ങൾക്ക് എന്തുവേണം? ദൈവം തനിക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്ത മലയിൽ എന്നു യങ്കും വസിക്കും.
17. സെസന്യാദ്വാട ആയിരങ്ങളോടും പതിനായിരങ്ങ ഭ്രാടുകൂട്ടുടെ ദൈവം സവാരിചെയ്യും. കർത്താവ് അവരുടെ ഇടയിൽ തന്റെ പരിശുദ്ധസ്ഥല ഒരു മലയായ അവകാശമായി തിരഞ്ഞെടുത്ത കർത്താവ്.
18. നീ ഉന്നതത്തിലേക്കു കയറീ. അടിമത്തത്തെ അടിമയാക്കി. മനുഷ്യർക്കു നീ സമ്മാനങ്ങൾ നൽകി. കലഹപ്രിയർ ദൈവസന്നിധിയിൽ വസിക്കുകയില്ല.
19. നമേ തന്റെ അവകാശമായി തിരഞ്ഞെടുത്ത കർത്താവ് എന്നും അനുഗ്രഹിതനോകുന്നു.
20. ദൈവം നമ്മുടെ രക്ഷകനാകുന്നു. ദൈവം നമ്മുടെ പരിത്രാതാവാകുന്നു. മരണത്തിന്റെയും പുറപ്പാടിന്റെയും നാമനും. ദൈവപുഡായ കർത്താവ് അവൻ തന്നെ.
21. എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ശിരസ്സ് വിചേരിക്കും. ഹപ്തതിൽ വൂപരിക്കുന്നവരുടെ ശിരസ്സു മൂണ്ടാണ് ചെയ്യും.
22. കർത്താവു പറഞ്ഞു: ദേഹികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഞാൻ അവരെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരും. കാലിന്റെ അഴഞ്ഞളിൽനിന്ന് ഞാൻ അവരെ പിണ്ട ദുക്കും.
23. എന്നെന്നാൽ ശത്രുക്കളുടെ രക്തത്തിൽ നീ കാലു മുക്കാം. നിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ രക്തത്തിൽ നിന്റെ നായക ജീവ നാഡാം.
24. ദൈവത്തിന്റെ നടപടി അവൻ കണ്ണം; എന്റെ ദൈവപും പരിശുദ്ധരാജാവുമായവൻ്റെ നടപടി.
25. പ്രധാനികൾ മുന്നിൽപ്പോയി; പിന്നിൽ ശായകൾ, ഇന്നസമൂഹത്തിന്റെ ഇടയിൽത്തു കൊടുത്തിരുന്ന യുവതികൾ നടക്കും.
26. ഇസ്സായേലിന്റെ ഉറവ മുതൽ അവൻ കർത്താവായ ദൈവത്തെ സ്ഥാപിച്ചു.
27. അവിടെ ചെറിയവനായ ബൈന്നയാമേനും, യുദ്ധായിലെ പ്രധാനികളും. അധികാരികളും, സ്വേച്ഛാന്തര്യും. നവ്വന്താലിക്കുടെയും പ്രധാനികളും. മനമായി നിങ്ങളിരുന്നു.
28. ദൈവമേ നീ ശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കണമേ. ദൈവമേ, നീ എങ്ങൻക്ക് ചെയ്യാനിരിക്കുന്നത് തുറി തപ്പിച്ചുത്തണ്ണമേ.
29. നിന്റെ ആലയം. നിമിത്തം. ഓരോള്ളേതെങ്കണ്ണകൾ രാജാക്കന്നാർ നിന്നു കാഴ്ചകൾ കൊണ്ടുവരും.
30. കാട്ടുപോതിനെയും. കാളക്കുടുത്തെയും. വിജാതീയരുടെ ബെള്ളിപ്പൊതിനെ വിഗ്രഹണാളും. നീ ശാസിക്കണമേ. യുദ്ധപിയരയ ജനതകളെ ചിതറിക്കണമേ.
31. മെഡേനിൽനിന്ന് സ്ഥാനപതികൾ വരും. കുർശ് ദൈവത്തെ അംഗീകരിക്കും.
32. ഭൂമിയിലെ രാജുഞ്ഞളും, ദൈവത്തെ സ്ഥാപിക്കുവിൻ.
33. അന്തുനന്നത്തായ ആകാശത്തിൽ നിവസിക്കുന്ന കർത്താവിനു സ്ഥാപിക്കുവിൻ. അവൻ കിഴക്കുനിന്നു തന്റെ ശക്തമായ സ്വരം കേൾ ചുംച്ചി.
34. ദൈവത്തിനു സ്ഥാപിയർപ്പിക്കുക, ഇസ്സായേലിനു വലിയ ബഹുമാനവും. എന്നെന്നാൽ അവൻറെ ശക്തി ആകാശത്തോളുടെ ആകാശത്തിൽ.
35. ദൈവമേ നിന്റെ വിശുദ്ധാലയത്തിൽ നീ ഭിത്തിനാ സ്ഥാപി. ഇസ്സായേലിന്റെ ദൈവംതന്നെ തന്റെ ജനത്തിന് ബലവും ശക്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യും. ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെടുവന്നാകുന്നു.

സംക്ലിർത്തനം 69

- ദൈവമേ എന്നെ രക്ഷിക്കണമേ; പെരുവെള്ളം, എൻ്റെ ഉള്ളുവരെ എത്തിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലോ.
2. ഞാൻ ആശമുള്ള കയത്തിൽ മുങ്ങി; അതിൽ നില ഇല്ലായിരുന്നു. ആശമുള്ള ജലത്തിൽ ഞാൻ അകപ്പെട്ടു. പ്രശ്നി എന്നെ താഴ്ത്തി.
3. ഞാൻ കരഞ്ഞു കരഞ്ഞു തള്ളിനു. എൻ്റെ തൊണ്ടവരണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ ദൈവത്തെ കാത്തിരുന്ന് എൻ്റെ കണ്ണുകൾ മങ്ങി.
4. അകാരണമായി എന്ന യേഷിക്കുന്നവർ എൻ്റെ തലനാരിശകളുകൾ അധികമായി. വണ്ണകരായ എൻ്റെ ശത്രുകൾ എൻ്റെ അസ്ഥികളെ കാശി കരുത്തുറ്റവരായി. ഞാൻ അപഹരിക്കാത്തത് തിരികെ കൊടുക്കേണ്ടി വന്നു.
5. ദൈവമേ, നീ എൻ്റെ കൂറങ്ങൾ അറിയുന്നു. എൻ്റെ പാപങ്ങൾ നിന്നിൽനിന്ന് നിശ്ചയമില്ല.
6. കർത്താവേ, ബലവാനായ ദൈവമേ, നിന്നിൽ പ്രത്യാശ അർപ്പിക്കുന്നവർ ഞാൻ നിലിൽ. ലഭ്യക്കാതിരിക്കുടെ. ഇസ്സായേലിന്റെ ദൈവമേ, നിന്നെ അനോഷ്ഠിക്കുന്നവർ ഞാൻ നിലിൽ. നാണിക്കാതിരിക്കുടെ.
7. നിന്നെപ്പറ്റി ഞാൻ നിന്ന സഹിച്ചു; ലഭ്യ എൻ്റെ മുവരെ മുടി.
8. എൻ്റെ സഹാദരിയാർക്കു ഞാൻ അപരിചിതനായി, എൻ്റെ അമ്മയുടെ മക്കൾക്ക് ഞാൻ അനുനായി.

9. എന്തെന്നാൽ നിന്റെ ഭവനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തീക്ഷ്ണത്
എന്ന പിഴുങ്ങിക്കുണ്ടും. നിന്നെ പരിഹാസിക്കുന്നവരുടെ നിന്നന്നേൻ എന്തെന്നും.
മേൽ നിപതിച്ചു.
10. ഉപഖാസത്താൽ ഞാൻ സ്വയം താഴ്ത്തി
എന്നാൽ ഞാൻ അവർക്ക് നിന്നാഹാത്മായി.
11. ഞാൻ ചാക്കുവന്നും ധരിച്ചു.
ഞാൻ അവർക്ക് ഒരു പരിഹാസമൊഴിയായി.
12. വാതില്ക്കൽ ഇരുന്നിരുന്നവർ എന്ന സുക്ഷിച്ചു
നാക്കി. മദ്യപാനികൾ എന്ന ആക്ഷേപിച്ചു.
13. എന്നാൽ കർത്താവേ തക്കാസമയത്ത് ഞാൻ നിന്റെ
മുന്നാക്കെ പ്രാർത്ഥിച്ചു.
ദൈവമേ നിന്റെ കൂപ്പാധിക്യത്തിൽ എനിക്ക് ഉള്ളട.
നല്കണമേ.
14. ചെളിയിൽ ഞാൻ താണ്ടുഹോകാരെ
നിന്റെ രക്ഷയുടെ ബഹുലതയിൽ എന്ന രക്ഷിക്കു
ണമേ.
എന്റെ വിരോധികളിൽനിന്നും ഇവഗശിശ്വത്തിൽനിന്നും
ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടെട്ടു.
15. വെള്ളച്ചുഴി എന്ന മുക്കാതെയും,
അഗാധത എന്ന പിഴുങ്ങാതെയും,
കിണർ അതിന്റെ വായ് എനിക്കെതിരായി അടയ
ക്കാതെയും ഇരിക്കെട്ടു.
16. കർത്താവേ, എനിക്ക് ഉള്ളരമ്മരുളിയാല്ലോ! നിന്റെ
കൃപ ഉള്ളമ്മാണല്ലോ.
നിന്റെ സമ്മഖമായ കരുണയാൽ എന്ന കടക്ഷി
ക്കണമേ.
17. നിന്റെ അസന്നിൽനിന്ന് നിന്റെ മുഖം തിരിച്ചു കൂളയ
രുതേ.
ഞാൻ ദു:ഖിതനായിരിക്കുന്നതിനാൽ ദൈവത്തിൽ
എനിക്ക് ഉള്ളരമ്മരുളാണമേ.
18. എന്റെ ആത്മാവിനെ നിന്റെ രക്ഷയോടു അടക്കപ്പെടു
ണമേ.
എന്റെ ശത്രുക്കൾ കാരണം എന്ന രക്ഷിച്ചാല്ലോ.
19. എന്റെ അപമാനവും ശത്രുക്കളുടെ മുന്നാക്കയുള്ള
എന്റെ ലളജയും നീ അറിയുന്നു.
20. എന്റെ ഹ്യാദയത്തിന്റെ മുറിപ്പ് നീ സുഖപ്പെടുത്തേ
ണമേ.
സഹതപിക്കുന്നവരുണ്ടോ? എന്നു നോക്കി ഞാൻ
കാത്തിരുന്നു.
എന്നാൽ ആരുമില്ല. സമാഖ്യസില്പിക്കുന്നവനെയും
ഞാൻ കണ്ണടത്തിയില്ല.
21. ആഹാരമായി എനിക്ക് അവർ കൈപ്പുതന്നു.
എന്റെ അഹതത്തിന് അവർ എന്ന ചൊറുക്കാ കൂടി
പുണ്ണിച്ചു.
22. അവരുടെ വിരുന്നുമേരു അവരുടെ മുന്നാക്ക കെണ്ണി
യായിരിക്കെട്ടു.
അവരുടെ പ്രതിഫലം ഇടർച്ചയ്ക്കുമായിരിക്കെട്ടു.
23. കാണാതിരിക്കുന്നതിനു അവരുടെ കണ്ണുകൾ ഇരു
ഇടുക്കി.
അവരുടെ അര എപ്പോഴും കൂനിയിരിക്കെട്ടു.
24. നിന്റെ കോപം അവരുടെമേരുചൂരിയണമേ.
നിന്റെ കോപത്തിന്റെ ഉഗ്രത അവരെ പിടിക്കുട്ടെടു.
25. അവരുടെ വസതികൾ ശുന്നുമാക്കെടു;
അവരുടെ കുടാരങ്ങളിൽ ആരും വസിക്കാതിരിക്കെടു.
26. എന്തെന്നാൽ നീ പ്രഹരിച്ചുവന്ന അവർ പിഡിപ്പിച്ചു.
വധികപ്പെടുവന്റെ വേദന അവർ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു.
27. അവർ നിന്റെ നിതിയിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുന്നതി
നായി
അവരുടെ തിരുയ്ക്കു ശിക്ഷകകാടുകണമേ.
28. ആയുസ്സിന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് (അവരുടെനാമം)
തുടച്ചനികപ്പെട്ടെടു!)
നിന്റെ നീതിമാന്മാരെടുക്കുടെ അവരുടെ നാമം ആലേ
വനം ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കെടു.
29. എന്നാൽ ഞാൻ ദരിദ്രനും ദു:ഖിതനായമാകുന്നു.
ദൈവമേ, നിന്റെ രക്ഷ എന്ന സഹായിച്ചു.
30. ഞാൻ കീർത്തനാമലപിച്ച് ദൈവനാമത്തെ സൂത്രിക്കും.
കൃതജ്ഞതാ ശിത്താലപിച്ച് അവനെ ഞാൻ മഹി
ത്രപ്പെടുത്തും.
31. ഞാൻ കൊന്ധം കുളംപുള്ളുള്ള തടിച്ച കാളകളെക്കാൾ
ദൈവത്തിന് ഇഷ്ടമുള്ളുള്ളവനാകും.
32. ദരിദ്രരേ, ഇരു കണ്ണു സന്തോഷിക്കുവിൻ,
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ജീവിക്കും.
33. കാരണം, കർത്താവ് പാവദ്ധുവരെ ചെവിക്കാളുണ്ടും;
താൻ ബന്ധനസമര അവൻ നിന്നിക്കുകയില്ല.
34. ആകാശവും, ഭൂമിയും, സമുദ്രങ്ങളും,
അവയിൽ പരിക്കുന്ന സമസ്തവും, അവനെ സൂതി
ക്കെടു.
35. ദൈവം സാഹിയോന രക്ഷിക്കും.
യുദ്ധായുടെ പട്ടണങ്ങൾ പണിയുകയും ചെയ്യും.
36. അവൾ അസർ അവിടെ വസിച്ച് അത് സന്തമാക്കും.
അവൾ നാമത്തെ സൗഹിക്കുന്നവർ അതിൽ
വസിക്കും.

സംക്ഷിപ്തതനം 70

ദൈവമേ, എന്ന രക്ഷിക്കണമേ,

കർത്താവേ, എന്റെ സഹായത്തിനു വേഗം വരണമേ

2. എന്റെ (ജീവന) അനോഷ്ഠിക്കുന്നവർ ലഹളിച്ചു
തലതാഴ്ത്തെടു,

എനിക്ക് അനർത്ഥം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അപമനി
ത്രയി പിന്തിരിയെടു

3. എന്ന നോക്കി ഹോ! ഹോ! എന്ന എന്ന പരിഹാസി
ചുവർ

വിണ്ണും. വിണ്ണും. അവർക്കുണ്ടാകുന്ന ലഹളയിൽ
പിസ്തയിക്കെടു.

4. നിന്നെ തെടുന്നവരെല്ലാം നിന്നിൽ സന്തോഷിക്കും.
നിന്റെ രക്ഷയെ സൗഹിക്കുന്നവർ

ദൈവം വലിയവനാകുന്നു എന്ന് എപ്പോഴും പറയും.

5. ഞാൻ ദരിദ്രനും അഗ്രതയുമാകുന്നു.
ദൈവമേ, വേഗം വരണമേ.

നീയാണല്ലോ എന്റെ സഹായിയും സംരക്ഷകനും

കർത്താവേ, ദൈവകരുതേ.

സംക്ഷേപിക്കാനാണ് 71

- കർത്താവു നിന്നിൽ ഞാൻ ശാശ്വത്പുട്ടു
ഞാൻ ഒരിക്കല്ലും ലഹളിക്കുകയില്ല.
2. നിന്റെ നീതിയിൽ എന്ന രക്ഷിക്കണമെ ചെവി
ചുഡ്യും എന്ന കാത്തവുള്ളാമെ.
3. ഞാൻ എപ്പോഴും പ്രവേശിക്കുന്നതിനും നി എനിക്കു
വാസനധലകയിരിക്കണമെ,
എന്ന രക്ഷിക്കാൻ കള്ളിക്കണമെ,
എന്റെ അദ്ദേഹം കോട്ടയും നീയാണാല്ലോ.
4. ദൈവമെ, ആഷ്ടണ്ണന്റെ കൈയിൽനിന്നും
നീതികെട്ട് അക്കമിയുടെ കൈയിൽനിന്നും എന്ന
രക്ഷിക്കണമെ.
5. കർത്താവു, നീയാണ് എന്റെ പത്യാശ.
എന്റെ ബാല്യം മുതൽ ദൈവമെ നി എന്റെ ആശയ
മാകുന്നു.
6. ഗർഭപാത്രം മുതൽ നിന്നിൽ ഞാൻ ആശയിച്ചു.
എന്റെ അധിക്കാരം ഉദരം മുതൽ നീയാകുന്നു എന്റെ
ആശയം.
7. അനേകർക്കു ഞാൻ അദ്ദുത്പവിഷയമായിരുന്നു.
എന്നെന്നാൽ എന്റെ ഉറുപ്പുള്ള ആശയം നീയാകുന്നു.
8. എന്റെ വയ്ക്കി നിന്റെ സ്ഥാനം ആശയം
ദിവസം മുഴുവൻ നിന്റെ മഹിമാവർണ്ണനതാല്ലോ.
നിന്റെ സംസാരിച്ചു,
9. പാർശ്വക്കാലത്ത് നി എന്ന തള്ളിക്കളയരുതെ!
എന്റെ ശക്തി ക്ഷയിക്കുവോൾ എന്ന ഉപേക്ഷിക്ക
രുതെ.
10. കാരണം എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നിക്കെതിരായി
അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ ഒന്നിച്ചുകൂടി
അലോചിച്ചു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.
11. ദൈവം അധാരജേ ഉപേക്ഷിച്ചു
അധാരജേ പിന്തുടരിനു പിടിക്കുവിൻ!
അധാരജേ രക്ഷകനായി ആരുമില്ല.
12. ദൈവമെ എന്നിൽനിന്ന് അകന്നുപോകരുതെ!
ദൈവമെ എന്റെ സഹായത്തിനുവേശം വരണമെ!
13. എന്റെ ആത്മാവിനെ ദേഹിക്കുന്നവർ നിശ്ചേഷം
നാണിക്കെട്ട്.
എനിക്ക് തിരുയാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ലഹള ധരിക്കെട്ട്.
14. ഞാനോ എന്നാൽ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കും.
വിശ്വാം വിശ്വാം നിന്നെ സ്ഥാതിക്കും.
15. എന്റെ വയ്ക്കി നിന്റെ നീതിയെ പ്രഖ്യാപിക്കും.
ദിവസം മുഴുവൻ നിന്റെ സ്ഥാതിക്കളയും.
എന്നെന്നാൽ എനിക്ക് അക്ഷരജ്ഞനാമില്ല.
16. കർത്താവിന്റെ പല്ലഭത്തതിലേക്ക് ഞാൻ പ്രവേശി
ക്കും.
ഞാൻ ഏകനായി നിന്റെ നീതിയെ ഓർക്കും.
17. ദൈവമെ, ബാല്യം മുതൽ ഇന്നുവരെ എന്റെ
പഠനവിഷയം നീയാകുന്നു.
നിന്റെ അദ്ദുത്പവുത്തിക്കളേ ഞാൻ പ്രഖ്യാപി
ക്കെട്ട്.

18. (അതുകൊണ്ട്) വരും തലമുറയ്ക്ക് നിന്റെ
ശക്തിയെയും.
- സ്വാദവക്കെതയും ഞാൻ അറിയിക്കുവോളും, എന്നു
എന്റെ മഹിംബക്കുപരി എന്നെന്ന നി ഉപേക്ഷിക്കരുതേ.
19. ദൈവമെ, നിന്റെ നീതി ആകാശത്തോളം;
ദൈവമെ, മഹാകാരുംഘാൾ നിർപ്പുഫറിച്ച നിന്നെപ്പോലെ
മറ്റാരുംഘാൾ.
20. എന്നെന്നാൽ അനേകം ദൈവക്കണ്ണാളും തിരുയ്യും
എന്നൊക്കാണിച്ചു നി
വിശ്വാമീന ജീവിപ്പിച്ചു.
- ഭൂമിയുടെ അശായതലങ്ങളിൽ നിന്നുകുടകയും
നി എന്നെന്ന വിശ്വാം കരേറ്റി.
21. നി എന്റെ അഭിമനം വർഖിപ്പിച്ചു;
എന്നെന്ന വിശ്വാം ആശസ്വിപ്പിച്ചു.
22. ഞാനോ നിന്നെ കിന്നരനാദങ്ങളോടെ സ്ഥൂതിക്കും.
നിന്റെ നീതിയെ ഞാൻ പ്രകീർത്തിക്കും.
ദൈവമെ, ഇസ്വായേലിന്റെ പരിശുഭനെ,
കിന്നരം കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ പാടിപ്പുകഴ്ത്തും.
23. ഞാൻ നിന്നു സ്ഥൂതിപാട്ടുവോൾ
എന്റെ അധികാരങ്ങളും നി വിശ്വാദക്കുത്ത എന്റെ
ആത്മാവും നിന്നെ സ്ഥൂതിക്കും.
24. ദിവസം മുഴുവൻ എന്റെ നാവ് നിന്നെ ആറുപായയും
എന്നെന്നാൽ എനിക്കു തിന്ന ആശഹിക്കുന്നവർ
ലഹളിതരക്കും.
- സംക്ഷേപിക്കാനാണ് 72
- ദൈവമെ, രാജാവിനു നിന്റെ നൃായവിധി നൽക
ണമെ.
- രാജകുമാരൻ നിന്റെ ധർമ്മനിഷ്ഠയും.
2. അധാർ നിന്റെ ജനത്തെ നീതിയോടെയും.
നിന്റെ ദരിദ്രരെ നൃായത്തോടെയും വിധിക്കെട്ട്.
3. മലകൾ നിന്റെ ജനത്തിനു സമാധാനം നല്കുട്ടു
കുന്നുകൾ നിന്റെയും.
4. ജനത്തിലെ ദരിദ്രരെ വിധിക്കുന്നതിനും,
നിന്നുഹായരുടെ മക്കളേ രക്ഷിക്കുന്നതിനും,
പീഡകൾ വിനിത്രാക്കുന്നതിനും ഇടയാക്കെട്ട്.
5. സുരൂനോടുകൂടെയും ചന്ദ്രന്തെ മുന്നാകെയും,
തലമുറതലമുറയോളും അവൻ നിന്നെ ദയപ്പേട്ടെട്ട്.
6. ആട്ടിന്റരോമത്തിന്മേൽ മഴപോലെയും.
ഭൂതിയിൽ പതിക്കുന്ന മഞ്ഞുതുള്ളിക്കർപ്പോലെയും.
അവൻ മുണ്ടിവരും.
7. അവൻ നാളുകളിൽ നിതി പുഷ്പവിക്കും,
ചന്ദ്രനില്ലാതാകുന്നതുവരെ സമുദ്രം സമാധാനം നമ്പും.
8. സമുദ്രം മുതൽ സമുദ്രം വരെയും.
നദിമുതൽ ഭൂമിയുടെ അതിരിന്തിവരെയും.
അവൻ ആധ്യപത്രം പുലർത്തും.
9. ദിവുകൾ അവൻ മുന്നാകെ മുട്ടുമടക്കും.
അവൻ ശത്രുക്കൾ പെട്ടിതിന്നും!
10. തർശിശിലെയും ദിവുകളിലെയും രാജാക്കാനാർ
അവനു കാഴ്ചകൾ കൊണ്ടുവരും.
സ്വായിലേയും സാവായിലേയും രാജാക്കാനാർ അവനു
കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിക്കും.

11. രാജാക്കന്നരെല്ലാം അവനെ ആരംധിക്കും.
സകല ജനതകളും അവനെ സേവിക്കും.
12. എന്തെന്നാൽ അവൻ അവശ്വര ശക്തരിൽ നിന്നു
പുന്നോട് ദിന മുണ്ടായാൽ ഒരു രക്ഷിക്കും.
നിരാലംബനായ ദരിദ്രരെയും.
13. അവൻ ദരിദ്രരെയും നിന്നുഹായരോടും കാരുണ്യം
കാണിക്കും.
പാവപ്പെട്ടവരുടെ ആര്ഥാക്കലെ രക്ഷിക്കും.
14. അവരുടെ ആര്ഥാക്കലെ ചതിയിൽനിന്നു
ഭൂഷ്യതയിൽനിന്നും അവൻ രക്ഷിക്കും.
അവൻസേ ഭൂഷ്യത്തിൽ അവരുടെ രക്തം വിലയുറ്റരാൻ.
15. രാജാവ് ഭിവിക്കും.
ഗർഭയിലെ സർബ്ബാം അയാൾക്കു നല്കപ്പെട്ടും.
അയാൾക്കുവേണ്ടി എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥന അർപ്പി
ക്കപ്പെട്ടും.
16. ദിവസം മുഴുവനും അയാൾക്കു അനുഗ്രഹം ലഭിക്കും.
ഭൂമിയിൽ കൊതനിഞ്ചേ സമൂദായപോലെ അയാൾ
ആയിരിക്കും?
ലെപ്പനാനിലേതുപോലെ അയാളുടെ ഫലങ്ങൾ
മലമുകളിൽ കർത്താവു വർദ്ധിപ്പിക്കും.
17. അവൻസേ നാമം എന്നേക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും.
സുരുന്നുവും അവൻസേ നാമം ഉണ്ടായിരുന്നു.
എല്ലാ ജനതകളും അവൻ വഴി അനുഗ്രഹിതരക്കും
എല്ലാവരും അവനെ സ്വീകരിക്കും.
18. ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവ് മശ്രതപ്പെട്ട
വന്നുവും അവൻസേ നാമം പ്രാണിക്കും.
അവൻ മാത്രമാണ് വലിയ ആർലൂതങ്ങൾ ചെയ്തി
ടുളിത്ത്.
19. അവൻസേ മഹത്യമുണ്ടിയ നാമം എന്നേയക്കും വാഴ്ത്ത
പ്രകടനക്കുന്നു.
ഭൂമിയിൽ അവൻസേ മഹതു നിരന്തരനിംഖും,
ആമേൻ, ആമേൻ.

സംക്ഷീപ്ത സംക്ഷീർത്തനം 73

- ദൈവം ഇസ്രായേലിനും
നിർമ്മല ഹ്രദയർക്കും നല്ലവനാക്കുന്നു.
2. എന്നാൽ എൻ്റെ കാലുകൾ തന്നിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു,
കാലടികൾ എൻകുറെ വഴുതി.
 3. ഭൂഷ്യരുടെ സമാധാനം കണ്ടപ്പോൾ
അവരോട് എനിക്കു രോഷം ഉണ്ടായി.
 4. എന്തെന്നാൽ അവരുടെ മരണത്തിന് അവസ്ഥനമില്ല;
അവരുടെ ഹീനത വലുതുമാണ്.
 5. മനുഷ്യരുടെ അഭ്യന്തരിൽ അവൻ ഇല്ല.
മനു മനുഷ്യരേഖകുടുംബം അവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടുനില്ല.
 6. ഇതുനിന്ത്ത. ധിക്കാരം അവരെ പിടിക്കും,
ഭൂഷ്യതയാലും അകുമതതാലും അവൻ മുടപ്പെട്ടു.
 7. അവരുടെ ഭൂഷ്യത മേദസ്സുപോലെ പുറപ്പെട്ടു.
ഹ്രദയാലിംഗംപോലെ അവൻ പ്രവർത്തിച്ചു.

8. അവൻ തീരു വിചാരിക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും
ഒരു ദിവസം അവൻ ദിവസം ചെയ്യും.
അത്യുന്നതനെന്തിയായി അവൻ ഭൂഷണം പറഞ്ഞു.
9. അകാശത്തിൽ അവരുടെ മായ സ്ഥാപിച്ചുകൂലും
അവരുടെ നാവ് ഭൂമിയിലും വിഹരിക്കുന്നു.
10. ഇതിനാൽ എൻ്റെ ജനം ഇവിടേക്കു തിരിച്ചുവരും.
അവൻകുവേണ്ടത് പൂർണ്ണമായി അവൻ കണ്ണടത്തു
കയും ചെയ്യും.
11. അവൻ പായും ദൈവം എങ്ങനെന അറിയും?
അത്യുന്നതനീൽ അണ്ടാനമുണ്ടാ?
12. എന്തെന്നാൽ ഇവ ഭൂഷ്യയിൽ ഭൂമിയിൽ
സമൂദായിക്കുള്ളവരും പ്രബലരും ആയിരിക്കുന്നു.
13. ഞാൻ മാത്രം എൻ്റെ ഹ്രദയത്തെ ശ്രദ്ധിക്കിച്ചു.
എൻ്റെ കരണങ്ങളെ വെച്ചിപ്പായി കഴുകി.
14. ഞാൻ ദിവസം മുഴുവൻ പിഡനമനുവീക്കുന്നു
എനിക്കുള്ള കുറ്റാരേപണം പ്രഭാതം വരെയും.
15. അവരെപ്പോലെ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞാൽ എൻ്റെ കണ്ണുകളിൽ അത് തിരുത്താകുന്നു.
16. ഒരുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വാസമലവത്തു ഞാൻ
ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ
അവരുടെ അഭ്യം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.
17. അവരുടെ വാദവന്ത്യക്കാത്തപോലെ നീ അവർക്കു
പ്രാണം മുഴുവാക്കി കൊടുക്കും.
അവൻ അഹകരിച്ചു പൊണ്ടുനോക്കി നീ അവരെ
തള്ളിപ്പിച്ചതും.
18. എങ്ങനെ ഇതേവേഗം അവൻ ആശ്വാസവിഷയയായി!
കലാപത്താൽ അവൻ നിഫ്രേഷം നശിച്ചുപോയി.
19. സപ്തംകണ്ഠ ഉണ്ടുനാവനേപ്പോലെ
കിർത്താവേ, പട്ടണത്തിൽ നീ അവരുടെ പ്രതിഷ്ഠയൈ
പാഠം ചെയ്യുന്നതും അവൻ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നു.
20. എന്നാൽ എൻ്റെ ഹ്രദയം കലണ്ണി.
എൻ്റെ അരക്കൾ ഇളക്കി.
21. ഞാൻ മുഖമും അരിവില്ലത്തവനും ആയിരുന്നു.
നിന്റെ മുന്നാകെ ഞാനൊരു മുഗ്ധമായിരുന്നു.
22. നിന്റെ ആലോചനയാൽ എന്നെ ആശസ്ത്രപ്പിക്കണമെ
നിന്റെ മഹത്യത്തിന്റെ പിന്നാലെ എന്നു
നയിക്കണമെ.
23. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നീയല്ലാതെ എനിക്കാരുണ്ട്?
ഭൂമിയിൽ ഞാൻ എന്നാശഹിച്ചു?
24. എന്നെന്നാൻ നീ എൻ്റെ വലതുക്കെ പിടിച്ചു.
25. എൻ്റെ ഹ്രദയവും എൻ്റെ മാസവും എൻ്റെ
മനസ്സുക്കതിയും അവൻ പൂർണ്ണമാക്കി
എൻ്റെ ഓഹരി എനിക്കും ദൈവത്തിലാക്കുന്നു.
26. ഇതാ, നിന്നിൽക്കിന്ന് അകന്നിരിക്കുന്നവർ നശിച്ചു
പോകാൻ പോകും.
27. ദൈവത്തോട് ചേർന്നിരിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹി
ചുരുക്കാൻ ചുരുക്കാൻ ചുരുക്കാൻ ചുരുക്കാൻ ചുരുക്കാൻ

എന്ത് ആശയമായകർത്താവേ,
നിന്തു നാം എനിക്കു നയയ്ക്കു കാരണമായി.
നിന്തു അട്ടുതക്കുതുണ്ടെള്ള ഞാൻ വിവരിച്ചു
പറയും.

സങ്കീർത്തനം 74

- ദൈവമേ, എന്തുകൊണ്ട് നീ ഞങ്ങെള്ള എന്നേക്കു
മയി മിന്നു.
എന്തുകൊണ്ട് നിന്തു മേച്ചിൽപ്പുറത്തെ അടുകളുടെ
നേരേക്ക്
നിന്തു കോപം രൂക്ഷമാക്കി.
2. നീ പണ്ഡം സന്ധാദിച്ച നാട്യയും,
നീ വീണഭട്ടത്തെ നിന്തു അവകാശമായ ശോത്രത്തെ
യും നീ ഓർക്കണമേ.
നീ വസിച്ചിരുന്ന ഇന്ന സെഹിയോൻ മലയെയും
 3. അതുധികം അഹജരിക്കുന്നവർക്കെതിരയി ഞങ്ങെള്ള
ഉയർത്തണമേ.
തിനു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതൊരുവന്നും നിന്തു വിശ്വ
ഖാലയത്തിന്റെ ശത്രുവാകുന്നു.
 4. തിരുനാളാലോഹഷത്തിനിടയിൽ നിന്തു ശത്രുകൾ
വൻപ് പറഞ്ഞു.
അവർ സന്നം അടയാളങ്ങൾ (അവിട) അടയാള
ങ്ങളാക്കി.
 5. ഉയരങ്ങളിലുള്ള ഉന്നതന്നെപ്പോലെ നീയർത്ത് അരിഞ്ഞു.
വന്തിലെ മരത്തെ എന്നപോലെ
വാതിലുകൾ കോടാലികൊണ്ട് അവർ പെട്ടിക്കിൻ.
 6. അപ്രകാരംതന്നെ മഴുകൊണ്ടും കുന്താലികൊണ്ടും
അവർ ചെയ്യും.
 7. അവർ നിന്തു വിശുദ്ധസ്ഥലം അഗ്നിക്കിരയാക്കി.
ഭൂമിയിൽ നിന്തു നാമത്തിലുള്ള കൂടാരം അവർ അശു
ഭമാക്കി.
 8. ഹൃദയങ്ങളിൽ അവർ പറഞ്ഞു.
സന്ദകം നമുക്ക് അവയെ നശിപ്പിക്കാം.
ഭൂമിയിൽനിന്ന് ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാളുകളെല്ലാം
ഇല്ലാതാക്കാം.
 9. അവയുടെ അടയാളങ്ങൾ അവർ കണ്ടില്ല.
ഒരു പ്രവാചകനും ബാക്കിയില്ല.
ഒരു ഇന്താനിപോലും നമ്മുടെ ഇടയിലില്ല.
 10. ദൈവമേ, എത്ര കാലതേക്ക് ശത്രു നിന്നു നിന്തിക്കു
കയും.
നിന്തു നാമത്തെ അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്യും?
 11. എന്തുകൊണ്ടും നിന്തു കരം നീ പിൻവലിച്ചത്?
എന്തുകൊണ്ട് നിന്തു വലതുകരം തിരുനാളിൽനിന്ന്
നീ പിന്നാറി?
 12. നമ്മുടെ ദൈവം രാജാവാകുന്നു.
അവൻ പണ്ഡതന്നെ യാക്കോബിന്റെ രക്ഷയെക്കുറിച്ച്
കല്പന നൽകി.
 13. നിന്തു ബലത്താൽ നീ സമുദ്രത്തെ വിഭജിച്ചു.
ജലരാശിയിൽ തിമിംഗലങ്ങളുടെ തല നീ തകർത്തു.

14. ലേവിയാത്തെന്തേ തല നീ ചതച്ചു.
ശക്തിയുള്ള ജനത്തിന് അത് നീ ക്ഷേണമായിക്കൊ
ടുത്തു.
15. താഴ്വരകളിൽ കുഴിച്ച് നീ ഉറവകൾ ഉണ്ടാക്കി.
ശക്തിയുള്ള നദികളെ നീ ഉണ്ടാക്കിക്കല്ലെന്തു.
16. നിന്തുതാകുന്ന പകൽ, രാത്രിയും നിന്തേതുതനെ.
പ്രകാശത്തെയും സുരുന്നെയും നീ സ്ഥാപിച്ചു.
17. ഭൂമിയുടെ സർവ്വ സീമകളും നീ ഉപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
വേനലും വർഷവും സുഷ്ഠിച്ചത് നീയാണ്.
18. കർത്താവേ, ശത്രുവിന്റെ പരിഹാസം ഓർക്കണമേ!
മുഖജനം നിന്തു നാമത്തെ കോപിപ്പിച്ചു.
19. നിന്നു ഏറ്റു പായുന്ന ആരമ്മാവിനെ നാശന്തിനു
നീ ഏല്പിക്കരുതേ,
നിന്തു ദരിദ്രരുടെ ആരമ്മാകളെ ഒരുക്കലും നീ മരക്ക
രുതേ,
20. കർത്താവേ നിന്തു ഉടന്പടി നീ ശ്രദ്ധിക്കണമേ.
ഭൂമിയിലെ വാസനസ്ഥലങ്ങളെല്ലാം അന്യകാരവും
അതിക്കമവുംകൊണ്ട് നിരന്തരിക്കുന്നു.
21. ദരിദ്രന്റെ വാസം ലഭ്യാക്രിതമകാതിരിക്കേണ്ട.
അഗതികളും നിരാലംബരും നിന്തു നാമത്തെ സ്ഫുരി
ക്കട്ട.
22. ദൈവമേ, എഴുന്നേറ്റ് നിന്തു നൃയവിധി നടത്തി
യാലും.
ഭോഷണാർ എല്ലാ ദിവസവും എങ്ങനെ നിന്നു അപ
ഹസ്തിക്കുന്നുവെന്ന് ഓർക്കണമേ.
23. നിന്തു ശത്രുകളുടെ അടുഫ്രാസവും,
നിന്തു ഏതിരാളികളുടെ പ്രതിഭിനം ഉയരുന്ന കല
ഹവും നീ മരകരുതേ.

സങ്കീർത്തനം 75

- ദൈവമേ ഞങ്ങൾ നിനക്ക് സ്നേഹം. അർപ്പിച്ചു.
ഞങ്ങൾ നിനക്ക് സ്നേഹം. അർപ്പിച്ച് നിന്തു നാമ.
വിളിച്ചു.
- നിന്തു അതുതങ്ങളെല്ലാം ഞങ്ങൾ വിവരിച്ചിരിച്ചു.
അവസരം പിടിച്ച് നീതിപൂർവ്വം ഞാൻ വിധിക്കും.
3. ഭൂമിയും അതിലെ നിഖലകളും താഴ്ത്തപ്പട്ടപ്പോൾ
നീ അവരെ ഉപ്പിച്ചു നിർത്തി.
 4. ഭോഷണാരോട് ഭോഷത്തം കാണിക്കരുതെന്നും.
ദുഷ്ടരോട് അഹജരിക്കരുതെന്നും. നീ പറഞ്ഞു.
 5. നിങ്ങളുടെ കൊമ്പ് ഉന്നതത്തിലേക്ക് ഉയർത്തരുത്.
ധിക്കാരൂർവ്വം സംസാരിക്കയുമരുത്.
 6. എന്തെന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നോ മരുഭൂമിയിലെ
മലകളിൽ നിന്നോ അല്ല വിധി വരുന്നത്.
 7. ദൈവമന്ത്ര വിധികർത്താവ്.
അവൻ ഒരുവനെ താഴ്ത്തുനും. അപരനെ ഉയർ
തുനും.
 8. കർത്താവിന്റെ കരങ്ങളിൽ കാസായുണ്ട്

അത് മട്ടുകലർത്തിയ വീണ്ടുകൊണ്ട് നിംബന്തിരി
കുന്നു. അവൻ അത് ദായൈരുത്തുന്നു. ചായിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.
ഭൂമിയിലെ ദുഷ്ടങ്ങൾക്കും അതിന്റെ മട്ടു വലിച്ചുകൂടി
കും. 9. എന്നോ, എന്നാൽ എന്നോക്കും ജീവിക്കും.
യാക്കോബിന്റെ ദൈവത്തെ എന്ന് ഫാറിപ്പൂക്കിയും.
10. പാപികളുടെ എല്ലാ കൊന്ധുകളും എന്ന് വിഫോറിച്ചു
കളയും. നിതിമാന്മാരുടെ കൊന്ധുകളോ ഉയർത്തപ്പെട്ടും.

സക്രിയത്തനം 76

യുദ്ധത്തിൽ ദൈവം അറിയപ്പെട്ടവനാണ്.
ഇന്നുയേലിൽ അവൻ നാം മഹതമുള്ളതാകുന്നു.
2. അവൻ കുടാരം ശാലീമില്ലും.
അവൻ വാസസ്ഥലം സെഹിയോനില്ലും. ആയിരിൽ
കും. 3. അവിടെവച്ച് അവൻ വില്ലിന്റെ കൈത്തണ്ണു തകര
കും; യുദ്ധത്തിൽ വാളും പരിചയും.
4. നിന്റെ ബലിഷ്ഠമായ മലയെക്കാൾ
നീ പ്രഭാപൂരിതനും സുത്തുർഹനുമാണ്.
5. ഭോഷണാരേല്ലാം സംശ്വീച്ചു.
ധീരംഘൻ അവരുടെ അന്ത്യനിദയിലാണ്.
6. യാക്കോബിന്റെ ദൈവമേ, നിന്റെ ശാസനയാൽ,
അവരുടെ കരങ്ങൾ കരുത്തറ്റവയായി
കുതിരക്കാർ ഉറക്കം തുണ്ടി
നീയോ പ്രശാന്തഗംഭീരുനാണ്.
7. ഈ കോപത്തിൽ നിന്റെ മുന്ധാകെ ആരു നില്ക്കും;
8. ആകാശത്തിൽനിന്നു നീ വിഡി വിളംബരം ചെയ്യു.
9. ഭൂമിയിലെ ദരിദ്രരെയെല്ലാം രക്ഷിക്കാൻ,
സ്നായവിധി നടത്തുന്നതിനു ദൈവം എഴുന്നേറപ്പോൾ,
ഭൂമി അതുകണ്ണു ഭയപ്പെട്ടു.
10. മനുഷ്യന്റെ ഭോധം നിന്നു സുതിക്കും.
ശ്രേഷ്ഠച്ച കോപാശി നീ മാറ്റക്കുയും.
11. നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവിന് നേരുച്ച
12. നേരുകയും നിവേദ്യുകയും ചെയ്യുക.
അധികാരികളുടെ ശർവം ഭേദംക്കുന്നവനും
ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്നരക്ക് ഭീതിദന്തമായവന്
ചുറ്റുപാടുമുള്ളവരെല്ലാം കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിക്കും.

സക്രിയത്തനം 77

ഉച്ചസംരത്തിൽ എന്ന ദൈവത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു.
അവൻ എന്നെ ശവിച്ചു.
അവൻ പകലേപക്കു എന്ന് എന്റെ സ്വരം ഉയർത്തി.
അവൻ എന്നിക്ക് ഉത്തരം നല്കി.
2. കഷ്ടതയുടെ നാളിൽ എന്ന് കർത്താവിനെന്തെടി.
രാത്രിമുഴുവനും അവൻ കരം
തുടർച്ചയായി എന്നെ പ്രഹരിച്ചു.
എന്നെ ആശസ്ത്രപ്പിക്കാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

3. ദൈവമേ, എന്ന് ഓർത്തപ്പോൾ എന്നിക്ക് വിഷമം
തോനി. എന്ന് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ആത്മാവ് അസുന്ധ
മായി. 4. എന്റെ കണ്ണുകളിൽ മുടൽ ബാധിച്ചു.
എന്ന് ബധിരൂഹി; എന്ന് സംസാരിക്കാതെയുണ്ടായി.
5. ആദ്യകാലം തുടങ്ങിയുള്ള ദിവസങ്ങൾ എന്ന്
ചിന്തിച്ചു
ആരംഭ മുതലുള്ള വത്സരങ്ങൾ എന്ന് അനുസ്ഥിച്ചു.
6. രാത്രിയിൽ എന്ന് ചിന്തിച്ചു. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
(എന്ന്) ധ്യാനിച്ചു.
എന്റെ ആത്മാവിനെ പരിശോധിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞു.
7. എന്നേക്കുമായി കർത്താവ് എന്നെ മനും കളയുമോ?
ഇനി ഒരിക്കലും എന്നിൽ പ്രസാദിക്കുകയില്ലോ?
8. എന്നേക്കും തന്റെ കൃപയെ അവൻ മാറ്റക്കുള്ളയുമോ?
എന്നേക്കുമായി തന്റെ വാഗ്ദാനം നിവേദാതിരി
ക്കുമോ
കരുണ കാണിക്കാൻ ദൈവം മരന്നുപോകുമോ?
9. തന്റെ കോപത്തിൽ അവൻ തന്റെ കാരുണ്യം അമർ
ത്തിക്കളയുമോ?
10. ഇത് എന്റെ ബലപരീനതയാകുന്നു എന്നു എന്ന്
പറഞ്ഞു;
അതുന്നതന്റെ വലതുകരത്തിന്റെ അനുസ്ഥിരണവും.
11. എന്നെന്നാൽ പണ്ടുമുതൽക്കേയുള്ള നിന്റെ അതിനു
അഞ്ചേരി എന്ന് അനുസ്ഥിച്ചു.
12. നിന്റെ ചെയ്തിക്കളപ്പെട്ടിയെല്ലാം എന്ന് ധ്യാനിച്ചു.
നിന്റെ പശ്ചികളപ്പെട്ടി എന്ന് ചിന്തിച്ചു.
13. ദൈവമേ, നിന്റെ മാർഗ്ഗം വിശുദ്ധമാകുന്നു.
നമ്മുടെ ദൈവത്തെപ്പോലെ വലിയവൻ ആരുമില്ല.
14. നീയാണ് അതുന്നതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവം;
നിന്റെ ശക്തി വിജാതീയരിൽ നീ പ്രകടമാകി.
15. നീ നിന്റെ കൈകൊണ്ട്, നിന്റെ ജനത്തെ,
യാക്കോബിന്റെയും യഹോസ്ഥിന്റെയും പുത്രന്മാരെ
വീണ്ടെടുത്തു.
16. ദൈവമേ, ജലരശി നിന്നുക്കണ്ടു; ജലരശി നിന്നു
കണ്ടു ദേഹപ്പെട്ടു.
ആഴങ്ങൾ കൂടെയും ഇളക്കി
17. മോലങ്ങൾ ജലം വർഷിച്ചു;
ആകാശവിതാനം സരം പൂരപ്പെടുത്തി.
18. നിന്റെ ഇടിമുഴക്കം ചക്രവാളങ്ങളിൽ
നിന്റെ മിന്നൽപ്പിണ്ടുകൾ ഭൂതലമെങ്ങും പ്രക ചൊ
രിഞ്ഞു.
ഭൂമി നടുങ്ങി വിരച്ചു.
19. സമുദ്രതിലും ദൈവയായിരുന്നു, നിന്റെ മാർഗ്ഗം.
മഹാജലരശിയിലും ദൈവയായിരുന്നു നിന്റെ ഉട്ടു
വഴികൾ.
എക്കില്ലും നിന്റെ ഫാമുദ്രകൾ കാണാനില്ലായിരുന്നു.
20. മുശകയും അഹർന്നോനും വഴിയായി,
നിന്റെ ജനത്തെ, ആട്ടിൻപറ്റത്തെ എന്നപോലെ നീ
നയിച്ചു.

സംക്ഷീപ്തതന്നെ 78

- എവർ ജനമേ, എവർ പ്രമാണം കേടുന്നുസരിക്കു; എവർ വായിൽനിന്നുള്ള വചനങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ പൊറി ചെയ്യു!
2. ഇതോ, എവർ വായ് ഉപമകൾ വഴി ഞാൻ തുറക്കും പുർവ്വകാലത്തെ സൃഷ്ടിയിൽനിന്നു വചനങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ പറയാം.
 3. ഞങ്ങൾ അവ കേടുവിശ്വാസിക്കുന്നു. പിതാക്കഹാർ അവ ഞങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ട്.
 4. അവ മകളിൽനിന്നു നാം മരുപ്പുവയ്ക്കുവും പ്രത്യുത കർത്താവിശ്വേഷി മഹിതവും ശക്തിയും. അവൻ ചെയ്ത അതഭൂതങ്ങളും വരുന്തലമുറയ്ക്കു നാം പറഞ്ഞുകൊടുക്കണം.
 5. തങ്ങളുടെ മക്കളെ പഠിപ്പിക്കാൻ അവൻ നമ്മുടെ പിതാക്കഹാർമാരെകു കല്പിച്ചതുപോലെ, അവൻ ധാക്കാവിൽ തന്റെ സാക്ഷ്യം സ്ഥാപിച്ചു, ഇസ്രായേലിൽ തന്റെ പ്രമാണം വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.
 6. ഇനിക്കാനിരിക്കുന്ന മകൾ അവരുടെ മക്കളെയും അറിയിക്കേണ്ടതിന് അടുത്ത തലമുറ ഈത് അറിയട്ടു.
 7. അവരുടെ പ്രത്യാശ ദൈവത്തിൽ ആയിരിക്കുന്ന തിനും, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ അവൻ മറക്കാതിരിക്കുന്നതിനും. അവൻ കല്പനകൾ പാലിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണിത്.
 8. അവരുടെ പിതാക്കഹാരപ്പോലെ അവൻ ആയിരിക്കുന്നതു. ആശ്രയം ആശ്രയക്കാരുമായിരുന്നും ആ തലമുറ. അതിന്റെ ഹൃദയം ദൈവത്തിൽ ഉണ്ടും നിന്നില്ല; അവനിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചുമില്ല.
 9. അപേം വാസികൾ ഞാൻ മുറുക്കി വില്ലുകുലച്ചു. എന്നാൽ യുദ്ധവിസം അവൻ പിന്തിരിഞ്ഞു.
 10. കാരണം, അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ഉടന്തി പാലിച്ചില്ല. അവൻ നിയമമനുസരിച്ച് വ്യാപരിക്കുവാൻ അവൻ മനസ്സായില്ല.
 11. അവരുടെ പിതാക്കഹാരുടെ മുന്മാക; അവൻ കാണിച്ചു (കൊടുത്ത) തന്റെ പ്രവൃത്തികളും അതഭൂതങ്ങളും അവൻ മനസ്സും.
 12. അതേ, മെഡേസിന്റേശത്തുപച്ചും, സാന്തൻ്റെ വയലും കളിൽപ്പച്ചും. അവൻ പ്രവർത്തിച്ചു അതഭൂതങ്ങൾ.
 13. സമുദ്രം വിഭജിച്ചു അവൻ അവരെ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയി. ജലരാഗിയെ കുടത്തിൽ എന്നതുപോലെ നിറുത്തി.
 14. പകൽ മോലതാലും രഥി മുഴുവൻ അണിപ്പഭയാലും അവൻ അവരെ നയിച്ചു.
 15. മരുഭൂമിയിൽപ്പച്ചു അവൻ പാറ തുറന്നു, വലിയ ആഴത്തിൽനിന്നുന്നപോലെ അവരെ കുടിപ്പിച്ചു.

16. അവൻ പാരയിൽനിന്ന് അരുവികൾ പൂരപ്പെടുത്തി, നദികൾ പോലെ ബൈജ്ഞം ഒഴുകി.
17. എന്നിട്ടും അഹിച്ചപ്പോൾ അവൻ വിണ്ടും പാപം ചെയ്യാനും, മരുഭൂമിയിൽപ്പച്ചു അത്യുന്നതന് എതിരായി പിറുപിരുക്കാനും തുടങ്ങി.
18. തങ്ങൾക്കു (ആഹാരം) ആവശ്യപ്പെട്ട ഹൃദയംക്കാണ് അവൻ ദൈവത്തെ പരിക്ഷിച്ചു.
19. ദൈവത്തിനെതിരായി അവൻ പിറുപിറുത്തു പാഞ്ഞു; മരുഭൂമിയിൽ നമുക്കു (വിരുന്നു) മേശയാരുക്കാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയുമോ?
20. അവൻ പാരയെ അടിച്ചു ബൈജ്ഞം പൂരപ്പെടുത്തി, അരുവികളാശുകരിയക്കില്ല. നമുക്ക് അപ്പും നല്കുന്നതിനോ, തന്റെ ജനത്തിനു ക്ഷേണം തയ്യാറാക്കുന്നതിനോ അവനു കഴിയുമോ?
21. ഇതുകേട്ട് ദൈവം കോപാകുലനായി; ധാക്കാവിൽ അണി ബാധിച്ചു. ഇസ്രായേലിന്റെ നേരെ കോപം ഉയർന്നു.
22. കാരണം, ദൈവത്തിൽ അവൻ വിശ്വസിച്ചില്ല. അവനിൽ അവൻ ശരണപ്പെടുമില്ല. ഉന്നതങ്ങളിൽനിന്ന് അവൻ മോലതോടു കല്പിച്ചു. ആകാശകവാടങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു.
23. അവർക്കു ക്ഷേണിക്കാൻ അവൻ മനം അയച്ചു കൊടുത്തു. സർവ്വരീതിയോജനം അവൻ അവർക്കു നല്കി.
24. മാലാകാമാരുടെ അപ്പും മനുഷ്യൻ ക്ഷേണിച്ചു. തൃപ്തിയാകുവോളും അവൻ അവർക്കു ക്ഷേണം അയച്ചു കൊടുത്തു.
25. ആകാശത്തിൽ അവൻ കാറുതിച്ചു. തന്റെ ശക്തിയാൽ അതിനെ തെക്കോട്ടു നയിച്ചു.
26. അവൻ അവർക്കു പുഴിപ്പോലെ മാസം കൊടുത്തു. കടലിലെ മണൽത്തരിപ്പോലെ ചിരകുളും പക്ഷികളും നൽകി.
27. അവ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ കുടാരങ്ങൾക്കുചുറ്റും പിണ്ണു.
28. അവൻ ക്ഷേണിച്ചു നന്നെ തുപ്പരായി; അവരുടെ ആരഗ്രഹം അവൻ സാധിച്ചു കൊടുത്തു.
29. എന്നാൽ അവരുടെ ആർത്തിയിൽനിന്ന് അവൻ പിന്നാറിയില്ല. ക്ഷേണം വായിലിരിക്കേതെന്നെന്നും അവൻ അവരുടെ മേരെൽ നിപതിച്ചു; അവരുടെ പ്രമാണികളിൽ ചിലരെ അവൻ വധിച്ചു; ഇസ്രായേലിന്റെ പ്രധാനികളെ അവൻ വിഴ്ത്തി.
31. ഇതെല്ലാമായിട്ടും അവൻ പിന്നായും പാപം ചെയ്യു. അവൻ അതഭൂത പ്രവൃത്തികളെ അവൻ വിശ്വസിച്ചില്ല.
32. (അതുകൊണ്ട്) അവരുടെ നാളുകളെ വ്യർത്ഥനയില്ലെന്നും വത്സരങ്ങളെ തിട്ടക്കേത്തില്ലെന്നും അവൻ തീർത്തു കളഞ്ഞു.
33. അവൻ അവരെ സംഹരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവൻ അവനെ അനോഷ്ടിച്ചുന്നു;

- പിന്തിരിഞ്ഞത് അവൻ്റെ മുന്പാകെ പരികയും
ചെയ്യിരുന്നു.
34. ദൈവമന്ത്രത്തോടു സഹായി എന്നും,
അത്യുന്നതനായ ദൈവമാണ് തങ്ങളുടെ രക്ഷകനെ
നും അവൻ അനുസ്മരിച്ചു.
35. അവൻ അധികാരിക്കൊണ്ട് അവനെ നേരുവിച്ചു.
നാവുകാണ്ട് വ്യാഖ്യാനം പറഞ്ഞു.
36. അവരുടെ ഫോദയം അവനിൽ ഉംച്ചുനിന്നില്ല.
അവൻ ഉടനുടി അവൻ വിശ്വസിച്ചില്ല.
ഉടനുടിയോട് വിശ്വസ്ത കാണിച്ചുമില്ല.
37. അവൻ കരുണയുള്ളവനും
പാപം പൊറുക്കുന്നവനും.
നാശം വരുത്താത്തവനുമാണ്.
പലപ്പോഴും തന്റെ കോപം അവൻ അടക്കിനിർത്തി.
ക്രോധം ജുലിപ്പിച്ചില്ല.
38. അവൻ വെറും ജയമാണെന്നും
നിന്നുപോയാൽ മടങ്ങിവരാതെ ശാസ്ത്രാണും
അവൻ ഓർത്തു.
39. മരുപ്പദേശത്തുവച്ച് അവൻ അവനെന്തിരെ പിറു
പിറുത്തു.
അശീമോനിൽവച്ച് അവനെ കോപാക്കുലനാക്കി.
40. പീണിഞ്ഞും വീണിഞ്ഞും അവൻ ദൈവത്തെ പരിക്ഷിച്ചു;
ഇന്സായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനെ പ്രകോപിപ്പിച്ചു.
41. പീഡകരിൽനിന്ന് തങ്ങളെ പീണിക്കുത്തുത്തെ അവൻ
കരിത്തയും
ദിനത്തയും. അവൻ അനുസ്മരിച്ചില്ല.
42. മെഡേസനിൽ അവൻ പ്രവർത്തിച്ചു അഭ്യന്തരങ്ങളും
കൃത്യങ്ങളും.
സാംഗ്രഹിക്കുന്ന മെതാനത്തിലെ അവൻ അതഭൂതങ്ങളും,
43. പാനം ചെയ്യാൻ അസാധ്യമായ വിധം
അവരുടെ നദികളെയും അരുവികളെയും. അവൻ
രക്തമാക്കിയതും. അവൻ മരിച്ച കളഞ്ഞു.
44. അവൻ അവൻകെതിരെ ചെള്ളുകളെ അയച്ച്
അവൻകു ദ്രോഹം ചെയ്യു.
തവളകളെ അയച്ച് നാശം വരുത്തി.
45. അവരുടെ വിളവുകളെ വെട്ടുകിളിക്കും.
പ്രയതിഫലത്തെ കരിവുംവിനും വിട്ടുകൊടുത്തു.
46. അവരുടെ മുന്തിരിന്തനാപ്പുകളെ കർമ്മശയാലും.
അത്തിവുക്ഷങ്ങളെ ഹിമപാതനതാലും. നശിപ്പിച്ചു.
47. അവരുടെ മുഗങ്ങളെ കർമ്മശയക്കും;
സന്ധാരത്തെ അണിയക്കും. വിട്ടുകൊടുത്തു.
48. തന്റെ ഉഗ്രക്കാപത്തെ അവൻക് ഏതിരായി അയച്ചു.
ക്രോധവും. രോഷവും. പീഡനവും. നാശദുരന്തവശി
അയച്ചു.
49. മോശമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവൻ തുറന്നു.
മരണത്തിൽനിന്ന് അവരെ അവൻ ഒഴിവാക്കിയില്ല.
അവരുടെ മുഗങ്ങളെ നാശത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തു.
50. മെഡേസിലെ ആദ്യജാതരെ അവൻ സംഹരിച്ചു.
കടിഞ്ഞുതു പൂത്രന്മാരെ ഹാമിന്റെ കൂടാരത്തിൽ വച്ചു
നിഹനിച്ചു.
51. അവൻ തന്റെ ജീവനത്തെ ആട്ടുകളുപോലെ നയിച്ചു.

- മോശവും. കണക്കേ മരുഭൂമിയിലുടെ അവരെ
ആനയിച്ചു.
52. പ്രത്യാശയിൽ അവരെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തി;
അവൻ ദയപ്പെട്ടതെ ഇല്ല.
എതിരാളിക്കളുംയോ സമുദ്രം മുടിക്കളുണ്ടു.
53. അവൻ അവരെ വിശുദ്ധമാലതേക്ക് ആനയിച്ചു.
തന്റെ വലതുകരം നേടിക്കൊടുത്ത ശിരിയിലേയ്ക്കു
തന്നെ.
54. ജനതകളെ അവരുടെ മുൻപിൽനിന്ന് അവൻ നശി
പ്പിച്ചു.
തന്റെ അവകാശം അവൻകു വിജീച്ചുകൊടുത്തു.
ഇന്സായേൽ ശോത്രങ്ങൾ അവരുടെ കൂടാരങ്ങളിൽ
വസിച്ചു.
55. ഏന്നിട്ടും അവൻ അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തെ
പരിക്ഷിച്ചു അവനെന്തിരെ പിറുപിറുത്തു.
അവൻ സാക്ഷ്യങ്ങൾ അവൻ പാലിച്ചുമില്ല.
56. അവൻ വിതാക്കമാരപ്പോലെ ചതിപ് പ്രവർത്തി
കയും.
ചതിക്കുന്ന വില്ലുപോലെ അവൻ വ്യാപരിക്കയും
ചെയ്യു.
57. ബലികളാൽ അവൻ അവനെ കുപിതനാക്കി.
വിഗഹങ്ങളാൽ അവനെ പ്രകോപിപ്പിച്ചു.
58. അവരെ ശവിച്ച ദൈവം രോഷക്കുലനായി,
ഇന്സായേലിനെന്തിരെ അവൻ കോപം ഉഗ്രമായി
ജുലിച്ചു.
59. ശീലോയിലെ കൂടാരം അവൻ കൈവെടിത്തു;
മനുഷ്യരേഖാത്തു വസിപ്പിച്ചുന്ന ശൈലം ഉപേക്ഷിച്ചു.
60. തന്റെ ജീവനത്തെ അടിമത്തത്തിന് അവൻ വിട്ടുകൊ
ടുത്തു.
തന്റെ “മഹതാത്തെ” പീഡകർക്കു ഏല്ലിച്ചുകൊടുത്തു.
61. തന്റെ ജീവനത്തെ അവൻ വാളിനിരയാക്കി
തന്റെ അവകാശങ്ങളെ അവഗണിച്ചു.
62. അവരുടെ യുവാക്കന്മാരെ അണി വിഴുങ്ങി;
അവരുടെ യുവതികൾ ദുഃഖാർത്ഥിയായി.
63. അവരുടെ ആചാര്യരൂപരം വാളേറ്റു നിലംപതിച്ചു.
അവരുടെ വിധവകൾ വിലാപഗാനമാലപിച്ചില്ല.
64. അനന്തരം കർത്താവ് നിദ്രയിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്ന
പ്രോബലയും
ലഹരിയിൽനിന്നു വിമുക്തനായവനപ്പോലെയും
എഴുന്നേറ്റു വന്നു.
65. അവൻ തന്റെ ശത്രുക്കളെ പ്രഹരിച്ചു പിന്നോക്കം
പായിച്ചു.
ലോകത്തിന്റെ നിന്ദനത്തിന് അവരെ പാത്രമാക്കി.
66. അവൻ യാസേപ്പിന്റെ കൂടാരം പരിത്യജിച്ചു;
അപേമിന്റെ ശോത്രത്തിൽ സംശ്വിതനായില്ല.
67. യുദ്ധായുടെ ശോത്രത്തെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു.
തനിക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ട സൗഹ്യങ്ങൾ മലയെ സീകരിച്ചു.
68. തന്റെ പിശുദ്ധമാനിം ഉയരങ്ങളിൽ അവൻ നിർമ്മിച്ചു.
ഭൂമിയിൽ അതിനെ ഏന്നോയക്കും ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തി.
69. അവൻ തന്റെ ഭാസനായ ഭാവിതിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു.
ആടിന്റെ ആലയിൽനിന്ന് അയാളെ ആനയിച്ചു.

70. തന്റെ ജനമായ യാക്കോവിനെയും,
തന്റെ അവകാശമായ ഇസ്രായേലിനെയും.
മേൽക്കുന്നതിന്,
കരവയാടിന്റെ പിറകിൽനിന്ന് അധ്യാദ്ദേക്കാണു
ശ്രാംക്രമം എന്നു.
71. അധ്യാർഹി ഹ്യോദ്യപരമ്പരയോടെ അവരെ മേറ്റിച്ചു.
കരവിരുതോടെ നയിച്ചു.

സങ്കീർത്തനം 79

സംക്ലി. 79 സംഖ്യാത്തിരിക്കുന്നതു

- ഭദ്രവമേ, വിജാതീയൻ നിന്റെ അവകാശത്തിലേക്കു
അന്തര്ഭുക്തിയുള്ളതുമായും ദൈവം കടന്നിരിക്കുന്നു.
അവൻ നിന്റെ വിശ്വാസവാലയം അശുദ്ധമാക്കി,
അവൻ ഓരോഴും വിജനമാക്കി.
2. അവൻ നിന്റെ ഓസ്തുട മുത്തശ്രീങ്ങൾ ആരക്കാശപ്പും
വകർഷക്കും നിന്റെ നീതിമാന്മാരുടെ മാംസം, ഒരു പ്രാഥമ്യം
ഭൂമിയിലെ മുഗണ്യങ്ങൾക്കും ആവാരമായിരക്കാശുത്തും.
3. അവൻ ഓരോഴും ചുറ്റും വെള്ളം പോലെ (ഇസ്രാ
യേലിന്റെ) രക്തം ചിന്തി.
അവരെ സംസ്കരിക്കാൻ ആരുമില്ലായിരുന്നു.
4. ആയൽക്കാർക്കു ഞങ്ങൾ നിന്നാഹാത്രമായി; ഒരു
ചുറ്റുമുള്ളവർക്ക് അക്ഷേപത്തിനും അവഹേളന്തി
അഡിന്റുമുള്ളവരുടെ വാശം നും കാരണമായായി.
5. കർത്താവേ, നീ എത്രക്കാലഭേദത്തുക്ക്
കോപിച്ചിരിക്കും?
നിന്റെ കോപം തീ പോലെ കാതിക്കാണിരിക്കുമോ?
6. നിന്നു അറിയുത്ത ജനതകളുടെമേലും
നിന്നു വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കാത്ത രാജ്യങ്ങളുടെമേലും.
നിന്റെ കോപം ചൊരിയണമേ.
7. കാരണം അവരെ യാക്കോവിനെ വിശ്വാസി
അധ്യാളുടെ വാസനയലും ശുന്നുമാക്കി.
8. ഞങ്ങളുടെ പഴയ പാപങ്ങൾ നീ ഓർക്കുതേ.
നിന്റെ കാരണം, നിന്റെ മുന്നിട്ട്. ഒരു കാരണം, നിന്റെ അതുനും താഴ്ത്തപ്പുടിരിക്കുന്നു.
9. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകനായ ഭദ്രവമേ,
നിന്റെ നാമത്തിന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി ഒരുമോ
ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമേ!
- നിന്റെ നാമത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ മേ
ഡിപ്പിച്ചുപെട്ടു. ഒരു ചിപ്പ്
ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ.
10. എവിടെയാണ് നിങ്ങളുടെ ഭദ്രവം? ഒരു ഏന് വിജാതീയർ പറയാതിരിക്കുന്നു.
നിന്റെ ഓസ്തുട ചിത്രപ്പുട രക്തത്തിനായുള്ള പതി
കാര പ്രവൃത്തി
ഞങ്ങൾ കാണിക്കുക ജനതകളുടെ ഇടയിൽ അറിയ
ശ്രാംക്രമം അണിക്കുന്ന അണിക്കുന്ന പ്രുട്ടും.
11. തടവുകാരന്റെ ദീർഘ നിശ്ചാംബാഡി നിന്റെ സന്നിധി
യിൽ അണിയട്ടു;
നിന്റെ ശക്തമായ ഭൂജത്താൻ നിന്റെ ഉക്കളെ
മരണാത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കണമേ.
12. കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ അയൽക്കാർ

- നിന്നിൽ ചൊരിഞ്ഞ നിന്നന്നങ്ങൾക്ക്, നിന്നിന്നു
ഒന്നിനു എഴായി അവർക്കു തിരിച്ചു കൊടുക്കണമേ!
13. നിന്റെ ജനവും നിന്റെ തൊഴുത്തിലെ ആട്ടകളുമായ
ഒരു പുതിയ നിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയായി നിന്നു താങ്ങൾ
നിനക്കു നിന്തും അസ്ത്രം അർപ്പിക്കും.
തലമുറതോറും ഞങ്ങൾ നിന്റെ അഭ്യർത്ഥങ്ങൾ അറി
യിക്കും.

സങ്കീർത്തനം 80

സംക്ലി. 80 സംഖ്യാത്തിരിക്കുന്നതു

- ഇസ്രായേലിന്റെ ഇടയാ, ചെവിക്കൊള്ളണമേ!
യാസേപ്പിനെ ഒരു പുറംപോലെ നയിക്കണമേ!
ക്രൈവേണ്ട മേൽ സിപ്പാസനമന്നായവനെ നീ
പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാലും.
2. അപേമിന്റെയും ബൈഞ്ചയാമേന്റെയും തന്നെയുടെയും
മുന്നിൽ, നിന്റെ പ്രാഥമ്യം കാണിച്ചു, ഒരു പ്രാഥമ്യം നിന്റെ
ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി വന്നാലും.
3. ശക്തനായ ഭദ്രവമേ, ഞങ്ങളെ നീ നേർവചി
യിലാക്കണമേ.
- നിന്റെ മുഖം പ്രസന്നമാക്കിയാലും,
അപോൾ ഞങ്ങൾ രക്ഷ പ്രാപിക്കും.
4. കർത്താവേ ശക്തനായ ഭദ്രവമേ,
നിന്റെ ഓസ്തുട പ്രാർത്ഥനയോട്
നീ എത്രകാലം കോപത്തോടെ വർത്തിക്കും?
5. നീ അവരെ കണ്ണുനീരോടുകൂടി അപ്പം തീറ്റി,
6. നീ അവരെ കണ്ണുനീരു കുടിപ്പിച്ചു.
അയൽക്കാർക്കു ഞങ്ങളെ നീ ചിന്താവിഷയമാക്കി;
ശത്രുക്കൾ ഞങ്ങളെ പരിഹരിച്ചു.
7. ശക്തനായ ഭദ്രവമേ, ഞങ്ങളെ നേർവചിയിലാക്ക
ണമേ
- നിന്റെ മുഖം പ്രസന്നമാക്കിയാലും അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ
രക്ഷ പ്രാപിക്കും.
8. മെംസനിൽ നിന്ന് നീയാരു മുതിരിവള്ളിക്കൊണ്ടു
വന്നു.
- ജനതകളെ നശിപ്പിച്ച നീ അതു നട്ടപിടിപ്പിച്ചു.
9. നീ അതിനെ കടാക്ഷിച്ചു; അതു വേരുപിടിച്ചു.
ഭൂലമഞ്ഞു. അതു നിന്നെന്തു.
10. അതിന്റെ നിശ്ചി പർവതങ്ങളെ മുടി മൊണ്ട്
അതിന്റെ ശാവകൾ കുറുന്തെ അർബ മരങ്ങളെല്ലാം.
11. അതിന്റെ പേരുകൾ സമുദ്രം വരെയും, അതു നീട്ടി.
12. നീ എന്തിന് അതിന്റെ പേരി പൊളിച്ചു?
വഴിപോക്കരെല്ലാം അതിനെ ചവിട്ടി.
13. കാട്ടുപനി അതു തിന്നുന്നു
കാട്ടുമുഖങ്ങൾ അതിനേൽ മേയുന്നു.
14. ബലവുനായ ഭദ്രവമേ, ഞങ്ങളുടെ നേരെ തിരിയ
ണമേ
- സർഭ്ബത്തിൽനിന്നു തുക്കങ്ങൾ പാർക്കണമേ.
ഈ മുതിരിവള്ളിയെ സന്ദർശിക്കണമേ.
15. നിന്റെ വലതുകരം നട്ട പിടിപ്പിച്ച മുതിരിവള്ളിയെ
നീ ശക്തനാക്കിയ മനുഷ്യരാ (സന്ദർശിച്ചാലും)!

16. അതിന്റെ ചില്ലക്കാവുകൾ അവർ ചുട്ടേറിച്ചു കൂട്ടുമ്പോൾ.
17. നീ ശക്തനാക്കിയ മനുഷ്യനിൽ,
18. നിന്റെ വലതുകരം ആയിരിക്കുന്നു.
19. ഇനി ഞങ്ങൾ നിന്നു വിളു മരുകയില്ല.
20. ഞങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കണമെ; ഞങ്ങൾ നിന്റെ നാമം പിളിക്കു.
21. കർത്താവേ, ശക്തനായ ദൈവമേ, ഞങ്ങളെ നേരുവിയിലാക്കണമെ.
22. നിന്റെ മുഖം പ്രസന്നമാക്കിയാലും.
- അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്രാപിക്കും.

സംക്ഷേപിക്കാൻ 81

1. നമ്മുൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വിൻ
2. യാക്കോബിന്റെദൈവത്തിന് കാഹാളം മുഴക്കുവിൻ.
3. ഇവമുള്ള തഫുകളും കിന്നാരങ്ങളും വീണകളും എടുക്കുവിൻ
4. അമാവാസിയിലും, പാർപ്പാമിയിലും തിരുനാൾ തിന്നുള്ളിലും കൊറിയും കൊറിയും.
5. കാരണം അത് ഇസ്രായേലിനുള്ള നിയമക്കുന്നു.
6. യാക്കോബിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ അനുശാസനവുമാകുന്നു.
7. യഹോസ്ഥ് മെഡേസൻ ദേശത്തെക്കു പുറപ്പെടുപ്പോൾ, യഹോസ്ഥിൽ തന്റെ സാക്ഷ്യം അവൻ സ്ഥാപിച്ചു.
8. അറിയാത്ത ഭാഷ അവൻ കേടു.
9. അധ്യാളുടെ തോളിൽനിന്ന് ഞാൻ നുകം മാറ്റി.
10. അധ്യാളുടെ കരങ്ങൾ ഞാൻ ബന്ധനമുക്തമാക്കി.
11. അനന്തരമകാലത്ത് അവൻ എന്ന പിളിച്ചു,
12. ഞാൻ അവനെ മോചിപ്പിച്ചു.
13. മഹത്തായ ഏന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ ഞാൻ അവനെ മരിച്ചു.
14. വിവാദത്തിന്റെ ഇലത്താൽ ഞാൻ അവനെ പരീക്ഷിച്ചു.

15. എന്റെ ജനമേ കേൾക്കുക, ഞാൻ പരയാം
16. ഇസ്രായേലേ നീ എന്ന കേൾക്കുമെങ്കിൽ
17. ഞാൻ നിന്നൊടു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താം.
18. നിനകൾ അനുശേഖം ഉണ്ടാകരുത്
19. വിഗ്രഹത്തെ നീ ആരാധിക്കരുത്
20. മെഡേസൻ ദേശത്തുനിന്ന് നിനെ ആനയിച്ചു,
21. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവ് ഞാനാകുന്നു
22. നിന്റെ വായ് തുറക്കുക ഞാൻ അത് നിറയ്ക്കാം.
23. (എന്നാൽ) എന്റെ ജനം എന്ന ചെവിക്കൊണ്ടില്ല;
24. ഇസ്രായേൽ എന്നിക്കു വഴങ്ങിയില്ല.
25. അവരുടെ ഹൃദയാഭിലാഷംപോലെയും,
26. സന്ത താല്പര്യം അനുസരിച്ചും അവർ നടന്നു.
27. എന്റെ ജനം എന്ന ചെവിക്കൊണ്ടിരുന്നുകിൽ
28. ഇസ്രായേൽ എന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചിരുന്ന കുൽ!
29. അവരുടെ ശത്രുക്കളെ ഞാൻ നശിപ്പിക്കുമായിരുന്നു;

30. അവരുടെ പ്രതിയോഗികൾക്കെതിരെ എൻ്റെ കൈ ഉയർത്തുമായിരുന്നു.
31. കർത്താവിന്റെ വൈരികൾ അവനെക്കുറിച്ചു നുണ്ട് പറഞ്ഞു.
32. അവരുടെ പരിശ്രമം നിന്തുമായിത്തീർന്നു.
33. അവനെ പൂശ്ചിയുള്ള കോതമ്പുകാണ്ക നീ പോറ്റി, പാറയിൽനിന്നുള്ള തേൻകൊണ്ക് അവനെ സംതൃപ്ത നാകി.

സംക്ഷേപിക്കാൻ 82

മലാകാമാരുടെസമുഹരിതിൽ ദൈവം സന്നിഹിത നായി.

34. അവരുടെ മദ്ദേ അവൻ ന്യായവിധി നടത്തും.
35. അന്യായമായി നിങ്ങൾ എത്രകാലം വിധിനടത്തുകയും?
36. ദുഷ്ടരുടെ മുഖം നോക്കുകയും ചെയ്യും?
37. ആനാമരയൈം നിന്നുഹായരയൈം നീതിയോടെ വിധിക്കുക
38. ദരിദ്രരയൈം വിനീതരയൈം നീതികരിക്കുക.
39. ദുഷ്ടരുടെ കയ്യിൽനിന്ന് ദരിദ്രരയൈം നിന്നുഹായരയൈം രക്ഷിക്കുവിൻ.
40. തങ്ങൾ ഇരുട്ടിലാണു ചുറ്റിത്തിരിയുന്നതെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞെല്ലാ; അവൻ ശഹിച്ചുമില്ല.
41. ഭൂമിയുടെ അസ്തിവാരങ്ങളെല്ലാം ഇളക്കിയിരിക്കുന്നു.
42. ഞാൻ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ദേവനാരാകുന്നു;
43. നിങ്ങളുംവരും അതുന്നതരെ പുത്രനാരാണ്.
44. എങ്കിലും മനുഷ്യരപ്പോലെ നിങ്ങൾ മരണമയും;
45. ഏതൊരധിപതനയുംപോലെ നിപതിക്കയും ചെയ്യും.
46. ദൈവമേ എഴുന്നേറ്റ് ഭൂമിയെ വിധിച്ചാലൂം എല്ലാ ജനതകളെയും നീ അവകാശമാക്കും.

സംക്ഷേപിക്കാൻ 83

ദൈവമേ, നിനക്കു തുല്യനായി ആരുണ്ട്?

ദൈവമേ നീ മഹമായിരിക്കരുതേ;

നീ ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കരുതേ.

47. ഇതാ നിന്റെ ശത്രുക്കൾ കലാപമുയർത്തുന്നു.
48. നിന്റെ ജനത്തിനെന്തിരായി
49. നിനെ വെറുക്കുന്നവർ ശിരസ്സുയർത്തിയിരിക്കുന്നു.
50. കുത്രന്തങ്ങളാൽ അവൻ ശൃംഖലാചന ചെയ്യും.
51. നിന്റെ പരിശുഭരണരക്കെതിരായി കൂടിയാലോചിച്ചു പറഞ്ഞു:
52. വരു നമുക്ക് അവരെ ജനത്തിന്നുനിന്നു നശിപ്പിക്കാം.
53. ഇസ്രായേലിന്റെ നാമം മെലിൽ സൂരിക്കപ്പെടുകയില്ല.
54. അതേ, അവൻ ഏകമനസ്കരയി ആലോചനന്തി; നിനക്കു വിരോധമായി അവൻ കരാറുണ്ടാക്കി.
55. ആദോമിന്റെയും അർവായരുടെയും
56. മൊആദിവിന്റെയും ശദ്ധാന്തരുടെയും കുടാരങ്ങൾ,
57. അമോദിവിന്റെയും അമാലോവിന്റെയും
58. പ്രേശ്തതിന്റെയും അതിർത്തിയിൽപ്പെട്ടവരും സോൻ നിവാസികളും.
59. ആനോഡിവിന്റെയും അവരോട് യോജിച്ച്

- ലോമിന്റ് പുത്രരാർക്ക് സഹായമായി,
9. വീശ്യേൻ്റ് താഴ്വരയിൽ മെട്ടുനോട്ടു.
സിസറായോട്ടും നാവിനോട്ടും ചെയ്തുപോലെ
നി അവരേടും ചെയ്യണമെ.
10. അവർ ഇന്നോറിൽവച്ച് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവള്ളോ;
അവർ ഭൂമിക്കു പള്ളംയിൽനിർന്നു.
11. ഓറിപിനേയും, സീവിനേയുംപോലെയും
സാഹാഹിനേയും സർക്കാരെയയുംപോലെയും
അവരുടെ പ്രഥമണിക്കലേയയ്ലോ, നി നശിപ്പിച്ച് ഇല്ല
താങ്ങണമെ.
12. ദൈവത്തിന്റെ പട്ടണം നമ്മക്ക് സ്വന്തമാക്കാം എന്ന
വർ പാണ്ടു.
13. ദൈവമേ ചക്രംപോലെയും
കാറ്റിനു മുന്നാകെ ഉണ്ണക്കപ്പെട്ടുപോലെയും അവരെ
ആക്കേണമെ.
14. കാട്ടിൽ പടർന്ന തീപോലെയും
മലകളെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന ജാലപോലെയും.
15. അവരെ നിന്റെ ചുംബിക്കാറ്റുകൊണ്ടു പിഡിപ്പിച്ച്
കൊടുക്കാറ്റുകൊണ്ട് പരിശേഖിപ്പിക്കേണമെ.
16. കർത്താവേ, അവർ നിന്റെ നാം അനോഷ്ടിക്കേണ്ട
തിന്
നി അവരുടെ മുഖം അപദാനകൊണ്ടു നിന്നുക്കു
ണമെ.
17. അവർ എന്നോയ്ക്കും അവഹേളിത്തരും പരിശൗഗ്നത്തുമാ
കട്ടേ
എന്നോയ്ക്കും നാണംകെട്ടു നശിപ്പുപോകട്ടേ.
18. കർത്താവേ, നിന്റെ നാം മാത്രം
ഭൂമി മുഴുവനില്ലും ഉയർന്നിനിക്കുന്നു എന്ന് അവർ
അറിയട്ടേ.

സക്കിർത്തനം 84

- ശക്തനായ കർത്താവേ, നിന്റെ കൂടാരങ്ങൾ എത്രയോ
കുറഞ്ഞു സ്നേഹാർഹമാണ്.
2. കർത്താവിന്റെ അക്കണാദ്ധേളേ
എൻ്റെ ആരമാവു പ്രതിക്കുക്കുകയും അഭിലഷിക്കു
കയും ചെയ്യും, എൻ്റെ ശലിംബു ജീവിക്കുന്ന ദേ
വദായാലും എൻ്റെ വരത്തു സ്ഫൂതിക്കു.
3. കുരുവി അതിനു പാർപ്പിച്ചു. ചെങ്ങലാലി കുട്ടി കണ്ണാട്ടി.
ശക്തനായ കർത്താവേ, നിന്റെ ബലിപിംതിനിനികിൽ
അവ കുണ്ടതുജേളേ വളർത്തി.
4. എൻ്റെ ഒജാവേ, എൻ്റെ ദൈവമേ, നിന്റെ ഭോതതിൽ
വസ്തിക്കുന്നവർ ഭാഗവത്യാർ
അവർ എന്നോയ്ക്കും നിന്നെ സ്ഫൂതിക്കും, നി
5. നി സഹായിയായിരിക്കയും
നിന്റെ ഉട്ടുപഴികൾ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയും
ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗവത്.
6. പിലംപത്തിന്റെ താഴ്വരയിലും അവർ കടന്നുപോയി,
അവർ അതിനെ വസതിയാക്കുകയും ചെയ്യും.
പ്രഥമാജന്മാവ് അതിനെ അനുഗ്രഹിക്കും.

7. അവർ ശക്തിയിൽനിന്നു ശക്തിയിലേക്കു പോകും;
8. അത്യുന്നതനായ ദൈവം സഹായിയിൽ പത്രക്കൾ
നാകും.
8. കർത്താവേ, ശക്തനായ ദൈവമേ, എൻ്റെ ശ്രദ്ധത്തെ
കേൾക്കേണമെ; യാക്കോബിന്റെ ദൈവമേ, ചെവിക്കാളുള്ളണമെ.
9. എങ്ങളും സഹായിയായ ദൈവമേ, കടാകൾക്കു
ണമെ, നിന്റെ അഭിഷ്ഠിക്കരും മുഖം തുക്കണിൽ പാർക്കേണമെ.
10. നിന്റെ ഭവനത്തിലെ ഒരു ദിവസം,
ആയിരം ദിവസത്തക്കാൾ മെച്ചമാണ്.
ഭൂമിയാറുടെ കൂടാരത്തിൽ വസിക്കുന്നതിനേക്കാൾ
ദൈവഭവനത്തിൽ വസിക്കുന്ന എന്ന് അധികം ഇഷ്ട
ചുട്ടുന്നു.
11. എന്നതനാൽ നമ്മുടെ പരിപാലകനും, സഹായിയും
കർത്താവായ ദൈവമകുന്നു. കരുണായും മഹത്യവും കർത്താവു പ്രദാനം ചെയ്യും.
പരമാർത്ഥതയോടെ വ്യാപരിക്കുന്നവർക്ക്
കർത്താവു തന്റെ നൈ നിഷ്പയിക്കയില്ല.
12. കർത്താവേ, ശക്തനായ ദൈവമേ,
നിന്മിൽ ആശയിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗവത്.

സക്കിർത്തനം 85

- കർത്താവേ, നിന്റെ നടിനോടു നി പ്രിതി കാണിക്കു.
യാക്കോബിന്റെ അടിമത്താം നി മാറ്റിക്കളുണ്ടു.
2. നിന്റെ ജനങ്ങൾന്റെ അപരാധം, നി ക്ഷമിക്കു:
അവരുടെ സർവപാപങ്ങളും നി പൊറുത്തു
3. ഭോധമെല്ലാം നി മാറ്റിക്കളുണ്ടു.
4. എങ്ങളും രക്ഷകനായ ദൈവം എങ്ങളെ നേർ
പഴിയിലാക്കേണമെ
എങ്ങളിൽനിന്ന് നിന്റെ കോപം അകറ്റണമെ.
5. എങ്ങൾക്കെതിരെ എന്നോയ്ക്കും നി കോപിക്കരുതേ
തലമുറക്കളോളും നിന്റെ കോപം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു
തുതേ!
6. എന്നാൽ നി എങ്ങളെ പുനരുത്തിവിപ്പിക്കേണമെ,
നിന്റെ ജനം, നിന്മിൽ ആനന്ദിക്കുടു.
7. കർത്താവേ, നിന്റെ കൂപ് എങ്ങളെ കാണിക്കേണമെ;
നിന്റെ രക്ഷ എങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യണമെ.
8. തന്റെ ജനത്തോടും തന്റെ നിന്മിഷ്യാരോടും
സമാധാന ചെന്നാണ് പാര്യുന്ന നമ്മുടെ ദൈവമായ
കർത്താവ്
എന്നു ചായുന്ന എന്ന് എങ്ങൾക്കു കേൾക്കുടു.
എങ്ങൾ പിന്നോക്കം പോകാതിരിക്കുടു.
9. അവനെ യെപ്പെടുന്നവർക്ക് അവൻ്റെ രക്ഷ അടുത്തി
രിക്കുന്നു.
- അവൻ്റെ മഹത്യം നമ്മുടെ ദേശത്തു വസിക്കും.
10. കൂപയും സത്യവും പരസ്പരം എത്തിരേക്കും;
നിതിയും സമാധാനവും പരസ്പരം ചുംബിക്കും.
11. ഭൂമിയിൽനിന്ന് വിശ്വസ്ത മുളയെടുക്കും,
നിതി ആകാശത്തിൽനിന്നു കടാകൾക്കും. ദി

12. കർത്താവ് തരുന്ന നയകൾ പ്രദാനം ചെയ്യും,
ഭൂമി അതിന്റെ വിളവുകൾ നല്കും.
13. നിതിമാൻ അവബന്ധിച്ച മുമ്പാകെ പ്രാപരിക്കും,
തരുന്ന വഴി അധാരം ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കും.

സജീവിതതനം. 86

- കർത്താവേ, നി ചെവിച്ചായ്ക്ക് എനിക്കുത്തരമരുള
ണമേ.
- ഞാൻ ദിശനും നില്ലുഹായനുമാണല്ലോ.
2. നി നല്ലവനായതിനാൽ എന്റെ ജീവനെ സംരക്ഷിക്ക
ണമേ ദൈവമേ, നിനിൽ പ്രത്യാഗ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാസ
നേരു കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു.
 3. കർത്താവേ, എനോടു കൂട്ടപ്പെയ്യാമേ.
 4. നിന്റെ അടുക്കലാണല്ലോ എല്ലാ ദിവസവും ഞാൻ
നിലവിളിക്കുന്നത്.
 5. നിന്റെ ഭാസന്റെ ആരംഭാവിനെ ആനന്ദപ്പിക്കുമെ.
 6. കർത്താവേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥന ശ്രവിക്കുമെ!
 7. എന്റെ കഷ്ടകാലങ്ങളിൽ ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചു;
നി എനിക്ക് ഉത്തരം നൽകി.
 8. എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ നിന്നു തുല്യനായി
ആരുമില്ല.
 9. കർത്താവേ നി സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാ ജനതകളും വന്ന
നിന്നെ ആരാധിക്കേട്ട്; നിന്റെ നാമത്തെ അവർ
സുതിക്കുക്കേട്ട്.
 10. എന്നെന്നാൽ നി വലിയവനാകുന്നു;
അഞ്ചുതപ്രവർത്തകനും നി നന്നെ;
നി മാത്രമാണല്ലോ സത്യരേഖയും.
 11. കർത്താവേ ഞാൻ സത്യത്തിൽ പ്രാപരിക്കാൻ
എന്നെ നിന്റെ വഴി കാണിക്കുമെ!
 12. എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ, എന്റെ പുരിയ്ക്കു
പ്രയോജനങ്ങളുടെ ഞാൻ നിന്നുണ്ടായം ചെയ്യും,
ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ എന്നൊന്നും സുതിക്കും.
 13. കാരണം നിന്റെ കൂപ എന്നിൽ വർദ്ധിച്ചു;
എന്റെ ആരാധാവിനെ ശിയോലിൽനിന്ന് നി രക്ഷിച്ചു.
 14. ദൈവമേ ഭൂഷ്ടർ എനിക്കെതിരായി നിന്നു
ശക്തമാരുടെ സമൂഹം എന്റെ ജീവനെതെടി;
അവർ നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചില്ല.
 15. കർത്താവേ, നിധാനല്ലോ കാരുണ്യവന്നും ദയാനിധി
യുമായ ദൈവം.

ശാന്തശിലന്നും, കൂപയും നിതിയും നിരഞ്ഞവന്നും നി
തനെ.

16. എന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞ് എനോടു കുറഞ്ഞു
കാണിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഭാസനു കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു
നിന്റെ ഭാസനു ശക്തി നിലവിലുമെ!
17. കർത്താവേ, നി എന്നെ സഹായിച്ചു സമാധിപ്പി
ചീതിക്കുന്നു എന്നു
എന്നെ ദേശിക്കുന്നവർ കണക്ക് ലഭ്യമാക്കുന്നതിനായി
നി എനിക്കു വിലയുറ അദയാളം പ്രദാനം ചെയ്യുമെ

സജീവിതതനം. 87

- അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം പരിഗ്രാമമലയിലാകുന്നു.
2. ധാക്കോവിന്റെ എല്ലാ വാസനമലങ്ങളുക്കാളും കൂടാ
രുങ്ങെളുക്കാളും.
 3. ഏഴുള്ളുടെ ദൈവത്തിന്റെ നഗരങ്ങെ
നിന്നൊക്കുവിച്ചു മഹിമയേറിയ കാര്യങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടി
രിക്കുന്നു.
 4. എന്റെ പരിപിതയയ രാഹാവിനെയും ബാവേലി
നെയും.
 5. ദൈവിയേഡിന്റെ ക്രമങ്ങൾ കർത്താവ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.
 6. കർത്താവു തന്റെ ജനത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ
ഖുവൻ അവിടെ ഇനിച്ചു എന്ന രേഖപ്പെടുത്തും.
 7. നിനിൽ നിവസിക്കുന്ന പ്രധാനികളും,
നിനിൽ വിനിതരക്കപ്പെട്ട ഏവരും സന്ദേശിക്കും.

സജീവിതതനം. 88

- എന്റെ രക്ഷയും ദൈവവുമായ കർത്താവേ,
ഞാൻ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ രാവും പകലും പിളിച്ചു
പേക്കിച്ചു.
2. എന്റെ പ്രാർത്ഥന നിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രവേശി
ക്കട്ട.
 3. എന്റെ ധാചനയ്ക്ക് നിന്റെ ചെവിച്ചായ്ക്കുമെ.
 4. എന്റെ ആരാധാവ് കഷ്ടതകളിൽ മുഴുകി;
എന്റെ ജീവൻ ശിയോലിപരെയെന്തി.
 5. കൂഴിയിൽ ഇരഞ്ഞുനാവരുടെ കൂട്ടന്തിൽ ഞാനും
സുല്ലപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു
ഞാൻ നില്ലുഹായനായ മനുഷ്യനെപ്പാലെയായി.
 6. മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ സ്വത്തന്ത്രനായി
ശവകുടിരഞ്ഞളിൽ കിടക്കുന്ന വധികപ്പെട്ടവരെ
പ്പോലെ.
 7. ഇവരെ നി വിണ്ണും ഓർക്കുന്നില്ല.
നിന്റെ കരഞ്ഞളിൽനിന്ന് അവർ സർപ്പ പോയിരിക്കു
നല്ലോ.
 8. അശാധഗർത്തതിലും അന്യകാരന്തിലും.

- മരണത്തിന്റെ താഴവരയില്ലോ. എന്നെന്ന നീ താഴത്തിയി
രിക്കുന്നു;
7. നിന്റെ കോപം എൻ്റെമേൽ ഇരഞ്ഞി;
നിന്റെ സർവക്കാടുകാറുകളും നീ എൻ്റെമേൽ വ
രുത്തി.
8. എൻ്റെ പരിചിതരെ എന്നിൽനിന്ന് നീ അകറ്റി;
നീ എന്നെന്ന അവർക്ക് നിദ്യാഹാത്മകി.
- പുരത്തു കടക്കാനാവാത്തവിധം എന്നു തടയപ്പെട്ടു.
9. നികുഷ്ടതയിൽ എൻ്റെ കണ്ണു മങ്ങി;
കർത്താവേ നിത്യവും എന്നു നിന്നെന്ന വിളിച്ചു.
- നിന്റെ സന്നിധിയിലേയ്ക്കു എൻ്റെ കരഞ്ഞുയർത്തി.
10. മരിച്ചവർക്കായി നീ അതഭുതങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു.
ശക്തയാർ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നു നന്ദി പറയും.
11. ശവകൂടിരത്തിൽ ഉള്ളവർ നിന്റെ കൃപ ശ്രദ്ധാപിക്കും.
നാശത്തിൽ നിന്റെ വിശ്വസ്തയും.
12. നിന്റെ അത്ഭുതം അസ്യകാരത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടു.
നിന്റെ നീതി വിസ്മയത്തായ നാട്ടില്ലോ.
13. കർത്താവേ എന്നു പക്കലേക്ക് നിലവിളിച്ചു.
പ്രഭാതത്തിൽ എൻ്റെ ശ്രദ്ധത്തെ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ
എത്തട്ട്.
14. കർത്താവേ എൻ്റെ ആത്മാവിനെ നീ മകരവുന്നേ.
എന്നിൽനിന്ന് നിന്റെ മുഖം തിരികയുമരുന്നേ,
15. എൻ്റെ ചെറുപ്പമുതലേ എന്നു നിറ്റുഹായും. ബുദ്ധി
മുള്ളുള്ളവനുമാകുന്നു;
എന്നു ഉയർത്തപ്പെടുകയും. താഴ്ത്തപ്പെടുകയും. ചെ
യും; എന്നു തകരകപ്പെട്ടു:
16. നിന്റെ കോപം എൻ്റെമേൽ പതിച്ചു;
നിന്റെ ഭയം എന്നെന്ന നിലുണ്ടാക്കി.
- ദിവസം മുഴുവൻ ബൈളംപോലെ അവർ എന്നെന്ന വല
യം ചെയ്യും; എനിക്കെതിരായി അവർ ദത്താരുമിച്ചു.
18. എൻ്റെ സ്നേഹിതരെയും. മിത്രങ്ങളെയും. എന്നിൽനിന്ന്
നീ അകറ്റി;
എന്നെന്ന അറിയുന്നവരെ നീ എന്നിൽനിന്ന് ആരെയാക്കി.

സംക്ഷിപ്തതനം 89

- കർത്താവിന്റെ കൃപയെ എന്നേയ്ക്കും എന്നു പ്രകീർ
ത്തിക്കും,
അവൻ്റെ വിശ്വസ്തയെ എൻ്റെ അധിക്കാരിയെ തലമുറക
പ്രോളം. അറിയിക്കും.
2. ലോകം നിന്റെ കൃപയാൽ പണിയപ്പെടുമെന്നും.
നിന്റെ വിശ്വസ്ത സർഗ്ഗത്തിൽ നീ ഉറപ്പിക്കുമെന്നും.
എന്നു പറഞ്ഞു.
3. എൻ്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനോടു എന്നു ഉടനെടി
ചെയ്യും.
എൻ്റെ ഭാസനായ ഭാവിദിനോടു എന്നു ശപമം.
ചെയ്യും.
4. നിന്റെ സന്തതിയെ എന്നു എന്നേയ്ക്കും നിലനിർ
ത്തും.
നിന്റെ സിംഹാസനം. എന്നേക്കും. എന്നു ഇപ്പീക്കും.
5. കർത്താവേ. ആകാശം. നിന്റെ അതഭുതങ്ങൾ പ്രകീർ
ത്തിക്കും;

- വിശ്വജീവിത സംഘത്തിൽ നിന്റെ വിശ്വസ്തയും.
6. അത്യുന്നതാകാശത്തിൽ കർത്താവിനു തുല്യനായി
ആരുണ്ട്?
വനവ ശണ്ഠത്തിൽ അവനു സദ്യശനായി ആരാണു
ഇരുത്?
7. വിശ്വജീവിത സമുഹത്തിൽ ദൈവം നിന്നു;
തനിക്കുചുറ്റുമുള്ള ഫ്ലാവരേറ്റുക്കാർ അവൻ വലി
യവനും. ഭിത്തിദനുമകുന്നു.
8. കർത്താവേ നീ ശക്തനായ ദൈവമാകുന്നു;
നിന്നെപ്പോലെ ബലവാനായി ആരാണുഇരുത്?
നിന്റെ വിശ്വസ്ത നിന്നക്കു ചുറ്റും.
9. സമുദ്രത്തിന്റെ ശർവത്തെ നീ നിയന്ത്രിക്കുന്നു;
അതിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന അലർച്ച നീ നിലുണ്ടുമാക്കു
നു.
10. അഹാകാരകളെ കൊല്ലപ്പെട്ടവർക്കു തുല്യം നീ വിനി
തരക്കുന്നു
നിന്റെ കരുത്തുറ്റ ഭൂജത്താൽ നീ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ
ചീതിരിച്ചു.
11. ആകാശം നിന്റെതാകുന്നു, ഭൂമിയും നിന്റേതു തന്നെ
ലോകത്തെ അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ നീ സ്ഥാപിച്ചു.
12. ഉത്തര ദക്ഷിണ ദിശകളെ നീ സ്വീകൃച്ചു;
താഖോറും ഹർമ്മോനും നിന്റെ നാമത്തെ സ്നേതിക്കു
നു.
13. കരബലം. നിന്റെതാകുന്നു, വല്ലഭത്വവും. നിന്റേതുത
നെ;
നിന്റെ കരം പ്രബലപ്പെട്ടും നിന്റെ വലംകൈ ഉയർ
തപ്പെട്ടും.
14. നിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം. നീതിയും. നൂ
യവമാണ്;
കൃപയും. സത്യവും. നിന്റെ സന്നിധിയിൽ.
15. നിന്റെ സ്നേതികൾ മനസ്സിലാക്കുന്ന ജനത ഭാഗമു
ഇരുത്:
കർത്താവേ, നിന്റെ മുഖകാനിയിൽ അവൻ പൂജ
രിക്കും;
16. അവൻ എല്ലാ ദിവസവും. നിന്റെ നാമത്തിൽ ആനന്ദി
ക്കും;
നിന്റെ നീതിയിൽ അവൻ ഉയർത്തപ്പെട്ടും.
17. തണ്ണേളുടെ ശക്തിയുടെ മഹതം. നീയാണ്ണലോ;
നിന്റെ മനസ്സുപോലെ തണ്ണേളുടെ കൊന്പ് ഉയർത്ത
പ്പെട്ടും.
18. എന്നതനാൽ കർത്താവു നമ്മുടെ ആശയമാകുന്നു.
ഇസ്രായേലിന്റെ പരിശുഭരണ നമ്മുടെ രാജാവും.
19. തന്റെ പരിശുഭരേട് ഒരിക്കൽ ദർശനത്തിൽ അവൻ
ആരുളിച്ചെയ്യും;
“ഒരുവൻ എന്നു സഹായം ചെയ്യും.
ജനത്തിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനെ എന്നു
ഉയർത്തി”.
20. എൻ്റെ ഭാസനായ ഭാവിദിനെ എന്നു കണ്ണഡത്തി
എൻ്റെ വിശ്വജീവനെല്ലാൽ എന്നു അധിക്കരിച്ചു
ചേക്കാം. ചെയ്യും.
21. എൻ്റെ കൈ അധിക്കരിച്ചു;
എൻ്റെ ഭൂജം അധിക്കരിച്ചു ശക്തിപ്പെടുത്തി.

22. ശത്രുവിന് അധാർക്കതിരെ ദന്നം. ചെയ്യാൻ കഴി
എത്തില്ല.
- അപ്പാൾ സന്തതിക്ക് അധാരാളേ കീഴ്പ്പെടുത്തണമും കു
ശിഞ്ചിത്തില്ല.
23. അധാരുടെ മുന്നിൽനിന്ന് ശത്രുക്കളെ താൻ നശിപ്പി
ക്കും.
- അധാരെ ഭോഷിക്കുന്നവരെ താൻ തകർക്കും.
24. എൻ്റെ പിശൗള്യതയും കൂപയും അധാരോടൊപ്പം
ഉണ്ടായിരിക്കും.
- എൻ്റെ നാമത്തിൽ അധാരാളേ താൻ മഹത്തെപ്പുത്തും.
25. അധാരുടെ ഒക്ക നശുദ്ധതിനേല്പു.
- അധാരുടെ വലംകൈ നാടികളിലേല്പു. താൻ വക്കും.
26. അധാർ എന്നോടു വിളിച്ചു പറയും: “നി ആകുന്ന
എൻ്റെ പിതാവ്.
- എൻ്റെ ദേവവ്യും, എൻ്റെ പ്രബുലന്നായ രക്ഷകന്മാം”.
27. എന്നോ അധാരാളേ എൻ്റെ ആദ്യജാതനാക്കും;
ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്നാർക്കുപരി അധാരാളേ താൻ
ഉയർത്തും.
28. എൻ്റെ കൂപയെ അധാർക്കുവേണ്ടി താൻ എന്നും
കാർക്കും.
- അധാരുമായുള്ള എൻ്റെ ഉടന്നടി അംഗരും പാലിക്കും.
29. അധാരുടെ സന്തതിയെ താൻ എന്നോക്കും. നില
നിർത്തും.
- അധാരുടെ സിംഹാസനം ആകാശത്തിലെ ദിവസ
അഞ്ചേലേലെ.
30. അധാരുടെ മക്കൾ എൻ്റെ നിയമം ഉപേക്ഷിക്കയും
എൻ്റെ കല്പനകളിൽ വ്യാപരിക്കാതിരിക്കയും
ചെയ്യാൻ
32. അവരുടെ ദൃഷ്ടതയെ ദണ്ഡുക്കാണ്ടും.
അക്കാദ്യജാളേ പിശന്നക്കാണ്ടും. താൻ ശിക്ഷിക്കും.
33. എന്നാൽ അധാരളിൽനിന്ന് എൻ്റെ കൂപ താൻ മറ്റുക
യില്ല;
- എൻ്റെ പിശൗള്യതയിൽ താൻ കളവു പറയുകയില്ല;
- എൻ്റെ ഉടന്നടി താൻ ഉപേക്ഷിക്കയുമില്ല.
34. എൻ്റെ അധാരങ്ങളിൽനിന്നു ഏറ്റപ്പെട്ടത് താൻ മറ്റു
കയില്ല.
35. എൻ്റെ പരിശുഖതയിൽ ദാവിദിനോടു താൻ ഒരു
കാര്യം സ്ഥാപിച്ചു. ചെയ്യും
- താൻ വിശ്വാസവാദു ചെയ്യുകയില്ല.
36. അധാരുടെ സന്തതി എന്നോയ്ക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും;
അധാരുടെ സിംഹാസനം എൻ്റെ മുന്നിൽ സുരൂനെ
പ്രാണിക്കുന്നതു ചെയ്യും. മുന്നിൽ പ്രാണിക്കുന്നതു ചെയ്യും.
37. ആകാശത്തിലെ വിശൗളംസാക്ഷിയായ ചന്ദനപ്പോ
ലെയും.
- എന്നോയ്ക്കും സുസ്ഥിരമായിരിക്കും.
38. എന്നാൽ നി എന്നെ മന്നും, എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു;
നിന്റെ അഭിഷ്മിക്കതാൻ മുഖം. നി തിരിച്ചു കളഞ്ഞു.
39. നിന്റെ ഓസനോടുള്ള ഉടന്നടി നി ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കു
ം. അധാരുടെ കിരീടം. നി നിലത്തിട്ടുകളഞ്ഞു.
40. നി അധാരുടെ വേലികൾ പൊളിച്ചു;
അധാരുടെ കോട്ടകൾ ഇടിച്ചു നിരതി.
41. വഴിപോക്കരല്ലോ. അധാരെ ചവിട്ടുന്നു;
അധാരക്കാർക്ക് അധാർ പരിഹാസപാത്രമായി.
42. അധാരുടെ ശത്രുക്കളുടെ വലംകൈ നി ഉയർത്തി;
അധാരാളേ ഭോഷിക്കുന്നവരെയെല്ലാം നി സന്തോഷി
പ്പിച്ചു.
43. അധാരുടെ വള്ളിന്റെ സഹായം നി പിന്നവലിച്ചു;
യുദ്ധത്തിൽ നി അധാരാളേ സഹായിച്ചില്ല.
44. അധാരാളേ ഇക്കുടിക്കുന്നവരെ നി ഇല്ലാതാക്കി.
അധാരുടെ സിംഹാസനം നി നിലത്തു മരിച്ചിട്ടു.
45. നി അധാരുടെ ശൈശവ ദിനങ്ങളെ ചുരുക്കി;
നി അധാരാളേ ലഭ്യമാക്കുന്നു മുടി.
46. കർത്താവേ, എത്രകാലതേതയ്ക്ക് നി എന്നോട്
കോപിച്ചിരിക്കും? എന്നോയ്ക്കുമോ?
- എന്നോ കോപം അശിപോലെ ഇലിക്കും?
47. എന്നാൽ പൊടിയിൽ നിന്നുള്ളവനാണ് എന്നോർക്കെ
ശാന്തിയും മനുഷ്യരെയെല്ലാം നി സുഖിച്ചത് വരു
ം. എന്നെന്നാൽ മനുഷ്യരെയെല്ലാം നി സുഖിച്ചത് വരു
ം. തെയ്യലുണ്ടോ
48. മരണം കാണാതെ ജീവിക്കയും,
ശിഡ്യാലിന്റെ കരഞ്ഞിന്നിന്ന് സംയം രക്ഷിക്കയും.
ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ ആരുണ്ടും?
49. കർത്താവേ വിശൗള്യതയുടെ നി അവിഭിന്ന മഹാനം.
നിന്റെ പുർണ്ണകാല നാക്കൾ എവിടെ?
50. കർത്താവേ നിന്റെ ഓസന്റെ അപമനം. നി ഭാർക്ക
ണമേ; എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ വിജയത്തിനും അധിക്ക്ഷപമുണ്ടോ നിലാം താൻ സഹിച്ചുണ്ടോ.
51. കർത്താവേ, നിന്റെ ശത്രുകൾ എന്നെ നിന്മിച്ചു;
നിന്റെ അഭിഷ്മിക്കതാൻ ചവിട്ടടിക്കളെയും. അവർ
നിന്മിച്ചു.
52. കർത്താവും എന്നോയ്ക്കും. മാംഗലപ്പെട്ടവനാകട്ടും. ആരുമേൻ, ആരുമേൻ.

സക്കീറ്റതന. 90

- കർത്താവേ. എല്ലാ തലമുറകളിലും. നി
ഞങ്ങൾക്ക് അദയ കേന്ദ്രമായിരുന്നു.
2. പർപ്പതങ്ങൾ ഉരുമാക്കുന്നതിനും.
ഭൂമിക്കു രൂപം ലഭിക്കുന്നതിനും, പ്രപഞ്ചം സംവി
ധാനം. ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനും. മുന്നേ
അനാദിമുതൽ നി ഉണ്ടായിരുന്നു;
3. നി മനുഷ്യനെ ഹിന്ദസിതിയിലേക്കു പിന്തിച്ചു.
മനുഷ്യരെ നിങ്ങൾ അനുത്പിക്കുവിൻ, എന്നു നി
അരുളിച്ചു.
4. കാരണം, ആയിരം പത്രം, നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ
ഇന്നലെക്കഴിഞ്ഞ ദിവസം.പോലെയും,
ഈതിയിലെ ഒരു യാദം.പോലെയുംകുന്നു.

5. അവരുടെ തലമുറയുടെ ജീവിതകാലം ഒരു ഉറക്കമുണ്ട്; പ്രഭാതത്തിൽ പുംബോളേ അതു വിരിയുന്നു.
6. രാവിലെ മുളച്ചുവള്ളുന്ന അത്, സാധാഹനത്തിൽ പാടിക്കരിയുന്നു.
7. കാരണം, എങ്ങൻ നിന്റെ കോപത്താൽ നശിച്ചു; നിന്റെ ദ്രോഗത്താൽ എങ്ങൻ കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
8. എങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിന്റെ മുസിൽ നീ വച്ചു. നിന്റെ മുഖത്തിന്റെ ശ്രേംഭാൽ എങ്ങൻക്കു യുവതു നൽകണമെ.
9. എന്തൊക്കെ, നിന്റെ കോപത്തിൽ എങ്ങളുടെ ദിന അഞ്ച് എല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോയി; എടുകാലിയെപ്പോലെ എങ്ങളുടെ വർഷങ്ങളും പൂർത്തിയായി.
10. എങ്ങളുടെ ആയുസ്സിന്റെ നാളുകൾ എഴുപതുവരും അബ്ലൂഫിൽ കഷ്ടച്ചു എണ്ണപത്രു വരും, അവയിൽ അധികഭാഗവും കഷ്ടപ്പാടും മുഖജ്ഞളും മഞ്ഞേ.
11. എന്തൊക്കെ എങ്ങൻ വിനിതരാക്കപ്പെട്ടു; എങ്ങൻ ക്ഷേഖിക്കയും ചെയ്യും.
12. നിന്റെ കോപത്തിന്റെ ശക്തിയും നിന്റെ കോപത്തിന്റെ ഭീകരതയും ആരിയുന്നു?
13. എങ്ങൻ വിവേകമതികളാക്കേണ്ടതിന്, എങ്ങളുടെ ദിവസങ്ങളുടെ എല്ലാം എങ്ങങ്ങളെ അറിയിക്കണമെ.
14. കർത്താവേ കടക്കിക്കണമെ, എത്രകാലഘോത്തയ്ക്ക് നിന്റെ അസരെ നീ ആശാപിപ്പിക്കാതിരിക്കും?
15. പ്രഭാതത്തിൽ നിന്റെ ക്ഷുപയാൽ എങ്ങങ്ങളെ തുപ്പരക്കുണ്ടോ; എങ്ങളുടെ എല്ലാ ദിനങ്ങളിലും എങ്ങൻ നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ച് സന്തോഷിക്കുന്നു.
16. നിന്റെ അസർക്കു നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ദുഷ്മാക്കട്ട; നിന്റെ പ്രതാപം അവരുടെ മക്കൾക്കും.
17. നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ പ്രസാദം, നമ്മുടെ മുഖ്യമേരീ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അവൻ കൈവേലയാൽ അവൻ നമ്മു നിർമ്മിച്ചു; അവൻ കരഞ്ഞളുടെ പ്രവൃത്തിയാൽ നമ്മു ഉപിക്കുകയും ചെയ്യും.

സംക്ലിർത്തനം 91

- അത്യുന്നതന്റെ സംരക്ഷണത്തിലും.
ദൈവത്തിന്റെ തണ്ണലിലും വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാഹി.
2. എന്റെ ശരണവും, എന്റെ സങ്കേതവും.
ഈവൻ ആശയിക്കുന്ന ദൈവവും നീയാകുന്നു എന്ന കർത്താവിനോടു നീ പറയുക.
 3. ഇടർച്ചയുടെ കൈണിയിൽനിന്നു,

4. പുർത്തെ സംഭാഷണത്തിൽനിന്നും. അവൻ നിന്നെ രക്ഷിക്കും.
5. അവൻ തന്റെ തുവല്ലുകൾക്കുണ്ട് നിന്നെ ആവശ്യം ചെയ്യും.
6. തന്റെ ചിറകുകളുടെ കീഴെ നിനകൾ അഭ്യം നല്കും. അവൻ നിന്തി നിനക്കു ചുറ്റും ആയുധമായിരിക്കും.
7. ഒത്തിയുടെ ഭ്യാനകതയെയും പകർപ്പാക്കുന്ന അസ്ത്ര തെയ്യും.
8. ഇരുട്ടിൽ ചരിക്കുന്ന വചനങ്ങളെയും മദ്യാഹനത്തിലെ കുന്ന കാറ്റിനെയും. നീ ദേപ്പുടേം.
9. ആയിരങ്ങൾ നിന്റെ പാർശ്വത്തിൽനിന്നും, പതിനായിരങ്ങൾ നിന്റെ വലതുവശത്തുനിന്നും നീപ തിക്കും;
10. പക്ഷേ നിന്റെ അടുത്ത് അവ എത്തുകയില്ല.
11. എന്നാൽ നിന്റെ ക്ലൗഡുക്കാണ്ടു നീ കാണും. ദുഷ്ടർക്കുള്ള പ്രതിഫലം നീ ദർശിക്കും.
12. നിന്റെ വാസസ്ഥലം ഉന്നതങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ച കുടാവേ,
13. നീയാകുന്നു എന്റെ ശരണം.
14. തിരു നിന്നെ സമീപിക്കുകയില്ല.
15. നാശമൊന്നും നിന്റെ കുടാരത്തെ സമീപിക്കയില്ല.
16. എന്തൊക്കെ നിന്റെ എല്ലാവഴികളിലും നിന്നെക്കാകുന്നതിനായി അവൻ തന്റെ മലാകാമാരേക് നിന്നെ സംബന്ധിച്ച ക്ലീക്കും:
17. നിന്റെ കാല് തട്ടാതിരിക്കാൻ
അവൻ എങ്ങളുടെ കൈകളിൽ നിന്നെ വഹിക്കും.
18. വരയൻ പാസിനെയും മുർഖവനെയും നീ ചവിട്ടും.
19. സിംഹത്തയും പെരുവാന്തിനെയും നീ ചവിട്ടിമെതിക്കും.
20. അയാൾ എന്നോടു പ്രാർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ട് താൻ അയാളെ രക്ഷച്ചു ശക്തനാക്കും.
21. എന്റെ നാമം അയാൾ അറിഞ്ഞതുകൊണ്ട്, അയാൾ എന്ന വിളിക്കും; താൻ അയാൾക്ക് ഉത്തരം നൽകും.
22. കഷ്ടതയുടെ കാലത്ത് താൻ അയാളോടൊപ്പുമുണ്ടാകും;
23. താൻ അയാളെ ശക്തനാക്കി ബഹുമാനിക്കും.
24. ദീർഘനാൾ താൻ അയാളും സംതൃപ്തിനാകും.
25. എന്റെ രക്ഷ അയാൾക്കു കാണിച്ചിട്ടുകൊടുക്കും.

സംക്ലിർത്തനം 92

- കർത്താവിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ഉത്തമമാകുന്നു. അതുനുതാ, നിന്റെ നാമത്തെ പാടിസ്ഥിക്കത്തുന്നതും.
2. പ്രഭാതത്തിൽ നിന്റെ നമ്മു.
 3. രാത്രിയിൽ നിന്റെ വിശ്വസ്തയും വിളംബരം ചെയ്യുന്നത് ഉത്തമമാകുന്നു.
 4. നാമും ദശത്രന്തിയുള്ള വീണവായിക്കും; നാമും കിന്നരവും വായിക്കും.
 5. കർത്താവേ, നിന്റെ പ്രവൃത്തിയാൽ നീ എന്ന സന്തോഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

- നിന്റെ കൈവേലയാൽ ഞാൻ സ്വീതിക്കപ്പെടും.
 5. കർത്താവേ നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എത്ര മഹത്വമോ
 യാഥാണ്!
- നിന്റെ ചിന്തകൾ അത്യധായാം!
 6. ഭോഷനായ മനുഷ്യൻ ഇൽ അറിയുന്നില്ല;
 മുഖം ഇൽ മനസ്സിലാക്കയുമില്ല.
 7. ആക്രമികൾ പുല്ലുപോലെ മുള്ളയക്കുകയും;
 അുശ്ചിത പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെല്ലാം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപി
 കയും ചെയ്യുന്നത്
 നിത്യമായി നാശമടയാൻ തന്നെ.
8. നീക്കാക്കട്ട, കർത്താവേ, എന്നും മഹത്മുള്ളവനാണ്.
 9. എന്തൊന്നാൽ കർത്താവേ, നിന്റെ ശത്രുക്കൾ
 നശിക്കും.
- അവർവ്വുത്തരെല്ലാം ചിതറിക്കപ്പെടും.
 10. എന്റെ കൊന്ദ കാണാമുഖാജ്ഞനിന്റെതുപോലെ നീ ഉയർ
 അനിയിരിക്കുന്നു.
 സുഗന്ധവെല്ലംകാണ്ട നീ ഏനെന്ന അഭിശേഷപിച്ചു.
 11. എന്റെ നയനങ്ങൾ എന്റെ ശത്രുക്കളെ ദർശിച്ചു
 എന്റെ ചെവികൾ എന്നിക്കെതിരായി നില്ക്കുന്ന ആശ
 ഡാര കേൾക്കും.
12. നീതിമാൻ പന്തോലെ തളിർക്കും.
 13. കർത്താവിന്റെ ഭേദത്തില്ലോ.
 നമ്മുടെ ഭദ്രവത്തിന്റെ മുറ്റത്തു, നട്ടിരിക്കുന്ന
 ലെവന്നാനിലെ അർസ്മരങ്ങൾപോലെ പൂജിക്കും.
 14. അവ വിണ്ണും തളിർക്കുകയും മരിഞ്ഞുകൂട്ടത്തിൽ
 പ്രോല്പും വളരുകയും ചെയ്യുന്നു.
 അവ വണ്ണും വയ്ക്കുകയും സുഗന്ധികളാക്കുകയും
 ചെയ്യും.
15. കർത്താവ് പരമാർത്ഥതയുള്ളവനും, ശക്തന്നുമാണെ
 ന് അവർ കാണിക്കും.
 അവനിൽ ആശയയില്ല.

സംക്ഷീർത്തനം 93

- കർത്താവു ഭരണം നടത്തുന്നു;
 അവൻ പ്രതാപമണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
 കർത്താവു ശക്തിയിൽപ്പെട്ട പ്രബലപ്പെട്ടു.
 അവൻ പ്രപഞ്ചത്തെ ഹാപ്പിച്ച നിരുത്തി. അത് ഇളക്ക
 കയില്ല.
2. നിന്റെ സിംഹാസനം മുൻകൂട്ടി സമ്മൂഹയിരിക്കുന്നു.
 അനാദിമുതലുള്ളവനാണെല്ലാ നീ.
3. കർത്താവേ, നാഡികൾ ഉയർന്നു.
 അരുവികൾ ആരബം ഉയർത്തി,
 നദികൾ പരിശുദ്ധമായി ഒഴുകുന്നു.
4. എറിയ വെള്ളത്തിന്റെ ആരവത്തേക്കാൾ,
 കടലിലെ തിരഞ്ഞെടുകൾ ശക്തിയുള്ളവയാകുന്നു.
 കർത്താവു ഉന്നതങ്ങളിൽ മഹത്മുള്ളവനാകുന്നു.
5. നിന്റെ അനുശാസനങ്ങൾ എത്രയോ വിശ്വസനിയ
 ങ്ങൾ!
- കർത്താവേ പരിശുദ്ധി നിന്റെ ഭേദത്തിന് എന്നേയ
 ക്കും ഉചിതമാകുന്നു.

സംക്ഷീർത്തനം 94

- പ്രതികാരംചെയ്യുന്ന ഭദ്രവമായ കർത്താവേ,
 പ്രതികാരംചെയ്യുന്ന ഭദ്രവമേ, നീ പ്രത്യേകപ്പെട്ടണമേ.
 2. ഭൂമിയുടെ വിധികർത്താവേ, എഴുന്നേഞ്ഞണണമേ,
 അഹാരാരികൾക്കു തക ശിക്ഷ കൊടുക്കണമേ!
3. കർത്താവേ ആശയാർ! എത്രനാൾ
 എത്രകാലത്തെത്തുകൾ ആശയാർ അഹാരാരിക്കും?
 4. അവർ തിര സംസാരിക്കുന്നു.
 അകുത്യങ്ങളെല്ലാം അവർ സംസാരവിഷയമാക്കുന്നു.
 5. കർത്താവേ, നിന്റെ ജനത്തെ അവർ അടിച്ചുമർത്തി,
 നിന്റെ അവകാശം പിടിച്ചേടുത്തു.
6. വിധവകളെയും പരദേശികളെയും അവർ കൊന്നു,
 അനാധിര നശിപ്പിച്ചു.
7. എനിട്ട് കർത്താവ് കാണുന്നില്ലെന്നും,
 യാക്കോബിന്റെ ഭദ്രവം ശഹിക്കുന്നില്ലെന്നും, അവർ
 പറയുന്നു.
8. ജനത്തിലെ ബുദ്ധിഗ്രൂപ്പേ ശഹിക്കു
 ഭോഷയാരേ, എത്രനാളുള്ളതെത്തുകൾ നീങ്ങൾ ശഹിക്കാ
 തിരിക്കും?
9. കാതു തന്നവൻ കേൾക്കുന്നില്ലെന്നോ?
 കള്ളു സ്വാശിച്ചവൻ ശഹിക്കുന്നില്ലെന്നോ?
10. ജനതകർക്കും പ്രഭേദയാം നൽകുന്നവൻ, ശസ്ത്രികൾ
 യില്ലെന്നോ?
 മനുഷ്യരെ പറിപ്പിക്കുന്നവൻ അറിയുകയില്ലെന്നോ?
11. മനുഷ്യൻ്റെ വിചാരണാൾ കർത്താവർിയുന്നു.
 അവർ പുകപോലെയാണ്.
12. കർത്താവേ നീ ശിക്ഷണം നൽകുകയും,
 നിന്റെ പ്രമാണത്തെ പറിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനു
 ഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ.
13. ആശയക്കുവേണ്ടി കൂഴിതോണ്ടുവോളും,
 അവരെ അനർത്ഥമിന്നാജീവിക്കിനിന് നീ വിമുക്തരാ
 കും.
14. കാരണം, കർത്താവ് തന്റെ ജനത്തെ കൈവിളിക
 യില്ല;
 അവൻ തന്റെ അവകാശത്തെ ഉപേക്ഷിക്കയുമില്ല.
15. നീതിമാൻ്റെ പിന്നാലെ സ്വാധിവി തിരിയുന്നു;
 അയാളുടെ പിന്നാലെ പ്രാദയപരമാർത്ഥതയുള്ളതുവരും.
16. എന്നേംകാരം ആശയക്കെതിരായി ആരുനില്ക്കും?
 ആശയത്തെക്കെതിരായി എന്നിക്കുവേണ്ടി നിലകൊ
 ളണം ആരുണ്ടുണ്ടോ?
17. കർത്താവ് എന്നിക്കു തുണ്ണയായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ,
 പെട്ടെന്ന് എന്നിക്കു നിർഭാഗ്യത്തിൽ വസിക്കേണ്ടിവ
 രുമായിരുന്നു.
18. ‘എന്റെ കാലു വഴുതി’ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു;
 എന്നാൽ കർത്താവേ, നിന്റെ കൂപ എന്ന താങ്ങി.
19. എന്റെ പുഡയത്തിലെ ആശയിക്കുത്തിൽ
 നിന്റെ സംശയങ്ങൾ എന്റെ ആര്ഥാവിനെ രക്ഷിച്ചു.
20. നിന്റെ പ്രഭാണത്തിനെതിരെ ആശയത രൂപപ്പെടുത്തിയ
 ആശയരുടെ സിംഹാസനം നിന്നോടു സവ്യംചെയ്യു
 നാതിന് അനുവദിക്കരുതേ.

21. നീതിമണ്ഡ് ആത്മാവിനെ വലയിട്ടുപിടിക്കാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നു.
നിഷ്കളേങ്കണ്ണ് രക്തത്തെ അവർ കുറ്റംവിധിക്കുന്നു.
22. കർത്താവ് എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.
ബലവാനായ ദൈവം എൻ്റെ സഹായി.
23. അവരുടെ ദുഷ്ട അവരുടെമേൽത്തനെ നീ തിരിക്കണമെ;
അവരുടെ തിരുയിൽ അവരെ നിസ്ത്രേശ്വരാക്കണമെ;
ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ അവരെ നിസ്ത്രേശ്വരാക്കണമെ.

സക്കീർത്തനം 95

- വരുവിൻ നമുക്കു കർത്താവിനെ സ്മൃതിക്കാം.
രക്ഷകനായ ദൈവത്തിന് ശാന്മാലപിക്കാം.
2. കൃതജ്ഞത്താഗീതങ്ങളോടെ നമുക്ക് അവരെ സന്നിധിയിൽ ചേരാം.
സക്കീർത്തനങ്ങളാൽ പാടിപ്പുകഴ്ത്താം.
3. കർത്താവാണല്ലോ മഹോന്ത ദൈവം !
എല്ലാ ദേവന്മാരേക്കാളും വലിയ രാജാവ്.
4. ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളും.
പർവതശ്വംഗങ്ങളും അവരെ അധിനത്യിലാകുന്നു.
5. സമുദ്രം അവന്നേതാകുന്നു; അവൻ അതിനെ സൗഖ്യം.
കരയും അവരെ കൈകൾ തന്നെ രൂപപ്പെടുത്തി.
6. വരുവിൻ നമുക്ക് അവനെ കുന്നിട്ട് ആരാധിക്കാം;
നമുഖം സൃഷ്ടിച്ച കർത്താവിനെ വാഴ്ത്താം.
7. അവൻ തന്നെയാണല്ലോ നമ്മുടെ ദൈവം,
നാം അവരെ ജനവും മേച്ചിൽ സമലത്തെ ആട്ടുകളുംകുന്നു.
8. ഇന്നു നിങ്ങൾ അവരെ സരം ശവിക്കുമെങ്കിൽ;
പിറുപിറുപ്പുകാരെപ്പോലെയും,
മരുപ്പരേശത്തെ പരിക്ഷണഭിന്നപോലെയും,
നിങ്ങളുടെ ഹ്രദയം കരിനമാക്കരുത്.
9. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്നാർ എന്നെ പരിക്ഷിച്ചു.
നാല്പത്തു സംവസ്തം എൻ്റെ പ്രവൃത്തികളെ
അവൻ പരിക്ഷിച്ചറിഞ്ഞു.
10. എനിക്ക് ആ തലമുറയോടു നീറുമ്പായി;
വഴി പിശയ്ക്കുന്ന ഹ്രദയമുള്ള ജനമാണ് അവൻ എന്നും
എൻ്റെ വഴികൾ അവൻ അറിഞ്ഞില്ലെന്നും എന്നും
പറഞ്ഞു.
11. എൻ്റെ കോപത്തിൽ എന്നെ സത്യം ചെയ്യു പറഞ്ഞ
തുപോലെ
അവൻ എൻ്റെ ആശാസനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല.

സക്കീർത്തനം 96

- കർത്താവിന് ഒരു നവ്യഗിതം പാടുവിൻ
അവിലും ഉപനമേ, കർത്താവിനു ശാന്മാലപിക്കുവിൻ.
2. കർത്താവിനു സ്നേഹം ചെയ്യ; അവരെ നാമത്തെ
വാഴ്ത്തുവിൻ
അനുഭിനും അവരെ രക്ഷ ഉദ്ദോലാപിക്കുവിൻ!

3. അവരെ മഹത്യം വിജാതീയർക്കിടയിൽ പ്രസിദ്ധമാക്കുവിൻ,
എല്ലാ ജനപദങ്ങൾക്കിടയിലും അവരെ പ്രവൃത്തി കളും.
4. എന്നെന്നൊൽ കർത്താവു വലിയവനാകുന്നു;
അതുനാം സ്മൃത്യർഹമാണും.
5. വിജാതീയരുടെ ദേവന്മാരെല്ലാം വ്യർത്ഥമാണ്.
കർത്താവാക്കട്ട ആക്കാശത്തെ നിർമ്മിച്ചു.
6. മഹത്യവും പ്രതാപവും അവരെ സന്നിധിയിലുണ്ട്;
ശക്തിയും സ്മൃതിയും അവരെ വിശുദ്ധസമലത്.
7. വിജാതീയരുടെ വംശങ്ങളേ,
സ്മൃതിയും ബഹുമാനവും കർത്താവിനു നൽകുവിൻ.
8. കർത്താവിന്റെ നാമത്തിന് ബഹുമാനം നൽകുവിൻ;
കാഴ്ചകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ മുറ്റത്തെയ്ക്ക്
പ്രവേശിപ്പിൻ.
9. കർത്താവിനെ അവരെ വിശുദ്ധജാണത്തിൽ ആരാധിപ്പിൻ;
നിവില ഭൂവനവും അവരെ മുന്പിൽ വിരക്കാളും.
10. കർത്താവ് ഭരണം നടത്തുന്നു എന്നും,
ഇളക്കാത്തവിധം ലോകത്തെ അവൻ ഉപാപ്തി എന്നും.
ജനതകർക്കിടയിൽ പറയു.
അവൻ ജനതകളെ ന്യായപൂർവ്വം വിധിക്കും.
11. ആക്കാശം സന്തോഷിക്കയും ഭൂമി ആനന്ദിക്കയും ചെയ്തു.
സമുദ്രം അതിന്റെ നിറവിൽ ആഹ്ലാദിക്കട്ട.
12. വയലുകളും അവയിലുള്ളവയവിലവും പുഷ്ടി ധാപിക്കട്ട.
- അപോൾ വനത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം
13. ലോകത്തെ വിധിക്കാൻ വരുന്ന കർത്താവിന്റെ
മുന്പിൽ സ്മൃതി പഠാം.
അവൻ പ്രപഞ്ചത്തെ നിതിയോടെ വിധിക്കും;
ജനതകളെ വിശസ്തതയോടും.

സക്കീർത്തനം 97

- കർത്താവു ഭരണം നടത്തുന്ന, ഭൂമി ആനന്ദിക്കട്ട;
അനേകം ദീപസമുഹങ്ങൾ സന്തോഷിക്കട്ട.
2. അവനു ചുറ്റും മേഘങ്ങളും, മേഘപടലങ്ങളും;
പരിശുദ്ധതയിലും നിതിയിലും അവരെ സംപരാസനം
സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
3. അവരെ മുന്പാകെ അണി ജാലിക്കും;
അവരെ ശത്രുക്കളെ അതു ദഹിപ്പിക്കും.
4. അവരെ മിന്തപ്പീണരുകൾ ലോകത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു;
ഭൂമി (അതു) കണ്ണ വിരച്ചു.
5. അവിലും ലോകത്തിന്റെയും നാമനായ കർത്താവിന്റെ
സന്നിധിയിൽ;
പർമ്മതങ്ങൾ മെഴുകുപോലെ ഉരുക്കി.
6. ആക്കാശം അവരെ പരിശുദ്ധത ഉട്ടാലോപിച്ചു;
സർവ്വ ജനതകളും അവരെ മഹതം കണക്കും.

7. വിശ്വാസഭേദ നിർമ്മിക്കയും, ബിംബങ്ങളിൽ ഉണ്ട്.
കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നവരല്ലോ. ലഹളിക്കരെ.
അവൻ സർവ്വഹാലകാധാര, അവനെ ആരാധിപ്പിക്കി.
8. കർത്താവേ നിന്റെ സ്നായവിധികൾ കേട്ട സൗഹി
യോന് സന്നോഷിക്കുന്നു.
യുദ്ധങ്ങൾ പുത്രിയാർ ആന്തിക്കുന്നു.
9. കാരണം, സർവ്വഭൂമിക്കുമുപരി അത്യുന്നതനായ കൾ
ഞ്ഞാവ് നീഡാകുന്നു;
സർവ്വ ദേവജാരക്കാളും. നീ മഹതാം പ്രാപിച്ചിരി
ക്കുന്നു.
10. കർത്താവിന്റെ സ്നേഹിതരെ തിരു വെറുക്കുന്നു,
തന്റെ വിശ്വാദങ്ങൾ ആര്ഥാക്കുന്നു അവൻ പരിപാലി
ക്കുന്നു.
ദുഷ്ടരുടെ കരുതിനിന്ന് അവൻ അവരെ രക്ഷിക്കും.
11. നീതിമാനാർക്ക് പ്രകാശം ഉദിച്ചു;
ഹൃദയപരമാർത്ഥതയുള്ളവർക്കു സന്നോഷവും.
12. നീതിമാനാരെ നിങ്ങൾ കർത്താവിൽ സന്നോഷിക്കു
വിൻ,
അവൻ പരിശുദ്ധിയുടെ ഓർമ്മയ്ക്കു സ്നേഹത്രമർപ്പി
ക്കുവിൻ.

സക്കിർത്തനം 98

- കർത്താവിന് ഒരു നവുകീർത്തനം. പഠുവിൻ;
കാരണം അവൻ അതഭൂതം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.
അവൻ പലംകൈയും വിശ്വാദ ഭൂമിയും(ഇസായേ
ലിന) രക്ഷിച്ചു.
2. കർത്താവു തന്റെ രക്ഷ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു;
വിജയത്തിനുടെ മുന്പിൽ അവൻ തന്റെ നീതി വെളിപ്പേ
ടുത്തി.
 3. ഇസായേൽ ഭവനത്താട്ടുള്ള തന്റെ കൂപയും.
വിശ്വാദയും അവൻ ഓർത്തു.
 4. നമ്മുടെ ദൈവാലയം അതിരുകളും. ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു.
 5. അവലി ഭൂവനമേ കർത്താവിനെ സ്ഫൂരിക്കുവിൻ;
 6. ആഹർജ്ഞാദിച്ചു മാടി സൂതിക്കുവിൻ.
 7. കിന്നരങ്ങളാലും. സംഗ്രഹിത നാദങ്ങളാലും.
കർത്താവിനു ശാന്തം പഠുവിൻ.
 8. കൊന്ദുകളുടെ നാദത്താലും.
രജാവായ കർത്താവിന്റെ മുന്മാകെ സൂതി പഠുവിൻ.
 9. സമുദ്രം അതിന്റെ നിറവിൽ ഇളക്കും.
ലോകവും അതിലെ നിവാസികളും. (ഇളക്കും).
 10. നദികൾ നീംച്ചു കരണ്ണലഘം മഴക്കും.
 11. ഭൂമിയെ വിധിക്കാൻ വരുന്ന കർത്താവിന്റെ സന്നിധി
യിൽ
മലകൾ സ്നേഹം. ആലപിക്കും,
അവൻ ലോകത്തെ നീതിയോടെ വിധിക്കും,
ജനതകളെ സ്നായയുക്കത്തായും.

സക്കിർത്തനം 99

- കർത്താവു രജാവായി മാഴുന്നു; ജനതകൾ വിഹിക്കാ
ളിട്ട!

- അവൻ ഭക്തവേദാരുടെമേൽ സിംഹാസനാരുധനയി
രിക്കുന്നു;
ഭൂമി പ്രക്കാശം. കൊള്ളെട്ട്!
സൈഹിയോനിൽ കർത്താവു വലിയുവൻ;
സർവ്വ ജനതകളുടെയും.മേൽ അവൻ ഉന്നതൻ!
നിന്റെ ശ്രാഷ്ടാവും. നീതിജനകവുമായ നാമത്തെ
അവൻ പൂക്കശ്ശത്തെട്ട്!
2. സൈഹിയോനിൽ കർത്താവു വലിയുവൻ;
സർവ്വ ജനതകളുടെയും.മേൽ അവൻ ഉന്നതൻ!
 3. നിന്റെ ശ്രാഷ്ടാവും. നീതിജനകവുമായ നാമത്തെ
അവൻ പൂക്കശ്ശത്തെട്ട്!
 4. രജാവിന്റെ ശക്തി നീതിപിഡിയെ സ്നേഹിക്കുന്നു;
ബേരും. നീതിയും. നീ ക്രമപ്പെടുത്തി
യാക്കോബിൽ ധാർമ്മിക്കത സ്ഥാപിച്ചു.
 5. നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തു
വിൻ.
അവൻ പാദപീഠത്തെ വണങ്ങുവിൻ.
അവൻ പരിശുദ്ധനാകുന്നു.
 6. മുശയും ആചാരയും അപർണ്ണാനും.
അവൻ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവരിൽ ശ്രദ്ധ
യേല്ലും. (പരിശുദ്ധരകുന്നു)
അവൻ കർത്താവിനോട് നിലപിളിച്ചു;
അവൻ അവർക്ക് ഉത്തരമരുളി.
 7. മേലസ്ത്രം തെത്തിലുടെ അവൻ അവരേടു സംസാരിച്ചു;
അവൻ അവൻ നാമക്കു സ്ഥാപിച്ചു
കൊടുത്ത ഉടനെടിയെല്ലാം ഹാലിച്ചു.
 8. എങ്ങും ദൈവമായ കർത്താവേ, നീ അവർക്കു
ഉത്തരം. നൽകി.
ദൈവമേ, നീ അവർക്കു പ്രതിഫലം. നൽകുന്നവനാ
കുന്നു.
അവരുടെ പ്രശ്നത്തിനുസരിച്ചു നീ അവൻകു ശതി
ഫലം. നൽകണമെ.
 9. നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുക;
അവൻ പരിശുദ്ധ പരിവർത്തനിൽ അവനെ ആരാധി
ക്കുക;
കാരണം, നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് പരിശുദ്ധ
നാകുന്നു.

സക്കിർത്തനം 100

- അവിലുഡുവനമേ, കർത്താവിനെ സൂതിക്കുക
2. സസന്നോഷം കർത്താവിനു ശൃംഗാര ചെയ്യുക
കീർത്തനാലാപത്രതാടെ അവൻ സന്നിധിയിൽപ്പ
വേശിക്കുക
3. നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് അവൻ തന്ന
യാകുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുക?
നാം അല്ല, അവനുശ്രീ നാശ്ശ സൃഷ്ടിചുത് .
നാം അവൻ ജനപ്പം, അവൻ ആലയിലെ അജങ്ങ
ലുംഞം.
4. സ്നേഹത്രമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ കവാദങ്ങളിൽ പ്ര
വേശിക്കുക
സൂതിയോടെ അവൻ അക്കണാത്തിൽ കടക്കുക.
അവനു സ്നേഹം. ചെങ്കു അവൻ നാമം വാഴ്ത്തുക.
കർത്താവു നല്ലവനാകുന്നു.
 5. അവൻ കൂപ് ഏനേക്കും ചെറു മാർക്കും
അവൻ വിശ്വസ്ത തലമുരകളോളം.

സക്കിർത്തനം 101

- കൃപയെയും സ്വായവിധിയെയും ഞാൻ പട്ടിപ്പുക
ചത്രും.
2. നിന്റെ വഴിയിൽ കളുകരഹിതനായി ഞാൻ നടക്കും,
ഓ, എപ്പോഴാണു നി എന്നിലേക്കു വരുക?
നിഷ്കപ്പെട്ടയേം എന്റെ പെന്തതിൽ ഞാൻ
പൂശപരിച്ചു.
 3. എന്റെ കണ്ണമുന്നബാകെ ഞാൻ മുഷ്ക്കാരുതെ സുക്ഷി
ചുവച്ചില്ല.
മുഷ്ക്കുതും പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെ ഞാൻ ദേശിച്ചു.
അയാൾ എന്നോടു പറ്റിച്ചേരുന്നുമില്ല.
 4. മുഖം പദ്ധതം എന്നിൽനിന്നു മരിപ്പോയി.
തിരു ഞാൻ അരിഞ്ഞില്ല.
 5. തന്റെ സ്നേഹിതനെതിരായി പറസ്യതതിൽ
എഷ്ണി പായുന്നവനെ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചിരുന്നു.
കണ്ണുകളിൽ ഡംഭും പദ്ധതതിൽ അഹാകാരവും
ഉള്ളവനോടുകൂടെ ഞാൻ കൈച്ചിപ്പിരുന്നില്ല.
 6. ഭൂമിയിലെ വിശ്വസ്തർ എന്നോടുകൂടെ വസിക്കേണ്ട
തിന്
എൻ്റെ കണ്ണുകൾ അവരുടെമേൽ.
കുറമ്മു മാർഗ്ഗതതിൽ പൂശപരിക്കുന്നവൻ
എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യും.
 7. വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ
എന്റെ പെന്തതിൽ വസിക്കയില്ല.
അസത്യഭാഷണം.
എന്റെ കണ്ണമുന്നബിൽ നില്ക്കയില്ല.
 8. പ്രഭതതതിൽ ഭൂമിയിലെ മുഖ്യരായയും ഞാൻ നില്ക്കുന്നു;
കർത്താവിന്റെ നഗരത്തിൽനിന്ന്
സർവ ദുർബൃതതരായും ഞാൻ നശിപ്പിക്കും;

സക്കിർത്തനം 102

- കർത്താവേ എന്റെ പ്രാർത്ഥന കൈക്കണ്ണമേ;
എന്റെ നിലവിലി നിന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തട;
2. എന്റെ കഷ്ടയുടെ ദിനത്തിൽ
എന്നിൽനിന്ന് നിന്റെ മുവം തിരിച്ചുകളയരുതെ;
ഞാൻ നിന്നൊ വിളിക്കുന്ന നാളിൽ, ചെവി എന്നിലേ
യക്കു ചായിച്ച്
വേഗം എന്നിക്കു ഉത്തരമരുളുന്നമേ.
 3. കാരണം, എന്റെ ദിനങ്ങൾ പൂക്കപ്പോലെ കഴിഞ്ഞ
പോയി;
എന്റെ അസംഖ്യകൾ വെള്ളീക്കപ്പോലെ വെള്ളത്തു.
 4. അപ്പും കൈക്കുവാൻ ഞാൻ മന്നുപോയയതുകൊണ്ട്,
എന്റെ പദ്ധതം മാടി പൂശ്യപോലെ ഉന്നാണി.
 5. എന്റെ നെടുവിപ്പിന്റെ ശബ്ദം-മുലം,
എന്റെ മംസം എന്റെ അസ്ഥികളോട് ട്രിച്ചേരുന്നു.
 6. മരുളുമിയിലെ ഞാറപ്പുകൾക്കു ഞാൻ സദ്യശനായി,
ഞാൻ വിജനപ്രദേശത്തെ മുഞ്ഞായപ്പോലെ ആയി

7. പുരമുകളിൽ പറന്നിരിക്കുന്ന കുറിക്കിലിനെപ്പോലെ
ഞാൻ ശ്രമിച്ച് ആകാകിയായി.
8. ദിവസം മുഖവൻ എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നെന്ന നിന്തിച്ചു.
എന്നെന്ന സ്ത്രീക്കുന്നവർ എന്നിക്കെതിരായി സന്തു ചെ
യ്യു.
9. തിണ്ടുലം ഞാൻ ചാരമാണ് അപുമെന്നപോലെ കേൾ
കുന്നത്. എന്റെ പാനീയത്തിൽ ഞാൻ കണ്ണുനിർ കലർത്തി.
10. ഇതിന്നു കാരണം നിന്റെ ക്രോഹം അകാധികമായും തന്നെ
നി എന്നെന്ന ഉയർത്തുകയും മരിച്ചിട്ടുകയും ചെയ്യുണ്ടോ.
11. എന്റെ ദിനങ്ങൾ നിശ്ചല്യപോലെ മണ്ണതുപോയി.
ഞാൻ പൂശ്യപോലെ ഉണ്ണഞ്ഞിപ്പോയി.
12. കർത്താവേ, നീയോ നിത്യമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു;
നിന്റെ സുരണ സർവ തലമുറകളോളം ഉണ്ടായിരിക്കും.
13. നി എഴുന്നേറ്റ് സെഹിയോനോട് കരുണ കാണിക്കുമെ;
അതിനോടു കൃപ ചെയ്യേണ്ട കാലം ആസന്നമായി.
14. നിന്റെ അസർക്ക് അതിന്റെ കല്ലുകൾ പിയപ്പെട്ടവയു
ണ്.
അതിന്റെ പൂഴിയെ അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നു.
15. കർത്താവേ വിജാതികൾ നിന്റെ നാമത്തെ യെപ്പെട്ടും;
ഭൂമിയിലെ സർവ രജാക്കരണയും നിന്റെ മഹത്വത്തെ
യും.
16. കാരണം, കർത്താവു സെഹിയോന പട്ടഞ്ഞു
രിഞ്ഞു.
17. അവൻ തന്റെ മഹത്വത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനാകും.
18. അവൻ ദരിദ്രരുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ചായുന്നു,
അവരുടെ ധാന അവൻ തിരസ്കരിക്കുന്നില്ല.
19. ഒന്നിയുടെ ഏരക്കങ്ങൾ കേൾക്കാൻ,
20. മക്കളെ മരണത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കാൻ
അവൻ തന്റെ ഉന്നതമായ വിശ്വജനമലത്തു നിന്നു
നോക്കി;
21. ഇനതകളും രാജ്യങ്ങളും കർത്താവിനെ സേവിക്കാൻ
സമ്മാളിക്കുന്നേം
22. സെഹിയോനിൽ കർത്താവിന്റെ നാമം ഉദ്ദോഷിക്കു
പ്പെട്ടു.
23. ഓരോത്തു അവരുടെ സ്നേഹിയും.
24. അവൻ ഭൂമിയിൽ എന്റെ ശക്തിയെ താഴ്ത്തി.
എന്റെ ദിനങ്ങളുടെ പ്രാസ്തരയെ അവൻ എന്നെന്ന
അരിയിച്ചു.
25. എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ നി എന്നെ എടു
ത്തു കളയരുതെ;
നിന്റെ വഞ്ചരജാൾ തലമുറ തലമുറയെലും ആകുന്നു
വല്ലോ.
26. ആദിയിൽ നി ഭൂമിയെ സ്ഥാപിച്ചു.
27. ആകാശം നിന്റെ കൈവേലയാകുന്നു.

26. അവ കടന്നുപോകുന്നു, നീയോ നിലനില്ക്കുന്നു.
അവയെല്ലാം വസ്തും പോലെ പഴകിപ്പോകും,
ഉള്ളപ്പിനു തുല്യം അവ മറ്റപ്പെടുന്നു. കുറച്ച് ദിവസം
27. എങ്കിലും നീയാക്കട്ട നീ ആയിരിക്കുന്നപോലെ തന്നെ
നീന്തേ വശസ്രദ്ധിക്കൽ അരുതിയില്ല.
28. നീന്തേ അസരുടെ മകൾ ഭൂമിയിൽ വസിക്കും;
അവരുടെ സന്തതി നീന്തേ സന്നിധിയിൽ നിലനി
ല്ക്കും.

സക്കിർത്തനം 103

- എൻ്റേ ആത്മാവേ, കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുക;
എൻ്റേ സകല അസ്ഥിക്കേ, അവൻ്റേ പരിശുദ്ധനാ
മാരാത്തുക! അവൻ്റേ പരിശുദ്ധനാമാരാത്തുക!
2. എൻ്റേ ആത്മാവേ, കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുക
അവൻ്റേ അനഞ്ചെളാന്നും പിസ്തിക്കരുത്.
3. അവൻ നീന്തേ അപരാധമെല്ലാം പൊറുക്കുന്നു
അവൻ നീന്തേ രൈഗണഞ്ചെളില്ലാം സ്വാധീനക്കുന്നു.
4. അവൻ നാശത്തിൽനിന്നു നിന്നെ രക്ഷിക്കുന്നു.
അവൻ കൃപക്കാണ്ടും കരുണാക്കാണ്ടും നിന്നെ തു
ജുന്നു.
5. അവൻ സർവ്വിവാദങ്ങളാൽ നീന്തേ ശരിരത്തെ തുപ്പി
പ്പെടുത്തുന്നു.
- തയുലം കഴുകുന്ന തുല്യം നീന്തേ യഹുവാൻ നവീകരി
സി. അമരാവതി പാഠം കുന്നു.
6. ഏല്ലാ പിഡിതങ്കും കർത്താവ് നീതിയും നൂദ്ദും
നടത്തുന്നു.
7. അവൻ തന്റേ വഴിക്കെല്ല മുശ്രയക്കും,
തന്റേ പ്രവൃത്തിക്കെല്ല ഖണ്ഡായേൽക്കണ്ണക്കും കാണി
ച്ച കൊടുത്തു.
8. കർത്താവ് കരുണാമയന്നും, കൃപാലൂദ്ധമക്കും;
ക്ഷമാശീലന്നും, സൗഹ്യസ്വന്നന്നും അവൻ.
9. എപ്പോഴും അവൻ കോപിക്കുന്നില്ല.
തന്റേ ഫോധം നിത്യം നിലനിറുത്തുന്നുംില്ല.
10. അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കെന്നുസരിച്ചുള്ള നമ്മുടു
ക്കും പ്രവർത്തിച്ചു, പ്രവർത്തിച്ചു
നമ്മുടെ ദുഷ്ടത്തെന്നുസ്വത്തായി പകരം പിടിയുമില്ല.
11. കാരണം, ആകാശം മുകിയിക്കിനിന് ഉയർന്നിരിക്കുന്ന
തുപോലെ
കർത്താവിന്റേ കൃപ, തന്നെ യേപ്പെടുന്നപരുടെമേൽ
പ്രബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
12. കിഴക്ക് പടിഞ്ഞാറിൽനിന്ന് അകന്നിരിക്കുന്നതു
പോലെ
നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങളെ അവൻ നമ്മിൽനിന്ന് അകറി
യിരിക്കുന്നു.
13. പിതാവു തന്റേ മക്കളോടു കരുണാ കാണിക്കുന്നതു
മുഴുവന്നും അപൂർവ്വമാണെന്ന് പോലെ
കർത്താവു തന്നെ യേപ്പെടുന്നപരേയു കരുണാകാണി
കുന്നു.
14. നാം മനയപ്പെട്ടത് എന്തുകാണാണെന്ന് അവൻ
ആയിരുന്നു.
നാം പുഴിയണ്ണന് അവൻ ഓർമ്മയുണ്ട്.

15. മനുഷ്യൻ്റെ ദിനങ്ങൾ പുല്ലിനോടു തുല്യമാകുന്നു.
പുൽചെടിപോലെ അതു മുളച്ചുയരുന്നു.
16. അതിനേൽക്കു കാറ്റിക്കുന്നേഡി അതില്ലാതാകുന്നു
അതിന്റെ സ്ഥാനവും അറിയപ്പെടുന്നില്ല.
17. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ കൃപ, തന്നെ യേപ്പെടുന്നപ
രുടെമേൽ
അനാശി മുതൽക്കു എന്നെന്നും ഉണ്ടായിരിക്കും,
അവൻ്റേ നീതി അവരുടെ മകളുടെ മകളുടെമേലും.
18. അവൻ്റേ ഉടൻവി പാലിച്ച് അവൻ്റേ പ്രമാണങ്ങളെ
യോർത്തി
അവ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരുടെമേലും.
19. കർത്താവ് ആകാശത്തിൽ തന്റേ സിംഹസനം സ്ഥാ
പിച്ചിക്കുന്നു.
അവൻ്റേ രജതം, എല്ലാറ്റിനേലും അധികാരമുള്ള
താണ്.
20. കർത്താവിന്റേ ശക്തരയ മാലാകാമരേ, അവൻ്റേ
പ്രമാണങ്ങൾ പാലിക്കുന്നവരേ,
കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുവിൻ.
21. അവൻ്റേ ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷകരേ,
അവൻ്റേ സർവ സെസന്നങ്ങളേ, കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുവിൻ!
22. അവൻ്റേ അധികാരം, ഭൂമിയിലെല്ലാം
ആക്രയാൽ അവിലു സൂഷ്ടിക്കേ
കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുവിൻ.
എൻ്റേ ആത്മാവേ, കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുക.

സക്കിർത്തനം 104

- എൻ്റേ ആത്മാവേ, കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുക
എൻ്റേ ദൈവമായ കർത്താവേ, നീ എറ്റും വലിയവനാ
കുന്നു.
1. നീ പ്രയേം മഹതാവും അണിത്തിരിക്കുന്നു.
2. ഒരു മേലക്കിയാലെന്നപോലെ പ്രകാശത്താൽ നീ
അതുവരെ, ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
തിരുപ്പിലോലെ ആകാശത്തെ നീ പിരിച്ചിരിക്കുന്നു.
3. അവൻ തന്റേ മാളികകളു ജലത്തിൽ നിർമ്മിച്ചു;
അവൻ മോഖാജ്ഞിൽ തന്റേ രമ്പത്തെ നയാപിച്ചു.
കാറ്റിന്റെ കുളിൽ അവൻ സവാരി ചെയ്യുന്നു.
4. അവൻ തന്റേ മാലാകാമരേ അരുപിയായും
തന്റേ ശുശ്രൂഷിക്കേ ജുലിക്കുന്ന തീയായും സുഷ്ഠി
ച്ച.
5. ഭൂമിയെ തരിക്കലും ഇളക്കിപ്പോകാതെവിയം,
അതിന്റേ അടിസ്ഥാനത്തിനേൽ അവൻ ഉറപ്പിച്ചു
നിന്നുതി.
6. വസ്തുംക്കാണ്ഡനപോലെ ആഴത്തെ അവൻ ആവ
ജലരാശി പർവതങ്ങൾക്കുപരി നിലക്കാണ്ടു.
7. നീന്തേ ശാസനയാൽ അവ ചാടുന്നു; ചാടുന്ന നീ
നീന്തേ ഇടിനാദാനാൽ അവ ശമിക്കുന്നു.
8. നീ അവയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ച സമലഭത് മലകൾ ഉയരു
കയും
താഴ്വരകൾ താഴുകയും ചെയ്യും. പ്രാഥമ്യം കൂടി.

9. അവ അതിക്രമിച്ച് ഭൂമിയെ മുടാതെ
നി അവയ്ക്ക് അതിർത്തി നിശ്വയിച്ചു.
10. നിരുവകളെ നി മലയിടുക്കുകളിൽ അയച്ചു;
അവ മലകൾക്കിടയില്ലെട സഖവിക്കുന്നു.
11. പന്ത്തിലെ എല്ലാ മുഗങ്ങളെയും അവ കുടിപ്പിക്കു
ന്നു.
അഹിക്കുന്ന കാടുകൾക്കു തൃപ്പിപ്പേടുകയും ചെ
യുന്നു.
12. അവയ്ക്കരിക്കെ ആകാശപ്പറവകൾ വസിക്കുന്നു.
മലകൾക്കിടയിൽനിന്ന് അവ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കു
ന്നു.
13. തന്റെ മജ്ജികയിൽനിന്ന് അവൻ മലകളെ നന്നയ്ക്കു
ന്നു.
നിന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലങ്ങളാൽ ഭൂമി സംതൃപ്പ
യാകും.
14. നാല്ക്കാലികൾക്കായി അവൻ പുല്ലു മുള്ളിക്കുന്നു.
മനുഷ്യരോ സേവനത്തിന് അവനായി ആഹാരമുല്ലാ
ദിപ്പിക്കാൻ ഭൂമിയിൽ
സസ്യങ്ങളെ വളർത്തുന്നു.
15. മനുഷ്യപ്രധാനയത്തെ സന്നോഷിപ്പിക്കാൻ വിഞ്ഞും,
മുഖം പ്രസന്നമാക്കുവാൻ തെലവും;
ശക്തി ഏകുവാൻ അപ്പുവും. നല്കുന്നു.
16. കർത്താവിന്റെ വ്യക്ഷങ്ങളും, താൻ നട
ലെവന്നാനിലെ അർധ്യമരങ്ങളും. തൃപ്പിപ്പേടും.
17. അവിടെ കുറിക്കിൽ കൂടുക്കെട്ടു.
കൊക്കിന്റെ കൂട്ട് ദേവദാരു വ്യക്ഷങ്ങളിൽ.
18. ഉയർന്ന മലകൾ കാട്ടാറുകൾക്കും
പാരകൾ മുള്ളേപന്നികൾക്കും. സങ്കേതം.
19. കാലങ്ങളുക്കാണിക്കാൻ അവൻ ചട്ടേന സൃഷ്ടിച്ചു.
സുരൂൻ അതിന്റെ അസൂമ്യകാലം അറിയുന്നു.
20. അവൻ ഇരുചുണാക്കുന്നു: അങ്ങേനെ ഒരീണാക്കുന്നു.
അതിൽ എല്ലാ വന്യമുഗങ്ങളും. സഖവിക്കുന്നു.
21. സിംഹങ്ങൾ ഇരയ്ക്കായി അലവുന്നു.
ദൈവത്തോടു തങ്ങളുടെ ആഹാരം ചോദിക്കുന്നു.
22. സുരോദയത്തിൽ അവ ശുഹകളിൽ ഓനിച്ചുകൂടി
വാസനമല്ലതു പതുങ്കിടക്കുന്നു.
23. മനുഷ്യൻ വേല ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടുന്നു;
അന്തിയോളം. അഭ്യാസത്തിനായും.
24. കർത്താവേ, ഏത്രയോ ഏറെയാണു നിന്റെ ചെയ്തി
കൾ!
ഇന്നാനന്നോടെ നി അവയെയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കു
ന്നു.
25. നിന്റെ സപ്പത്തുകൊണ്ട് ഭൂമി നിറന്തിരിക്കുന്നു.
കണകാലും, സമുദ്രം എത്ര വലുതും, പിശാലവും!
26. അതിലും ക്രപ്പലുകൾ സഖവിക്കുന്നു;
അവിടെ വിള്ളാകാൻ നി സൃഷ്ടിച്ച ലേവിയാത്തനും.
27. നി അവയ്ക്ക് യഥാകാലം ആഹാരം കൊടുക്കുന്ന
തന്നായി;
അവയെല്ലാം നിന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നു.

28. നി അവയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നോൾ അവ പോഷിപ്പിക്കു
പ്പെടുന്നു;
 29. നി മുഖം തിരിക്കുന്നോൾ അവ പരിശോഭിക്കുന്നു.
അവയുടെ ശംസം നി എടുത്തുകളിലുന്നോൾ അവ
ചൂക്കുന്നു;
 30. അവ പൊടിയിലേയ്ക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നു.
നിന്റെ അരുപിയെ അയയ്ക്കുന്നോൾ അവ സൃഷ്ടിക്കു
പ്പെടുന്നു;
 31. കർത്താവിനു മഹതം എന്നോയ്ക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുടെ
കർത്താവു തന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ സന്നോഷിക്കുടെ.
 32. അവൻ ഭൂമിയെ നോക്കുന്നോൾ അതു വിശ്വാസിക്കുന്നു;
അവൻ മലകളെ ശാന്തിക്കുന്നോൾ അവ പുകയുന്നു.
 33. എന്റെ ആയുഷ്ക്കാലമത്തെയും എന്ന കർത്താവിനെ
സുതിക്കും.
ഈന്നെ ഉള്ളകാലത്തെതാഴും എന്റെ ദൈവത്തെ എന്നെ
പാടി സുതിക്കും.
 34. എന്റെ സുതി അവനു പ്രിയംകരമാക്കുടെ;
ഈന്നെ കർത്താവിൽ ആനന്ദിക്കും;
പാപികൾ ഭൂമിവത്തുനിന്നു ഇല്ലാതാക്കുടെ!
ദുഷ്ടയാർ തിരോധാനം ചെയ്യുടെ.
എന്റെ ആത്മാവേ, കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുക.
- ## സങ്കീർത്തനം 105
- കർത്താവിനു സ്നേഹം അർപ്പിച്ച് അവൻ നാമം വി
ളിച്ച് അപേക്ഷിക്കുക;
ജനതകൾക്കിടയിൽ അവൻ പ്രവൃത്തികൾ അറിയി
ക്കുക;
2. അവനെ സുതിച്ച് അവനു കീർത്തനം പാടുവിൻ.
അവൻ ആത്മക്ക്യത്വങ്ങളും വിളിച്ചിരിക്കു
വിൻ.
 3. അവൻ പരിശുദ്ധ നാമത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുവിൻ.
കർത്താവിനെ തേടുനാവരുടെ ഹൃദയം ആനന്ദിക്കു.
 4. കർത്താവിനെ അനേകിച്ചു ശക്തരാകുക,
അവൻ മുഖം നിരന്തരം തേടുക!
 5. അവൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ആശ്വര്യകരമായ കാര്യങ്ങൾ,
അവൻ അത്മക്ക്യങ്ങളും അവൻ
പ്രഖ്യാപിച്ച വിധികളും സ്ഥാരിക്കുക,
 6. അവൻ ദാസനായ അഭ്യാഹത്തിന്റെ സന്തതിയേ,
അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരയ യാക്കോബിന്റെ
പുത്രരാഡേ,
 7. അവനാണു നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ്.
ഭൂമിയിലെല്ലാം അവൻ നൃത്യവിധികൾ.
 8. അവൻ തന്റെ ഉടനടി ഏകശാലവും,
താൻ കല്പിച്ച വാക്ക് സഹസ്രതുഷ്ഠാനരജങ്ങിലും
അനുസ്ഥരിക്കുന്നു.
 9. കാരണം, അഭ്യാഹത്തോട് താൻ ചെയ്ത ഉടനടിയും,
ഇസഹാക്കിനോടു ചെയ്ത വാദ്ധാനരജങ്ങളും.
 10. യാക്കോബിനോടുള്ള തന്റെ സാക്ഷ്യവും അവൻ
സ്ഥിരപ്പെടുത്തി.

11. അത് മുസായേലിനു നിന്തുമായ ഉടൻടടിയാക്കി അര വൻ അരുളിച്ചെടുത്തു. “നിന്നും അവകാശമായി എന്നർ കൂദാശയോഗം തയ്യാറുണ്ട്.”
12. നിങ്ങൾ എന്നും തനിൽ കുറവായിരുന്നപ്പോൾ, നിന്നും രഹിയിരുന്നപ്പോൾ, അവിടെ പ്രവാസികളായിരുന്നപ്പോൾ,
13. ഒരു ജാതിയെ വിട്ടു മറ്റാരു ജാതിയെല്ലെല്ലും. ഒരു രജുത്തുനിന്നു മറ്റാരു ജനത്തിന്റെ അടുത്തെത്ത കൂടിയായിരുന്നു. കുംഘം സംഖരിച്ചിരുന്നു.
14. ഏകില്ലും. അവരെ പീഡിപ്പിക്കാൻ ആരഞ്ഞു. അവൻ അനുപദിച്ചില്ല.
- അവർക്കുവേണ്ടി അവൻ രാജാക്കന്നാരെ ശാസിച്ചു, “എന്റെ അഭിഷീക്തരെ തൊട്ടുപോകരുത്. എന്റെ പ്രവാചകരെ നിങ്ങൾ ഉപദേശിക്കരുത്.
16. അവൻ അവരുടെ ദേശത്തു ക്ഷാമം വരുത്തി. അവരുടെ കോതന്യുക്കുപ്പിയെല്ലാം നശിപ്പിച്ചു.
17. ഒരു മനുഷ്യനു അവർക്കു മുന്നാലെ അവൻ അയച്ചു. അടിമത്തത്തിനു വില്ക്കിപ്പെട്ട ധ്രൂവേസ്ത്രിനേത്തനെന്നു.
18. അധാരുടെ കാല്യകൾ ചഞ്ചലക്കാണ്ട് അവർ ബന്ധി ചീരുന്നു. പിലാദ്യുക്കാണ്ട് അധാരി ബന്ധിതനായിരുന്നു.
19. കർത്താവിന്റെ പചനം. അധാരെ സ്വതന്ത്രനാക്കിയ തുവരെ അവൻ പചനം. അധാരെ പരിശയിച്ചു.
20. രാജാവ് ആളുകൾ അധാരെ ബന്ധനവിച്ചുതന്നനാക്കി. തന്റെ ജനത്തിനുമേൽ അധാരെ അധികാരിയാക്കി.
21. രാജാവ് അധാരെ തന്റെ പെന്തതിന്റെ നാമനാക്കി. തന്റെ സർവ സന്പത്തുകളുടെയും അധികാരിയാക്കി.
22. തന്റെ ഭണ്ണാധികാരികളെ യുദ്ധം പ്രഭോധിപ്പി കാനും. ഇന്പെമ്പാനികൾക്ക് വിജയാനം ഉപദേശിക്കാനും. അധാരെ നിയോഗിച്ചു.
23. മുസായേൽ മെഡേസനിലേക്കു വന്നു. ധാക്കോൺ ഹാമിന്റെ കുടാരണ്ടിൽ വന്നിച്ചു.
24. കർത്താവു തന്റെ ജനത്തെ ഏറ്റും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അവരെ അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെ ബലവാനു രക്കി.
25. അവൻ ജനത്തെ വെറുക്കുന്നതിലേക്കും. അവൻ ഓസരെ ചതിക്കുന്നതിലേക്കും. അവരുടെ ഹൃദയത്തെ അവൻ തിരിച്ചു.
26. തന്റെ ഓസനായ മുശ്ശെയെയും. താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത അഹർണ്ണനെയും. അവൻ അധികാരിച്ചു.
27. അവൻ അവരുടെ മുയിൽ തന്റെ അടയാളങ്ങൾ ഉള്ളയും. ഹാമിന്റെ ദേശത്തിൽ തന്റെ അട്ടഭുതങ്ങളെല്ലയും. പ്രവർത്തിച്ചു.
28. അവൻ അനധകരണത അയച്ചു ആരു ദേശങ്ങൾ ഇല്ല. അവൻ അവൻ വചനത്തപ്പറ്റി വിരുപിരുത്തു.
29. അവൻ അവരുടെ വെള്ളം രക്തമാക്കി. അവരുടെ മത്സ്യങ്ങളെല്ലയും. കൊന്നു.
30. അവരുടെ ദേശത്തും, അവരുടെ രജാക്കന്നാരുടെ ശയനമുറികളിൽപ്പോലും. അവൻ തൊളകളെ കയറ്റി വിട്ടു. മുഖാംഖാം
31. അവൻ കല്പിച്ചു; അപ്പോൾ അവരുടെ അതിർത്തി തില്യടനീലം ഇച്ചുകളും ചെള്ളുകളും വന്നു.
32. അവൻ അവരുടെ മഴ കർമ്മാംക്കി. അവരുടെ നാട്ടിൽ തീ കന്തിയെല്ലാം.
33. അവരുടെ മുന്തിരിപ്പള്ളികളെല്ലയും. അതിമരങ്ങളെല്ലയും. ഏകിനോളം ദാഖലാരും ആ അവൻ നശിപ്പിച്ചു. അവരുടെ അതിർത്തികളിലെ തരുനിരകളെ തകർ തണ്ടു.
34. അവൻ കല്പിച്ചു; അപ്പോൾ അവരുടെ നാട്ടിലെങ്ങും. ഏറ്റുമറ്റ വെള്ളക്കലികളും ചാഴികളും. ഏതിനി.
35. അവൻ അവരുടെ ദേശത്തിലെ സർവ സസ്യങ്ങളും. ഫലങ്ങളും. തിന്നുകളെല്ലാം. അല്ല.
36. മെഡേസൻകാരുടെ ആദ്യജാതരായ ആണ്ടിക്കുട്ടികളെല്ലാം. അവൻ സംഹരിച്ചു.
37. അവൻ മുസായേലിനെ വെള്ളിയും സംശ്രൂപവും സഹിതം. ആനയിച്ചു. അവരുടെ ഗോത്രങ്ങളിൽ രൈഗിയായി ആരുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ വിരുനില്ല.
38. അവരുടെ പൂരുഷാടിൽ മെഡേസൻ അപ്പോദിച്ചു. കാരണം, അവരെക്കുറിച്ചുള്ള സംഭിന്തി മെഡേസൻകാരിൽ പതിച്ചിരുന്നു.
39. അവൻ അവരുടെമേൽ മോലം വിരിച്ചു, അവരെക്കു തന്തൽ നൽകി. രാത്രിയിൽ പ്രകാശത്തിനായി അഗ്നിയും. നൽകി.
40. അവൻ ചോദിച്ചു; അവൻ ക്ഷേണാമേതിപ്പുകൊടുത്തു. ആകാശത്തിലെ അസ്ത്രക്കാണ്ട് അവൻ അവരെ തുപ്പ രക്കി.
41. അവൻ പാറ പിളന്നു, വെള്ളം പാശ്രതാഴുകി. ഉണങ്ങിയ സ്ഥലത്തുകൂടെ ഇലം പ്രവഹിച്ചു.
42. കാരണം, തന്റെ ഓസനായ അബ്വഹത്തോടു ചെളിച്ചുള്ള തന്റെ വിശ്വാസവചനത്തെ അവൻ ഓർ തിരഞ്ഞെടുത്തു.
43. സന്ദരഭാഷം അവൻ തന്റെ ജനത്തെയും, സ്നേഹത്തെങ്ങളോടു തന്റെ യുവാക്കളെല്ലയും. ആന വിച്ചു.
44. അവൻ അവരെക്കു വിജയത്തിലുടെ ദേശങ്ങൾ നൽകി; ജനത്കളുടെ അഭ്യാനഫലം. അവൻ അവകാശമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവൻ അവരുടെ നേടി.
45. മുത് അവൻ അവൻ കല്പനകൾ ആദരിക്കേണ്ട തിന്നും, അവൻ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടതിനുമായിരുന്നു.

സംക്ഷീർത്തനം 106

ഒരു വാച്ച്

- കർത്താവിനു നിങ്ങൾ സ്നേഹം. അർപ്പിക്കുവിൻ. എന്നെതന്നു അവൻ നാലുവന്നാകുന്നു. അവൻ അവൻ കൂപ ഏന്നേക്കും. 2. കർത്താവിന്റെ അരുളുതാദ്ദേശി ആരു വർണ്ണിക്കും. അവൻ അപദാനങ്ങൾ ആരു പ്രകിർത്തിക്കും.

3. അവരെ ന്യായവിധികളെ പാലിക്കുന്നവരും സ്വന്തമായി മുഴുളും നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും അശ്വവഹനാർ!

4. കർത്താവേ, നിബന്ധ ജനങ്ങളെകുളു താല്പര്യത്തിൽ തണ്ടാളെ ചാർക്കണമേ.

5. അഞ്ചെന നിബന്ധ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ നമ നിബന്ധമുണ്ടാക്കാം. കൾ തണ്ടാൾ ദർശിക്കും. കാരണം നിബന്ധ ആരുന്നുത്തിൽ തണ്ടാൾ ആനന്ദിക്കും.

6. തണ്ടാളുടെ പിതാക്കന്നാരെപ്പോലെ തണ്ടാളും ഫപം ചെയ്യുപോയി. തണ്ടാൾ അപരാധം ചെയ്യും; തണ്ടാൾ ദുഷ്ട പ്രവർത്തിക്കും. നിബന്ധ ആവകാശത്തിൽ സ്വീതിക്കപ്പെട്ടു.

7. തണ്ടാളുടെ പിതാക്കന്നാരെ മെദ്ദസനിൽ ചെച്ച നിബന്ധ ആരുളുതണ്ടാൾ ഗ്രഹിപ്പിക്കും. നിബന്ധ കരുണയുടെ സമ്മഖി അവൻ അനുസൃതിപ്പിക്കും. ചെക്കടലിലെ വെള്ളത്തിനിരീക്കുവച്ച് അവൻ കല ഹിച്ചു.

8. എങ്കിലും അവൻ തന്റെ നാമത്തുപെടി, തന്റെ മഹാത്മായ ശക്തി അറിയിക്കുന്നതിന് അവരെ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു. കൾ തണ്ടാളുടെ പിരുപിരുത്തു.

9. അവൻ ചെക്കടലിനെ ശബ്ദിച്ചു. അതു വറ്റി വരണ്ടു പോയി. മരുഭൂമിയിലൂടെയൊപ്പോലെ അവൻ ആഴത്തിലൂടെ അവരെ നന്തരി.

10. അഞ്ചെന അവരെ ശത്രുവിന്റെ കൈയ്ക്കിൽനിന്ന് അവൻ കുറഞ്ഞു. പീഡകൾ കൈയ്ക്കിൽനിന്ന് അവരെ മോചിപ്പിച്ചു.

11. ഇലാശി അവരുടെ പീഡക്കന്നരെ മുടിക്കുള്ളണ്ടു. അവൻൽ തുവന്നും അവഗ്രഹിച്ചിപ്പിക്കും.

12. അപ്പോൾ അവൻ അവന്റെ വചനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു; അവൻ അവന്റെ സ്വീതികൾ പാടി.

13. എന്നാൽ അവൻ പേഗം ദേവതയെ മിന്നു; അവൻ അവനിൽ ശരണം വച്ചില്ല.

14. മരുപ്രദേശത്തുവച്ച് അവൻ ദുർമ്മാഹം പുണ്ടു. അശീമമാനിൽ ചെച്ച അവൻ ദേവതയെ പരിക്ഷിച്ചു.

15. അവൻ അപേക്ഷിച്ചത് അവൻ കൊടുത്തു; അവരുടെ മനസ്സിനു സംതൃപ്തിയും നൽകി.

16. അവൻ പാളയത്തിൽ ചെച്ച ദുശ്ഗയയെടു, കർത്താവിന്റെ പരിശുഖനായ അപ്രാഹ്യനൊടു. അസ്യായാലുക്കളുണ്ടായി.

17. അപ്പോൾ ഭൂമി പിളർന്ന് ഭാസാനെ വിശ്വാസി; അബ്ദിനാമിന്റെ സംഘതനയയും മുടിക്കുള്ളണ്ടു.

18. അവരുടെ സംഘങ്ങളിൽ തി എറിണ്ടു. ദുഷ്ടരെ തിജാല ദഹിപ്പിച്ചു.

19. ഫോറിപിൽവച്ച് അവൻ ഒരു ക്രാക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി. വാർത്തുണ്ടാക്കിയതിനെ അവൻ ആരാധിച്ചു.

20. അവരുടെ മഹത്യപൂർണ്ണനെ, പുല്ലതിനുന്ന കാളയുടെ പ്രതിമയക്കു പകരം കൈ ദേശം നാശിച്ചാണ്. മുഖാംശുപോലെ, ശ്രൂ മറി.

21. അവരെ രക്ഷിച്ച ദേവതയെ അവൻ മിന്നുകളിൽ, മെഡേസനിൽ മഹാകാരുജാളും,

22. ഫാ ദേശത്തുവച്ച് അതകുത പ്രവൃത്തികളും. ചെക്കടലിൽ തീരിഞ്ഞക്കമായ കൃത്യങ്ങളും ചെയ്യുവന്ന ശാഖയിൽ പാശം ദാരിദ്ര്യം ആശാന്തിക്കാണ്ടാണ്ടാണ് തന്നെ!

23. അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനായ മുശ്ര അവൻ മുന്നാക്കി അവന്റെ അവകാശം ആവശ്യമായി നിന്ന് അവൻ കൊപ്പ തീരിച്ചു. അവൻ അവരെ സംഹരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവൻ കൊപ്പ തീരിച്ചു. അവൻ അവരെ സംശയിക്കുമായിരുന്നു, എന്ന് അവൻ അവൻ അവരെ പറഞ്ഞു.

24. കർത്താവിന്റെ വചനത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാതെ, അവൻ അഭിഭൂഷണിക്കമായ ആ ദേശത്തെ ഉപേ ക്ഷിച്ചു.

25. തണ്ടാളുടെ കുടാരങ്ങളിൽ പിരുപിരുത്തു. കർത്താവിന്റെ സംരം ചെവിക്കണംഞ്ഞുമില്ല.

26. അതുകൊണ്ട് വിജയത്തിനു ഇടയിൽ അവരെ നശി പൂക്കാനും.

27. ജനതകളുടെ ഇടയിൽ അവരുടെ സന്തതിയെ ചിതറി കാനും. ദേശങ്ങളിൽ അവരെ നിർമ്മാഖാക്കുവാനുമായി, അവൻ അവരുടെമേൽ തന്റെ കൈ ഉയർത്തി.

28. മന്ത്രമല്ല അവൻ പഞ്ചാംഗിൽ വിഗ്രഹങ്ങളോട് പുടിക്കുടി. മരിച്ചുവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ബലികൾ കുറിച്ചു.

29. തണ്ടാളുടെ പ്രവൃത്തികളാൽ അവൻ അവനെ പ്രകോ പിസ്തിച്ചു; അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളാൽ അവനെ കൊപ്പാകുല നാകി. അതുകൊണ്ട് പെട്ടെന്നും അവരുടെ കൈത്തുപെട്ടതിൽ വസന്ത അവൻ ശക്തിപ്പെട്ടതിൽ.

30. അപ്പോൾ പിശിഹൈസ് എഴുന്നേറ്റു പ്രാർത്ഥിച്ചു; വസന്ത നിലച്ചു.

31. അത് അയാൾക്ക് തലമുറക്കേളാളിവും എന്നേക്കു. വിജയമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു.

32. വിണ്ണു. കലാപ ജലത്തിങ്കൾ ചെച്ച അവൻ അവനെ പ്രകോപിപ്പിച്ചു; അവൻ മും മുശയുകൾ അനുരത്നം ഭവിച്ചു.

33. അവൻ അവന്റെ മനസ്സ് കലപുഷ്മകൾ. അയാളുടെ അധ്യരങ്ങൾ അത് പ്രകടമാക്കി.

34. കർത്താവ് അവരുടെ ആരുജനപിച്ചിത്തുനാ ജനതകളു അവൻ നശിപ്പിച്ചില്ല.

35. മരിച്ച അവൻ വിജയത്തിനു കലർന്നു അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ശീലിച്ചു.

36. അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ സേവിച്ചു. അത് അവൻകു ഇടർച്ചയായി ഭവിച്ചു.

37. അവരുടെ പുത്രീപുത്രയാരെ പിശച്ചുക്കർക്ക് അവൻ പലികഴിച്ചു.

38. അവൻ നിഷ്കളുകൾക്കു ചൊരിഞ്ഞു; ക്രാനിലെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ബലികഴിച്ചു പുത്രീപുത്രയാരുടെ കൈം. ദേശം രക്തംകൊണ്ട് അശുദ്ധമായി.

39. തണ്ണേളുടെ പ്രവൃത്തികളാൽ അവൻ അശുദ്ധരായി; തണ്ണേളുടെ ദുഷ്ക്ഷാതികളാൽ അവൻ വൃഥിചരിച്ചു.
40. അതിനാൽ കർത്താവിന്റെ കോപം തന്റെ ജനത്തിന്റെ നേരെ ഇലിച്ചു.
- തന്റെ അവകാശത്തെ അവൻ തിരസ്കരിച്ചു.
41. അവൻ അവരെ വികാരിയരുടെ കൈയിൽ ആസ്തിച്ചു; അവരെ വെറുക്കുന്നവർ അവരുടെമേൽ ഭരണം ന നിന്ന്. അവൻ തിരസ്കരിച്ചു. തന്തി.
42. അവരുടെ ശത്രുക്കൾ അവരെ കീഴ്പ്പെടുത്തി. അവരുടെ കരണപര്ക്കുകീഴിൽ അവൻ അടിശകളാക്ക പെട്ടു.
43. പലവട്ടം അവൻ അവരെ മോചിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും തണ്ണേളുടെ ചിന്തകളിൽ അവൻ അവന്നതി റായി പിറുപിറുത്തു.
- തണ്ണേളുടെ ദുഷ്ടതയാൽ അവൻ അധികാരിച്ചു.
44. എന്നിച്ചു. അവരുടെ തെരുക്കങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ അവരുടെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു.
45. അവൻ തന്റെ ഉടന്പടി അനുസൃതിച്ചു അവരിൽ മന മാറ്റു. അവൻ മൂലിക്കുത്തു!
- അവൻ ദോധിക്കുത്തിൽ അവരെ അവൻ നയിച്ചു.
46. അവരെ ബന്ധികളാക്കി പച്ചിരുന്നവരിലെല്ലാം അവൻ അനുകസ്യയുള്ളവാക്കി.
47. എങ്ങനെ ദേവമായ കർത്താവും, എങ്ങനെ ഒരു ക്ഷേമാനും! ജനത്കളുടെ ഖടയിൽനിന്നു എങ്ങനീച്ചുകൂട്ട എന്നുമേ!
- അങ്ങനൊ എങ്ങനേ നിന്റെ പരിശുദ്ധനാമത്തിനു സ്ഥാ ട്രോ അർപ്പിക്കുകയും നിന്റെ അവകാശത്തിൽ എങ്ങനേ മഹത്ത്വപ്പെടുകയും ചെയ്യു.
48. ഇന്നുണ്ടെന്നു ദേവമായ കർത്താവ് ആദിമുതൽ എന്നേന്നും വാഴ്ത്തപ്പെടുവന്നാകുന്നു. ഇന്നു മുഴുവൻ ആദ്യമൻ എന്നു പറയട്ട!
- സങ്കീർത്തനം 107**
- കർത്താവിനു സ്നേഹം. അർപ്പിക്കുവിൻ. എന്നേന്നാൽ അവൻ നല്ലവനാകുന്നു.
- അവൻ കൂപം എന്നേന്നും.
2. മർദ്ദകൾന്തെ കയ്യിൽനിന്ന് എങ്ങനെ അവൻ വിശ്വാസി ആവേണ്ണു.
3. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും വടക്കും കലിനട്ടതുമുള്ള എല്ലാ ദേശങ്ങളിൽനിന്നും. എങ്ങനെ ഒരുമിച്ചുകൂടി യെന്നും. കർത്താവിനു കൈകിഞ്ഞുപെട്ടവർ പറയാട്ട.
4. അവൻ അശീമോനിലെ വന്നത്തിൽ വഴിതെറ്റി നന്നു. ജനവാസമുള്ള നഗരത്തിലേക്കു അവൻ വഴി കണ്ണ തിരിച്ചു.
5. പിണ്ണു. ഹൗസിച്ചു. അവരുടെ ഉള്ള. തള്ളൻനു.
6. എങ്ങനെ കഷ്ടതയിൽ അവൻ കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്ന് അവൻ അവരെ മോചിപ്പിച്ചു.
7. ജനവാസമുള്ള പട്ടണങ്ങളിലേക്കു ഹോകാൻവേണ്ടി അവൻ അവരെ നേർവചിക്കു നയിച്ചു.
8. കർത്താവിനു മനുഷ്യരേഖകളുള്ള കരുണായൈക്കുവിച്ചു. അവൻ നിതിമാഡാർ അവനു സ്നേഹം ചെയ്യുടെ!
9. കാരണം, അധ്യക്ഷരാത്തിലും, മരണത്തിന്റെ നിശ്ചില്ലു. ഇരിക്കുന്നവരില്ലും,
10. ദാരിദ്ര്യതാലും പിലഞ്ഞിനാലും ബന്ധിതരയാവരുടെ വലണ്ണ ആര്യമാക്കേണ്ടും. അവൻ തുപ്പമാക്കുന്നു. വിശ്വാളിവരെ അവൻ ക്ഷേമാംകാണ്ട തുപ്പരകി;
11. അവൻ ദൈവവചനത്തെ ധിക്കരിച്ചതിനാലും, അതുന്നന്തരവെ ആലോചന തിരസ്കരിച്ചതിനാലും,
12. അഭ്യാനത്താൽ അവരുടെ മനസ്സു തകർന്നു; അവൻ കഴിഞ്ഞിച്ചു; അവരെ സഹായിക്കാൻ ആരുമു സാധിരുന്നില്ല.
13. (അപ്പോൾ) അവൻ എങ്ങനെ ദേശങ്ങളിൽ കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവരുടെ തെരുക്കത്തിൽനിന്ന് അവൻ അവരെ മോചിപ്പിക്കുകയും. ചെയ്യു.
14. അധ്യക്ഷരാത്തിൽനിന്നും, മരണത്തിന്റെ നിശ്ചില്ലുകളിൽ നിന്നും. അവൻ അവരെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അവരുടെ ബന്ധനങ്ങൾ തകർത്തു.
15. കർത്താവിനു മനുഷ്യമക്കളോടുള്ള കരുണായൈക്കുവിച്ചു അവൻ നിതിമാഡാർ അവന് സ്നേഹം ചെയ്യുടെ.
16. എന്നേന്നാൽ അവൻ പിത്തളവ്യതിലുകൾ തകർത്തു; ഇരുവുന്നാക്കക്കളെ മുറിച്ചുകളഞ്ഞു.
17. പാപങ്ങളുടെ വഴിയിൽനിന്നും. മാറ്റവാൻ അവൻ അവരെ സഹായിച്ചു. എന്നൊരു അവരുടെ ദുഷ്ടതമുലും അവൻ ശേഖരിവ ചെയ്യുന്നു. എന്നും രാക്കപ്പെട്ടു.
18. സർവവിധ ക്ഷേമാവും അവൻ വെറുത്തു; മരണക്കാംബ-വരെ അവൻ എത്തി.
19. അപ്പോൾ അവൻ എങ്ങനെ കഷ്ടത്തിൽ കർത്താവിനോടു നിലവിളിച്ചു; അവരുടെ സങ്കാരങ്ങളിൽനിന്ന് അവൻ അവരെ മോചിപ്പിക്കുകയും. ചെയ്യു.
20. അവൻ തന്റെ പ്രപാം അയച്ചു അവരെ സാഡുമാക്കി. വിനാശത്തിൽനിന്ന് അവരെ ക്ഷീഡിച്ചു.
21. കർത്താവിനു മനുഷ്യമക്കളോടുള്ള കരുണായൈക്കുവിച്ചു അവൻ നിതിമാഡാർ അവനു സ്നേഹം ചെയ്യുടെ.
22. നിങ്ങൾ അവനു സ്ഫൂതിയുടെ ബലികൾ സമർപ്പി ക്കുക; അവൻ ദാസരെ, അവൻ ആതഭൂതങ്ങളെക്കുവിച്ചു അവനെ സ്ഫൂതിക്കുവിൻ.
23. കൂപിൽ ധാത്ര ചെയ്ത ഇലക്കണ്ണിൽ വൃഹാരം നടത്തി പ്രോത്സാഹിക്കു.
24. കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ കണ്ണു; ആദിക്കിടലിൽ അവൻ ആതഭൂതങ്ങളും.
25. കാരണം, അവൻ ക്ഷാടക്കാറുള്ളവാക്കി; കലിൽ തിരകൾ ഉയർന്നു.
26. അവ ആക്കാശത്തിലേക്കു ഉയർന്നു, അഗ്നാധനത്തിലേ കു താനു.

- അപ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സ് അവ നിമിത്തം ഇളക്കി.
27. ലഹരി പിടിച്ചവരെപ്പോലെ അവൻ ഇളക്കിയാടി,
അവരുടെ ബുദ്ധി മുഴുപന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടു.
28. അവൻ തണ്ടാളുടെ കഷ്ടതയിൽ കർത്താവിനോടു നില
പിളിച്ചു.
- അവരുടെ അനന്തരാജാളിൽ നിന്ന് അവൻ അവരെ
മോചിപ്പിച്ചു.
29. അവൻ കൊടുക്കാറ്റിനെ ശാന്തമാക്കി, അതു നിറ്റുണ്ട്
മായി.
- കുലിലെ തിരക്കാകൾ ശാന്തമായി.
30. അവ നിറ്റുണ്ടുമായപ്പോൾ അവൻ സന്ദേശിച്ചു;
അവൻ ആഗ്രഹിച്ച തുറമുഖത്തെക്കുതന്ന അവൻ
അവരെ നയിച്ചു.
31. കർത്താവിനു മനുഷ്യപുത്രരോടുള്ള കരുണയെക്കു
പിച്ചു
- അവൻ നീതിമാനർ അവനു സ്നേഹം ചെയ്തെ.
32. പിഞ്ചാന്തിയരുടെ സമൂഹത്തിൽ നിങ്ങൾ അവനെ വാഴ
തന്മുൻ
മുതിരിനാവരുടെ യോഗത്തിൽ അവനെ മഹത്തപ്പെട്ട
തന്മുൻ.
33. അവൻ നദികളെ മരുഭൂമിയായും,
നീരുറവകളെ വരണ്ട നിലമായും മാറ്റി.
34. ഫലഭൂതിപ്പംമായ ദേശത്തെ
അതിലെ നിവാസികളുടെ ദുഷ്പവ്യുത്തികൾ മുലം
ഓർ നിലമാക്കിത്തീർത്തു.
35. അവൻ മരുഭൂമിയെ നിർത്താകമായും,
വരണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഭൂമിയെ നീരുറവകളായും മാറ്റി.
36. അവിടെ വിശക്കുന്നവരെ അവൻ ഹർപ്പിച്ചു.
അവൻ പട്ടണങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് അവയിൽ പസിച്ചു.
37. അവൻ നിലങ്ങൾ വിതച്ചു; മുന്തിരിനേതാടങ്ങൾ നട്ടു
പിടിപ്പിച്ചു.
അവയുടെ വിളവിന്റെ ഫലങ്ങളിൽനിന്നു ക്ഷേണിക്കു
കയും ചെയ്യും.
38. അവൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു; അവൻ അതുയിക്കം
പെരുകി;
അവരുടെ നാല്ക്കാലികൾ കുറഞ്ഞുപോയില്ല.
39. ദുഷ്ടതയുടെയും കഷ്ടതയുടെയും ആധിക്യത്താൽ
അവൻ ചുരുങ്ങുകയും താഴ്ത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും.
40. അവൻ ഭരണാധികാരികളുടെമേൽ നാശം വരുത്തി.
പഴിയില്ലാത്ത ധർപ്പരഹ്നിൽ അവരെ അലഘത്തു തിരി
യാൻ വിച്ചു.
41. ക്ഷീണിച്ചവരെ അവൻ ശക്തരാക്കി.
അവരുടെ ഗോത്രങ്ങളെ ആട്ടിൻപറ്റംപോലെയാക്കി
42. നീതിമാനർ ഇതുകണ്ണു സന്ദേശിക്കുചെട്ടു.
ഇഷ്ടാഖാരേല്ലോ അവരുടെ വായ് അടയ്ക്കാട്ടു.
43. പിവേകമുള്ളവൻ ഇക്കാലാഭിനിൽ ശ്രദ്ധയർപ്പിക്കും;
കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യം ശഹിക്കുകയും ചെയ്യും.

സംക്ലി. 108

എൻ്റെ പ്രാദയം ഒരുണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
ദൈവമേ, എൻ്റെ പ്രാദയം ഒരുണ്ടിയിരിക്കുന്നു,

- എനിക്കു ലഭിച്ച മഹത്തത്തപ്പറ്റി ഞാൻ സ്ഥൂതിച്ചു
പഠാം.
2. എൻ്റെ കിന്നരമെ ഉണ്ടാകു, വിണ്ണയെ, കിന്നരമെ
കുമ്പാം തന്നെ ഉണ്ടാകു.
- ഞാൻ പ്രഭാതത്തിൽ ജാഗരുകനായിരിക്കു.
3. ദൈവമേ, വിജാതിക്കുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ നിന്നു
സ്ഥൂതിക്കും.
- ഇനതകളുടെയിടയിൽ ഞാൻ നിന്റെ നാമം കീർ
ത്തിന്റെ പ്രഭാതത്തിൽ തന്ത്രിക്കും.
4. എന്തെന്നാൽ, നിന്റെ കൃപ ആകാശത്തോളവും
നിന്റെ വിശ്വസ്ത ഉന്നതാകാശത്തോളവും ഉയർന്നു
കുന്നു.
5. ദൈവമേ, നി ആകാശത്തിനുപരി മഹത്യംപാപി
ചൂഡാം.
നിന്റെ മഹതം ഭൂമി മുഴുവനില്ലും!
6. നിന്റെ പ്രീയപ്പെട്ടവർ മോചിതരാകാൻ നിന്റെ വലം
കൈയാൽ എങ്ങാലും രക്ഷിച്ച് ഉത്തരമരുളണമേ!
7. ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധസമലതയു നിന്നു ഇപ്പകാരം
അരുളിച്ചേയ്തു;
ഞാൻ മഹത്രിക്കുതന്നാകും, ശ്രീകുമിനെ ഞാൻ വിഡി
ജിക്കും.
- സാകുസിന്റെ താഴ്വര അള്ളന്നു തിരിക്കും.
8. ഗൈലങ്കുട്ടി എൻ്റെതാകുന്നു, മനമുള്ളയും എൻ്റെതു
തന്നെ.
- അപോ എൻ്റെ ശിരസ്സിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്നവനും,
9. യുദ്ധ എൻ്റെ രാജാവും,
മഹാആശി ക്ഷാളനപാത്രവും ആകുന്നു.
ആദോധിക്കപ്പെച്ച പാദുകം ഞാൻ അശിക്കും.
പൂർണ്ണിംവപ്പെച്ച ക്ഷഹിളം മുഴക്കും.
10. സുശ്രക്തഹയ നഗരത്തിലേയക്ക് ആരബന്നനുക്കാണു
പോകും?
ആദോധരെ ആരബന്ന നയിക്കും?
11. ഹ്യ ദൈവമേ, നി എങ്ങാലും മനുകളുടെതിലേ?
ഈങ്ങളുടെ സെസന്നുതന്നാടാത്തു നി പൂരപ്പെടുന്നി
ല്ലോ?
12. എങ്ങാലുടെ ശത്രുക്കളുടെമേൽ നി എങ്ങാൾക്കിന്നു
ശക്തി തരണമേ,
മനുഷ്യനിൽനിന്നുള്ള രക്ഷ വ്യർത്ഥമണംബ്ലോ.
13. ദൈവം നമുക്ക് ശക്തിതരും!
അവൻ നമ്മുടെ ശത്രുക്കളും ചവിട്ടിമെതിക്കും.

സംക്ലി. 109

- എൻ്റെ സ്ഥൂതിയുടെ വിഷയമായ ദൈവമേ, നി മഹ
മായിരിക്കരുതേ,
2. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ ദുഷ്ടന്റെ വായും ചതിയൻ്റെ
മഹയും
എനിക്കെതിരെ തുറന്നിരിക്കുന്നു,
3. കളം പായുന്ന നാവുക്കാണും വിവേകവചനക്കു
ണ്ടും
അവൻ എനിക്കെതിരെ സംസാരിച്ചു. കാരണംകുടാതെ
എന്നോടു പോരാടി.
4. എൻ്റെ സ്നേഹത്തിനു പകരം അവൻ എന്ന വേഷപ്പെട്ടു.

- ഞാനോ, എന്നാൽ, അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക
യായിരുന്നു.

 5. അവർ നായക്കുപകരം തിരുത്തു,,
സ്നേഹാളിനുപകരം ദേശവും എന്നിങ്ങു സ്ഥാനിച്ചു.
 6. അവരുടെമേൽ തിരു വരാൻ കല്പിക്കണമെ,
അവരുടെ വലതുവശത്ത് സാത്താൻ നില്ക്കും.
 7. വിധിക്കപ്പെട്ടുനോൾ അവർ കുറക്കാരായി പുത്രതു
വരും.
അവരുടെ പ്രാർത്ഥന പാപജ്ഞയിൽത്തിരും.
 8. അവരുടെ ഭാവിതകാലം ഹ്രസ്വമായിരിക്കും,
അവർ തങ്ങൾക്കായി സൃഷ്ടിചീഴ്വ അനുർ കൈയ്ക്ക
ലാക്കും,
 9. അവരുടെ മകൾ അനാമരും.
അവരുടെ സ്ത്രീകൾ വിധവകളും ആയിരത്തിരും.
 10. കടകകാടുത്തവർ അവർക്കുള്ളത്തല്ലാറ്റിനുമെതിരിയി
നില്ക്കും,
അനുർ അവരുടെ ശക്തി പരീക്ഷിക്കും.
 11. അധികൾ അവരേടു കരുണായുള്ളവനായിരിക്കയീല്ല,
അവരുടെ അനാമരേടു കാരുണ്യം കാണിക്കയുമീല്ല.
 12. അവരുടെ അവസ്ഥാനും നാശമായിരിക്കും.
അന്നത്ര തലമുറയിൽനിന്ന് അവരുടെ നാമം തുടച്ചു
ശറ്റപ്പെട്ടു.
 13. അവരുടെ പിതാക്കന്നാരുടെ അപദായം അവൻ അനു
സ്ഥിരിക്കും.
 14. അപ നിന്നന്നരും കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഉണ്ടാ
യിരിക്കും,
അങ്ങനെ അവരുടെ സ്ത്രണ ഭൂമിയിൽനിന്ന് അവൻ
നശിപ്പിക്കും.
 15. കാരണം, നന്ദ ചെയ്യാൻ അവർ ഓർത്തില്ല,
ദരിദ്രനായും അഗ്രത്വയോദ്ധന ഉള്ളവനു
യും മരണംവരെ അവർ പിഡിപ്പിച്ചു.
 16. ശാപങ്ങളെ അവർ സ്നേഹിച്ചു;
അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർക്ക് ഇഷ്ടമില്ലാത്തിരുന്നു.
ശാപം ഒരു ആയുധം എന്നപോലെ അവർ അണി
ത്തു.
 17. അത് അവരിൽ വെള്ളംപോലെയും,
അവരുടെ അസ്ഥികളിൽ എണ്ണപോലെയും. പ്രവേ
ശിച്ചു.
 18. അത് അവർക്കു ധരിക്കുന്ന നിലയക്കിപ്പോലെയും
എപ്പോഴും. അരക്കെട്ടുപോലെയും. ആയിരിക്കും.
 19. കർത്താവിനു ദേശിക്കുകയും,
എന്നിക്കെതിരായി തിരു സംസാരിക്കയും. ചെയ്യുന്നവ
രുടെ പ്രവൃത്തി ഇതാകുന്നു.
 20. കർത്താവേ, നിന്റെ നാശത്തപ്രതി എന്നിക്കുവേണ്ടി
ഇതുചെയ്യണമെ.
 21. നിന്റെ കൂപ ശ്രദ്ധംമാകയാൽ എന്ന രക്ഷിക്കണമെ
 22. ഞാൻ ദരിദ്രനും പാവപ്പെട്ടവനുമാണാണ്ടോ,
എൻ്റെ ഹൃദയം അകമേ കലഞ്ഞിയിരിക്കുന്നു.
വെച്ചക്കിളിയേപ്പോലെ നീണ്ടു.
 23. ഉപഹാസത്താൽ എൻ്റെ കർത്തെല്ലുകൾ ദുർബലമായി,
എൻ്റെ മംസം മേദസ്ത്രൂമെലിണ്ടു.
 24. ഞാൻ അവർക്കു പരിഹാസപാത്രമായി;
എന്നെങ്കണ്ണ് അവർ തലകുള്ളക്കി.
 25. എൻ്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ എന്ന സഹായികൾ
ണമെ,
നിന്റെ കൂപയ്ക്കാത്തവിധം എന്ന രക്ഷിക്കണമെ
 26. കർത്താവേ, ഈതു നിന്റെ കരംഞാന്നു.
 27. അവർ ശ്രദ്ധയിരിക്കും; നീയോ എന്നാൽ വാഴ്ത്തെ
പ്ലൂട്ടവനാകുന്നു,
നിന്റെ അസൻ സന്തോഷിക്കേടു.
 28. എന്ന ദേശിക്കുന്നവർ ലഹര ധരിക്കും,
ഉടുത്തുണ്ടിപ്പോലെ അവർ അതു ധരിക്കും.
 29. എൻ്റെ അധിരാക്കാണ്ക് ഞാൻ കർത്താവിനു സ്നേഹം
പൂരുഷാരത്തിന്റെ നടപിൽ ഞാൻ അവനെ സ്ഥൂതി
ക്കും.
 30. എന്നെന്നാൽ അഗതിയെ വിധിയിൽനിന്നു രക്ഷി
ക്കാൻ,
അധികും വലതുഭാഗത്ത് അവൻ നിലക്കാണ്ടു.

സക്കിർത്തനം 110

കർത്താവ് എൻ്റെ കർത്താവിനോട് അരുളിച്ചേരും,
ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപിംഠാക്കു
മേൽ,
നീ എൻ്റെ വലതുഭാഗത്തിരിക്കുക.

 2. കർത്താവു സൗഹിയോനിൽനിന്ന് ശക്തിയുടെ ചെ
ക്കാൽ അയയ്ക്കും.
 3. നിന്റെ ശക്തിയുടെ ദിനത്തിൽ നിന്റെ ജനം മഹത്യമുള്ളതാകും.
 4. ആദിയിൽ ഉദരത്തിൽനിന്ന്
വിശുദ്ധമഹിലപ്രതാപത്തോടു
ഞാൻ നിന്നെ പെതലമായി ഇനിപ്പിച്ചു.
 5. മര്ക്കിസ്തേക്കിന്റെ സാദ്യശുത്തതിൽ
നീ എന്നേയ്ക്കും പൂരോഹിതനാകുന്നു
എന്ന് കർത്താവ് ശേമം ചെയ്യിരിക്കുന്നു,
അവൻ പൂജം പറയുകയില്ല.
 6. കർത്താവു നിന്റെ വലതുഭാഗത്തുണ്ട്,
തന്റെ ക്ഷാധിനിത്തിൽ റാജാക്കന്നാരെ അവൻ തക
രിതു.
 7. അവൻ വിജാതീയരെ ന്യായവിധി ചെയ്യും.
അവരുടെ ജയാഘർ അവിടെ കുന്നുകൂട്ടും.
അനേകരുടെ ശിരസ്സു ഭൂമിക്കിൽ അവൻ വിച്ഛേദിക്കും.
വഴിയിൽവച്ച് അവൻ അരുവിയിൽനിന്നു കുടിക്കും,
കയുലം അവൻ ശിരസ്സു ഉയർത്തപ്പെട്ടും.

സക്കിർത്തനം 111

പരമാർത്ഥികളുടെ ആലോചനപ്രകാരം,
സദയിൽ പൂർണ്ണഹ്രദയത്തോടു ഞാൻ കർത്താവിനു
സ്നേഹം അർപ്പിക്കും.

2. കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മഹാത്മാക്യവയാണ്.
അവയെ സേളമിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം അവ ആവശ്യ
കരഞ്ഞുവരുമ്പോൾ വിജയം എന്നും മത്തേ.
3. മഹിത്തും, ഉന്നതവുമാണ് അവൻ്റെ പ്രവൃത്തികൾ.
അവൻ്റെ നീതി എന്നേയ്ക്കും നിലനിൽക്കുന്നു.
4. അവൻ്റെ തന്റെ അദ്ദേഹത്തോളുടെ ഒരു സ്ഥാരകാ, തന്നു,
കർത്താവു കൂപാലുവും കാരുണ്യവാനുമാണ്.
5. തന്നു ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് അവൻ്റെ ക്ഷേണം നൽകി,
അവൻ്റെ തന്റെ ഉടമ്പടി എന്നേയ്ക്കും ഓർമ്മിക്കുന്നു.
6. വിജയത്തുടെ അവകാശം തന്റെ ജനങ്ങളിനു കൊടു
ക്കുന്നതിനായി, അവൻ്റെ തന്റെ പ്രവൃത്തികളിലൂള്ള കരുതൽ തന്റെ
ജനത്തെ കാണിച്ചു.
7. അവൻ്റെ കരവേല സത്യവും നീതിയുമായെ
അവ എന്നും നിലനിൽക്കുന്നു.
8. അവൻ്റെ പ്രമാണങ്ങളും ശാശ്വതങ്ങളും
സത്യത്തില്ലും. നീതിയില്ലും. അധിഷ്ഠിതങ്ങളുമാണ്.
9. അവൻ്റെ തന്റെ ജനത്തിനു രക്ഷ നൽകി;
അവൻ്റെ തന്റെ ഉടമ്പടി എന്നേയ്ക്കും ഓർമ്മിക്കുന്നു;
പരിശുഖവും ഭീതിജനകവുമാണ് അവൻ്റെ തിരുനാമം.
10. കർത്താവിനോടുള്ള ഭയമാണ് ഇംഗ്ലാന്തീനിൽ ആ
രിക്കി. ദൈവങ്ങളുടെ വ്യാപരിക്കുന്നവൻ
അത് ഉത്തമവിവേകമായിരിക്കും.
അവൻ്റെ മഹാത്മാ നീതും നിലനില്ക്കും.

സംക്ഷേപിക്കാനം 112

- കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടുകയും,
അവൻ്റെ കല്പനകളിൽ ശ്രദ്ധാലൃഷായിരിക്കയും. ചെ
യുനാവൻ ഭാഗ്യവാൻ,
2. അധികാരിയുടെ സന്തതി ഭൂമിയിൽ പ്രബലനാക്കും,
നീതിമാഡാരുടെ തലമുറയിൽ അനുഗ്രഹിതനുമാക്കും.
 3. അധികാരിയുടെ ഭൗമതിൽ സന്ധാരിക്കും. വർ^{ഡ് ട്രാൻസ് നിംഫോറ്മേഷൻ നാമം} വിക്കും;
അധികാരിയുടെ നീതി എന്നേന്നും. നിലനിൽക്കും.
 4. പരമാർത്ഥികൾ ഇരുട്ടിൽ പ്രകാശം ഉണ്ടിച്ചു;
അവൻ നീതിമാഡാരോട് കാരുണ്യം കാണിക്കുന്നു.
 5. അനുകമ്പത്തോന്തി കൂടം കൂടം കുക്കുകയും,
തർക്കത്തിൽ തന്റെ പചനങ്ങൾ ആലോചിച്ചു പറയു
ക്കും കയ്യും. ചെയ്യുന്നവൻ നല്പനാകുന്നു.
 6. അധികാർണ്ണ ഏകലും ഇളക്കുകയില്ല,
നീതിക്കാർ എന്നും സൂനിക്കപ്പെടും.
 7. അപകീര്ത്തിയെ അധികാർ ഭയപ്പെടുകയില്ല,
രജുകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അധികാരി ഹൃദയം ദൈവ
മാരിക്കുന്നതിൽ അനുശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടും.
 8. അധികാരിയുടെ ഹൃദയം ഉബ്പുള്ളതാകുന്നു.
തന്റെ ശത്രുക്കളുടെ(പരിജയം)കാണുമോളം അധികാർ
ഭയപ്പെടുന്നില്ല.
 9. അധികാർ അഗ്രത്തികൾക്കു ഒരാരുപുർഖം നൽകി.
അധികാരിയുടെ നീതി എന്നേയ്ക്കും. നിലനില്ക്കും.

10. ആശുപിൽ ഇതുകണ്ടു കോപിക്കും;
അധികാർ പല്ലുകടിച്ചു ക്ഷേണിക്കും;
ആശുപിൽ മഹാശാനുഭവ മഹാശാനുഭവ നിലനില്ക്കും.

സംക്ഷേപിക്കാനം 113

- കർത്താവിന്റെ ഭാസരെ, സ്ഥൂതിക്കുവിൻ;
കർത്താവിന്റെ തിരുനാമത്തെ നീങ്ങൾ സ്ഥൂതിക്കുവിൻ!
2. കർത്താവിന്റെ നാമം ആദിവുതൽ എന്നേയ്ക്കും. വാഴ
മാനാഡുക്കിശാസ്ത്ര നാമരൈ തിരപ്പുട്ടു;
 3. സുരോദയം മുതൽ അസൂചയം. വരെ,
കർത്താവിന്റെ നാമം മഹനിയം. ആകുന്നു.
 4. കർത്താവു സർവജനതകർക്കും. നിതെ ഉയർന്നിരി
ക്കുന്നു, അവൻ്റെ മഹിമ ആകാശത്തിനു മുകളില്ലു.
 5. നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവിനു സദ്യശനനായി
അതുണ്ട്! അവൻ ഉന്നത്തിലിരുന്ന്,
ആഴത്തെയും. ആകാശത്തെയും. ഭൂമിയെയും. കാണു
ന്നു.
 6. തന്റെ ജനത്തിലെ പ്രധാനികൾക്കും. ഇരുന്താൻ
വേണ്ടി,
 7. അഗ്രത്തിയ കുപ്പക്കുഴിയിൽനിന്ന് അവൻ ഉയർത്തും.
അവൻ വസ്യയെ മകാളോടൊന്നു സന്തോഷിക്കുന്ന
അമ്മയായി
ഭവനത്തിൽ പാർപ്പിക്കുന്നു. രംഗ്

സംക്ഷേപിക്കാനം 114

- ഇസായേൽ മെഡ്സനിൽനിന്നും,
യാക്കോബിന്റെ പേരം. അസൂചകാശയെ ജനത്തിൽ
നിന്നും. പൂരപ്പെട്ടപ്പോൾ,
2. യുദ്ധ അവൻ്റെ വിശുദ്ധസ്ഥലവും,
ഇസായേൽ അവൻ്റെ മഹാത്മാം. ആയിത്തിരിന്നു.
 3. കടൽ അതുകൾക്ക് ഓടിയകന്നു!
യോർദ്ഗാനേ, നീ പിന്തിരിഞ്ഞത് എന്തിന്?
 4. മലകൾ കലമാനപ്പോലെയും,
കുന്നുകൾ കുണ്ടാടുകളുപ്പോലെയും. തുള്ളിച്ചാടി!
 5. കടലേ നീ ഓടിയകന്നതെന്തിന്?
യോർദ്ഗാനേ, നീ പിന്തിരിഞ്ഞത് എന്തിന്?
 6. മലകളേ, നീങ്ങൾ കലമാനപ്പോലെയും,
കുന്നുകളേ, നീങ്ങൾ കുണ്ടാടുകളുപ്പോലെയും.
തുള്ളിച്ചാടിയത് എന്തിന്?
 7. ഭൂമി കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ,
യാക്കോബിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ, പിരി
ക്കാൻ, കൊണ്ടു, കൊണ്ടു, കൊണ്ടു,
 8. എന്തെന്നാൽ അവൻ പാരയെ ജലാശയമായും,
കരിക്കല്ലിനെ നീരുറവയായും. ഹൃസി.
 9. ഞങ്ങൾക്കല്ലാം കർത്താവെ ഞങ്ങൾക്കല്ലാം
നീഞ്ഞു കൂപ്പയും വിശ്വസ്തയായും. നിമിത്തം,
നീഞ്ഞു നാമത്തിനു മഹതം നൽകണമെ.
 10. അവരുടെ ദൈവം എവിടെ? എന്നു വിജയിക്കും പാ
ംഗത്തിരിക്കും?

11. എന്തൊള്ളുടെ ദൈവം ആകാശത്തിലുണ്ട്.
തനികൾഷ്യമുള്ളതെല്ലാം അവൻ ചെയ്യുന്നു.
12. വിജയതീയരുടെ വിശ്രമങ്ങൾ, ബെള്ളിയും സർപ്പിലും
വും അവ മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളും!
13. അവയ്ക്ക് വായുണ്ട്, പക്ഷേ സംസാരിക്കുന്നില്ല;
കണ്ണുണ്ട് ഏകില്ല. കാണുന്നില്ല.
14. അവയ്ക്കു ചെവികളുണ്ട്, ഏഷ്ടില്ല. കേൾക്കുന്നില്ല,
മുക്കുണ്ട്, ഏഷ്ടില്ല. ഗ്രഹണിക്കുന്നില്ല.
15. അവ കൈകൾക്കാണു സ്ഫുർഖിക്കുന്നില്ല,
കാലുകൾക്കാണു നടക്കുന്നില്ല.
തൊണ്ടക്കാണു ശബ്ദിക്കുന്നുമില്ല.
16. അവയെ നിർമ്മിക്കുന്നവരും.
അവയിൽ ആശയമർപ്പിക്കുന്നവരും അവയെപ്പാലു
ആയിരിക്കും.
17. ഇസായേൽ ഭവനം കർത്താവിൽ ആശയമർപ്പിച്ചിരി
ക്കുന്നു; അവൻ തന്നെയാണ് അവരുടെ സഹായിയും സഹ
കാരിയും.
18. അപർഹാന്ത്ര ഭവനം കർത്താവിൽ ആശയമർപ്പിച്ചി
രിക്കുന്നു; അവൻ തന്നെയാണ് അവരുടെ സഹായിയും സഹ
കാരിയും.
19. കർത്താവിനെ യേപ്പുള്ളുന്നവർ, കർത്താവിൽ ആശയ
മർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
അവൻ തന്നെയാണ് അവരുടെ സഹായിയും സഹ
കാരിയും.
20. കർത്താവ് നമ്മുണ്ട്; നമ്മുണ്ട് അനുഗ്രഹിച്ചു;
അവൻ ഇസായേൽ ഭവനത്തെ അനുഗ്രഹിക്കും;
അവൻ അപർഹാന്ത് ഭവനത്തെയും. അനുഗ്രഹിക്കും.
21. കർത്താവ് തന്നെ യേപ്പുള്ളുന്ന ചെറിയവരെയും വലി
യവരെയും. അനുഗ്രഹിക്കും.
22. നിങ്ങളെയും. നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും. കർത്താവ്
അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്തെട്ട്.
23. ആകാശവും. ഭൂമിയും. സ്വാംഥിച്ചു കർത്താവിന്നാൽ നി
ങ്ങൾ അനുഗ്രഹിതരാകുന്നു.
24. ആകാശങ്ങളുടെ ആകാശം. കർത്താവിന്നേരീതാണ്,
ഭൂമിയോ അവൻ മനുഷ്യർക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു.
25. മരിച്ചവർ കർത്താവിനെ സ്ഫുരിക്കുന്നില്ല.
അനധാരത്തിൽ ഇരഞ്ഞുനാവരും അപ്രകാരം തന്നെ.
26. ഏന്നാൽ നാം ഇന്നുമുതൽ ഏന്നോയ്ക്കും കർത്താ
വിനെ പാർത്തും.

സക്കീർത്തനം 115

1. കർത്താവിനെ നാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു,
കാരണം. അവൻ ഏന്തേ രോദനം. ശ്രവിച്ചു.
2. നാൻ വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചു നാളിൽ
അവൻ ഏന്ന ചെവിക്കാണു.
3. മരണവേദനകൾ ഏന്ന പലയം. ചെയ്യു.
ശിയോലിലെ ശ്രദ്ധക്ക്രാന്തി ഏന്ന സമീപിച്ചു.
ശ്രദ്ധക്ക്രാന്തിയും. ശ്രദ്ധക്ക്രാന്തി.

4. അപ്പോൾ എന്ന കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചു
കർത്താവേ, എന്തേ ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കണമെ.
5. കർത്താവേ, നി കൂപാലുവും. നിതിമാനുമാണ്.
ദൈവമേ, നി കാരുണ്യവാനാണ്.
6. നിഷ്പക്പടരെ കർത്താവു പാലിക്കുന്നു.
അവൻ എന്ന വിനിതനാകി എന്ന രക്ഷിച്ചു.
7. എന്തേ ആത്മാവേ, നിന്റെ വിശ്രമത്തിനായി നി പിന്തി
രിയുക്; കർത്താവു നിനക്കു പ്രതിഫലം നല്കിയെല്ലാ.
8. ഏന്തെന്നാൽ അവൻ എന്തേ ആത്മാവിനെ മരണ
അതിക്കനിന്നും.
9. എന്തേ കാലുകളെ വിച്ചചയിൽനിന്നും. രക്ഷിച്ചു.
10. എന്ന വിശസിച്ചു സംസാരിച്ചു, എന്ന എറ്റും താഴെ
തന്ത്രപുട്ടകയും. ചെയ്യു.
11. എല്ലാ മനുഷ്യരും. അസന്തുവാദികളാണ് എന്ന്,
എന്തേ പരിശേഷതിൽ എന്ന പരഞ്ഞു.
12. എന്തേ നേരിക്കുള്ള കർത്താവിന്റെ എല്ലാ അനുഗ്രഹ
അശ്വക്കും.
എന്ന അവൻ എന്തു പ്രതിഫലം നല്കും?
13. എന്ന രക്ഷയുടെ കാസാ എടുക്കും,
കർത്താവിന്റെ നാമം പിളിച്ചുപേക്ഷിക്കും.
14. സർവ ഇനത്തിന്റെയും. മുന്മാകെ,
കർത്താവിന് എന്തേ നേർച്ചകൾ എന്ന നിന്മോടും.
15. കർത്താവിന്റെ കണ്ണുകളിൽ തന്തേ നിതിമാനാവുടെ
മരണം. വിലയേറിയതാകുന്നു.
16. ഓ കർത്താവേ. എന്ന നിന്റെ അസന്നാകുന്നു;
എന്ന നിന്റെ അസന്നും നിന്റെ അസിയുടെ പുത്രനു.
ആകുന്നു.
- നി എന്ന ബന്ധനവിച്ചതനാകി.

17. എന്ന നിനക്കു കൂത്തുണ്ടതാബലി അർപ്പിക്കും.
കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ എന്ന വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കും.
18. അവൻ സർവ ഇനത്തിന്റെയും. സന്നിധിയിൽ,
കർത്താവിന്റെ ഭവനാങ്ങളിലും.
ഓരോയും നിന്റെ ഉള്ളിലും.
എന്തേ നേർച്ചകൾ കർത്താവിനു എന്ന സമർപ്പിക്കും.

സക്കീർത്തനം 116

സർപ്പജനനകളെ കർത്താവിനെ സ്ഫുരിക്കുവിൻ!
സർപ്പജനപരമണ്ണങ്ങൾ. അവനെ പുക്കൾക്കുവിൻ!

2. എന്തുക്കാണ്ഡംനാൽ അവൻ കൂപ നമ്മുടെമുകുളും
സത്യമായും. അവൻ എന്നോയ്ക്കും കർത്താവംകുന്നു.

സക്കീർത്തനം 117

കർത്താവിനു സ്നേഹം. അർപ്പിക്കുവിൻ; അവൻ
നല്ലവനാകുന്നു.

- അവൻ കൂപ എന്നോയ്ക്കും. നിലനില്ക്കുന്നു.
2. ഇസായേൽ പറയുട്ട്:
അവൻ കൂപ എന്നോയ്ക്കും. നിലനില്ക്കുന്നു.

3. അഹന്റോൾസ് വേദം പറയട്ടു:
അവൻ കൃപ എന്നോയ്ക്കും നിലനില്ക്കുന്നു.
4. കർത്താവിനെ ദയപ്പെടുന്നവൻ പറയട്ടു:
അവൻ കൃപ എന്നോയ്ക്കും നിലനിൽക്കുന്നു.
5. കഷ്ടതകളിൽ എൻ കർത്താവിനെ വിളിച്ചു.
കർത്താവു സഭനാഷ്ടങ്ങാടെ എനിക്കുത്തരു.
- നിൽക്കി.
6. കർത്താവു എൻ സഹായകനാകുന്നു; എൻ ദയ
വാദിക്കുന്നു. എൻ പ്രടുകയില്ല.
മനുഷ്യന് എന്നോട് എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും?
7. കർത്താവു എൻ സഹായകൻ ആകുന്നു;
- തയുലം എന്ന ദേശക്കുന്നവരെ എൻ നോക്കും.
8. കർത്താവിൽ ആശയിക്കുന്നതാണ് മനുഷ്യനിൽ
ആശയിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമം.
9. കർത്താവിൽ അദ്യം തേടുന്നതാണ്, ഭരണാധിപനിൽ
ആശയിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമം.
10. വിജയിക്കരബും എന്ന വളഞ്ഞു;
കർത്താവിൻ്റെ നാമത്തിൽ എൻ അവരെ വകവരു
ത്തി.
11. അവർ എന്ന ചുറ്റി വളഞ്ഞു;
എക്കിലും കർത്താവിൻ്റെ നാമത്തിൽ എൻ അവരെ
നശിപ്പിച്ചു.
12. തേനിച്ചപോലെ അവർ എന്നൊപ്പുതിന്ത്യു;
എക്കിലും അവർ ഉണക്കപ്പെട്ടിലെ തീപോലെ കെട്ടു
പോയി.
- ഈൻ കർത്താവിൻ്റെ നാമത്തിൽ അവരെ നശിപ്പിച്ചു.
13. എൻ മരിഞ്ഞു വിഴതകവെള്ളു. അവർ എന്ന
തകളും
എന്നാൽ കർത്താവെന്ന സഹായിച്ചു.
14. കർത്താവാണ് എൻ കരുത്തും എൻ മഹിയും;
അവൻ എനിക്കു രക്ഷകനായി.
15. നിതിമാനാരുടെ കുടാരത്തിൽ സ്ഥിതിയും രക്ഷ
യുടെയും കീർത്തനം.
കർത്താവിൻ്റെ വലംകൈ അതഭൂതം പ്രവർത്തിച്ചിരി
ക്കുന്നു.
16. കർത്താവിൻ്റെ വലംകൈ എന്ന ഉയർത്തി,
കർത്താവിൻ്റെ വലംകൈ അതഭൂതം പ്രവർത്തിച്ചു.
17. എൻ മരിക്കയില്ല; എൻ ജീവിക്കും;
കർത്താവിൻ്റെ പ്രവൃത്തികൾ എൻ വിവരിക്കും.
18. കർത്താവ് എന്ന കറിനമയി ശക്തിച്ചു.
എന്നാൽ അവൻ എന്ന മരണത്തിന് എല്ലിച്ചു
കൊടുത്തില്ല.
19. നിതിയുടെ കവടങ്ങൾ എനിക്കായി തുറക്കണമെ,
ഈൻ അവയിലുടെ കടന്നുചെന്ന്,
കർത്താവിന്നു സ്നേഹം അർപ്പിക്കുടെ.
20. ഇഞ്ഞൻ കർത്താവിന്റെ കഹം!
നിതിമാനാർ ഇതുവഴി പ്രവേശിക്കും.
21. നീ എനിക്ക് ഉന്നതരാജ്യത്വത്തിന്നും, നിന്നക്കു
എനിക്കു നീ രക്ഷകനായിരത്തിന്നതിനും, നിന്നക്കു
ഉമ്പിഡിപ്പിന്നതിനും, സംശയം ദാന്തം പാഠം
22. പണിക്കാർ തളളിക്കളുണ്ടെ കല്ലുതന്നെ
പണിയുടെ മുലകല്ലുഡായിരത്തിനും.
23. ഇത് കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ സംഖിച്ചു;
നമ്മുടെ കല്ലുകളിൽ ഇത് അഞ്ചുത്തമകുന്നു.
24. ഇതു കർത്താവു നിശയിച്ച ദിവസമാണ്;
വരുവിൻ നമുക്കിനു ആനന്ദക്കാം.
25. കർത്താവേ, എന്ന രക്ഷകണമേ!
കർത്താവേ, എന്ന പിണ്ടെടുക്കണമേ!
26. കർത്താവിൻ്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട
കർത്താവിൻ്റെ വെന്തത്തിൽനിന്ന് എങ്ങെങ്കിൽ നിങ്ങെളെ
അനുശേഷിച്ചു.
27. എങ്ങെളുടെ ദൈവയു കർത്താവേ, എങ്ങെളു പ്രകാ
ശപ്പീക്കണമേ; മംബഹാവരിയു. എങ്ങെളുടെ തിരുനാൾ ആഞ്ചലാഷ
വാദവാദവാദവാദയു. എങ്ങെളു ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിക്കണമേ.
28. നിയാൺ എൻ ദൈവം, എൻ നിനക്ക് സ്നേഹം
അർപ്പിക്കും. നീ എൻ ദൈവംപാരമാണ്, എൻ നിന്നെന്നോടും
നല്ലവനായ കർത്താവിനു നന്ദിപായ്യുവിൻ.
29. അവൻ കൃപ എന്നോയ്ക്കും.

സംക്ഷിപ്തതനം 118

1. അവൻ അലപ്
തങ്ങെലുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ കുറുമറ്റവരും
കർത്താവിൻ്റെ പ്രാണമനുസരിച്ച് പ്രാപാരിക്കുന്നവരും
ഭാഗവാനാർ.
2. അവൻ സാക്ഷ്യങ്ങൾ പാലിക്കുന്നവരും,
പുർണ്ണഹൃദയങ്ങളാണ് അവൻ അനേഷിക്കുന്നവരും
ഭാഗവാനാർ.
3. അവൻ അപരാധം പ്രവർത്തിക്കാതെ
അവൻ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വ്യാപരിക്കുന്നു.
4. നിന്റെ കല്പനകൾ എറ്റു താലുകുമയി പാലിക്കണ
മെന്ന് നീ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
5. നിന്റെ കല്പനകൾ പാലിക്കാൻ തക്കവെള്ളു.
എൻ വഴികൾ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നുകിൽ!
6. നിന്റെ കല്പനകൾ എൻ പാലിച്ചതിനാൽ,
ലഭിക്കാൻ എനിക്കിടയാക്കുകയില്ല.
7. നിന്റെ നിതിപിഡികൾ എൻ പഠിച്ചതിനാൽ
എൻ ഹൃദയത്തിൻ്റെ നിഷ്കപടതയിൽ എൻ
നിനക്കു സ്നേഹം ചെയ്യും.
8. എൻ നിന്റെ കല്പനകൾ പാലിച്ചു,
എന്ന ഒരിക്കലും നീ ഉപേക്ഷിക്കരുതേ. ശ്രദ്ധിക്കു
ബേസ്
9. നിന്റെ കല്പന പാലിക്കാൻ എങ്ങനെ രൂപവന്ന് തന്റെ
പഴി നിർമ്മാണക്കാർ കഴിയും?
10. പ്രാശ്ന്യം വ്യാപാരങ്ങളാണ് എൻ നിന്നു അനേഷിച്ചു.
നിന്റെ കല്പനകൾ പിള്ളനക്കാൻ എനിക്കു മുന്നു
താഴുന്ന ഫ്രംബൈസ് തരുതേ
11. നിന്നക്കത്തിരായി പാപം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ
ഈൻ നിന്റെ വാസി എൻ പുരായത്തിൽ സുക്ഷിച്ചു.
12. കർത്താവേ, നീ വാഴ്ത്തപ്പെടുവന്നകുന്നു.
നിന്റെ കല്പനകൾ എന്ന പഠിച്ചിക്കണമേ.

13. നിന്റെ നീതിയുടെ വിധികളുണ്ടാം
എൻ്റെ അധികാരങ്ങൾക്കാണ് എന്നുവിശ്വസാം.
14. സർവസമ്പത്തിനേക്കാളും നിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ
വഴിയെ എന്നും സ്നേഹിച്ചു.
15. എന്നും നിന്റെ കല്പനകളെപ്പറ്റി ധാനിച്ചു.
നിന്റെ വഴികളെ എന്നും അറിഞ്ഞു.
16. നിന്റെ പചനങ്ങൾ മാക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി,
നിന്റെ നീയമം എന്നും ധ്യാനവിഷയമാക്കി.
17. എന്നും ജീവനോടിരുന്ന് നിന്റെ പചനങ്ങൾ ഹലിക്കേ
ണ്ടതിന്,
- നിന്റെ ഭാസന് ഉത്തരം നൽകണമെ.
18. നിന്റെ നീയമത്തിലെ വിസ്തൃതാവഹാജ്ഞായ കാര്യ
അംഗൾ കാണാൻ എൻ്റെ കല്പനയും തെളിക്കണമെ.
19. എന്നും നിന്റെ ദാതാവാരം ഒരു പ്രവാസിയാണ്
നിന്റെ കല്പനകൾ എന്നിൽ നിന്ന് മറയ്ക്കുവരുതെ.
20. എൻ്റെ ആര്ഥാവ് എപ്പോഴും നിന്റെ വിധികളെ സ്നേഹി
ച്ചു അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു.
21. നീ പിജാതീയരെ ശാസിച്ചു.
- നിന്റെ കല്പനകളിൽ നിന്നും തെറ്റിനടക്കുന്നവർ ശപി
ക്കുവാനും ഒപ്പുവരകുന്നു.
22. നിന്നും എന്നിൽ നിന്ന് നീ നികിക്കുള്ളയണമേ!
ഈ നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഹലിച്ചിട്ടുണ്ടോളോ.
23. ദുഷ്ടയാർ ഇരുന്ന് എന്നുകുറിച്ച് ആലോചിച്ചു.
എന്നാൽ എന്നും നിന്റെ കല്പനകളുകുറിച്ചു ധ്യാനി
ച്ചിരുന്നു.
24. എന്നും നിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെയും ഉത്തമായ വിചാരണ
ശുഭ്രാംഖണ്ഡം തിരെയും പറ്റി ധ്യാനിച്ചു.
ശാശ്രിതം ദാലർ
25. എൻ്റെ ആര്ഥാവു പൊടിയിൽ അടിഞ്ഞു.
നിന്റെ പചനപ്രകാരം എന്നും ജീവിപ്പിക്കണമെ.
26. എൻ്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിന്റെക്കാണിച്ചുപ്പോൾ നീ എന്നി
ക്ക് ഉത്തരം നൽകി.
നിന്റെ നീക്കം എന്നും പറിപ്പിക്കണമെ.
27. നിന്റെ കല്പനകളുടെ വഴി എന്നും കാണിക്കണമെ;
നിന്റെ അതഭൂതങ്ങളുകുറിച്ച് എന്നും ധ്യാനിക്കുടെ.
28. ചിത്രയാൽ എൻ്റെ ആര്ഥാവു വലഞ്ഞു.
നിന്റെ പചനപ്രകാരം എന്നും ജീവിപ്പിക്കണമെ.
29. ദുഷ്ടയാർട്ട വഴി എന്നിൽ നിന്നും അകൂറണമെ;
നിന്റെ പ്രമാണം എന്നും പറിപ്പിക്കണമെ.
30. നിന്റെ വിശ്വസ്തയ്യുടെ മാർഗ്ഗം എന്നും തിരഞ്ഞെടു
ക്കുവാനും തിരിക്കുവാനും തിരിക്കുവാനും.
നിന്റെ സ്വായവിധികൾ എന്നിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.
31. കർത്താവേ, നിന്റെ സാക്ഷ്യത്തോട് എന്നും പറ്റിച്ചേരു
നിന്റെ നീ നിന്റെ കല്പനകളുടെ മാർഗ്ഗത്തിലും നടന്നു.
32. നീ എന്നും സന്ദേശിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട്,
ഈ നിന്റെ കല്പനകളുടെ മാർഗ്ഗത്തിലും നടന്നു.

ഹോ

33. കർത്താവേ, നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം എന്നും
പറിപ്പിക്കണമെ; എൻ്റെ പുരിശ്ശ ഹൃദയത്തെ എന്നും പറിപ്പിക്കണമെ.
34. നിന്റെ നീയമം പാബിക്കുന്നതിനായി എന്നും നീ
വിശ്വാസിയാക്കണമെ; എൻ്റെ പുരിശ്ശ ഹൃദയത്തെ എന്നും പറിപ്പിക്കണമെ.
35. നിന്റെ കല്പനകൾ എന്നിക്കിഴുപ്പെട്ടു.
അതിന്റെ ഉള്ളടപാടിയിലും എന്നും നടത്തണമെ.
36. കടം കമകളിലേയ്ക്കല്ലോ, നിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്ക്
നീ എൻ്റെ ഹൃദയത്തെ തിരിക്കണമെ.
37. വശവന്മാരിൽപ്പെടാതിരിക്കണം എൻ്റെ കല്പനകളെ തിരി
ക്കണമെ; നിന്റെ വഴികളിൽ എന്നും ജീവിപ്പിക്കണമെ.
38. നിന്റെ ഭയപ്പെടുന്ന നിന്റെ ഭാസന്,
നിന്റെ വാഗ്ദാനം സ്ഥിരിക്കിച്ചു തരണമെ.
39. നിന്റെ വിധികൾ നല്ലവയാകുന്നു.
അപക്രീതി എന്നിൽ നിന്നും അകൂറിക്കുള്ളയണമെ.
40. നിന്റെ കല്പനകൾ ഏനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.
നിന്റെ നീതിയിൽ എന്നും ജീവിപ്പിക്കണമെ;
41. കർത്താവേ നിന്റെ അനുഗ്രഹവും, നിന്റെ
നീ പാശത്തിലുള്ള രക്ഷയും എൻ്റെമേൽ വരുമാറാക്കുടെ.
42. എന്നും നിന്റെ പചനത്തിൽ ആശയിച്ചതുകൊണ്ട്
നിന്നും നിന്നുക്കുവരുന്നു എന്നും മുപടി പറയും.
43. നിന്റെ നീതിവിധികളെ എന്നും കാത്തിരുന്നതിനാൽ,
സത്യത്തിന്റെ പചനം എൻ്റെ വായിൽക്കിന്നു നശി
ക്കാതിരിക്കുടെ;
44. എന്നും നിന്റെ പ്രമാണം എന്നുകുവാനും പാബിക്കും.
45. നിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ എന്നിക്കിഴുമായതിനാൽ
ആശാസന്നാടുകൊണ്ട് എന്നും വൂപാരിക്കും.
46. രജാക്കയാരുടെ മുന്പില്ലും എന്നും നീതിയോടെ സം
സാരിക്കും; എന്നും ലഹളിക്കുകയില്ല.
47. നിന്റെ കല്പനകളെ എന്നും സ്നേഹിച്ചു;
അവൈയെപ്പറ്റി എന്നും ധ്യാനിക്കും.
48. നിന്റെ കല്പനകളെപ്പറ്റി എന്നും ധ്യാനിക്കും;
നിന്റെ വിശ്വസ്തയാൽ എന്നും മഹതാം പ്രശ്നിക്കും.
ഒസന്ന്
49. ഈ ഭാസനോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു നിന്റെ പചനം
അനുസൃതിക്കണമെ;
50. എൻ്റെ താഴമയിൽത്തന്നെ എന്നും ആശാസനം
കാരണം നിന്റെ വക്ക് എന്നിക്കും ജീവൻ നൽകി.
51. ദുഷ്ടയാർ എന്നും തെരുക്കിയെങ്കിലും,
നിന്റെ നീയമത്തിൽ നിന്നും എന്നും വൂത്തിച്ചാലിച്ചുണ്ടോ.
52. കർത്താവേ, ആര്തിമുതലേയുള്ള നിന്റെ വിധികളെ
ഓർത്തു എന്നും ആശാസനം പ്രശ്നിച്ചു;
അവ എന്നിക്ക് ശിക്ഷണായായി.

53. നിന്റെ നിയമത്തെ തുജിച്ച പാപികൾമുലം ദുഃഖം എന്ന ശസ്ത്രം.
54. എൻ്റെ പ്രവാസക്കുമിയിൽ
നിന്റെ കല്പനകൾ ആയിരുന്നു എൻ്റെ ശാന്തികൾ
55. കർത്താവേ, യദിയിൽ നിന്റെ നിയമം എന്ന് ഓർത്തു.
നിന്റെ നിയമം എന്ന് പാലിച്ചു.
56. നിന്റെ കല്പനകൾ പാലിച്ചതുകൊണ്ട് എന്ന്
ആശാസം പ്രാപിച്ചു.
- ഹോസ്റ്റ്
57. നിന്റെ കല്പനകൾ പാലിക്കുന്നതിനായി,
കർത്താവേ, നിന്റെ ഓഹരിയെക്കുറിച്ച് എന്ന്
യുാനിച്ചു.
58. പുർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിന്റെ വദനത്തെ എന്ന്
കാത്തിരുന്നു;
നിന്റെ വാക്കെന്നുസരിച്ച് എന്നെ ജീവിപ്പിക്കണമെ.
59. എൻ്റെ വഴികളെക്കുറിച്ച് എന്ന് ചിന്തിച്ചു;
നിന്റെ ഉടക്കവഴികളിലേയ്ക്കു എൻ്റെ കാലുകൾ
എന്ന് തിരിച്ചു.
60. നിന്റെ കല്പനകൾ പാലിക്കുന്നതിന്
എന്ന് ഒരും വൈകാതെ ഒരുങ്ങി.
61. ദുഷ്ടരുടെ പാശങ്ങൾ എന്നെ ചുറ്റിപ്പിണ്ടതു.
എക്കിലും നിന്റെ പ്രഭാണ്ടത്തിൽ നിന്നു എന്ന് മാറി
യില്ല.
62. നീതിമാനേ; നിന്റെ നീതിനിഷ്ഠമായ വിധികളെക്കു
റിച്ച്
നിനെ സ്തുതിക്കാൻ അർഥരാത്രിയിൽ എന്ന് എഴു
സേറ്റ്.
63. നിനെ ഭയപെടുന്ന എല്ലാവരുടെയും,
നിന്റെ കല്പന പാലിക്കുന്നവരുടെയും, സ്നേഹിതനാണ്
എന്ന്.
64. കർത്താവേ, ഭൂമി നിന്റെ കൃപക്കാണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
നിന്റെ കല്പനകൾ എന്നെ പരിപ്പിക്കണമെ.
മേസ്
65. കർത്താവേ, നീ അരുളിച്ചേരുതുപോലെ നിന്റെ ആസ
സോട്ട് നമ ചെയ്യണമെ.
66. വിവേകവും നന്ദയും ഇത്താനവും എന്നെ പരിപ്പിക്ക
ണമെ:
എന്ന് നിന്റെ കല്പനകളിൽ വിശസിക്കുന്നല്ലോ
67. വിനീതനാകപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ എന്ന് വിശ
സിക്കയും.
- നിന്റെ ഉപദേശത്തെ പാലിക്കയും ചെയ്യും.
68. കർത്താവേ, നീ നല്ലവനും നമചെയ്യുന്നവനുമുകുന്നു;
നിന്റെ കല്പനകൾ എന്നെ പരിപ്പിക്കണമെ.
69. അഹജാരികളുടെ ദുഷ്ട വർഖിച്ചു;
എന്നാൽ എന്ന് പുർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിന്റെ കല്പ
നകൾ പാലിച്ചു.
70. അവരുടെ ഹൃദയം പാലുപോലെ പിരിഞ്ഞു;
എന്നാൽ എന്ന് നിന്റെ നിയമം പാലിച്ചു.
71. നിന്റെ കല്പനകൾ പരിക്കാൻ
എന്ന് താഴ്ത്തപ്പെട്ട് എന്നിക്കു നന്നായി.

72. പെന്നിബേദ്യും ബെള്ളിയുടെയും ആയിരങ്ങേളുകൾ,
നിന്റെ വധിൽ നിന്നുള്ള നിയമം എന്നിക്കു ശൃംഗാര
മായി.
- യോദ്ധ
73. നിന്റെ കരങ്ങൾ എന്നെ സൃഷ്ടിച്ച് ക്രമീകരിച്ചു.
നിന്റെ നിയമം എന്നെ പരിപ്പിക്കണമെ.
74. എന്ന് നിന്റെ വചനത്തിൽ ആശയിച്ചു എന്ന്
നിന്റെ ഭക്താർ കണ്ട് സന്ന്ദേശിക്കട.
75. കർത്താവേ, നിന്റെ സ്നായവിധികൾ ശരിയെന്നും,
നിന്റെ വിശ്വസ്ത എന്നെ താഴ്ത്തിയെന്നും എന്ന്
അറിഞ്ഞു.
76. നിന്റെ മൂല ഭാസനോട് നീ അരുളിച്ചേരുതുപുസരിച്ചു,
നിന്റെ കൃപ എൻ്റെ സമശാസത്തിനാകട;
77. എൻ്റെമേൽ നിന്റെ കൃപ വരുമാറാകട;
നിന്റെ പ്രഭാണ്ടത്തിൽ പരിശീലനം നേടിയതുകൊണ്ട്
എന്ന് ജീവിക്കും.
78. ദുഷ്ടരുൽ എന്നെന്നതാഴ്ത്തിയ അക്രമികൾ ലഹളി
തരാകട;
- എന്നൊ നിന്റെ കല്പനകളെക്കുറിച്ചു യുാനിച്ചു.
79. നിന്റെ ഭക്താരും നിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ അറിയുന
വരും
- കാപ്പ്
80. എൻ്റെ ആത്മാവ് നീ നൽകുന്ന രക്ഷക്കായി ആഗ
ഹിച്ചു;
- നിന്റെ വചനത്തിൽ എന്ന് പ്രത്യാശ അർപ്പിക്കുന്നു.
82. എപ്പോൾ നീ എന്നെ ആശസ്ത്രപ്പിക്കുമെന്ന്,
എൻ്റെ കല്പനകൾ നിന്റെ വചനം കാത്തിരുന്നു.
83. മണ്ണിലെ തുകൽക്കുടംപോലെ എന്ന് ആയിരിൽ
രുന്നു.
- എക്കിലും നിന്റെ കല്പനകളെ എന്ന് മാനില്ല.
84. എത്രയാൾ നിന്റെ ഭാസൾ നാളുകൾ?
എന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരെ എപ്പോഴാണു നീ സ്നായം
വിധിക്കുക?
85. നിന്റെ നിയമത്തിൽ നിന്നും ദുഷ്ടരുൾ എന്നിക്കു
വേണ്ടി കൂഴിക്കുചെയ്യും.
86. നിന്റെ കല്പനകളും വിശാസ്യങ്ങളും;
കർമ്മലഘര എന്നെ പീഡിപ്പിച്ചു.
87. അവർ ഭൂമിയിൽ എന്നെ മികവൊരും നശിപ്പിച്ചിരി
ക്കുന്നു;
- എക്കിലും നിന്റെ കല്പനകളെ എന്ന് ഉപേക്ഷിച്ചില്ല.
88. നിന്റെ വധിൽ നിന്നു പൂരപ്പെട്ട സാക്ഷ്യം എന്ന്
പാലിക്കേണ്ടതിന്
നിന്റെ കൃപയ്ക്കാതവെള്ളും എന്നെ ജീവിപ്പിക്ക
ണമെ.
- ലാക്കമ്പ്
89. കർത്താവേ, നീ എന്നേയ്ക്കും ഉണ്ട്,
നിന്റെ വചനം ആകാശത്ത് നിലനിൽക്കുന്നു.
90. നിന്റെ വിശ്വസ്ത എന്നേയ്ക്കുമാകുന്നു.
നീ ഭൂമിയെ സ്ഥാപിച്ചുപ്പിച്ചു.

92. നിന്റെ നിയമം എൻ്റെ യുനാനവിഷയം അല്ലായിരുന്നു
എങ്കിൽ,

ഞാൻ എൻ്റെ അധികാരിയിൽ നശിപ്പിച്ചോകുമായി
ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ദാനം കുറഞ്ഞാണെന്ന് എന്ന് തുന്നു.

93. നിന്റെ കല്പനകൾ ഞാൻ ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല;
അവയിലാണല്ലോ എൻ്റെ ജീവൻ.

94. ഞാൻ നിന്റെതാണ്, എന്നെന്ന രക്ഷിക്കണമെ; നാഡി
ഞാൻ നിന്റെ കല്പനകൾ പാലിച്ചല്ലോ.

95. ദുഷ്ടയാർ എന്നെന്ന നശിപ്പിക്കാൻ കാരിയിരുന്നു.
എങ്കിലും നിന്റെ സാക്ഷ്യം എന്നെന്ന വിവേകിയാണി.

96. എല്ലാ അതിഭേദത്തിക്കും അന്ത്യമുണ്ടാണ് ഞാൻ കണ്ണു;
നിന്റെ കല്പനയാകട്ട അതീവ വിശ്വലമാണ്.

മി.

97. ഞാൻ നിന്റെ പ്രധാനമാത്ര എത്രയോ സേഖിച്ചിട്ടും!
അതുതന്നൊധ്യാണ് ദിവസം മുഴുവൻ എൻ്റെ യുനാനവി
ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ദാനം കുറഞ്ഞാണെന്ന് എന്ന് ശയ്യ.

98. നിന്റെ കല്പനകളെ ഞാൻ പാലിച്ചതുകൊണ്ട്,
എൻ്റെ ശത്രുക്കളെക്കാൾ എന്നെന്ന വിജയാനിയാക
ണമെ!

99. നിന്റെ സാക്ഷ്യം എനിക്കു യുനാനമായതുകൊണ്ട്;
പിന്റെ എല്ലാ ഗുരുക്കലുംരക്കാൻ എന്നെന്ന വിവേകി
ശ്രദ്ധിക്കുന്ന അക്കണമെ.

100. നിന്റെ കല്പനകളെ ഞാൻ പാലിക്കുന്നതുകൊണ്ട്,
മുതിർന്നാവരെക്കാൾ ഞാൻ ധാരണാശക്തി ഉള്ളവ
നായി.

101. നിന്റെ കല്പനകളെ പാലിക്കേണ്ടതിന്,
എല്ലാ ദുരംഹർഗ്ഗതിൽനിന്നും ഞാൻ എൻ്റെ കാലുക
രൈ തകണ്ടു.

102. നീ എന്നെന്ന പറിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട്,
നിന്റെ വിധികളിൽ നിന്നു ഞാൻ വ്യതിചലിച്ചില്ല.

103. മായക്ക് തോൻ എന്നതിനെനക്കാൾ, നിന്റെ പചനങ്ങൾ
എൻ്റെ അഭ്യന്നാക്കിന്നു മധ്യമുള്ളവയാകുന്നു.

104. നിന്റെ കല്പനകളെ ഞാൻ യുനിച്ചു;
അതിനാൽ ദുഷ്ടയാരുടെ വഴിയെല്ലാം ഞാൻ വെ
ത്രിമാനാശ്വരം നിന്നും വിശ്വാസിക്കാൻ നുഠി

രൂത്തു.

105. നിന്റെ പചനം എൻ്റെ കാലുകൾക്ക് പിളക്കും.
എൻ്റെ ഉഞ്ചുവഴിയിൽ വെളിപ്പിച്ചുകൂടുന്നു.

106. നിന്റെ നീതിക്കുടെ അനുശാസനങ്ങൾ പാലിക്കുമെന്ന്
ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുറപ്പിച്ചു.

107. കർത്താവേ, ഞാൻ വളരെ താഴ്ത്താപ്പേജും;
നിന്റെ പചനമനുസരിച്ച് എന്നെ ജീവിപ്പിക്കണമെ.

108. കർത്താവേ, എൻ്റെ മായിൽ നിന്നുള്ള പചനങ്ങളിൽ
നീ പ്രസാദിക്കണമെ;

നിന്റെ വിധികളിൽനിന്ന് എന്നെ പറിപ്പിക്കണമെ!

109. എൻ്റെ ആത്മാവ് സദാ നിന്റെ കൈകളിലാകുന്നു;
ഞാൻ നിന്റെ നിയമം മണിക്കൂ.

110. പാപികൾ എനിക്കു കെണികൾ വച്ചു;
ഞാൻ നിന്റെ കല്പനകളിൽ നിന്നു മാറിയില്ല.

111. നിന്റെ സാക്ഷ്യമാണു ഞാൻ ശാശ്വതമായി അവകാ
ശപെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്;

112. നിന്റെ കല്പനകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്നേയ്ക്കും
എൻ്റെ ഹൃദയത്തെ ഞാൻ തിരിച്ചു. ഫോ
അഭിരൂച്ചിയും സൗഖ്യവും ശിപ്പൂരുഷം;
113. മുഴുവൻ ഞാൻ ദേശിച്ചു; തുണി
നിന്റെ നിയമത്തെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചു;
114. നിയാൻ എൻ്റെ സങ്കേതവും അദ്ദേഹാനവും;
നിന്റെ പചനത്തിൽ ഞാൻ പ്രത്യാശയിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
115. എൻ്റെ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ ഞാൻ പാലിക്കേ
ം അടിസ്ഥാനം ആക്കിയും അടിനിന്ന്,
അകമ്മിക്കേ, നിങ്ങൾ എന്ന വിടകളുക!
116. നിന്റെ പചനത്താൽ എന്ന നീ ഉറപ്പിക്കണമേ.
എന്ന സഹായിക്കണമേ; ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും;
എൻ്റെ പ്രത്യാശയിൽ എന്ന ലഹരിതന്നാക്കരുതേ.
117. എന്ന സഹായിക്കണമേ; ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും.
നിന്റെ കല്പനകളിൽ അഭ്യസ്തനാകയും. ചെയ്യും.
118. നിന്നിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോയവരെയെല്ലാം ഞാൻ നിര
സിച്ചു.

അജ്ഞതയാണെല്ലാ അവർ ചിന്തിക്കുക
119. എന്ന നീ താങ്ങണമേ; ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും;
നിന്റെ കല്പനകളെപ്പറ്റി എപ്പോഴും ഞാൻ യാനിക്കും;
120. നിന്നെന്നക്കുറിച്ചുള്ള ദേത്താൽ എൻ്റെ മംസം ശുശ്ര
കിച്ചു;
നിന്റെ ന്യായവിധികളെ ഞാൻ ദേപ്പെടുത്തുന്നു.

എ

121. പിഡിയും നീതിയും. ചെയ്യുന്നവനെ. പിഡിയും
എൻ്റെ മർദ്ദകരുടെ കയ്യിൽ എന്ന നീ ഉപേക്ഷിക്കു
രുതേ,
122. നന്ദകളാൽ നിന്റെ ഭാസനെ സന്നോഷിപ്പിച്ചാലും;
എന്ന അഹാജാരികൾ എന്ന ദേരുക്കുകയില്ല.
123. എൻ്റെ കണ്ണുകൾ നിന്റെ രക്ഷയും, നിന്റെ നീതിയുടെ
പചനവും. പാർത്തിരിക്കുന്നു.
124. നിന്റെ കൂപയ്ക്കനുസ്യതമായി നിന്റെ ഭാസനോടു
പെരുമാറണായേ. നിന്റെ പ്രഭാണം എൻ്റെ പരിപ്പിക്കണമേ.
125. ഞാൻ നിന്റെ ഭാസനാണ്;
ഞാൻ നിന്റെ സാക്ഷ്യം അറിയേണ്ടതിന്, ഒന്നു
എനിക്കു ധാരണാശക്തി നൽകണമേ.
126. കർത്താവിനെ സേവിക്കാനുള്ള കാലമായിരിക്കുന്നു;
എന്നാൽ അവർ നിന്റെ ധാരണാത്തെ തിരഞ്ഞക്കണിക്കു
127. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിന്റെ കല്പനകളെ സ്വർണ്ണത്തെ
കാലും. വിലയേറിയ രതാജോജുകാലും. സ്നേഹിച്ചു.
128. നിന്റെ കല്പനകളെയെല്ലാം ഞാൻ സ്നേഹിച്ചു;
അജ്ഞയാരുടെ മാർഗ്ഗമെല്ലാം ഞാൻ ബാധിക്കു
പെ പാടിമിശ്ശുന്ന ശ്രദ്ധി
129. നിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ മഹത്തായവയാണ്;
തന്മുഖം എൻ്റെ ആര്യാദി അവ പാലിച്ചു.
130. നിന്റെ പചനം നീ ആവിഷ്കരിക്കണമേ;
അങ്ങനെ നിഷ്കപടരെ പ്രകാശിപ്പിച്ച് ഇന്താനികളും
കിയാലും.

131. എന്നുവീർപ്പിട്ട്,
നിന്റെ രക്ഷയെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു.
132. നിന്റെ നാമത്തെ എന്നു സ്നേഹിച്ചതിനാൽ;
എന്റെ നേരങ്ങു തിരിഞ്ഞു എന്നിൽക്കൂടു കാനിയണമെ.
133. ദുഷ്ടൻ എന്റെമേൽ ശക്തിപ്പൂടാതിരിക്കുന്നതിന്
നിന്റെ ഉടക്കവഴികളിൽ എന്റെ കാലടികൾ ഉപിക്കു
ണമെ.
134. എന്നു നിന്റെ കല്പനകൾ പാലിക്കേണ്ടതിന്,
എന്ന മനുഷ്യരുടെ മർദ്ദനത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കു
ണമെ,
135. നിന്റെ അസംഖ്യ മേൽ നിന്റെ മുഖം ധ്രൂവിപ്പിച്ച്.
നിന്റെ പ്രമാണം എന്നപുറിപ്പിക്കണമെ.
136. അവർ നിന്റെ നിയമം പാലിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട്
എന്റെ കല്ലുകളിൽനിന്ന് ബെള്ളപ്പാതകികൾ വുറ
പുക്കു.
- സാദ
137. കർത്താവേ, നീ നീതിമാനാണ്; നിന്റെ ന്യായവിധി
കൾ ഏറ്റും നീതിയുക്തങ്ങളും തെരഞ്ഞെടുത്തു.
138. നീതിയില്ലോ വിശ്വസ്തയില്ലോ. നീ നിന്റെ സാക്ഷ്യം
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
139. നിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിന്റെ മക്കു വിസ്തുരിച്ചതുകൊണ്ട്,
തീർജ്ജത ഏപ്പോഴും എന്ന തെരുക്കാഡിയിരുന്നു.
140. നിന്റെ പചനം പള്ളരെ വിശിഷ്ടമാക്കുന്നു;
തന്ത്രം നിന്റെ ഭാസൻ അതിനെ സ്നേഹിച്ചു.
141. എൻ പെറിയവനും നിന്നുന്നും ആകുന്നു;
എക്കില്ലും നിന്റെ കല്പനകൾ എന്ന മനനില്ല.
142. നിന്റെ നീതി എന്നോയ്ക്കും നിലനില്ക്കുന്നു.
നിന്റെ നിയമം സത്യമായും സ്ഥിരമായും.
143. ദുരിതവും ദുരഃഖ്യവും എന്ന സ്വാധിച്ചു;
എക്കില്ലും നിന്റെ കല്പനകളെപ്പറ്റി എന്ന യാനിച്ചു.
144. നിന്റെ സാക്ഷ്യം എന്നോയ്ക്കും നീതിയുള്ളതാണ്;
എന്ന പരിപ്പിക്കണമെ; എന്ന ജീവിക്കും.
- വോപ്
145. പുർണ്ണഹൃദയത്തോടു എന്ന നിന്നു വിളിച്ചുപോ
ക്കിച്ചു.
- കർത്താവേ എനിക്കുത്തരം നൽകണമെ;
ഈൻ നിന്റെ കല്പനകൾ പാലിക്കും.
146. എൻ നിന്നു വിളിച്ചു;
എന്ന രക്ഷിക്കണമെ;
ഈൻ നിന്റെ സാക്ഷ്യം പാലിക്കും.
147. എൻ പ്രഭാതത്തിൽ എഴുന്നേറ്റ് പ്രാർത്ഥിച്ചു.
നിന്റെ പചനത്തെ എന്ന കാത്തിരുന്നു.
148. നിന്റെ പചനത്തപ്പറ്റി യാനിക്കാൻ,
എന്റെ കല്ലുകൾ ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞു.
149. കർത്താവേ, നിന്റെ കൃപയ്ക്കനുസൃതം എന്റെ സരം
കേൾക്കണമെ;
- നിന്റെ ന്യായവിധികളാൽ എന്ന നീ ജീവിപ്പിക്കണമെ;
150. ദുർഘടതരായ പീഡകൾ എന്റെ അടുത്തത്തിയിരി
ക്കുന്നു;
- നിന്റെ നിയമത്തിൽനിന്ന് അവർ അകന്നിരിക്കുന്നു.
151. കർത്താവേ, നീ സമീപത്തുണ്ടാലോ. നിന്റെ കല്പനകൾ
ലൈല്ലാം സത്യമുള്ളവ.

- നിന്റെ പചനത്തപ്പറ്റി യാനിക്കുന്നതിന്
എന്റെ കല്ലുകൾ ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞു.
152. നിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ എന്ന പണ്ടേതനെ അറിഞ്ഞു.
എന്നുകൊണ്ടുനും ആവിശുതയ്ക്കേ നീ അതിനെ
ക്രമപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.
- രേഖ
153. എന്റെ ശോച്യാവസ്ഥ കണ്ട് നീ എന്ന വീണ്ടെടു
ക്കണമെ.
- എന്നെന്നുൽസ് എന്ന നിയമം വിസ്തുച്ചിപ്പില്ല.
154. എന്റെ ന്യായംകേട്ടു വിധിച്ച് എന്ന മോചിപ്പിക്കു
ണമെ;
- നിന്റെ പചനത്താൽ എന്ന ജീവിപ്പിക്കണമെ.
155. രക്ഷ ദുഷ്ടരിൽനിന്നു അകലെയാണ്;
എന്നെന്നുൽസ് അവർ നിന്റെ കല്പനകൾ അനോഷ്ഠി
ച്ചില്ല.
156. കർത്താവേ, നിന്റെ കാരുണ്യം വലുതാണ്.
നിന്റെ വിധിയാൽ എന്ന ജീവിപ്പിക്കണമെ.
157. എന്ന പീഡപ്പിക്കുന്നവരും എന്റെ എത്രിരാളികളും
വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.
- എകില്ലും എന്ന നിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിൽനിന്ന് വിളുമാ
റിയില്ല
158. എന്ന ദുഷ്ടരാരക്കെല്ലാം;
അവർ നിന്റെ പ്രഭാവാം പാലിക്കുന്നില്ലെന്നു എന്ന
മനസ്സിലാക്കി.
159. കർത്താവേ, എന്ന നിന്റെ കല്പനകളെ സ്നേഹിച്ചു
എന്നു കാണണമെ;
- നിന്റെ കൃപയാൽ എന്ന ജീവിപ്പിക്കണമെ.
160. നിന്റെ പചനം സത്യമാണ്.
- നിന്റെ നീതിനിഷ്ഠമായ അനുശാസനങ്ങളും,
നിത്യം നിലനിൽക്കുന്നു.
- ശീൽ
161. പ്രമാണികൾ അകാരണമായി എന്ന പീഡപ്പിച്ചു.
എന്നാൽ എന്റെ ഹൃദയം നിന്റെ പചനത്തെ യെ
പുക്കു.
162. വളരെ കൊള്ളുത്തരം കണ്ണടത്തിയവനെപ്പാലെ
നിന്റെ പ്രഭാവാം താൻ സന്തോഷിച്ചു.
163. അന്യായത്തെ എന്ന ദേശിച്ചു തള്ളിക്കളുണ്ടു
നിന്റെ നിയമത്തെ എന്ന സ്നേഹിച്ചു.
164. നീതിമാനെ നിന്റെ വിധിയെക്കുറിച്ചു,
ദിവസേന ഏഴുപാവശ്യം എന്ന നിന്നു മഹത്തെപ്പു
ടുത്തി.
165. നിന്റെ നിയമത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് വളരെ സമ
ധാനമുണ്ട്.
- അവർക്കു യാതൊരു കുറവുമില്ല.
166. കർത്താവേ നീയേകുന്ന രക്ഷയിൽ എന്ന പ്രത്യാ
ശയർപ്പിച്ചു.
- കർത്താവേ എന്ന നിന്റെ കല്പനകൾ നിന്നവേറ്റി.
167. എന്റെ ആന്തരാവ് നിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ പാലിച്ചു.
ഈൻ അന്തരാവ് അതിനെ അതൃധികം സ്നേഹിച്ചു.
168. എന്ന നിന്റെ കല്പനകളും സാക്ഷ്യങ്ങളും പാലിച്ചു
എന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങളും നിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഉണ്ട
ലൈല്ലാം.

താവ്

169. കർത്താവേ, എന്റെ സുതി നിന്റെ മുന്താകെ
എത്തട്ട്. നിന്റെ വചനത്താൽ എന്ന ജീവിപ്പിക്കണമെ.
170. എന്റെ ശ്രദ്ധയുടെ നിന്റെ സന്നിധിക്കും എത്തട്ട്.
നിന്റെ വചനത്താൽ എന്ന രക്ഷിക്കണമെ.
171. എന്റെ അധിരജ്ഞൻ നിന്റെ പ്രഭേദ്യനും പ്രചരിപ്പി
ക്കുട്. നിന്റെ കല്പനകളെല്ലാം, നീതിയുക്തമാണ്ടോ.
172. നിന്റെ കല്പനകൾ നീ എന്ന പഠിപ്പിച്ചതിനാൽ
എന്റെ അധിരജ്ഞൻ നിന്റെ സുതികൾ സംസാരിക്കും.
173. നിന്റെ പ്രധാനാഞ്ഞാളും ഞാൻ സൗഹിച്ചതുകൊണ്ട്
നിന്റെ ഒക്ക എന്ന സഹായിക്കുട്.
174. എന്റെ ആത്മാവു നിന്റെ രക്ഷയെ പാർത്തിരുന്നു
നിന്റെ നീയമത്തപ്പറ്റി ഞാൻ യുണിച്ചു.
175. നിന്നു പാടി സുതിക്കാൻ ഞാൻ ജീവിക്കുട്.
നിന്റെ നീതിവിധി എന്ന സഹായിക്കുട്.
176. നഷ്ടപ്പെട്ട ആട്ടിനേപ്പോലെ ഞാൻ വഴിത്തൃപ്പോയിരി
ക്കുന്നു; നിന്റെ ഭാസനു നീ അനോഷ്ടിക്കണമെ;
നിന്റെ കല്പനകൾ ഞാൻ മനസ്സില്ലോ.

സങ്കീർത്തനം 119

സംഖ്യാത്തിരിക്കുന്ന പുസ്തകം

1. എന്റെ കാശ്യതയിൽ ഞാൻ കർത്താവിനെ വിളിച്ചു.
കർത്താവും എനിക്ക് ഉത്തരം. നൽകി.
2. ദുഷ്ടമാരുടെ അധിരജ്ഞാളിൽനിന്നു.
3. വഞ്ചനയുള്ള നാവുകളിൽ നിന്നും, എന്റെ ആത്മാവി
നേരം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു.
4. ശശ്രാം അന്തരുക്കാശി കരുവൈവക്കാൻകിന്റെ കനക്ക്
പോലെയാക്കുന്നു.
5. എന്റെ വിപ്പമാസം നിണ്ണുപോയതിനാലും,
കേദാരിന്റെ കൂടാരത്തിൽ ഞാൻ വസിച്ചതിനാലും.
എനിക്കു നിർഭാഗ്യം.
6. സമാധാനത്തെ വെറുക്കുന്നവരോടുകൂടെ
എന്റെ ആത്മാവും വളരെക്കലാലും. വസിച്ചു.
7. ഞാൻ സമാധാനത്തക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചിരുന്നു
അവരും എന്നോടു ശശ്രാംകൂടിക്കിരുന്നു.

സങ്കീർത്തനം 120

1. ഞാൻ മലയിലേക്ക് എന്റെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി.
എവിടെനിന്നും എന്റെ സഹായകൾ വരുക?
2. എന്റെ സഹായം ആകാശവും, ഭൂമിയും, സുഷ്ടിച്ച
കർത്താവിന്റെ പമ്പൽ നിന്നും.
3. നിന്റെ കാലിടാൻ അവൻ അനുവദിക്കുകയില്ല.
നിന്റെ കാവൽക്കാരൻ ഉറക്കം തുണ്ടുകയില്ല.
4. ഇസായായിന്റെ കാവൽക്കാരൻ ഉണ്ടുകയില്ല! യൈ
ആകയുമില്ല.
5. കർത്താവാണു നിന്റെ സംരക്ഷകൻ.
പലതുകരംകാണ്ക അവൻ നിന്നു തണ്ടാലുകും.

6. പകൽ സുരൂൻ നിന്നു ഉപദവിക്കുകയില്ല.
രാത്രിയിൽ ചാറുന്നു.
7. സർവ തിരുക്കളിൽനിന്നും കർത്താവു നിന്നു സംരക്ഷിക്കും.
നിന്റെ ആത്മാവിനെ അവൻ കാത്തുകൊള്ളും.
8. അവൻ നിന്റെ പൂർപ്പാടിനെയും പ്രവേശനത്തെയും.
ഇന്നുമുതൽ എന്നേയ്ക്കും കാത്തുകൊള്ളും.

സങ്കീർത്തനം 121

- ‘നാം കർത്താവിന്റെ വേന്തതിലേക്കു പോകുന്നു’
എന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ സന്നോധിച്ചു.
2. ഓബ്രൂട്ടു, എന്റെ കാലുകൾ നിന്റെ കവാടങ്ങളിൽ
ഉറന്നിതിരുന്നു.
3. കോട്ടയാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട പട്ടണം പോലെ,
ഓബ്രൂട്ടു. പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
4. മുസായേലിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനായി കർത്താവിന്റെ
സാമ്പത്തിനു നൃം പറയാൻ,
കർത്താവിന്റെ ശോത്രങ്ങൾ അവിടേയ്ക്ക്
ആരോഹണം ചെയ്യു.

5. നൂയവിധിക്കുള്ള സിംഹാസനങ്ങൾ- ഭാവിദിന്റെ വെ
ന്നതിന്റെ സിംഹാസനങ്ങൾ-
അവർ അവിടെ സ്ഥാപിച്ചു.
6. ഓബ്രൂട്ടത്തിന് അടിവാദനമർപ്പിക്കുവിൻ.
നിന്നു സൗഹിക്കുന്നവർ ഏറ്റവും പ്രാപിക്കുട്.
7. നിന്റെ ഓസനുത്തിനു സമാധാനമുണ്ടാക്കുട്.
നിന്റെ ശോപുരങ്ങളിൽ സമുദ്ദിയും!
8. എന്റെ സഹോദരയാരെയും. സൗഹിത്യരെയും. പ്രതി
ഞാൻ പറയും:
നിന്നു സമാധാനം.
9. നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ വേന്തതെ പ്രതി
ഞാൻ നിന്റെ നൃം അനോഷ്ടിക്കും.

സങ്കീർത്തനം 122

- സാർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവനേ,
നിന്റെ ആടുകലേക്ക്, ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾ
ഉയർത്തി.
2. ഓസനുവുടെ കണ്ണുകൾ തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരുടെ
പകലേക്കും
ഓസിയുടെ കണ്ണുകൾ അവളുടെ സ്ഥാമിനിയുടെ പകലേ
ക്കും എന്നോലോലെ.
3. തങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ,
നിന്റെ കരുണാ തങ്ങളുടെമേൽ ഉണ്ടാക്കുംപോലും.
തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ നിന്റെ പകലേക്കായിരിക്കും.
4. മിഡിലോട്ടി കൂപയുണ്ടാക്കണാലേ,
കർത്താവേ, തങ്ങൾ വളരെ അധിക്ക്ഷപം കേടുതു
നിമിത്തം.
തങ്ങളുടെമേൽ കരുണായുണ്ടാക്കണമെ.
5. ദുഷ്ടമാരുടെ നിന്നും,
അപക്ഷാരികളുടെ അക്ഷേപാധിക്കുവുംകൊണ്ട്
തങ്ങളുടെ ആത്മാവു നിരണ്ടു.

സംക്ഷിപ്തത്വാ. 123

കർത്താവു നൈസിക്കായി നിലകൊള്ളാതിരുന്നെ
കൂടി

2. മനുഷ്യർ നൈസഭ്രംഗം എതിർത്തു നിന്നപ്പോൾ,
കർത്താവു നൈസിക്കു സഹായമായി നിരക്കാതിരു
ന്നുണ്ടായിരുന്നതു അനുഭവം എന്നുണ്ടായിരുന്നതു
നൈസിക്കാതിരുന്നു.
3. അവരുടെ കേപം നൈസഭ്രംഗമേൽ ഔലിച്ചപ്പോൾ
അവർ നൈസഭ്രംഗം ഭീവനോടെ വിഴുങ്ങിക്കളയുമായി
രുന്നു.
4. അവർ നൈസഭ്രംഗം വെള്ളത്തിൽ മുക്കിക്കളയുമായി
രുന്നു;
ജലപ്രവഹം നൈസഭ്രംഗം ആരമ്പിഞ്ഞേൻ്തെ കവിയു
മായിരുന്നു.
5. ഏറ്റവും ജലം നൈസഭ്രംഗം ആന്തമബിഞ്ചേൻ്തെ കവി
ശശാംകുമായിരുന്നു.
6. അവരുടെ പാളിക്ക് നൈസഭ്രംഗം മുരയായി കൊടുക്കാതി
രുന്നു
- കർത്താവു വാഴത്തപ്പട്ടവനാകട്ട.
7. വേട്ടക്കാരൻ്തെ വലയിൽ നിന്നു് പക്ഷിയെന്നപോലെ
നൈസഭ്രംഗം ആരമ്പാവ് രക്ഷപാപിച്ചു.
വലകിറിപ്പോയി നൈസി സത്രായായി.
8. ആകാശവും ഭൂമിയും സുഖിച്ച
കർത്താവിന്റെ നാമത്തിലാണ് നമ്മുടെ സഹായം.

സെക്കിറ്റർ, 124

സെഹിയോൻ പര്വതത്തിൽ, കർത്താവിൽ ആശയ
മർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവർ ഇളകുകയില്ല.
അവർ എന്നോയക്കും പാസിക്കും.

2. ഓരോയുദ്ധത്ത് പര്വതങ്ങൾ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു
കർത്താവു ഇന്നുമുതൽ എന്നോയക്കും തന്റെ ഒന്ന്
തന്ത്യും ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു.
3. ദുഷ്ടങ്ങളുടെ ചെങ്കാൽ നീതിമാനങ്ങളുടെ പാഹിയിൽ
മഴുകയില്ല;

നീതിമാനരം തങ്ങളുടെ കൈകൾ ദുഷ്ടതയിലേക്കു
വരുമ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും നീട്ടുകയില്ല.

4. കർത്താവേ, നല്ലവർക്കും ഹൃദയ പരമാർത്ഥതയുള്ള
വർക്കും നാജചയ്യണമേ!
5. തങ്ങളുടെ വഴികളെ തിന്നായിലേക്ക് തിരിക്കുന്നവരെ,
ദുർവ്വാതരഭാക്കുടി കർത്താവു നടത്തു.
ഇഗ്രായേലിനു സമധാനവും ഉണ്ടാകും.

സംക്ഷിപ്തത്വാ. 125

கர்த்தாவு ஸெபியேன் அடிமத. நிலைமேற்ற எனப்பதே ஆகாபலித்தரயி.

2. அப்புல் சிலிகொளு எனப்பதுடை வாயு. ஸுதிகொளு எனப்பதுடை நாயு. நிர்ணது, கர்த்தாவு அவர்கள் வழிர காருப்பதே செய்திர கூறு விட்ட

വിജ്ഞാതീയതുടെ ഖടകയിൽ സംസാരമുണ്ടായി.

- கஞ்சையு நமுக்கு வழிர கூருணைச் சென்று;
 - அதைகொள்க நா அந்தாமலுதைவரையிரிக்குவான்;
 - கஞ்சையே தெகுதை அரைவிக்கு ஏற்றபோலெல் என்னெலுடு அடிமத்து மருக்கைதுயளம்.
 - கண்ணிரைத விதய்க்குநாவன் ஸ்ரீதி. ५
 - ஸங்காஷதைத கொட்டு. ४
 - விததுவிதய்க்குநாவன் ஸ்ரீதி. ७
 - நடன் நடன் கருயுந்; १
 - குடி சூழக்குநாவநாக்கடி १
 - ஸங்காஷதைத வருந். १

സക്കിരിത്ത് 126

கற்றதாவு வீடு பளியுளிலூக்கின்
பளிக்காரி வெருதே அய்யானிக்குணு.

கற்றதாவு நமர் காக்குளிலூக்கின்
காவர்க்காரி வெருதே உரக்கெலிடுக்குணு.

2. அதிரவிலை ஏழுணேர்க்குணது. வெகி விஶவி

தாமரையூர்தா கிளரி போகுணது,
ஆவதேதாக அஸு. கெஜிக்குணது. பிரயாஜநக
பிரமகுணு

கற்றதாவ் தாந்தி பியப்புடுவர்க்கு நிழ நல்கு.

3. மகசீ கற்றதாவின்டி அவகாசமாகுணு;

உடற்பலங்கி அவந்தி ஸமானவு.

4. வெவாந்தி கைதுவிலை அஸு.போலெயன்,

யறுவநயுக்குறைய மகசீ. போலெயன்

5. ஹவரைக்காளதுதாந்தி அவநாசி நியக்குணவன்
காஷுவானாகுணு.

நாககவாகன்கிளைத் தாந்திரை ஏதிளிடுவைச்
அயாசீக்கி வலுகிக்கௌடி வதிக்குறில்.

സംക്ഷിപ്തത്താ. 127

കർത്താവിന ബഹുമണിച്ച് അവൻ്റെ ഉട്ടുവഴികളിലൂടെ വ്യാപരിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാഹം. മനുഷ്യാ നിന്റെ കൈവേലയുടെ ഫലം നീ ആസ്പദി ക്കുമ്പോൾ നിന്നക്കു ഭാഗ്യം; നിന്നക്കു ശുഭം ദിവിക്കും. നിന്റെ ഭവനപരിസ്ഥിത്യാളി പിശിഷ്ടമായ മുന്തിരപോലെയാണ് നിന്റെ ഭാര്യ. നിന്റെ മകൾ മേരയ്ക്ക് ചുറ്റം ഏസ്ത്വനിന്റെ മുള കൾ പോലെയും. കർത്താവിന ഭയപ്പെടുന്ന മനുഷ്യൻ ഇപ്രകാരം അനൃഗഹിക്കപ്പെടും. എന്നിയോനിൽ നിന്നു കർത്താവു നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും. നിന്റെ അയുസ്സിന്റെ നാളുകളിലെല്ലാം ഓരോത്തിന്റെ നായ നീ ദശിക്കും. നിന്റെ മകളുടെ മകളെയും. നീ കാണും. ഇസ്വായേലിനു സമാധാനം!

സക്കീർത്തനം 128

- എൻ്റെ ബാല്യം മുതൽക്കേ എന്നെ ഉപദാവിക്കുന്നവർ
വർദ്ധിച്ചു വന്നു.
2. ഇസായേൽ ഇങ്ങനെ പറയുടെ:
എൻ്റെ ബാല്യം മുതൽ എന്നെ ഉപദാവിക്കുന്നവർ
വർദ്ധിച്ചുവന്നു.
എക്കില്ലോ എൻ്റെ ശക്തിയെ ഉല്ലംഖിക്കുവാൻ അവർ
ക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.
 3. എൻ്റെ പുരുത്ത് അവർ ചമട്ടിക്കാണ്ടു അടിച്ചു.
അവർ ദിനാലങ്ങരാ എന്നെ എളിമപ്പെടുത്തി.
 4. കർത്താവു നീതിമാനങ്കരെ.
 5. ദുഷ്ടരുടെ ശാഖകളെ അവൻ ചേര്തിച്ചു കൂളിയും.
 6. സൗഹ്രിയോനെ ദേശിക്കുന്നവരെല്ലാം
ലഹളിച്ചു പിന്തിരിയുടെ.
 7. അവർ, കാറുതുണ്ടാൾ പറിഞ്ഞുണ്ടായിപ്പോകുന്ന
പുരപ്പുറത്തെ പുല്ലുപോലെ ആയിത്തീരുടെ.
 8. കൊയ്യുന്നവൻ അതുകൊണ്ടു തന്റെ കൈനിയ്ക്കു
നില്ല.
കൂടുക്കുന്നവൻ തന്റെ മടിയും നിന്ത്യക്കുന്നില്ല.
 9. നീങ്ങൾക്കു കർത്താവിൻ്റെ അനുഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കുടെ.
കർത്താവിൻ്റെ നാമത്തിൽ നീങ്ങൾ നീങ്ങളെ അനു
ഗ്രഹിക്കുന്നു!
 10. എന്നു കടന്നു പോകുന്നവർ പരയുകയുമില്ല.

സക്കീർത്തനം 129

- കർത്താവേ, അശായത്തിൽ നിന്നു നിന്നെ എന്നു
വിളിച്ചു;
- നീ എൻ്റെ സ്വരം ശവിച്ചു.
2. നീൻ്റെ ചെവികൾ എൻ്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ സ്വരത്തിനു
ചാഞ്ഞിരിക്കുടെ
 3. കർത്താവേ, നീ പാപങ്ങൾ പരിഗ്രണിക്കുമെങ്കിൽ
ആർക്കു നില്ക്കാൻ കഴിയും.
 4. എന്തെന്നാൽ പാപമോചനം നീൻ്റെ പക്കൽ നിന്നു
കുന്നു.
 5. എന്നു കർത്താവിൽ ശരണപ്പെട്ടു;
എൻ്റെ ആത്മാവ് അവൻ്റെ വചനം പാർത്തിരിക്കുന്നു.
 6. പ്രഭാതം മുതൽ പ്രഭാതം വരെ എന്നു കർത്താവിനെ
പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു.
 7. ഇസായേൽ കർത്താവിനെ കാത്തിരിക്കുടെ,
എന്തെന്നാൽ അവൻ്റെ പക്കൽ കരുണയുണ്ട്;
സമൃദ്ധമായ രക്ഷയും അവൻ്റെ പകലെഡ്യുണ്ട്.
 8. അവൻ ഇസായേലിനെ അതിന്റെ സർവാപരാധാര
ളിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കും.

സക്കീർത്തനം 130

കർത്താവേ, എൻ്റെ ഹൃദയം അഹരകരിച്ചില്ല;
എൻ്റെ കണ്ണുകൾ ഗർവ്വ് കാട്ടിയില്ല.

- എൻ്റെ പരിധിയിൽക്കവിഞ്ഞ കാരുങ്ങളിൽ എന്നു
വ്യാപരിച്ചില്ല.
2. പിന്നെയോ അധിക്യാടകയുകൾ ആലകുടി കഴിഞ്ഞി
രിക്കുന്ന ശിശുവിനെപ്പോലെ
ഈന്നു എന്നെത്തന്നെ വിനിതനാക്കി.
 3. എൻ്റെ ആത്മാവ് എന്നിക്ക് മുലകുടിമാറിയ ശിശുവി
നെപ്പോലെ ആയിത്തീർന്നു.
 4. ഇസായേൽ ഇന്നുമുതൽ എന്നേയുക്കും കർത്താ
വിനെ കാത്തിരിക്കുടെ.

സക്കീർത്തനം 131

- കർത്താവേ, ഭാവിദിനെയും അയാൾക്കുണ്ടായ
കഷ്ടപ്പാടുകളില്ലയും ഓർക്കണമേ.
2. അയാൾ കർത്താവിനോടു സത്യം ചെയ്ത്,
യാക്കോബിൻ്റെ ദേവവത്തിന് നേർച്ച നേർന്നതായത്:
 3. എന്നു കർത്താവിനു ഒരു സമലവും,
യാക്കോബിൻ്റെ ദേവവത്തിന് ഒരു കൂടാരവും കണ്ണ
ത്തുന്നതുവരെ
 4. എന്നു എൻ്റെ ഭവനത്തിന്റെ തണ്ടിൽ പ്രവേശിക്കു
കയില്ല;
 5. എൻ്റെ കട്ടിലിന്റെ വിരിയിൽ കയറുകയില്ല.
 6. എൻ്റെ കണ്ണുകൾക്കു ഉറക്കവും,
കണ്ണപോളുകൾക്കു മയക്കവും നൽകുകയില്ല.
 7. ഇതാ, അതിനെക്കുറിച്ച് ആപരിസായിരിപ്പും എങ്ങൾ
കേട്ടു.

- വയലുകളിൽ അത് നീങ്ങൾ കണ്ണഡത്തി.
7. നീങ്ങൾ അവൻ്റെ കൂടാരങ്ങിൽ പ്രവേശിച്ചു,
അവൻ്റെ പാദപിംതെ ആരാധിക്കും!
 8. കർത്താവേ, നീൻ്റെ വിശ്രമസ്ഥലത്ത് നീ സന്നിഹി
തനാക്കണമേ.
 9. നീയും നീൻ്റെ ശക്തിയുടെ പേടകവും.
 10. നീൻ്റെ ആചാരയാർ നീതിക്കും,
നീൻ്റെ നീതിമാനാർ മഹത്വവും ധരിക്കുടെ.
 11. നീൻ്റെ ഭാസനായ ഭാവിദിനെപ്പതി
നീൻ്റെ അഭിഷിക്തതാൽ മുഖം നീ തിരിച്ചു കളയരുതെ.
 12. നീൻ്റെ മകൾ, എന്നു അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്ന
എൻ്റെ ഉടന്പടിയാകുന്ന
ഈ സാക്ഷ്യം പാലിച്ചാൽ
അവരുടെ മകളിൽനിന്നു എക്കാലവും,
നീൻ്റെ സിംഹാസനത്തിൽ എന്നു മാഴിക്കും.
 13. എന്തെന്നാൽ കർത്താവു സൗഹ്രിയോനിൽ സംശ്വിത
നായി
അവൻ അതിനെ തന്റെ വസതിയായി തിരഞ്ഞെടു
കുത്തു.

14. മുത്ത് എൻ്റെ ശാഖയെ വിശ്രമസന്ദേശമുകുന്നു
മുവിടെ ഞാൻ പസിക്കും.
കാരണം, അതിനെ ഞാൻ സ്ഥാപിച്ചു.
15. അതിലെ നായാട്ടുകാരെ ഞാൻ അനുഗ്രഹിക്കും.
അവിടെയുള്ള ദരിദ്രരെ അപൂർവ്വിക്കും ഞാൻ സംത്യുക്തം ചുരുക്കും.
16. അവിടെത്തെ പുരോഹിതയാരെ ഞാൻ രക്ഷ അണി
യിക്കും.
നീതിമാന്യാരെ മഹത്വമുണ്ടും.
17. അവിടെ അവിടീനായി ഞാൻ ഒരു ക്കാവു മുളപ്പിക്കും.
അയാളുടെ അഭിഷ്വിക്കൽ ഞാൻ ഒരു പിളക്കു കാത്തി
ക്കും.
18. അയാളുടെ ശത്രുക്കളെ ഞാൻ ലഭിച്ച ധരിപ്പിക്കും.
അയാളിൽ എൻ്റെ വിശ്വാസി വർദ്ധിക്കുന്നും.

സങ്കീർത്തനം 132

- സഹോദരയാർ ദരുമിച്ചു പസിക്കുന്നത്,
എത്ര നല്ലതും മനോഹരവുമുകുന്നു.
2. (അത്) തലയില്ലോ, താടിയില്ലോ,
ഒഴുകുന്ന തെലം, പോലെയാണ്.
അഹാരാൻ്റെ അക്കിയുടെ കഴുത്തുപടിയില്ലെ
ഇംഞ്ചിവരുന്ന താടിമീശപോലെയും.
 3. സൈഹിയോൻ പർവതത്തിൽ കുടി
വഴുതി വരുന്ന ഫഹർമ്മേൻ്റെ മണ്ഡപോലെയും.
(ആകുന്നു)
എൻ്റെന്നാൽ അവിടെ എന്നോയ്ക്കും അനുഗ്രഹവും
ജീവനും. (ഉണ്ടായിരിക്കുട്ട്)
എന്നു കർത്താവു കല്പിച്ചു.

സങ്കീർത്തനം 133

- രാത്രികാലത്ത് കർത്താവിന്റെ ഭേദത്തിൽ നില്ക്കു
നാവരയ
മ.ക്കണ്ണമിൻ്റെ റംസറേ, നിഞ്ചേ മ.ക്കണ്ണമിനെ
വാഴ്ത്തുവിൻ്റെ;
2. വിശ്വാസ സ്ഥലങ്ങന്തയ്ക്കു കൈകൾ ഉയർത്തി
നിഞ്ചേ കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുവിൻ്റെ.
 3. ആക്കാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ച കർത്താവ്
സൈഹിയോനിൽനിന്ന് നിഞ്ചേളേ അനുഗ്രഹിക്കുട്ട്!

സങ്കീർത്തനം 134

- കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ സ്ഥൂതിക്കുവിൻ,
കർത്താവിന്റെ ഭാസരേ, സ്ഥൂതി പാടുവിൻ.
2. കർത്താവിന്റെ ഭേദത്തില്ലോ,
നാഞ്ഞുടെ ദൈവത്തിന്റെ ഭേദാക്കണാത്തില്ലോ. നില്ക്കു
നാവരേ
 3. കർത്താവിനെ സ്ഥൂതിക്കുവിൻ.
എൻ്റെന്നാൽ അവൻ നല്ലവനുകുന്നു.
അവൻ നാമത്തിനു നിഞ്ചേ സ്ഥൂതി പാടുവിൻ.
കാരണം, അവൻ മാധ്യമവനാകുന്നു.

4. എൻ്റെന്നാൽ, കർത്താവു തനിക്കായി യാക്കോബി
നെയും,
തന്റെ ജനങ്ങളി ഇസ്രായേലിനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു.
5. നാഞ്ഞുടെ നാമനായ കർത്താവ് എല്ലാ ദൈവങ്ങൾ
കൊണ്ടി വലിയവനാണെന്ന്
ഞാൻ അറിയുന്നു.
6. ആക്കാശത്തില്ലോ, ഭൂമിയില്ലോ,
സമുദ്രങ്ങളില്ലോ, സർപ്പ അഗാധങ്ങളില്ലോ,
കർത്താവു തനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതെല്ലാം പ്രവർത്തി
ക്കുന്നു.
7. അവൻ ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികളിൽ നിന്നു മേലെ
ഒരെള്ളു ഉയർത്തുന്നു. മായ്ക്കായി മിന്നൽ ഉല്ലാഡിപ്പിക്കുന്നു.
അറപ്പുരകളിൽ നിന്ന് കാറുകളെ പൂരിപ്പുത്തുന്നു.
8. മനുഷ്യൻ മുതൽ മുഗം വരെയുള്ള
മെഡ്സനിലെ കടിഞ്ഞുള്ളക്കെളും അവൻ സംഹരിച്ചു.
9. അവൻ മെഡ്സന്റെ ഉള്ളിൽ പെറ്റാൻഞ്ഞേമെല്ലോ.
അയാളുടെ ഭാസ്മാതുടെ മേലും
തന്റെ അടയാളങ്ങളും. അതഭൂതങ്ങളും. അയച്ചു;
10. അവൻ ഒട്ടേറെ ജനത്കരിക്കു സംഹരിച്ചു;
ശക്തരായ രജാക്കന്നാരെ നിശ്ചപിച്ചു.
11. ആമേധാവായരുടെ രജാവായ സീഹോനെയും,
ബൈശവരുൾ രജാവായ ഗാഗിനെയും,
ക്കന്നിലെ എല്ലാ രജുങ്ങളെല്ലയും. (സംപിപ്പിച്ചു).
12. അവരുടെ ഭൂമി, അവൻ തന്റെ ജനത്കരി
ഇസ്രായേലിന് അവകാശമായി നൽകി.
13. കർത്താവേ, നിഞ്ചേ നാമം എന്നോയ്ക്കും,
കർത്താവേ നിഞ്ചേ ഓർമ്മ തലമുറകളോളം.
14. എൻ്റെന്നാൽ കർത്താവു തന്റെ ജനത്തെ വിഡി
ക്കുന്നു;
തന്റെ ഭാസരെ അവൻ ആശസിപ്പിക്കുന്നു.
15. വിജാതിയരുടെ വിശ്വാസിൾ വെള്ളിയും സർപ്പി
വുമകുന്നു.
അവ മനുഷ്യൻ്റെ കരങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചവയശ്രീ.
16. അവയ്ക്കു വായുണ്ട്, എക്കില്ലോ. അവ സംസാരിക്കു
നില്ല;
കണ്ണുണ്ടക്കില്ലോ. അവ കാണുന്നില്ല.
17. അവയ്ക്കു ചെവിയുണ്ട്; പക്ഷേ അവ കേൾക്കു
നില്ല;
അവയുടെ വായിൽ ശ്വാസവുമില്ല.
18. അവ നിർമ്മിക്കുന്നവരും അവയെപ്പോലെ ആകും.
അവയിൽ ആശയമർപ്പിക്കുന്ന ഏവരും. (അഞ്ചേനെ
തന്നെ!)
19. ഇസ്രായേൽവന്മേ കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുക
അഹാരാൻ്റെ ഭൗമഭേദം, കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുക
20. ഫോറിയുടെ ഭൗമമേ, കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുക
കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരേ, കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുക
തന്നുകും.

21. ഓരോള്ളത്തു വസിക്കുന്ന കർത്താവു, സൗഹിയേ
നിൽ മാർത്തപ്പൂച്ചവനാകുന്നു.

സക്രിയതനം 135

- കർത്താവിനെ മാർത്തവിൻ: കാരണം അവൻ നല്ലവ
നാകുന്നു
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും നിലനിൽക്കുന്നു.
2. മഹോന്നതദേവതെ സ്നേതിക്കുവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും നിലനിൽക്കുന്നു.
3. സർവാധിപനായ കർത്താവിനെ ഹട്ടപ്പൂക്കശ്തത്തുവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും നിലനില്ക്കുന്നു.
4. മറ്റാർക്കും കഴിയാത്ത മഹാതഭൂതങ്ങൾ പ്രവർത്തി
ചുവനെ മാർത്തവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും നിലനിൽക്കുന്നു.
5. പിഞ്ചാനപുരീവും പ്രസബവും സൃഷ്ടി ചെയ്യവനു പ്രകിർ
ത്തിക്കുവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും നിലനില്ക്കുന്നു.
6. ജലരാശിക്കുമേൽ ഭൂമിയെ സ്ഥിരമായി ഇപ്പോൾപ്പോൾ മാർത്തവനെ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോക്കും നിലനില്ക്കുന്നു
7. മഹാജ്ഞാതിപ്പൂക്കളെ സൃഷ്ടിചുവന്ന് കീർത്തനം ഹട്ട
വിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും നിലനിൽക്കുന്നു.
8. പകലിനെ ദിക്കുവാൻ സൃഷ്ടീ രൂപം നല്കിവരുന്നു
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
9. ഹതിനെ ദിക്കാം ചന്ദ്രതാരങ്ങളെ സൃഷ്ടിചുവന്നു
മാർത്തവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
10. മെഡേനിലെ കടിഞ്ഞുലുകളെ സംഹരിചുവനെ
സിംഗാ പാർശ്വ സിംഗാ പിൽക്കും പ്രകിർത്തിക്കുവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
11. അവരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് ഇസായൈലിനെ രക്ഷിചുവന്നു
സോത്രം ഹട്ടവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
12. കരുത്തുറ കർത്താല്ലും ഉന്നത ഭൂജന്തരല്ലും മോചന
മേകിവരുന്ന പുക്കശ്തതുവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
13. ചെങ്കൽ വിജിചുവനെ മാർത്തവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
14. ഇസായൈലിനെ അതിന്റെ നടവിലുടെ നടത്തിവരുന്നു
സുതി ഹട്ടവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
15. പുർണ്ണാധിക്യം ഒസന്നുത്തയ്യും ചെങ്കലിൽ പീഡിപ്പി
ചുവനെ സുതിക്കുവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
16. തന്റെ ജനത്തെ വന്നതിലുടെ നയിചുവനെ പുക്കശ്ത
തുവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.

17. ഉന്നത രജാക്കരിക്കുന്ന ശിക്ഷിച്ചുവനു കീർത്തനം ഹട്ട
വിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
18. ശക്തരായ രജാക്കരിക്കുന്ന ശിതമല
പിക്കുവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
19. ആമോഹായരുടെ രജാവായ സീഹോനെ സംഹരിച്ച
വനെ മാർത്തവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
20. ബേബശാൻ രജാവായ ഓഗിനെ നിഹനിച്ചുവനെ
സുതിക്കുവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
21. അവരുടെ ദേഹം അവകാശമായി നല്കിവരുന്ന സുതി
ഹട്ടവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
22. തന്റെ ഭാസനായ ഇസായൈലിന് അവകാശം നല്കിയ
വനു സ്നേഹം ഹട്ടവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
23. താഴ്യയിൽ നമ്മ ഓർത്തവരെ കീർത്തിക്കുവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
24. വൈരികളിൽ നിന്നു രക്ഷിചുവനെ മാർത്തവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
25. സർവജീവികൾക്കും ആഹാരം നല്കുന്നവനെ സുതി
ക്കുവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.
26. സർഗ്ഗസമനായ വൈത്തിനു സ്നേഹം ഹട്ടവിൻ
അവൻ കാരുണ്യം എന്നോയ്ക്കും.

സക്രിയതനം 136

- ബാബേലിലെ നദികൾക്കും ഇരുന്ന്
സൗഹിയേരുന്നക്കുറിച്ചുാർത്തപ്പോൾ ഞങ്ങൾ
കരഞ്ഞു.
2. അപിടയുള്ള അലിനിപ്പുകൾക്കും ഞങ്ങളുടെ കിന്ന
രജാൾ തുകിയിട്ടു
3. കാരണം, ഞങ്ങൾ അടിമലപ്പെടുത്തിവരും
ഞ്ചുവരശംഖങ്ങളുടെ ശിലുകൾ ഫാരാൻ ഞങ്ങളുടെ
അവശ്യപ്പെട്ട
ഞങ്ങളെ അടിമകളാക്കിക്കാണ്ടുപോയവരും ഞങ്ങൾ
ദ്രോ പരഞ്ഞു:
സൗഹിയേരും ശാന്താളിൽ നിന്ന് ചിലത് ഞങ്ങൾ
കായി ആലപിക്കുവിൻ.
4. അന്യുദേശത്തു പച്ച കർത്താവിൻ കീർത്തനാജാൾ
നിഞ്ഞൾക്കായി ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ ആലപിക്കും?
5. ഓരോള്ളും, നിന്നൊ ഞാൻ മരക്കുന്നു എക്കിൽ
എൻ്റെ വലതു കൈ എന്ന മരക്കെട.
6. നിന്നൊ ഞാൻ സുതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എൻ്റെ നാവ്
അബ്രാക്കിനോടു പറ്റിച്ചേരെട.
ഓരോള്ളുതെ എൻ്റെ പ്രധാന സഭാപാപിഷയമുകൾ
ഞാൻ ഉയർത്തും.

7. ഇടിച്ചുനിരത്തു, അതിന്റെ അടിത്തറ വരെ ഇടിച്ചു
നിരത്തു
എന്നുപറയുന്ന ആദ്യോക്താരെ,
കർത്താവേ, ഓരോള്ളേതിന്റെ നാളിൽ നി ഒരുക്കണമെ
8. കൊള്ളേശ്വരിയായ ബാബേൽ നഗരമേ,
നി അതിനോടു പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ
നിനോടു പകരം വീഴുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ!
9. നിന്റെ സന്തതികളെപ്പിടിച്ച് കല്ലിൽ അടിക്കുന്നവൻ
ഭാഗ്യവാൻ!

സംക്ഷിപ്തതനം 137

- കർത്താവേ, പുരീണ്ടപുദ്യതേതാട താൻ നിന്നെ
ഭാഷ്ടത്തും.
രജാക്കരണാരുടെ മുമ്പിൽ താൻ നിന്നെ കീർത്തി
ക്കും.
2. നിന്റെ വിശ്വഭാലയത്തിൽ താൻ നിന്നെ ആര
ധിക്കും.
നിന്റെ കൃപയെക്കുറിച്ചും നിന്റെ സത്യതെക്കുറിച്ചും.
നിന്റെ നാമത്തെ സ്ഫൂര്തിക്കും.
എന്തെന്നാൽ, എല്ലാ നാമത്തിനും ഉപരിയായി
നിന്റെ പചനത്തെ നി മഹത്വപ്പെടുത്തി
 3. താൻ നിന്നെ വിളിച്ചു നാളിൽ നി എനിക്ക് ഉത്തരം
നൽകി.
 4. എന്റെ ആരാധനവിന്റെ ശക്തി നി വർദ്ധിപ്പിച്ചു.
കർത്താവേ, ഭൂമിയിലെ എല്ലാ രജാക്കരണാരും നിന്നെ
പ്രകാരത്തിക്കും.
കാരണം അവർ നിന്റെ വായിൽനിന്നുള്ള പചനം
കേട്ടു.
 5. കർത്താവിന്റെ വഴിക്കെ അവർ ഭാഷ്ടത്തും.
എന്തെന്നാൽ കർത്താവിന്റെ മഹത്വം വലുതാകുന്നു.
 6. കർത്താവ് ഉന്നതനാണ്.
ഭൂമിയിലുള്ളവരെ അവൻ തുക്കണ്ണപാർക്കുന്നു.
എന്നാൽ അഹാകാരിയെ പിഞ്ഞരത്തുനിന്നു തന്നെ
അവൻ അറിയുന്നു.
 7. എന്റെ ശ്രദ്ധകളുടെ കോപത്തിൽ താൻ തെരുക്കൈ
തതിലൂടെ സംശരിച്ചാലും;
നി എന്ന രക്ഷിക്കും; കൈനീടി നി എന്ന ജ്ഞാപി
പ്പിക്കും.
 8. കർത്താവേ, നിന്റെ പലതുക്കൈ എണ്ണേമേൽ നിശ്ചിപ്പി
ക്കണമേ.
കർത്താവേ, നിന്റെ കാരുണ്യം എന്നോയക്കും.
നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയെ നി പരിന്തുജിക്കു
രുതെ.

സംക്ഷിപ്തതനം 138

- കർത്താവേ നി എന്ന പരിശോധിച്ചിരിത്തിരിക്കുന്നു.
2. എന്റെ ഇരിപ്പും നില്ലും നി അറിയുന്നു.
ഉന്നത്തിൽ നിന്ന് എന്റെ ചിന്തകൾ നി അറിഞ്ഞു.

3. എന്റെ വഴികളും ഉടക്കവഴികളും നി അറിയുന്നു.
എന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം നി നിരീക്ഷിച്ചു
4. എന്റെ വാക്കിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടക്കിൽ
കർത്താവേ, നി അതിരിക്കുന്നു.
5. ആദ്യം മുതൽ അവസാനം വരെയുള്ളതെല്ലാം നി
അറിയുന്നു.
നി എന്ന രൂപപ്പെടുത്തി, എന്റേമേൽ നിന്റെ കൈ
വച്ചു.
6. ഇത് എന്റെ അറിവിലും ഉപരിയാണ്. അതുതമാണ്.
എനിക്കെതു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.
7. നിന്റെ ചേത്തല്ലിൽനിന്ന് താൻ എവിടെപ്പോകും?
നിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്ന് താൻ എവിടെ ഒളിക്കും?
8. താൻ ആകാശത്തിലേക്ക് ആരയേണ്ണം ചെയ്യാൽ
നി അവിടെയുണ്ട്.
താൻ ശ്രദ്ധയാലിലേക്കിരിഞ്ഞിയാൽ നി അവിടെയുണ്ട്.
9. താൻ കഴുക്കെന്നപ്പോലെ എന്റെ ചിന്കുകൾ വിടർത്തി
കടലിന്റെ അറൂതിയിൽപ്പോയി വസിച്ചാലും.
10. അവിടെയും നിന്റെ കരം എന്ന പിടിക്കയും.
നിന്റെ വലംകൈ എന്ന നയിക്കുകയും ചെയ്യും.
11. ഇരുട്ട് എനിക്ക് പ്രകാശമായിത്തിരും.
രാത്രി എന്റെ മുവന്തുതെളിയും, എന്നു താൻ പറ
ഞ്ഞു.
12. എന്തെന്നാൽ ആ ഇരുട്ടു നിന്നുക്കാരു ഇരുട്ടല്ല.
13. രാത്രി നിന്റെ മുമ്പിൽ പകൽ പോലെ പ്രകാശിക്കും.
അന്നധാരം പ്രകാശംപോലെയും.
14. നി ചെയ്യ അതുതമെന്നെ പ്രതി താൻ നിന്നെ സ്ഫൂര്തി
ക്കും.
നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എറ്റും മഹനീയമാകുന്നു.
എനിക്കെൽ നന്നായി അറിയാം.
15. നി ഹോസ്യത്തിൽ ഉള്ളാക്കിയ എന്റെ അസ്ഥികൾ
നിന്നിൽനിന്ന് മായ്ക്കപ്പെട്ടവയല്ലല്ലോ.
താൻ ഭൂമിയുടെ അഗാധങ്ങളിലേക്കിരിഞ്ഞി
എന്റെ കല്ലുകൾ എന്റെ സമ്മാനം കണ്ടു
16. സകലവും നിന്റെ പുസ്തകങ്ങളാളിൽ എഴുതപ്പെട്ടു.
ഇതാം (ആയുസ്സിന്റെ) ദിവസങ്ങൾ ചുരുക്കപ്പെട്ടു.
അവയിൽ ആരവുമില്ല.
17. ദേവവാദ, നിന്റെ കരുണ എനിക്ക് വളരെ വിലപ്പെട്ട
തായി.
എന്നാൽ അവരുടെ അധികാരികൾ വളരെ ശക്തരു
യിരുന്നു.
18. താൻ അവരെ എല്ലാഭ്യർഷി
മണ്ഡിതതരിക്കുകയാശി അവർ അധികമാണ്.
താൻ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു
താൻ വിണ്ടും നിന്നോടുകൂടുതൽതന്നെ.

19. ദൈവമെ, നീ പാപികളെ നിശ്ചഹിക്കുന്നേങ്കിൽ
രക്തദഹികൾ എന്നിൽനിന്നു അകന്നു പോകും.
20. കാരണം, അവൻ നിന്നു മുക്കിച്ചു സംസാരിച്ചു.
നിന്റെ നഗരത്തെ അകാരണമായി പിടിച്ചുകുകയും
ചെയ്യു.
21. കർത്താവേ, നിന്നു ദേഷിക്കുന്നവരെ തൊന്തു,
ദേഷിച്ചു.
നിന്നു എതിരായി നിൽക്കുന്നവരേക്ക് തൊൻ കോ
പിച്ചു.
22. പുരിബുദ്ധദേഷത്താട തൊൻ അവരെ വെറുത്തു.
അവൻ എനിക്കു ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു.
23. ദൈവമെ, എന്ന പരിശേധിച്ച് എന്റെ ഫുദയത്തെ
അറിയണമേ!
എന്ന പരിക്ഷിച്ച് എന്റെ നടപടികളെ അറിയണമേ!
24. വഞ്ചനയുടെ വഴി എന്നിൽ ഉണ്ടാ എന്നു നോക്കു
ണമേ!
നിന്റെ നിന്യമയ വഴിയിലൂടെ എന്ന നയിക്കണമേ.

സംക്ഷിപ്തതനം 139

- കർത്താവേ, മുഖമനുഷ്യനിൽ നിന്ന് എന്ന രക്ഷിക്കു
ണമേ;
അയർമ്മികളിൽനിന്ന് എന്ന കാത്തുകൊള്ളുന്നാമേ.
2. അവൻ ഫുദയത്തിൽ തിന്ന വിചാരിച്ചു.
ദിവസം മുഴുവൻ അവൻ കലഹമുണ്ടാക്കി.
 3. അവൻ സർപ്പത്തിന്റെതുപോലെ തണ്ടലുടെ നാവിന്
മുൻചുടി.
അണാലിയുടെ കോപം അവരുടെ അയർമ്മാർക്കു
കീഴിൽ.
 4. കർത്താവേ, മുഖരുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് എന്ന കാത്തു
കവർച്ചകാരായ ആളുകളിൽനിന്നു എന്ന കാത്തു
രക്ഷിക്കണമേ.
എന്നനാൽ എന്റെ വഴി മാറ്റിക്കളുയാൻ അവൻ
ആലോചിച്ചു.
 5. അഹാരികൾ എനിക്കു കെണ്ണികൾ വച്ചു;
അവരുടെ വലച്ചരടുകൾ എന്റെ ഉടകുവഴികളിൽ
അവൻ വിരിച്ചു.
അവൻ എനിക്ക് എതിരായി വല വീണി.
 6. 'നീയാണ് എന്റെ ദൈവം' എന്ന കർത്താവിനോടു
ഞാൻ പരഞ്ഞു
എന്റെ യാചനാസ്ഥം നീ കേൾക്കണമേ
 7. കർത്താവേ, എന്റെ ശക്തനായ രക്ഷകാ,
യുദ്ധത്തിൽ നീ എന്റെ ശിരസ്സിന്റെ ആവരണമാ
കുന്നു
 8. കർത്താവേ, മുഖരു അശഹരിക്കുന്ന
രുതേ.
 - അയാളുടെ ആലോചന എന്റെ ശിരസ്സിൽ പതിക്കാൻ
ഇടയാക്കുന്നതേ.

9. അവരുടെ അയർമ്മാളുടെ മുഖ്യത അവരെ മുടട്ടു!
10. തീക്കനലുകൾ അവരുടെ മേൽ ഇരഞ്ഞാട്ടു.
അവൻ തീയിൽ വീഴും എന്നാൽ എഴുന്നേർക്കാൻ
അവർക്കു സാധിക്കുകയില്ല
11. നാഹടിയായ മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ നിലനില്പക്കുകയില്ല.
മുഖ്യനായ മനുഷ്യൻ നാശത്തിനായി തിരു അയാളു
വേട്ടയാടും.
12. കർത്താവു ദരിദ്രിക്കു നൃായം നടത്തിക്കാടുക്കു
മെന്നും,
അഗതികൾക്കായി നീതിപിഡി നടത്തുമെന്നും എനി
ക്കിയും.
13. നീതിമാനാർ നിന്റെ നാമത്തെ സ്വീതിക്കും;
പരമാർത്ഥികൾ നിന്റെ സന്നിധിയിൽ പസിക്കും.

സംക്ഷിപ്തതനം 140

- കർത്താവേ നിന്നു തൊൻ വിളിക്കുന്നു എനിക്ക്
ഉത്തരമരുളണമേ.
ചെവിച്ചായ്ച്ച് എന്റെ വക്കു സ്വീകരിക്കണമേ.
2. എന്റെ യാചന നിന്റെ സന്നിധിയിൽ
സുഗന്ധധൂപപ്പോലെ ആയിരിക്കുടുംബം
എന്റെ കരഞ്ഞുടെ അർച്ചന സംശയപ്പബലിപ്പോലെ
യുമായിരിക്കുടുംബം.
 3. കർത്താവേ, എന്റെ നാവിന് ഒരു നിയന്താവിനെയും എൻ്റെപ്പുടാതു
അയർമ്മാൾക്ക് കാവൽക്കാരനെയും എൻ്റെപ്പുടാതു
ണമേ.
 4. എന്റെ ഫുദയം തികയിലേക്കു ചാക്കാതിരിക്കുടുംബം
മുഖക്കൂട്ടുങ്ങൾ തൊൻ ചെയ്യാതിരിക്കുടുംബം
മുഖക്കർമ്മികളോടും തൊൻ സഹവസ്ത്രികളും
യുടുംബം.
 5. നീതിമാൻ എന്ന പടിപ്പിക്കുയും ശംസിക്കുയും ചെ
യുടുംബം.
മുഖ്യനാളുടെ തെലം എന്റെ ശിരസ്സിൽ സ്വർഗ്ഗിക്കാ
തിരിക്കുടുംബം.
 6. അവരുടെ നൃായാധിപാണർ ശിലാഹസ്താൽ തട
യപ്പേട്ടു
അവൻ എന്റെ മധ്യരവചനങ്ങൾ ശാവിച്ചു.
 7. മുകിയെ കുറുന്ന കുറ്റിപ്പോലെ
അവരുടെ അസ്ഥികൾ ശിയോലിന്റെ മാതില്ക്കൽ
പിതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
 8. എന്നനാലാർ കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്റെ പരഞ്ഞു
എന്റെ ക്ലീകൾ ഉയർത്തി
തൊൻ നിന്നിൽ ആശയിച്ചിരിക്കുന്നു;
എന്റെ ആര്മ്മാവിനെ തിരഞ്ഞെരിക്കുവരുതേ.
 9. എനിക്കായി കെണ്ണികൾ മാച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നു,
അഹാരികളുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് എന്ന കാത്തു
കൊള്ളുന്നാമേ.
 10. മുഖ്യനാർ നീങ്കും തണ്ടലുടെ വലകളിൽ നിപതിക്കും
ഞാനോ കടന്നുപോകുടുംബം.

സക്കീർത്തനം 141

- സരമുയർത്തി ഞാൻ കർത്താവിനെ വിളിച്ചു
ഉച്ചസ്വരത്തിൽ ഞാൻ കർത്താവിനോടു യാചിച്ചു
2. അവൻ്റെ മുന്പാകെ എൻ്റെ പ്രാർത്ഥന ഞാൻ സമർ
പ്പിച്ചു
അവൻ്റെ മുന്പാകെ എൻ്റെ ഫേശം ഞാൻ കാണിച്ചു.
3. എൻ്റെ ആര്ഥാവ് വലഞ്ഞതിനുന്നപ്പോൾ നീ എൻ്റെ
എൻ്റെ നടപ്പിന്റെ വഴിയിൽ അവൻ എനിക്കു കൊണ്ട്
കർവ്വച്ചു.
4. ഞാൻ വലഞ്ഞതാട്ടു തിരിഞ്ഞുനോകി
എന്നാൽ, എന്നെ അറിയുന്നവർ ആരുമില്ല എന്നു
ഞാൻ കണ്ടു.
എനിക്കു സങ്കേതം ഇല്ലാതായി.
5. എനിക്കുവേണ്ടി പകരം ചോദിക്കുന്നവനും ഇല്ല.
കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നോടു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു;
നീയാണ് എൻ്റെ ശരണം.
ജീവിക്കുന്നവരുടെ നാട്ടിൽ എൻ്റെ അവകാശവും
നീ തന്നെ.
6. എൻ്റെ ധാരന നീ കേൾക്കണമേ
ഞാൻ അതുനും താഴ്ത്തപ്പട്ടിരിക്കുന്നല്ലോ.
എൻ്റെ പീഡകരിൽ നിന്ന് എന്നെ മോചിപ്പിക്കണമേ.
അവൻ എന്നേക്കാൾ പ്രബലപ്പട്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ.
7. ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ സ്തുതിക്കേണ്ടതിന്
എന്നെ തകവായിൽ നിന്ന് പൂരത്തുകൊണ്ടാവരണമേ.
നീ എനിക്ക് സമ്മാനം തരുമ്പോൾ നിന്റെ നീതിമാർ
യാർ എന്നെ പാർത്തിരിക്കും.

സക്കീർത്തനം 142

- കർത്താവേ, എൻ്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമേ!
എൻ്റെ ധാരന ചെവിക്കൊള്ളണമേ
നിന്റെ വചനപ്രകാരവും. നിന്റെ നീതിയില്ലോ. എനിക്ക്
ഉത്തരമരുളണമേ
2. നിന്റെ (ഈ) ഭാസനെ ന്യായവിധിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കു
രുതേ;
എന്നാൽ ജീവിക്കുന്ന രൂപവനും നിന്റെ മുന്പാകെ
നീതികർക്കപ്പെട്ടുനില്ല.
3. ശത്രു എന്നെ പീഡപ്പിച്ചു;
എന്നെ അധ്യാർ ഭൂമിയോളം. താഴ്ത്തി.
മരിച്ചവനപ്പോലെ എന്നേയക്കും. എന്നെ ഇരുട്ടിൽ
ഇരുത്തി
4. എൻ്റെ ആര്ഥാവ് കലഞ്ഞി,
എൻ്റെ ഹൃദയം. പരിഭ്രാന്തമായി.
5. കർത്താവേ, പണ്ഡുമുതലേ ഞാൻ നിന്നെ ഓർക്കുന്നു.
നിന്റെ എല്ലാ ചെള്ളിക്കളും. ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു
നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയെ ഞാൻ മനനം.
ചെയ്യുന്നു.
6. എൻ്റെ കൈകൾ നിന്റെ പകലേക്കു ഞാൻ നീട്ടി

- ഭൂമിയപ്പോലെ എൻ്റെ ആര്ഥാവ് നിന്നുവേണ്ടി
അഹിക്കുന്നു.
7. കർത്താവേ, എനിക്കു വേഗം ഉത്തരം തരണമേ.
എൻ്റെ ആര്ഥാവ് തള്ളിനു പോകുന്നു
നിന്റെ മുവം എനിൽക്കു നിന്നു തിരിച്ചുകളയരുതെ.
അബ്ലൂഷിൽ പട്ടകുഴിയിൽ താഴുന്നവരുടെകൂട�
ഞാൻ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു.
8. പ്രഭാതത്തിൽ നിന്റെ കൂപ് എന്ന അറിയിക്കണമേ
കാരണം, നിന്നിലാണു ഞാൻ ആശയം അർപ്പിച്ചി
രിക്കുന്നത്.
ഞാൻ ചരിക്കേണ്ടതിന് നിന്റെ മാർഗ്ഗം എന്ന കാണി
ക്കണമേ;
എന്നാൽ നിന്റെ പകലേക്കാണല്ലോ എൻ്റെ
ഹൃദയം ഞാനുയർത്തിയത്.
9. എൻ്റെ ശത്രുകളിൽനിന്ന് എന്നെ രക്ഷിക്കണമേ
നിന്റെ ഇഷ്ടം നിരവേറ്റാൻ എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമേ
10. നീയാണല്ലോ എൻ്റെ ദൈവം!
നിന്റെ മധ്യരുമുള്ള ചെതന്യം ജീവൻ്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ
എന്നെ നയിക്കുടു.
11. കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തെ പ്രതി എന്നെ ആശ
സിപ്പിക്കണമേ
നിന്റെ നീതിയാൽ എന്നെ ദൈവക്കെത്തിൽ നിന്നു.
വിമുക്തനാകണമേ.
12. നിന്റെ കൂപ്പയൽ എൻ്റെ വിശ്വയികളെ നിസ്ത്രേഖക
ണമേ
എൻ്റെ ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കണമേ
ഞാൻ നിന്റെ ഭാസനാണല്ലോ.

സക്കീർത്തനം 143

- എൻ്റെ കൈകളെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു.
വിരലുകളെ പോരാട്ടുന്നതിനും. അലുസിപ്പിച്ച കർ
താവ് വാഴ്ത്തപ്പട്ടവനകുന്നു.
2. എൻ്റെ അദ്ദേഹവും എൻ്റെ രക്ഷകനും.
എൻ്റെ സഹായകനുമായവനിൽ ഞാൻ ആശയി
ക്കുന്നു.
അവൻ വിജാതീയരെ എനിക്കു വിധയരാകി
3. കർത്താവേ, നീ മനുഷ്യനെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ അവൻ
എന്താണ്?
മനുഷ്യനെ പരിശനിക്കാൻ അവൻ ആരാണ്?
4. മനുഷ്യൻ പുകയ്ക്കു സദ്യശനാകുന്നു
അധ്യാളുടെ ദിനങ്ങൾ നിശ്ചിഹ്നപ്പെടുകുന്നു
5. കർത്താവേ, നീ ആകാശ ചന്ദ്രിച്ച് ഇരഞ്ഞി വരണമേ
മലകളെ നീ ശാസിക്കണമേ അവ പുകയട്ട
6. നിന്റെ ഇടിമിന്നല്ലകൾ അയച്ച് അവയെ കലക്കണമേ;
നിന്റെ അസ്ത്രങ്ങൾ അയച്ച് അവയെ ചിതറിക്കണമേ;
7. ഉന്നതത്തിൽനിന്ന് നിന്റെ കൈകനീടി
പെരുവെള്ളൂത്തതിൽ നിന്നും ദുഷ്ക്രാനരുടെ കൈയിൽ
നിന്നും എന്നെ രക്ഷിക്കണമേ.

8. അവരുടെ വായ് വ്യർത്ഥമത സംസാരിച്ചു.
അവരുടെ വലംകൈ തിനയുടെ വലംകൈയാകുന്നു.
9. ദേവമേ, ഞാൻ നിന്മക്കാരു പുതിയ പാട്ടു പാടും.
പത്തു തന്റിയുള്ളതു കിന്നറക്കുണ്ടു ഞാൻ നിനക്കു
കീർത്തനാം ആലപിക്കും.
10. കാരണം രജാപിനു നീ രക്ഷ നൽകി.
നിന്റെ ഭാസനായ ഭാവിദിനെ ആഷ്ടയാഗുടെ വാഴിൽ
നിന്നു നീ രക്ഷിച്ചു.
11. ആഷ്ടയാഗുടെ കൈയിൽനിന്നു എന്ന രക്ഷിക്കണമെ.
അവരുടെ വായ് വ്യർത്ഥമത സംസാരിച്ചു.
അവരുടെ വലംകൈ തിനയുടെ വലംകൈയാകുന്നു.
12. അവരുടെ പുത്രയാർ ബഹുംഖതൽ സന്ധും ഹോലെ
തശ്ചു വളരുന്നു
അവരുടെ പുത്രിമാർ ദൈവാലയങ്ങൾക്കു തുല്യം.
അപക്രിക്കപ്പേട്ട മണവാട്ടിക്കളേപ്പോലെയാകുന്നു.
13. അവരുടെ അരകൾ നിന്നെന്ത് ഒന്നു മറ്റാനിലേക്കു
കവിയുന്നു
അവരുടെ ആട്ടിന്നപറ്റം തെരുവിമികളിൽ പെറ്റുപെരു
കുന്നു
14. അവരുടെ കന്നുകാലികൾ കരുത്തുള്ളവ;
അവയിൽ വന്നുമായതില്ല
അവരുടെ തെരുവുകളിൽ നാശവും നിലവിളിയും
ഇല്ല
15. ഇപ്പകാരമുള്ള ജനം ഗാഗ്യമുള്ളതാകുന്നു.
കർത്താവു തങ്ങളുടെ ദൈവമായിരിക്കുന്ന ജനം
ഗാഗ്യമുള്ളതാകുന്നു.

സങ്കീർത്തനം 144

- രജാധായ എൻ്റെ കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെ എക്കഴ
തത്തും
നിന്റെ നാമത്തെ എന്നുമെന്നേയ്ക്കും ഞാൻ വാഴ
തത്തും
2. അനുദിനം ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തും
എന്നേയ്ക്കും നിന്റെ നാമത്തെ പുകഴ്ത്തും.
3. നമ്മുടെ കർത്താവ് വലിയവനും അതുനം സ്നേഹത്തും
പറന്നുമാകുന്നു
അവൻ്റെ മഹതാം അപദേശമാകുന്നു.
4. ഒരു തലമുറ മറ്റാനിനോട് നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ
വിവരിക്കും.
- നിന്റെ ശക്തി കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.
നിന്റെ ഭീതിദമയ ശക്തിയെ അവർ പ്രകിർത്തിക്കും.
നീ ചെയ്യ വൻകാരുങ്ങൾ അവർ ഉദ്ദോഷിക്കയും
ചെയ്യും
6. നിന്റെ ശക്തിയുടെ ഗംഗക്കും അവർ പ്രഭോശംഖിക്കും.
നിന്റെ മഹതാം അവർ വിവരിക്കും.
നിന്റെ നിരവധി നമകളുടെ സൃഷ്ടി നിന്റെ നിതിമ
നാർ അനോഷ്കിക്കും
അവർ അതു കണ്ണടത്തുകയും ചെയ്യും.

8. കർത്താവ് കൃപാലുവും കാരുണ്യവനും ആകുന്നു
അവൻ്റെ അരുപി ഭീമാലഘാനതയുള്ളതും അവൻ്റെ
നന ബഹുലവുമാകുന്നു.
9. കർത്താവ് നല്ലവനാണ്.
അവൻ്റെ കാരുണ്യം അവൻ്റെ ഏല്ലാ ഭാസതുടെമേലും
(ഉണ്ട്).
കർത്താവേ, നിന്റെ ഭാസർ നിനക്കു സ്നോതം അർപ്പി
ക്കും
- നിന്റെ നീതിമാനാർ നിന്നെ സ്നേഹിക്കും.
അവർ നിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചു
സംസാരിക്കും.
- നിന്റെ ശക്തിയെ പ്രകിർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും.
അവർ നിന്റെ ശക്തിയെയും.
നിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രതാപത്തെയും മനുഷ്യരക്കു
കാണിച്ചു കൊടുക്കും.
12. നിന്റെ രാജ്യം ശാശ്വതമായ രാജ്യമാണ്
നിന്റെ അധികാരം എല്ലാ തലമുറകളിലും.
13. കർത്താവ് തന്റെ വാക്കുകളിൽ വിശ്വസ്നാകുന്നു
തന്റെ ഏല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും അവൻ നീതിമാന
കുന്നു
14. വീഴുന്നവരെയെല്ലാം കർത്താവു താങ്കുന്നു
കുന്നുള്ളവരെയെല്ലാം നേരെയാകുന്നു.
15. ഏല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകൾ നിന്നിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെ
ടിരിക്കുന്നു
എന്നെന്നുൽ തക്കസമയത്ത് നീ അവർക്ക് ഭക്ഷണം
കൊടുക്കുന്നു.
16. നീ കൈ തുറന്ന് സർവ ജീവികളുടെയും ആശഗഹം
പൂർത്തിയാക്കുന്നു
17. കർത്താവു തന്റെ മർഗ്ഗങ്ങളിലെല്ലാം നീതിമാനും,
തന്റെ പ്രവൃത്തികളിലെല്ലാം അഡാലുവുമാകുന്നു
18. പരമാർത്ഥമായി തന്നെ വിളിക്കുന്നവർക്ക്
കർത്താവ് സമിപന്നമനകുന്നു
19. തന്നെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ ഇഷ്ടം അവൻ നിവേദ്യുന്നു.
അവരുടെ അപേക്ഷകേട്ട് അവൻ അവരെ രക്ഷി
ക്കുന്നു.
20. തന്നെ ഭയപ്പെടുന്നവരെയെല്ലാം കർത്താവ് കാക്കുന്നു
ആഷ്ടരെയെല്ലാം അവൻ നശിപ്പിക്കുന്നു.
21. കർത്താവിന്റെ സ്നേഹികളെ എൻ്റെ വായ് പ്രഭലൂ
ഷിക്കും
സർവജായവും അവൻ്റെ തിരുമനത്തെ എന്നേയ്ക്കും
വാഴ്ത്തും.

സങ്കീർത്തനം 145

- എൻ്റെ ആത്മാവേ, കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുക
എൻ്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞാൻ കർത്താവിനെ
സ്നേഹിക്കും
ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നാളംകാലം എൻ്റെ ദൈവ
അതിനു സ്നേഹിപ്പാടും.

3. അധികാരികളിലോ മറുമനുഷ്യരിലോ നിങ്ങൾ പ്രത്യാഗ വയ്ക്കരുത്.
കാരണം രക്ഷ നൽകാൻ അവർക്കു കഴിവില്ല.
4. അവരുടെ ആത്മാവു വിചുഹേരകുന്നേൻ അവർ മണ്ണി
പേരു മടങ്ങുന്നു
അ ദിവസം തന്ന അവരുടെ ഏല്ലാ പദ്ധതികളും
നശിക്കുന്നു.
5. ധാക്കാബിന്റെ ദൈവം തുണായായിട്ടുള്ളവൻ ഭാഗ
വൻ.
അയാളുടെ പ്രത്യാഗ ദൈവമായ കർത്താവിലാണ്.
6. അവൻ ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും അവയിലുള്ള
സമസ്തവും സ്വഷ്ടിച്ചു
അവൻ സത്യം എന്നേയക്കും സംരക്ഷിക്കുന്നു.
7. പിഡിതർക്ക് നൂയം നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നു;
കർത്താവു വിശക്കുന്നവർക്കു ഭക്ഷണംകൊടുക്കുന്നു
ബന്ധിതരെ സ്വത്രന്തരാക്കുന്നു.
8. കർത്താവ് അന്യരുടെ കണ്ണു തുറക്കുന്നു
കുന്നുള്ളവരെ നിവർത്തുന്നു.
നിതിമാനാരെ കർത്താവു സ്നേഹിക്കുന്നു.
9. അവൻ ദരിദ്രരെ പരിപാലിക്കുന്നു
അനാമരയും വിധവകളെയും പോറ്റുന്നു
എന്നാൽ ദുഷ്ടരെ മാർഗ്ഗം അവൻ നശിപ്പിക്കുന്നു.
10. കർത്താവ് എന്നേയക്കും വാൺരുള്ളുന്നു.
സൗഹിയോനെ, നിന്റെ ദൈവം തലമുറയോളം.

സക്കീർത്തനം 146

- നമ്മുടെ ദൈവത്തിന് സുതിപ്പാടുന്നത് നല്ലതു,
ആഫ്രാദപ്രദവ്യമാക്കുന്നു.
അവൻ സുതി ഉചിതമാക്കുന്നു .
2. കർത്താവ് ഓരോയും പട്ടത്തുയർത്തുന്നു.
ഇസായേലിൽ പിതറിക്കപ്പെട്ടവരെ അവൻ ഒരുമിച്ചു
കുട്ടുന്നു.
 3. ഹൃദയം തകർന്നവരെ അവൻ സഹവ്യഥാക്കും;
അവരുടെ വ്യമകളെ അവൻ ശമിപ്പിക്കും.
 4. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സംഖ്യ അവൻ ഏല്ലാ
അവയ്ക്കല്ലാം പേരു കൊടുത്തു.
 5. നമ്മുടെ കർത്താവ് വലിയവനാണ്
അവൻ ശക്തി പ്രബലമായത്.
അവൻ ധാരണാശക്തി അതിരിപ്പാത്തതാക്കുന്നു.
 6. കർത്താവ് ദരിദ്രരെ ഉയർത്തുന്നു.
ദുഷ്ടരെ നിലവരെ താഴ്ത്തുന്നു
 7. സുതിയാൽ കർത്താവിനെ പുക്കശത്തുവിൻ
കിന്നരങ്ങൾക്കാണ് കർത്താവിനെ പാടി സുതിക്കു
വിൻ.
 8. അവൻ ആകാശത്തെ മോലങ്ങൾ കൊണ്ടുമട്ടുന്നു
ഭൂമിയ്ക്കു അവൻ മി കൊടുക്കുന്നു
അവൻ മലകളിൽ പൂഛുമുള്ളപ്പിക്കുന്നു

9. അവൻ മുഗത്തിനും കരയുന്ന കാകക്കുണ്ടതുങ്കൾ
കും. തീറ്റക്കാടുക്കുന്നു
10. കുതിരയുടെ ശക്തിയിൽ കർത്താവു പ്രസാദിക്കുന്നില്ല
മല്ലരെ വംശത്തിലും. അവൻ പ്രസാദിക്കുന്നില്ല.
11. എന്നാൽ തന്ന ഭയപ്പെടുന്നവരെയും,
തന്റെ കൂപരയ കാത്തിരിക്കുന്നവരെയും. കർത്താവ്
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

സക്കീർത്തനം 147

12. ഓരോയും കർത്താവിനെ സുതിക്കുക
സൗഹിയോനെ നിന്റെ ദൈവത്തെ പുക്കശത്തുക
13. കാരണം, അവൻ നിന്റെ വാതിലുകളുടെ സാക്ഷാ
കൾ ബലപ്പെടുത്തി
നിന്നിൽ വസിക്കുന്ന നിന്റെ മക്കളെ അവൻ അനുഗ്ര
ഹിച്ചു
14. അവൻ നിന്റെ അതിരിത്തികളിൽ സമാധാനം സ്ഥാ
പിച്ചു
വിശിഷ്ടമായ കോതന്യക്കാണ് നിന്നെ തുപ്പയ്ക്കി.
15. അവൻ തന്റെ വചനം ഭൂമിയിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു
അവൻ വചനം ശ്രീലം പായുന്നു.
16. അവൻ കമ്പിളിരോമംപോലെ മണ്ണു നൽകുന്നു
അവൻ ചാരംപോലെ മുടൽമണ്ണു വിതരുന്നു
17. അവൻ അപ്പക്ഷണംപോലെ മണ്ണുകടക്കി വിശത്തുന്നു
അതിന്റെ തണ്ണുപ്പിനു മുന്പിൽ ആർക്കു നില്ക്കാൻ
കഴിയും.
18. അവൻ തന്റെ വചനം അയച്ച് അവ ഉരുക്കുന്നു
അവൻ കാറ്റ് ഉതകിക്കുകയും, അതുവെള്ളു. ഒഴുക്കി
കളെയുകയും. ചെയ്യുന്നു
19. അവൻ തന്റെ വചനം ധാക്കാബിനെയും
തന്റെ നിയമവും കല്പനകളും ഇസായേലിനെയും
അറിയിക്കുന്നു
20. എല്ലാ ജനതകളോടും. അവൻ ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചി
ടില്ല
തന്റെ വിധികൾ അവരെ അറിയിച്ചിട്ടുമില്ല.

സക്കീർത്തനം 148

- ആകാശത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ കർത്താവിനെ സുതി
ക്കുവിൻ.
- ഉന്നതങ്ങളിൽ അവനെ മഹതപ്പെടുത്തുവിൻ.
2. സർവമാലാകാമാരെ, അവനെ സുതിക്കുവിൻ
സർവസൈന്യങ്ങളെ അവനെ പുക്കശത്തുവിൻ
 3. പക്കലോനെ, പനിമതിയേ അവനെ സുതിക്കുവിൻ.
സർവനക്ഷതങ്ങളെ പ്രകാശമെ, അവനെ സുതിക്കുക
 4. അതുന്നതാകാശമെ അവനെ സുതിക്കുക
ആകാശത്തിനു മുകളിലുള്ള ജലരശിയേ അവനെ
സുതിക്കുക
 5. അവ കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ സുതിക്കെടു
എന്നെന്നാൽ അവൻ പറഞ്ഞു; അവ ഉണ്ടായി.

